

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY
ZAKŁAD DZIAŁAŃ POŁĄCZONYCH

JAWNE / ĆWICZEBNE

Egz. Nr 20

**JEDNOSTRONNE, DWUSZCZEBLOWE
ĆWICZENIE DOWÓDCZO-SZTABOWE
ZE WSPOMAGANIEM INFORMATYCZNYM**

CZERWIEC 2002 (K)

**PLANOWANIE OPERACJI POŁĄCZONYCH
SIŁ ZADANIOWYCH**

WARSZAWA

67925

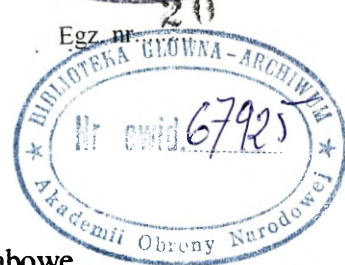
9 309

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

WYDZIAŁ STRATEGICZNO – OBRONNY

ZATWIERDZAM
KOMENDANT AKADEMII OBRONY NARODOWEJ

gen. dyw. prof. dr hab. Bolesław BALCEROWICZ

CZERWIEC 2002

Jednostronne, dwuszczeblowe ćwiczenie dowódczo-sztabowe
ze wspomaganiami informatycznym

PLANOWANIE OPERACJI POŁĄCZONYCH SIŁ ZADANIOWYCH

KOMENDANT
WYDZIAŁU STRATEGICZNO-OBRONNEGO

płk dr hab. Jacek PAWŁOWSKI

ZASTĘPCA KOMENDANTA
AKADEMII OBRONY NARODOWEJ
do spraw dydaktycznych

płk prof. dr hab. inż. Piotr SIENKIEWICZ

WARSZAWA

2002

CZEŚĆ I

**SPECYFIKACJA ĆWICZENIA
ZARZĄDZENIE KOMENDANTA AON
INFORMACJE OGÓLNE O ĆWICZENIU**

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ
WYDZIAŁ STRATEGICZNO- OBRONNY
ZAKŁAD DZIAŁAŃ POŁĄCZONYCH

JEDNOSTRONNE, DWUSZCZEBLOWE ĆWICZENIE
DOWÓDCZO-SZTABOWE

CZERWIEC 2002(K)

SPECYFIKACJA ĆWICZENIA

SPIS TREŚCI

	<i>Kolor</i>
1. ROZDZIELNIK -	<i>biały</i>
2. CZĘŚĆ I	
a. Specyfikacja ćwiczenia -	<i>biały</i>
b. Zarządzenie Komendanta AON-	<i>biały</i>
c. Informacje ogólne o ćwiczeniu -	<i>biały</i>
3. CZĘŚĆ II	
a. Ogólna sytuacja geopolityczna w rejonie kryzysu - ...	<i>kolor</i>
b. Sytuacja wyjściowa do ćwiczenia -	<i>kolor</i>
4. CZĘŚĆ III	
a. Plan alternatywny 01023 „WSCHÓD” -	<i>niebieski</i>
b. Dyrektywa Nr 1 RC WSCHÓD -	<i>niebieski</i>
c. Dyrektywa Nr 1 LFCC -	<i>niebieski</i>
5. CZĘŚĆ IV	
a. Informacje ogólne o sytuacji wyjściowej i siłach zbrojnych KARPATII -	<i>czzerwony</i>
6. CZĘŚĆ V	
a. Informator HNS -	<i>biały</i>
b. Geoinformator – KARPATIA -	<i>biały</i>

ROZDZIELNIK

Dokument Komórka org.	Dok.1	Dok.2	Dok.3	Dok.4	Dok.5	Dok.6	Dok.7	Dok.8	Dok.9	Dok.10	Dok.11	Dok.12
Dowódca CJTF						1	1				1	1
Z-cy D-cy CJTF						2	2				2	2
Szef Sztabu CJTF						1	1					1
CJTF (CJ1)				2	2							1
CJTF (CJ4)												1
CJTF (CJ5)				2	2	1	1		2		1	5
CJTF (CJ6)												1
CJTF (CJ9)										1	1	1
LFCC				2	2	2	2	4	1	2	2	1
AFCC				2	2	2	2	1	1	2	2	1
SOFCC				1	1	1	1	1	1	1	1	1
KORPUS A				9	9				8			
KORPUS B				9	9				8			
CAOC				1	1				2			
AOCC				1	1				2			
SzLWL				1	1				1			
Grupa badawcza												1
Grupa omówienia								4	4			1
REZERWA												2
OGÓLEM						10	10	10	30		10	20

LEGENDA

- Dok.1. Specyfikacja ćwiczenia
- Dok.2. Zarządzenie Komendanta Akademii Obrony Narodowej
- Dok.3. Informacje ogólne o ćwiczeniu
- Dok.4. Ogólna sytuacja geopolityczna w rejonie kryzysu
- Dok.5. Sytuacja wyjściowa do ćwiczenia
- Dok.6. Plan alternatywny 01023 „WSCHÓD”
- Dok.7. Dyrektywa Nr 1 RC WSCHÓD
- Dok.8. Dyrektywa Nr 1 LFCC
- Dok.9. Informacje ogólne o sytuacji wyjściowej i siłach zbrojnych KARPATII
- Dok.10. Informator HNS
- Dok.11. Geoinformator - KARPATIA
- Dok.12. Opracowanie zbiorcze

ZATWIERDZAM
KOMENDANT AKADEMII OBRONY NARODOWEJ

/ - /

Gen. dyw. prof. dr hab. Bolesław BALCEROWICZ

Egz. nr z
AON
Warszawa
171430luty02

SPECYFIKACJA ĆWICZENIA

1. DANE OGÓLNE

- a. **Temat:** Planowanie operacji Połączonych Sił Zadaniowych
*(WWL – Działania operacyjne korpusu ;
WL i OP – Użycie sił powietrznych w działaniach korpusu wojsk lądowych)*
- b. **Kryptonim :** JOINT GUARD
- c. **Typ, rodzaj i odmiana ćwiczenia :** Jednostronne, dwuszczeblowe ćwiczenie dowódczo-sztabowe ze wspomaganiami informatycznym.
- d. **Termin prowadzenia :** 17 – 25 CZERWCA 2002
- e. **Miejsce prowadzenia :** Blok 101
- f. **Kierownik ćwiczenia :**
gen. dyw. prof. dr hab. Bolesław BALCEROWICZ
- g. **Kierownik zespołu koordynacyjno-operacyjnego :**
płk dr hab. Jacek PAWŁOWSKI
- h. **Kierownik zespołu autorskiego :**
płk dr hab. Mariusz WIATR

2. WYMAGANIA W STOSUNKU DO ĆWICZĄCYCH

- a. znajomość sojuszniczych procedur planowania operacji połączonej (GOP) ;
- b. znajomość struktur i relacji w ramach CJTF ;
- c. przygotowanie do wykonywania zadań na stanowiskach przewidzianych w ćwiczeniu ;
- d. udział w szkoleniu przygotowawczym do ćwiczenia.

3. CELE SZKOLENIOWE

a. Cel główny ćwiczenia:

Rozwijać wiedzę kadry naukowo-dydaktycznej, słuchaczy Podyplomowego Studium Operacyjno-Strategicznego (PSOS) oraz studentów studiów magisterskich w zakresie planowania działań wielonarodowych połączonych sił zadaniowych.

Potwierdzić lub zweryfikować wybrane problemy założeń teoretycznych dotyczących planowania operacji połączonych sił zadaniowych.

b. Cele szczegółowe:

- Doskonalić umiejętności planowania działań połączonych na poziomie operacyjno-strategicznym i taktycznym.
- Sprawdzić wiedzę operacyjno-taktyczną oraz umiejętności kadry naukowo-dydaktycznej, słuchaczy PSOS i studentów w pracy na określonych stanowiskach w Dowództwie CJTF oraz w podległych komponentach rodzajów sił zbrojnych.
- Rozwijać kwalifikacje ćwiczących w zakresie praktycznego wdrażania zasad, pojęć i procedur planowania działań, metodyki wypracowania decyzji oraz umiejętności pracy w zintegrowanych strukturach wojskowych.
- Zbadać i określić stopień znajomości zasad użycia sił specjalnych w operacjach połączonych oraz umiejętności w zakresie określania celów i zadań dla sił operacji specjalnych.

4. KONCEPCJA ĆWICZENIA

Ćwiczenie planuje się przeprowadzić w 2 etapach:

a. Etap wstępny (17-18.06.02), który obejmować będzie:

- Informacje ogólne
- Ukonstytuowanie zespołów
- Przygotowanie miejsc pracy
- Zapoznanie z sytuacją

b. Etap zasadniczy (19-25.06.02), przebiegać będzie w dwóch fazach:

Faza I, poświęcona będzie na:

- planowanie operacji przez CJTF
- opracowanie i wybór wariantu operacji (lądowej, powietrznej, specjalnej) przez poszczególne dowództwa komponentów
- planowanie użycia sił przez elementy podporządkowane dowództwom komponentów

Faza II, poświęcona będzie na:

- planowanie operacji przez CJTF
- planowanie operacji (lądowej, powietrznej, specjalnej) przez poszczególne dowództwa komponentów
- opracowanie wariantów użycia sił przez elementy podporządkowane dowództwom komponentów

5. STRUKTURA UCZESTNIKÓW ĆWICZENIA

a. Kierownictwa:

KIEROWNIK ĆWICZENIA - gen. dyw. prof. dr hab. Bolesław BALCEROWICZ

Zastępca kierownika – płk prof. dr hab. Piotr SIENKIEWICZ

Zastępca kierownika ds logistyki – płk dr Jan SZYMCZYK

GRUPA BADAWCZA - prof. dr hab. Ryszard WRÓBLEWSKI

GRUPA OMÓWIENIA – płk dr hab. Józef ZUBEKZESPÓŁ KOORDYNACYJNO-OPERACYJNY

Kierownik – płk dr hab. Jacek PAWŁOWSKI/zastępca kierownika ćwiczenia

Zastępcy – płk prof. dr hab. Adam TOMASZEWSKI

- płk prof. dr hab. Wojciech MICHALAK

J3 – płk dr hab. Cezary RUTKOWSKI

J3 Ops – ppłk dypl. Ryszard BALA

J6 – płk dr inż. Maciej RATAJCZAK

KIEROWNIK ZESPÓŁU SIŁ LĄDOWYCH - płk prof. dr hab. Z. ŚCIBIOREK

KIEROWNIK ZESPÓŁU SIŁ POWIETRZNYCH - płk. dr hab. B. ZDRODOWSKI

KIEROWNIK ZESPÓŁU SIŁ SPECJALNYCH –

ppłk dr R. KWEĆKA

b. Ćwiczących

CJTF – Kadra WS-O, WWL, WWL i OP

DOWÓDZTWO KOMPONENTU SIŁ LĄDOWYCH - Kadra WWL, WL i OP

DOWÓDZTWO KOMPONENTU SIŁ POWIETRZNYCH - Kadra WL i OP

DOWÓDZTWO KOMPONENTU SIŁ SPECJALNYCH - Kadra WS-O, WWL,
WL i OP

DOWÓDZTWO KORPUSU Płn.-Wsch. - PSOS, PSOL, II rok WWL

CAOC, AOCC - PSOS, PSOL, II rok WL i OP

c. Kierownictwo zespołu autorskiego

Kierownik zespołu autorskiego –

-płk dr hab. Mariusz WIATR

Kierownik zespołu odpowiedzialnego za siły lądowe –

-płk dr hab. Waldemar KACZMAREK

Kierownik zespołu odpowiedzialnego za siły powietrzne –

-płk dr Krzysztof KOLIŃSKI

Kierownik zespołu odpowiedzialnego za siły specjalne –

-ppłk dr Roman KWEĆKA

Kierownik zespołu odpowiedzialnego za HNS/CIMIC –

-płk dypl. Hieronim SZAFRAN

6. HARMONOGRAM PRZYGOTOWANIA ĆWICZENIA

- a. Opracowanie ogólnej sytuacji wyjściowej do ćwiczenia i przekazanie jej dla WWL i WLiOP – do 31.01.02
- b. Opracowanie dokumentacji ćwiczenia w poszczególnych Wydziałach i przekazanie jej głównemu autorowi ćwiczenia – do 28.03.02
- c. Przygotowanie dokumentacji ćwiczenia do druku – do końca kwietnia 2002 r.
- d. Zamknięcie procesu przygotowania ćwiczenia – do końca maja 2002 r.
- e. Szkolenie przygotowawcze kadry naukowo-dydaktycznej AON rozpocząć w trzeciej dekadzie stycznia 2002 r.
- f. Opracowanie rozkazu organizacyjnego do ćwiczenia przez Szefa Zespołu J3 – do końca maja 2002 r.

7. INNE

- a. Szkolenie przygotowawcze do ćwiczenia realizować w ramach zajęć programowych (dotyczy studentów studiów dziennych, słuchaczy PSOS i PSOL) jak i w formie zajęć dodatkowych (dotyczy studentów studiów dziennych, słuchaczy PSOS i PSOL oraz kadry dydaktycznej uczelni). Program zajęć dla kadry dydaktycznej zawiera załącznik nr 4.
- b. Za sprawy wsparcia informatycznego odpowiada szef zespołu J6.
- c. Za współpracę z mediami w trakcie prowadzenia ćwiczenia oraz organizację ćwiczebnego centrum informacyjnego odpowiada nieetatowy oficer prasowy Komendanta AON.
- d. Za sprawy ochrony informacji niejawnej odpowiada Szef Wydziału Ochrony Informacji Niejawnych.
- e. Za sprawy zabezpieczenia kartograficznego odpowiada Szef Zespołu J3 Ops.
- f. Za sprawy organizacyjne odpowiada Szef Zespołu J3.

KIEROWNIK
ZESPOŁU KOORDYNACYJNO-OPERACYJNEGO

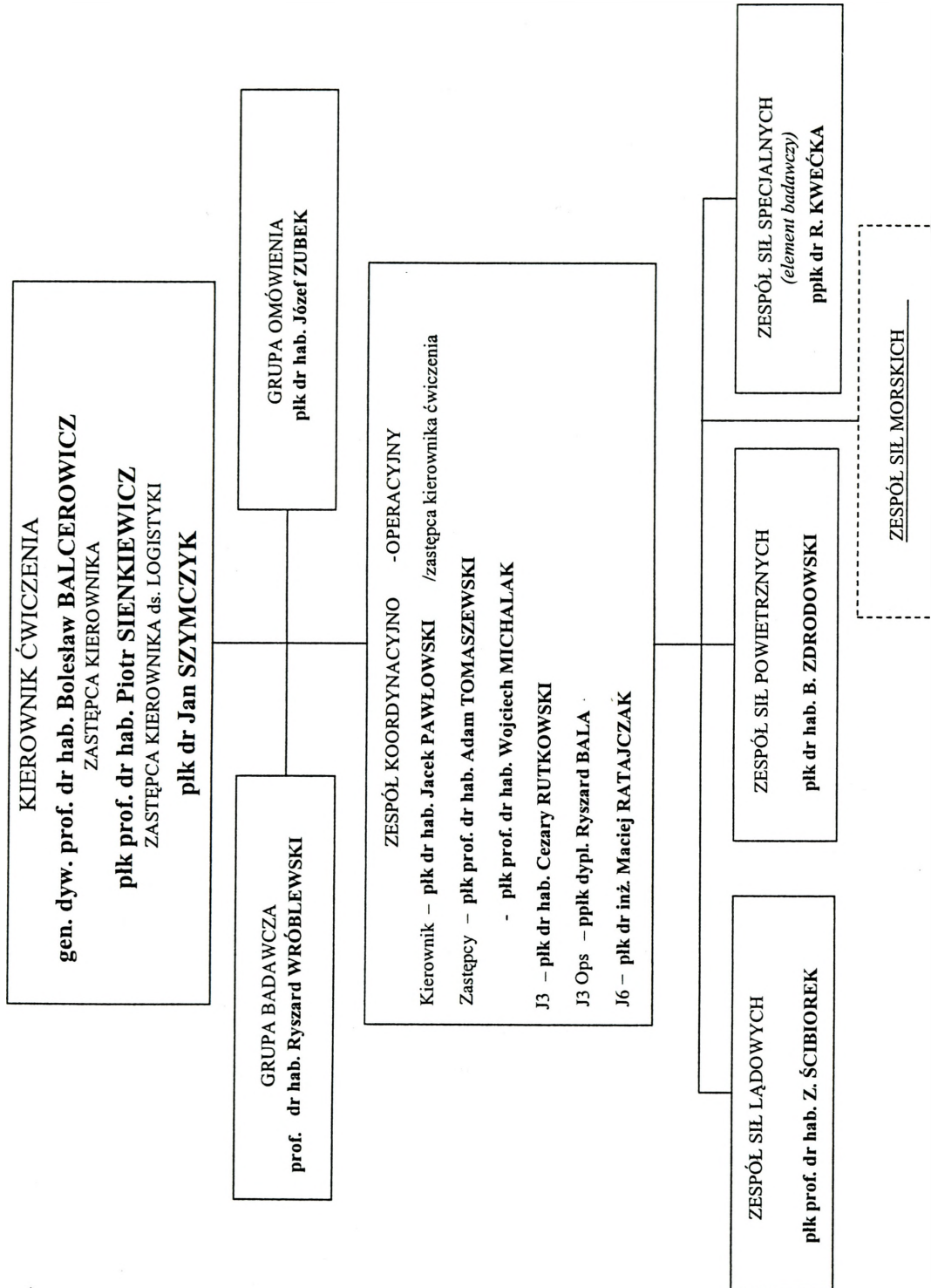
płk dr hab. Jacek PAWŁOWSKI

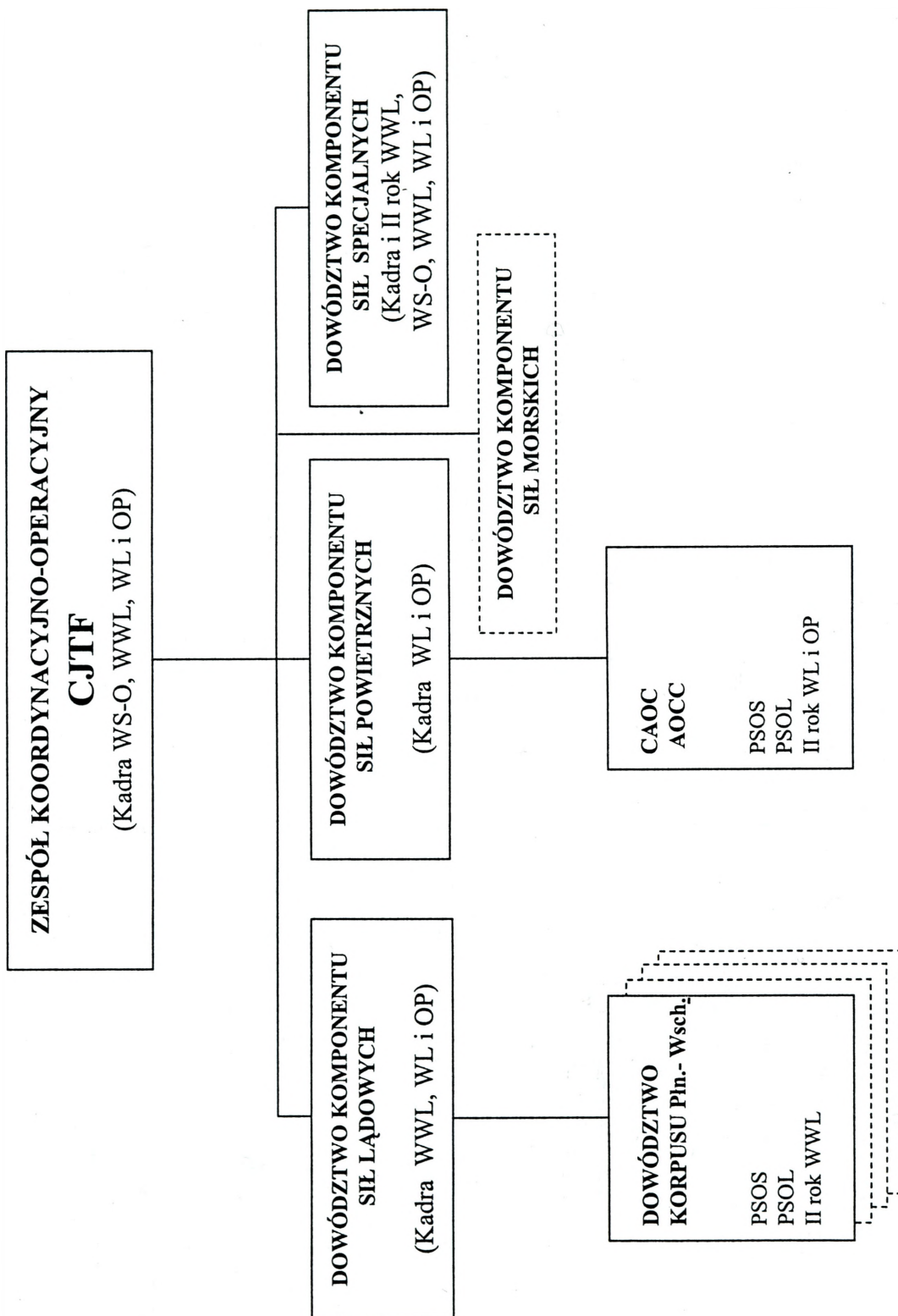
Załączniki :

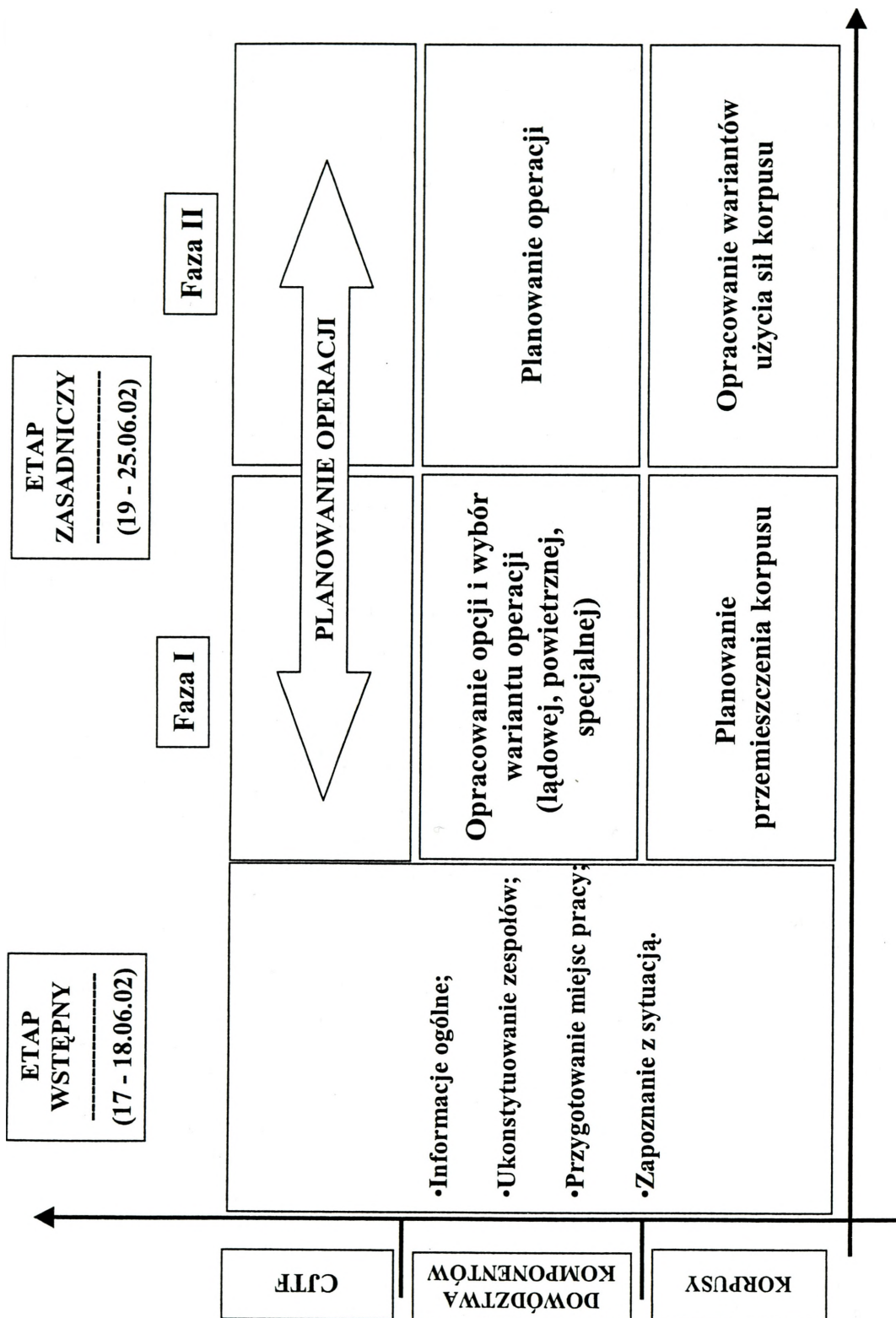
1. *Struktura organizacyjna kierownictwa.*
2. *Struktura organizacyjna ćwiczących.*
3. *Etapy i fazy ćwiczenia.*
4. *Program zajęć doskonalących dla Kadry dydaktycznej Uczelni.*

Rozdzielnik :

	Egz. Nr :
Zastępca Komendanta AON ds Ogólnych	1
Zastępca Komendanta AON ds Naukowych	2
Zastępca Komendanta AON ds Dydaktycznych	3
Komendant WS-O	4
Komendant WWL	5
Komendant WL i OP	6
Kwestor AON	7
Szef Logistyki AON	8
Szef Oddziału Organizacji Studiów	9
Szef Oddziału Liniowego	10
Szef Centrum Informatyki	11
Szef Wydziału Technicznego	12
Szef Wydziału Ochrony Informacji Niejawnych	13

**HARMONOGRAM PRZYGOTOWANIA KADRY AON
DO UDZIAŁU W ĆWICZENIU „JOINT GUARD 2002”**

Lp.	PROWADZĄCY KATEDRA/ZAKŁAD	TERMIN CZAS	Forma zajęc	TEMAT	Uwagi
A. WPROWADZENIE					
1.	REKTOR	23.01		Podstawowe dyrektywy przygotowania i przeprowadzenia ćwiczenia w roku 2002. Kierunki zmian w latach następnych	
2.	PAWŁOWSKI J.	23.01 15'	Infor.	Wstępna koncepcja ćwiczenia w 2002 r.	
3.	RUTKOWSKI C.	23.01 1 godz.	Wykład z elem. konw.	Nowe trendy, kierunki i koncepcje w teorii i praktyce strategii oraz planowania obronnego/wojskowego	
4.	WIATR M.	23.01 1 godz.	Wykład	Podstawy planowania obronnego i wojskowego w NATO	
B. CZĘŚĆ GŁÓWNA					
5.	WIATR M. WWLOP KWEĆKA R.	29.01 2 godz.	wykład	Działania, operacje i siły połączone – podstawy teoretyczne ich przygotowania oraz prowadzenia. Działania połączone w doktrynach NATO i państw NATO - Siły powietrzne i zarządzanie przestrzenią w działaniach połączonych - Siły i działania specjalne w operacjach połączonych	
6.	ZDP WSO	05.02 2 godz.	semin.	Problemy przygotowania i prowadzenia działań połączonych	
7.	ZDP WSO	12.02 1 godz.	wykład	Podstawy przygotowania i prowadzenia działań połączonych przez zgrupowania Sił Zadaniowych .	
8.	KREĆIKIJ M.	12.02 1godz.	wykład	Zasady tworzenia dowództw wielonarodowych połączonych sił zadaniowych	
9.	KREĆIKIJ M.	19.02 1 godz.	wykład	Struktura dowództwa , miejsce i rola komponentów w przygotowaniu działań	
10.	ZDP WSO	19.02 1 godz.	wykład	Planowanie działań Połączonych Sił Zadaniowych. Identyfikacja i charakterystyka problemów / zadań ćwiczących	
11.	ZDP WSO	26.02 2 godz.	semin.	Problemy planowania działań Połączonych Sił Zadaniowych	
12.	ZDP WSO	05. 12. 19.03 3 * 2 godz.	warszta- ty	Proces i metoda rozwiązywania poszczególnych problemów planistycznych. Normy, procedury, dokumenty sojusznicze	

RAZEM : 18 godz. (9 * 2 godz.) w tym : wykład – 8 godz. ;seminarium - 4 godz. ;warsztaty - 6 godz.

UWAGI :

1. Miejsce zajęć: s.320 bl.25
2. Czas/terminy zajęć: w każdy wtorek od 22.01.br. w godz.12.00 – 14.00
3. Zakłada się zapoznanie uczestników szkolenia z normatywnymi procedurami, wzorami dokumentów oraz przykładami konkretnych rozwiązań praktycznych w ćwiczeniach sojuszniczych i narodowych
4. Wszyscy uczestnicy muszą posiadać certyfikat dopuszczający do prac niejawnych wg klauzuli NATO.

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ
WYDZIAŁ STRATEGICZNO- OBRONNY
ZAKŁAD DZIAŁAŃ POŁĄCZONYCH

JEDNOSTRONNE, DWUSZCZEBŁOWE ĆWICZENIE
DOWÓDCZO-SZTABOWE

CZERWIEC 2002(K)

ZARZĄDZENIE
KOMENDANTA AKADEMII OBRONY NARODOWEJ

Nr 9 z dnia 24.04.2002 r.
w sprawie przygotowania ćwiczenia „CZERWIEC 2002”

Warszawa 23.04.2002 r.

ZARZĄDZENIE
KOMENDANTA AKADEMII OBRONY NARODOWEJ

Nr 9 z dnia 24.04.2002 r.

w sprawie przygotowania ćwiczenia „CZERWIEC 2002”

Zgodnie z programami kształcenia studentów oraz planem szkolenia doskonalącego kadry AON w dniach 17-25 czerwca b.r. zostanie przeprowadzone jednostronne, dwuszczeblowe ćwiczenie dowódczo-sztabowe na temat:

„PLANOWANIE OPERACJI POŁĄCZONYCH SIŁ ZADANIOWYCH”

w tym dla:

- kadry akademii – *„SIŁY ZADANIOWE (JTF) W DZIAŁANIACH POŁĄCZONYCH”*
- studentów PSOS – *„KORPUS W OPERACJI POŁĄCZONEJ”*
- studentów IV semestru Wydz.WŁąd i PSOLog.OSZ – *„DZIAŁANIA OPERACYJNE KORPUSU”*
- studentów IV semestru Wydz.LiOP – *„UŻYCIE SIŁ POWIETRZNYCH W DZIAŁANIACH BOJOWYCH KORPUSÓW WOJSK LĄDOWYCH”*

Ćwiczeniem kierował będę osobiście.

Za przygotowanie ćwiczenia czynię odpowiedzialnym mojego zastępcę ds. dydaktycznych płk prof. dr hab. inż. Piotra SIENKIEWICZA.

Kierownictwo ćwiczenia:

- Zastępca kierownika ćwiczenia – płk prof. dr hab. inż. Piotr SIENKIEWICZ
- Zastępca kierownika ćwiczenia ds. logistyki – płk dr Jan SZYMCZYK

Zespół koordynacyjny ćwiczenia w składzie:

Kierownik – płk dr hab. Jacek PAWŁOWSKI / zastępca kierownika ćwiczenia

Zastępcy – płk prof. dr hab. Adam TOMASZEWSKI

– płk prof. dr hab. Wojciech MICHALAK

J-3, Szef sztabu zespołu – płk dr hab. Cezary RUTKOWSKI

– płk dr hab. Michał DROST

– płk dr Andrzej KASPRZEWSKI

– mjr dr Andrzej DAWICZYK

J3 Ops – ppłk mgr Ryszard BALA

J6 – płk dr inż. Maciej RATAJCZAK

Za koordynację pracy zespołu czynię odpowiedzialnym dziekana Wydziału Strategiczno-Obronno – płk. dr. hab. Jacka Pawłowskiego.

Kierownik Zespołu Sił Lądowych – płk prof. dr hab. Z. ŚCIBIOREK

Kierownik Zespołu Sił Powietrznych – płk dr hab. B. ZDRODOWSKI

Kierownik Zespołu Sił Specjalnych – ppłk dr R. KWEĆKA

Zespół autorski ćwiczenia w składzie:

Kierownik zespołu autorskiego – płk dr hab. Mariusz WIATR

Kierownik zespołu odpowiedzialnego za siły lądowe – płk dr hab. Waldemar KACZMAREK

Kierownik zespołu odpowiedzialnego za siły powietrzne – płk dr Krzysztof KOLIŃSKI

Kierownik zespołu odpowiedzialnego za siły specjalne – ppłk dr Roman KWEĆKA

Kierownik zespołu odpowiedzialnego za HNS/CIMIC – płk dypl. Hieronim SZAFRAN

Kierownik Grupy Badawczej – prof. dr hab. Ryszard WRÓBLEWSKI

Kierownik Grupy Omówienia - płk dr hab. Józef ZUBEK

Dla osiągnięcia celów przygotowania ćwiczenia

z a r z ą d z a m:

1. Komendant Wydziału Strategiczno-Obronno:

1. Sprawować nadzór nad pracami zespołu autorskiego i koordynacyjnego.
2. Do końca kwietnia przedstawić dokumentację ćwiczenia do zatwierdzenia, zakończyć przygotowania merytoryczne kadry i studentów wydziału do ćwiczenia oraz główne przedsięwzięcia organizacyjne.
3. Do 29 maja przedstawić meldunek zawierający ocenę przygotowania kadry dydaktycznej WS-O i studentów, zwłaszcza PSOS do ćwiczenia.

2. Komendant Wydziału Wojsk Lądowych oraz Komendant Wydziału Lotnictwa i Obrony Powietrznej:

1. Udzielić wytycznych i sprawować nadzór nad przygotowaniem kadry i studentów podległych wydziałów do udziału w ćwiczeniu.
2. Zapewnić udział przedstawicieli podległych wydziałów w pracach zespołu autorskiego i zespołu koordynacyjnego.
3. Do 29 maja przedstawić meldunek zawierający ocenę przygotowania kadry dydaktycznej podległych wydziałów i studentów do udziału w ćwiczeniu.

3. Szef Logistyki AON:

Do 29 maja 2002 roku w uzgodnieniu z komendantami wydziałów oraz kierownikami zespołów koordynacyjnego i autorskiego przygotować koncepcję dotyczącą:

- organizacji żywienia i zakwaterowania uczestników ćwiczenia,
- organizacji transportu dla uczestników ćwiczenia,
- organizacji sieci łączności i jej sprawnego funkcjonowania dla potrzeb ćwiczenia,
- organizacji zabezpieczenia medycznego ćwiczenia.

4. Szef Centrum Informatyki:

Do 29 maja 2002 roku przygotować w uzgodnieniu z komendantami wydziałów koncepcję w zakresie:

- pozyskania niezbędnych środków (komputery, modemy, drukarki itp.),
- struktury sieci teleinformatycznych na potrzeby ćwiczenia,
- organizacji bazy danych na potrzeby ćwiczących dowódców,
- przygotowania (przeszkolenia) ćwiczących do pracy w sieci komputerowej,
- wykorzystania w ćwiczeniu Pakietu Grafiki Operacyjnej oraz zastosowania map cyfrowych przez ćwiczących.

5. Szef Oddziału Organizacji Studiów:

1. Do 10 maja w uzgodnieniu z kierownikiem zespołu koordynującego przygotować harmonogram wykonania dokumentów i materiałów niezbędnych do przygotowania i przeprowadzenia ćwiczenia.

2. Opracować i przygotować program pobytu i udziału w ćwiczeniu delegacji zagranicznych.
3. Do końca maja zgromadzić na podstawie zapotrzebowań materiały kancelaryjno-biurowe.
4. Do 5 czerwca opracować rozkaz Komendanta AON w sprawie przeprowadzenia ćwiczenia.

6. Szef Wydziału Ochrony Informacji Niejawnych AON:

Do końca maja, w uzgodnieniu z kierownikiem grupy koordynacyjnej opracować koncepcję:

- wdrożenia zasad ochrony informacji niejawnej w ćwiczeniu,
- organizacji służby porządkowo-ochronnej w trakcie ćwiczenia,
- przygotowania kancelarii (w zakresie ich obsady, wyposażenia, zasad ochrony informacji niejawnych itp.) na potrzeby kierownictwa ćwiczenia i ćwiczących dowództw,
- zabezpieczenia i dystrybucji wydawnictw kartograficznych zgodnie z potrzebami komendantów wydziałów oraz zabezpieczenie w niezbędne materiały dydaktyczne.

7. Rzecznik Prasowy AON:

Do 29 maja przedstawić uzgodnioną z komendantami wydziałów, kierownikiem grupy koordynacyjnej oraz szefem Oddziału Organizacji Studiów koncepcję udziału mediów w ćwiczeniu i obsługi ich przedstawicieli.

/-/ gen.dyw.prof. dr hab. Bolesław BALCEROWICZ

KOMENDANT

ROZDZIELNIK

Wyk. w 1 egz

Powielono w 8 egz

egz. 1 - a/a

egz. 2 - Zastępca Komendanta AON ds. dydaktycznych

egz. 3 - Wydział Strategiczno-Obronny

egz. 4 - Komendant Wydziału Wojsk Lądowych AON

egz. 5 - Wydział Lotnictwa i Obrony Powietrznej

egz. 6 - Szef Oddziału Organizacji Studiów AON

egz. 7 - Szef Centrum Informatyki AON

egz. 8 - Szef Wydziału Ochrony Informacji Niejawnych AON

egz. 9 - Rzecznik prasowy AON

wyk. CR, tel.: 813 339

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ
WYDZIAŁ STRATEGICZNO- OBRONNY
ZAKŁAD DZIAŁAŃ POŁĄCZONYCH

**JEDNOSTRONNE, DWUSZCZEBŁOWE ĆWICZENIE
DOWÓDCZO-SZTABOWE**

CZERWIEC 2002(K)

INFORMACJE OGÓLNE O ĆWICZENIU

TEMAT: PLANOWANIE OPERACJI POŁĄCZONYCH SIŁ ZADANIOWYCH**1. CELE ĆWICZENIA:****a. Cel główny ćwiczenia:**

Rozwijać wiedzę kadry naukowo-dydaktycznej, słuchaczy Podyplomowego Studium Operacyjno-Strategicznego (PSOS), Podyplomowego Studium Operacyjno-Logistycznego (PSOL) oraz studentów studiów dziennych w zakresie planowania działań wielonarodowych połączonych sił zadaniowych.

Potwierdzić lub zweryfikować wybrane problemy założeń teoretycznych dotyczących planowania operacji połączonych sił zadaniowych.

b. Cele szczegółowe:

- Doskonać umiejętności planowania działań połączonych na poziomie operacyjnym i taktycznym.
- Sprawdzić wiedzę operacyjną i taktyczną oraz umiejętności kadry naukowo-dydaktycznej, słuchaczy PSOS, PSOL oraz studentów studiów dziennych w pracy na określonych stanowiskach w Dowództwie CJTF oraz w podległych komponentach rodzajów sił zbrojnych.
- Rozwijać kwalifikacje ćwiczących w zakresie praktycznego wdrażania zasad, pojęć i procedur planowania działań, metodyki wypracowania decyzji oraz umiejętności pracy w zintegrowanych strukturach wojskowych.
- Zbadać i określić stopień znajomości zasad użycia sił specjalnych w operacjach połączonych oraz umiejętności w zakresie określania celów i zadań dla sił operacji specjalnych.

2. MIEJSCE PRZEPROWADZENIA:

Wydział Wojsk Lądowych - AON.

3. TERMIN PRZEPROWADZENIA:

17 – 25 CZERWCA 2002

4. TYP, RODZAJ I FORMA ĆWICZENIA:

Jednostronne, dwuszczeblowe ćwiczenie dowódczo-sztabowe ze wspomaganie komputerowym.

5. UCZESTNICY:**a/ ćwiczący**

CJTF – Kadra WS-O, WWL, WWL i OP

DOWÓDZTWO KOMPONENTU SIŁ LĄDOWYCH - Kadra WWL, WL i OP

DOWÓDZTWO KOMPONENTU SIŁ POWIETRZNYCH - Kadra WL i OP, WWL

DOWÓDZTWO KOMPONENTU SIŁ SPECJALNYCH - Kadra WS-O, WWL,
WL i OP

DOWÓDZTWO KORPUSU Ph.-Wsch. - PSOS, PSOL, II rok WWL

CAOC, AOCC - PSOS, PSOL, II rok WL i OP

b/ kierownictwo ćwiczenia:

Kadra naukowo-dydaktyczna AON;

6. PODZIAŁ ĆWICZENIA NA ETAPY I FAZY

Ćwiczenie planuje się przeprowadzić w etapach:

a. Etap wstępny (17-18.06.02), który obejmować będzie:

- Informacje ogólne
- Ukonstytuowanie zespołów
- Przygotowanie miejsc pracy
- Zapoznanie z sytuacją

b. Etap zasadniczy (19-25.06.02), przebiegać będzie w dwóch fazach:**Faza I (19-21.06.02):**

Dla Dowództw Komponentów:

OPRACOWANIE OGÓLNEGO PLANU OPERACJI (*lądowej, powietrznej, specjalnej*)

Zagadnienia szkoleniowe:

(faza inicjacji)

- analiza Dyrektywy Wstępnej SC S nakazującej modyfikację istniejącego Planu alternatywnego (Contingency Plan - COP);

(faza orientacji)

- analiza zamiaru przełożonego, identyfikacja wymaganego celu końcowego;
- identyfikacja środka (środków) ciężkości i punktów decydujących;
- analiza otoczenia, ocena możliwości militarnych stron, czynników czasowo-przestrzennych;
- określenie celów, identyfikacja zadań (głównych i cząstkowych);
- opracowanie misji, informowanie strategiczne, opracowanie i wydanie wytycznych dowódcy do planowania;

(faza opracowania koncepcji)

- opracowanie wariantów działania własnych i przeciwnika (COA);
- porównanie wariantów działania (przeciwnika i własnych);
- sprawdzanie przydatności wariantów, opracowanie koncepcji operacji.

Dla sił podległych poszczególnym Dowództwom Komponentów:

UDZIAŁ W PRZECIWKONCENTRACJI STRATEGICZNEJ
PLANOWANIE PRZEMIESZCZENIA SIŁ POWIETRZNYCH
PLANOWANIE KOORDYNACJI PRZESTRZENI POWIETRZNEJ
PLANOWANIE MOSTU POWIETRZNEGO

Zagadnienia szkoleniowe:

(faza inicjacji)

- analiza Dyrektywy Wstępnej nakazującej modyfikację istniejącej koncepcji przeprowadzenia operacji;

(faza orientacji)

- analiza zamiaru przełożonego, identyfikacja wymaganego celu końcowego;
- analiza otoczenia, ocena czynników czasowo-przestrzennych;
- określenie celów, identyfikacja zadań (głównych i cząstkowych);
- opracowanie misji, informowanie, opracowanie i wydanie wytycznych dowódcy do planowania;

(faza opracowania koncepcji)

- opracowanie możliwych wariantów rozwinięcia sił, przemieszczenia sił powietrznych, koordynacji przestrzeni powietrznej, mostu powietrznego.

Faza II (22-25.06.02):Dla Dowództw Komponentów:

PLANOWANIE OPERACJI

Zagadnienie szkoleniowe:

(faza opracowywania planu)

- określenie zadań i potrzeb sił;
- identyfikacja i analiza ograniczeń i uwarunkowań zewnętrznych;
- analiza wpływu czynników czasowo-przestrzennych na przebieg operacji;
- przygotowanie i skoordynowanie OPLAN;
- opracowanie ostatecznej wersji planu operacji.

Dla sił podległych poszczególnym Dowództwom Komponentów:

OPRACOWANIE WARIANTÓW UŻYCIA WOJSK KORPUSU

OPRACOWANIE WARIANTÓW UŻYCIA SIŁ POWIETRZNYCH

OPRACOWANIE WARIANTÓW KOORDYNACJI PRZESTRZENI
POWIETRZNEJ

OPRACOWANIE WARIANTÓW MOSTU POWIETRZNEGO

Zagadnienia szkoleniowe:

- analiza Dyrektywy Wstępnej nakazującej modyfikację istniejących planów operacyjnych;
- identyfikacja celów operacyjnych;
- analiza sytuacji decyzyjnej, czynników warunkujących osiągnięcie celów operacyjnych oraz aktualizacja baz danych;
- wypracowanie opcji użycia podległych sił.

7. STRUKTURA ORGANIZACYJNA:**a) Ćwiczących:**

Dowództwa Komponentów – po jednym w każdej fazie ćwiczenia.

Siły podległe Dowództwom Komponentów - jeden lub dwa zespoły ćwiczące (równolegle realizują te same zagadnienia)

b) Kierownictwa:

Zgodnie z przyjętą specyfikacją ćwiczenia z dnia 17 stycznia 2002.

8. PODSTAWOWE MATERIAŁY ŹRÓDŁOWE, POMOCE:Dokumenty odniesienia:

- Programy studiów w AON.
- Specyfikacja ćwiczenia z dnia 17 stycznia 2002
- Instrukcja o przygotowaniu i prowadzeniu ćwiczeń z dowództwami i sztabami w Siłach Zbrojnych RP.
- Bi-MNC Exercise Planning Guide (EPG)
- Doktryny: AJP-01 i AJP-3
- Guidelines for Operational Planning, Bi-Sc. 1999

Mapy:

a. Mapa serii ZT SG WP, POLSKA, Skala 1:500 000, arkusze:

N-33-A, B, C, D; N-34-A, B, C, D; N-35-A, C;

M-33-A, B, C, D; M-34-A, B, C, D; M-35-A, C;

b. Mapa serii 1501, wydanie 1-OTSG, POLSKA, Skala 1:250 000, arkusze:

NN 33 - 5, 6, 8, 9, 11, 12.

NN 34 - 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12.

NM 33 - 2, 3, 5, 6.

NM 34 - 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9

Strefa czasowa: ALFA**9. SKŁAD STRON:**

a. strona przeciwna: **KARPATIA**

KARPATIA jest państwem fikcyjnym (Geoinformacja-KARPATIA). Siły zbrojne KARPATII liczą w czasie pokoju około 150 tys. żołnierzy.

b. strona zaprzyjaźniona: **SOJUSZ**

Państwo zagrożone agresją – SILESIA – oraz jego sojusznicy: GRYFLANDIA, DACJA, IGERDIA, NILANDIA, BELONIA, UKWIAŁ, FRYZJA, AMELAND (w strukturach organizacyjnych analogicznych do NATO, powołanych traktatem analogicznym do Traktatu Waszyngtońskiego).

SILESIA i pozostałe państwa SOJUSZU są państwami fikcyjnymi.

10. ZAŁOŻENIA DO ĆWICZENIA:

Ćwiczenie oparte jest na fikcyjnej sytuacji stworzonej w Europie. Ogólny kontekst ćwiczenia w żaden sposób nie jest związany z faktyczną sytuacją geopolityczną w Europie. Informacje zawarte w dokumentacji ćwiczenia nie powinny stanowić podstaw do interpretacji intencji politycznych rzeczywistych państw, czy też sojuszy. Baza informacyjna ma umożliwić ćwiczącym dotarcie do istoty ewentualnego zagrożenia bezpieczeństwa europejskiego oraz prześledzenie sojuszniczych i narodowych działań adekwatnych do zagrożenia.

Ćwiczący w poszczególnych etapach ćwiczenia występują w roli oficerów Dowództw Komponentów Sił Lądowych, Powietrznych, Specjalnych oraz oficerów sił podległych Dowództwom Komponentów.

W oparciu o założenie oraz inne materiały źródłowe ćwiczące zespoły mają za zadanie:

- studiować: problematykę zagrożenia bezpieczeństwa państwa oraz procedury działania SOJUSZU;
- Dowództwa Komponentów opracować: plany operacji poszczególnych komponentów wchodzących w skład sił zadaniowych Sojuszu;
- Dowództwo Korpusu Płn.-Wsch. opracować: zarys koncepcji przemieszczenia, wypracować wariant użycia sił w operacjach;
- CAOC opracować: możliwe warianty przemieszczenia sił powietrznych, koordynacji przestrzeni powietrznej, mostu powietrznego, dokonać wyboru opcji użycia podległych sił.

11. SYTUACJA WYJŚCIOWA DO ĆWICZENIA:

Zgodnie z „Ogólną sytuacją geopolityczną w rejonie kryzysu” cz. 1 tom III

Załączniki:

1. Ramowy plan przebiegu ćwiczenia.

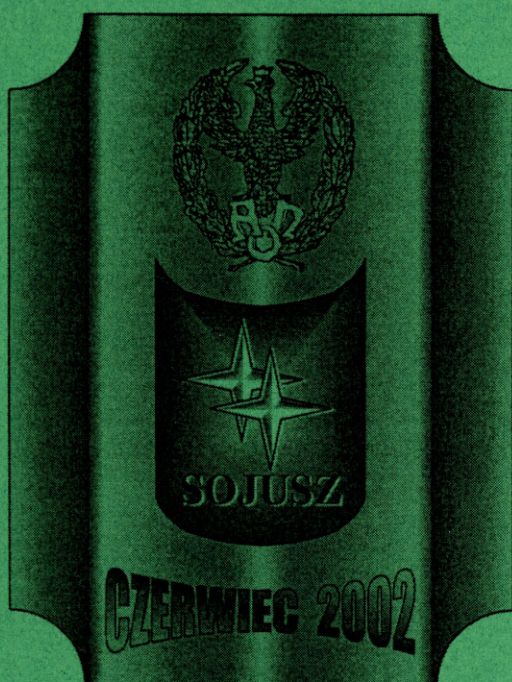
RAMOWY PLAN PRZEBIEGU ĆWICZENIA „CZERWIEC 2002”

DZIEŃ TYGODNIA	Pn	Wt	Śr	Czw	Pt	Sb	Pn	Wt
CZAS	17.06	18.06	19.06	20.06	21.06	22.06	24.06	25.06
Etap ćwiczenia		Etap wstępny		Etap zasadniczy				
Faza ćwiczenia			Faza pierwsza			Faza druga		
LFCC	<ul style="list-style-type: none"> • Zapoznanie z celami, strukturą i przebiegiem ćwiczenia; • Sprawdzenie systemów łączności 		<ul style="list-style-type: none"> • Zapoznanie z założeniami do ćwiczenia i dyrektywami • Trening w postugiwaniu się sieciami łączności 		Informowanie operacyjne (od 14.00)	Informowanie operacyjne (od 8.00)	Informowanie operacyjne (od 8.00)	Udział w odprawie decyzyjnej: CAOC (od 13.00) - Korpusu (od 13.00 i od 16.00)
AFCC			Informowanie operacyjne (od 14.00)		Odprowadzenie decyzyjna (od 13.00)	Informowanie operacyjne (od 8.00)	Informowanie operacyjne (od 8.00)	
SOFCC			Informowanie operacyjne (od 14.00)		Odprowadzenie decyzyjna (od 13.00)	Informowanie operacyjne (od 8.00)	Informowanie operacyjne (od 8.00)	
			Opracowanie opcji i wybór wariantu operacji			Planowanie operacji		

CZEŚĆ II

OGÓLNA SYTUACJA GEOPOLITYCZNA
SYTUACJA WYJŚCIOWA DO ĆWICZENIA

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ
WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY
ZAKŁAD DZIAŁAŃ POŁĄCZONYCH

**JEDNOSTRONNE, DWUSZCZEBLOWE ĆWICZENIE
DOWÓDCZO-SZTABOWE**

CZERWIEC 2002(K)

OGÓLNA SYTUACJA GEOPOLITYCZNA

OGÓLNA SYTUACJA GEOPOLITYCZNA W REJONIE KRYZYSU

1. EWOLUCJA SYTUACJI GEOPOLITYCZNEJ

Po zakończeniu Wojny Światowej w 1945 r., WIELKA KARPATIA (WK) zdominowała Europę Środkową i Wschodnią. Obszar dominacji obejmował liczne państwa, w tym również SILESIE.

Sytuacja polityczna w WIELKIEJ KARPATII w latach sześćdziesiątych i siedemdziesiątych była niestabilna, a dwoma głównymi, przeciwstawnymi ugrupowaniami politycznymi byli komuniści i monarchiści. Po serii zamachów terrorystycznych na przywódców politycznych, w 1978 roku władzę w państwie przejęła armia. Szef Sztabu KARPATII ogłosił się dożywotnim prezydentem i ustanowił Radę Republikańską będącą ciałem doradczym rządu we wszystkich sprawach dotyczących wewnętrznego i zewnętrznego bezpieczeństwa WIELKIEJ KARPATII. Mając bezpośredni nadzór nad wojskiem i policją, Rada Republikańska sprawuje faktyczne rządy, a Parlament ustanawia wszystkie zalecane przez nią ustawy. W jednoizbowym Parlamencie, którego członkowie wywodzą się z rządzących elit politycznych lub są wysokiej rangi oficerami, nie ma opozycji. Główną ideologią jest wiara w scentralizowany reżim, który powinien zapewnić pełny dobrobyt samowystarczalnemu społeczeństwu. Dlatego wejście w sojusze lub aneksje terytoriów w celu zdobycia surowców naturalnych i dostępu do szlaków komunikacyjnych są w pełni akceptowane jeżeli tylko służą celom utrzymania WIELKIEJ KARPATII i jej społeczeństwa niezależnymi od reszty świata.

Wadliwość systemu polityczno-ekonomicznego, problemy etniczne i ruchy narodowo-wyzwoleńcze doprowadziły WK do utraty kontroli nad Europą Środkową i Wschodnią w 1990 r. Pełną suwerenność uzyskały: SILESIA, MAZURIA, ARGONIA, ALPIA, MORAWIA oraz HONWEDIA.

Na obszarach dawnej WK, pomniejszonych o terytoria, które uzyskały niepodległość, powstała KARPATIA. Uwaga władz KARPATII skupia się na rozwiązywaniu poważnych wewnętrznych problemów ekonomicznych i zapobieganiu kolejnym próbom uzyskania niepodległości przez mniejszości narodowe, które pozostały w jej granicach.

Państwa, które wyzwoliły się spod wpływu WK, wybrały różne drogi zapewnienia sobie bezpieczeństwa zewnętrznego.

SILESIA i MORAWIA postanowiły przystąpić do układu obronnego państw Europy Zachodniej i AMELANDU (państwa leżącego w Ameryce Północnej). W 1999 r. wysiłki SILESII zostały ukoronowane przyjęciem do SOJUSZU.

ALPIA i ARGONIA dążą do uzyskania statusu państw neutralnych.

Spółeczność międzynarodowa w większości uznała suwerenność i prawo dawnych państw satelickich WK do zajmowanych przez nie terytoriów. Jednakże KARPATIA odmawia uznania prawa SILESII do znacznej części obszaru pld.- wsch. utrzymując, że są to terytoria dawnego Królestwa KARPATII. W 1995 roku pod naciskiem państw SOJUSZU, KARPATIA podpisała Układ Trójstronny z SILESIA i GRYFLANDIA, który ustanowił strefę zdemilitaryzowaną wzdłuż północnej granicy z SILESIA. Było to spowodowane głównie dążeniem do uniknięcia rozmieszczenia stałych sił SOJUSZU na terytorium SILESII.

Pomimo pewnego ograniczenia „ambicji terytorialnych” KARPATIA na drodze gospodarczej silnie uzależniła od siebie MAZURIĘ. Nowy Rząd MAZURII dąży do polepszenia stosunków z krajami Wspólnoty Europejskiej.

Jednocześnie, od momentu zmiany ładu europejskiego w 1990 r. z bipolarnego na wielobiegunowy interesy polityczne SILESII i KARPATII stały się rozbieżne. Różnice interesów między tymi państwami stały się jeszcze bardziej znaczące, gdy w 1999 r. SILESIA stała się pełnoprawnym członkiem SOJUSZU. Stopniowo napięcia polityczne między SILESIA i KARPATIA zmieniły się w kryzys polityczno – militarny. Kryzys „podgrzewany” jest od 2001 r. waśniami o podłożu narodowościowym oraz religijnym. W utrzymaniu stanu kryzysu dużą zasługę mają służby specjalne KARPATII.

Dla SILESII sporny obszar przedstawia znaczenie strategiczne z uwagi na surowce energetyczne i skoncentrowany tam przemysł ciężki.

Na początku 2000 r. AMELAND (w przedsięwzięciu uczestniczyły również państwa Europy Zachodniej) pomógł SILESII zbudować i uruchomić nowoczesny port lotniczy wraz z rejonem wolnocłowym w rejonie Poznania. Dogodna lokalizacja obszaru wolnocłowego, jak również nowoczesne jego rozwiązania, spowodowały znaczne zmniejszenie zainteresowania podobnymi obszarami w płn.-zach. strefie KARPATII.

Impas w stosunkach SILESII z KARPATIA nastąpił w lutym 2002 r., kiedy to Prezydent KARPATII ogłosił zamiar wypowiedzenia Układu Trójstronnego z 1995 r. i chęć odzyskania części terytorium SILESII będącego przedmiotem sporu.

2. SYTUACJA WYJŚCIOWA:

a) Ogólna sytuacja polityczno-militarna stron:

Sytuacja kryzysowa dotyczy zagrożenia bezpieczeństwa jednego z państw członkowskich SOJUSZU - SILESII, ze strony wschodniego sąsiada - KARPATII. Zaistniały spór ma podłoże ekonomiczne oraz etniczno-terytorialne. KARPATIA wysuwa pod adresem SILESII roszczenia terytorialne. Przedmiotem roszczeń jest obszar przygraniczny.

W styczniu 1990 roku SILESIA, MAZURIA, ALPIA, MORAWIA oraz HONWEDIA na skutek gwałtownych przeobrażeń społeczno-politycznych weszły na drogę rozwoju demokratycznego występując z układu koalicyjnego z KARPATIA I RUMIA.

Od 1993 roku SILESIA oraz MORAWIA usilnie starały się o przyjęcie do SOJUSZU. W rezultacie wielopłaszczyznowych działań, pod koniec 1999 roku SILESIA stała się pełnoprawnym członkiem SOJUSZU. Jest bardzo prawdopodobne, że w 2005 roku członkiem SOJUSZU zostanie również MORAWIA.

Po okresie burzliwego rozwoju HONWEDIA, która nie potrafiła uniezależnić się gospodarczo, pod koniec 2001 roku zaproponowała KARPATII I RUMIII ponowne nawiązanie stosunków gospodarczych.

Po tak korzystnym dla siebie zwrocie w polityce swego południowego sąsiada, Rząd KARPATII w lutym 2002 roku poinformował SILESIE i GRYFLANDIE o zamiarze wypowiedzenia Układu Trójstronnego zawartego w 1995 roku i chęci odzyskania części terytorium SILESII, będącego przedmiotem sporu. To publiczne oświadczenie było poparte silnymi dyplomatycznymi naciskami na MAZURIĘ w celu wymuszenia jej poparcia dla działań KARPATII. Jak do tej pory MAZURIA zachowuje neutralność w sporze, twierdząc, że są to wyłącznie problemy KARPATII i SILESII. Poprzez ukierunkowaną działalność dyplomatyczną KARPATIA dążyła także do zerwania więzi łączących SILESIE

z SOJUSZEM w celu osłabienia politycznego i militarnego wsparcia ze strony tych państw dla SILESII w wypadku kryzysu.

Kolejnym krokiem było zwiększenie nacisków politycznych na MAZURIĘ w celu wymuszenia przyłączenia się do Unii Ekonomicznej pod przewodnictwem KARPATII oraz do wsparcia jej dążeń do odgrywania wiodącej roli w polityce światowej.

Równolegle KARPATIA objawia swoje niezadowolenie z polityki zagranicznej GRYFLANDII i zarzuca jej celowe działania ukierunkowane na zahamowanie rozwoju gospodarczego państw byłej WIELKIEJ KARPATII, poprzez wzbranianie swobodnego korzystania ze szlaków morskich przez Cieśniny Bałtyckie, a przez to ograniczenie dostaw surowców i towarów importowanych. KARPATIA wysuwa również sugestie dotyczące zwiększenia uprawnień karpackiej mniejszości narodowej zamieszkującej rejony TRÓJMIASTA, SZCZECINA i ŚWINOUJŚCIA. KARPATIA podjęła szeroko zakrojoną akcję propagandową, adresowaną zarówno do własnego narodu jak i do społeczności międzynarodowej. Główną tematyką tych działań jest głoszenie konieczności przyłączenia do „Macierzy” ziem „bezprawnie okupowanych” przez SILESIE. W oddziaływaniach propagandowych KARPATIA zbywa milczeniem fakt, że przejście wysoko rozwiniętych pod względem gospodarczym części terytorium SILESII, ma być panaceum na rozwiązanie jej problemów ekonomicznych.

Ćwiczenie rozpoczyna się w okresie, kiedy wystąpił impas w próbach rozwiązania sytuacji kryzysowej środkami dyplomatycznymi. Sprowokowane przez KARPATIE incydenty na pograniczu z SILESIA i w morskiej strefie ekonomicznej GRYFLANDII, świadczą o realnej groźbie przerodzenia się sytuacji kryzysu w otwarty konflikt zbrojny (załącznik – mapa rejonu spornego).

Pewne komplikacje powodują również wewnętrzne nieporozumienia w SOJUSZU spowodowane planami osiągnięcia samowystarczalności obronnej przez Europę.

Ubočnym skutkiem działań europejskich państw sojuszniczych, dających do zwiększenia znaczenia kontynentalnej tożsamości obronnej, wyrażającej się rozwojem struktur militarnych niezależnych od SOJUSZU, jest pojawienie się tendencji izolacjonistycznych w niektórych państwach członkowskich, które podkreślają, iż ich społeczeństwa nie zamierzają ryzykować bezpieczeństwa własnych żołnierzy i ponosić zwiększonych wydatków związanych z utrzymaniem bezpieczeństwa wewnętrznego Europy.

b) ogólne położenie wyjściowe i zamiary stron:

KARPATIA

W KARPATII prowadzona jest mobilizacja rezerw pod pozorem przygotowań do planowanych dużych ćwiczeń z wojskami w rejonie: TARNÓW, JAROSŁAW, USTRZYKI. W ćwiczeniach mają brać udział siły lądowe i powietrzne KARPATII.

W KARPATII wykonywane są przemieszczenia jednostek wojsk lądowych w kierunku granicy z państwami SOJUSZU.

Nie można wykluczyć, iż tłumaczone zbliżającymi się ćwiczeniami przedsięwzięcia są w rzeczywistości przygotowaniem do agresji zbrojnej, której zasadniczym celem będzie zajęcie spornej części terytorium SILESII.

SOJUSZ

Zaognienie stosunków z KARPACIĄ zmusza władze SOJUSZU do analizy sytuacji i podjęcia decyzji stosownych do stanu zagrożenia bezpieczeństwa.

W sytuacji zagrożenia pokoju, SOJUSZ rozważa potrzebę i charakter działań w obronie SILESII. Wiadomo jest, iż w przygotowanym wcześniej Planie alternatywnym (COP) SOJUSZU pk. „WSCHÓD”, przewiduje się wykonanie przeciwkoncentracji strategicznej na obszarze zagrożonego państwa członkowskiego, a jeżeli to nie spowoduje zaniechania agresywnych poczynań KARPACII, przeprowadzenie operacji z udziałem połączonych sił zadaniowych SOJUSZU w obronie - żywotnych interesów zagrożonego państwa członkowskiego.

Aneksy:

- A. Mapa ogólna rejonu kryzysu
- B. Sytuacja wyjściowa SOJUSZU
- C. Sytuacja wyjściowa SILESII

CZERWIEC 2002 (K)
"Ciepły Głaz"

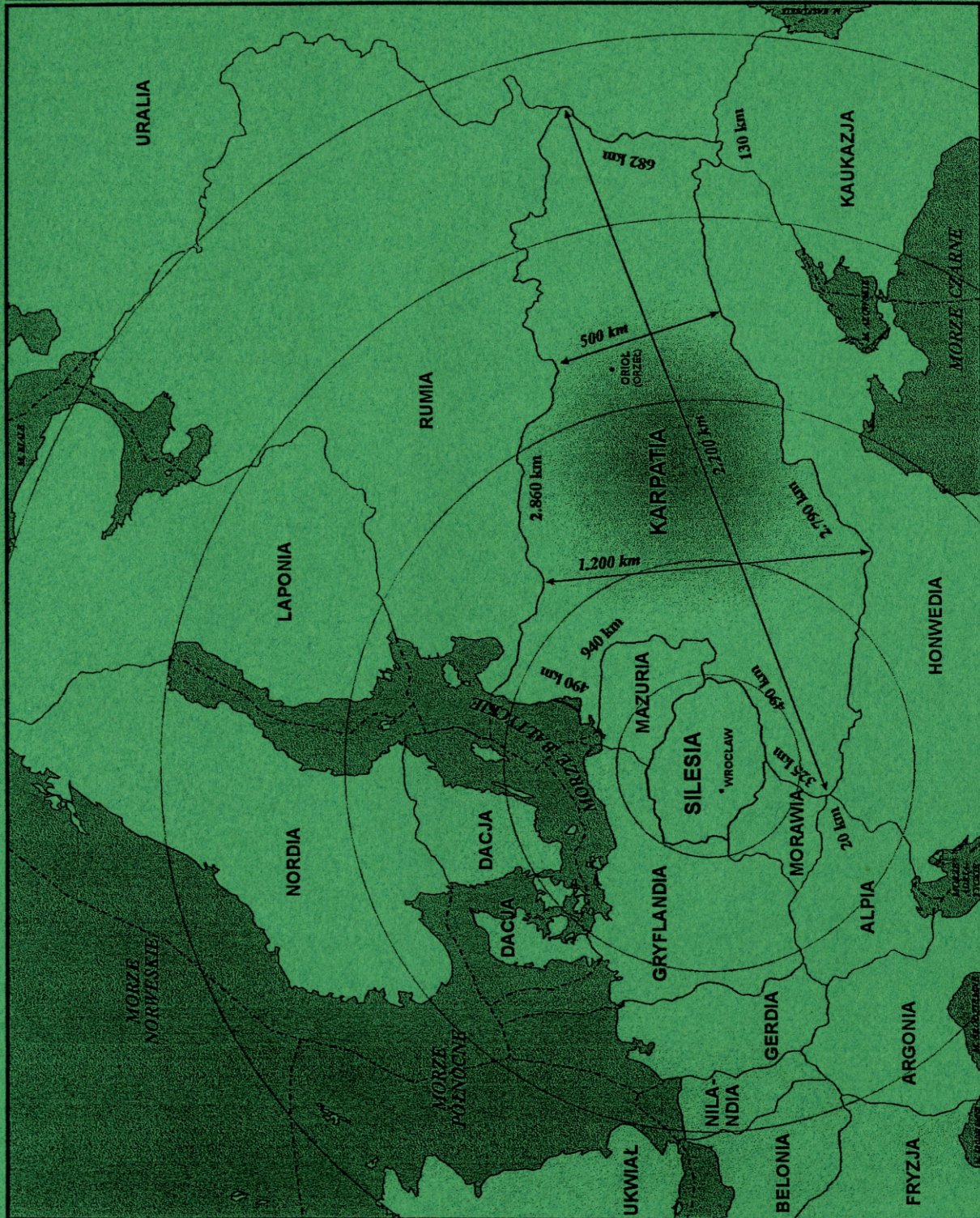
TERYTORIUM:
KARPACIA - powierzchnia
Całok: 1.235 tys. km²
w tym:
- obszar lądowy: 1.244.550 km²
- morza i wody wewnętrzne: 8.750 km²
Wylączona straża administracyjna
M. BAŁTYCKIE: 28.750 km²
SILESIA - powierzchnia
Całok: 123.750 km²

GRANICE:
Ogólna długość granicy: 8.727 km
w tym:
- lądowej: 8.237 km
- morskiej: 490 km

Legenda:

- Państwa należące do Sojuszu
- Państwa kandydujące do Sojuszu
- Państwa neutralne

GEOINFORMACJE

MAPA Nr 1 POŁOŻENIE OGÓLNE

SYTUACJA WYJŚCIOWA SOJUSZU

SYTUACJA POLITYCZNA

SOJUSZ jest demokratycznym blokiem, który dzięki stabilności politycznej, ekonomicznej i socjalnej oraz konsekwentnej polityce zagranicznej państw, ukierunkowanej na rozwiązywanie sporów poprzez negocjacje, zyskał uznanie na arenie międzynarodowej.

Podjęte w ostatnich latach przez KARPATIEJ działania konfrontacyjne i wysuwanie roszczeń terytorialnych w stosunku do SILESII, zaostrzyło sytuację w Europie, przyjmując postać sytuacji kryzysowej.

SYTUACJA EKONOMICZNA

SOJUSZ tworzą uprzemysłowione kraje, zasobne w surowce naturalne, szczególnie w ropę naftową i gaz ziemny. Do najbardziej rozwiniętych gałęzi przemysłu należy przemysł: stoczniowy, chemiczny, elektroniczny i przetwórczy. Wobec spadku cen ropy naftowej na rynkach światowych państwa SOJUSZU zostały zmuszone do zmniejszenia wydobycia i zwolnienia części pracowników. Spowodowało to wzrost trudności gospodarczych i narastanie niezadowolenia społecznego. Największe redukcje zatrudnienia miały miejsce w rejonie ŚWINOUJŚCIA na obszarze GRYFLANDII, zamieszkiwanym przez mniejszość narodową KARPATII.

SYTUACJA MILITARNA

Dowódcy Wielonarodowych Sił Zadaniowych EUROPY (CJTFC) przydzielono obszar odpowiedzialności obejmujący rejony ześrodkowania w GRYFLANDII oraz możliwe rejony wyjściowe do działań na obszarze SILESII. Siły SOJUSZU są odpowiedzialne za ochronę i obronę linii komunikacyjnych na MORZU BAŁTYCKIM oraz obronę wybrzeża. Problem prawdopodobnej operacji na terytorium MAZURII nie został jeszcze rozwiązany politycznie.

Wojska lądowe. Korpus Północno-Wschodni, Korpus AM/GE, Korpus GE/NL oraz Korpus Sił Szybkiego Reagowania (ARRC), w składzie dwóch związków taktycznych stanowią integralne siły podporządkowane Dowódcy Komponentu Wojsk Lądowych.

Wydzielone siły wojsk lądowych SOJUSZU zakończyły ćwiczenie pk. „ZAPEWNIĆ POKÓJ” prowadzone na poligonach ŻAGAŃ- ŚWIĘTOSZÓW i otrzymały rozkaz pozostania w dotychczas zajmowanym rejonie. Korpus wymaga uzupełnienia w celu osiągnięcia gotowości do działania. Wydzielone siły Korpusu Szybkiego Reagowania ześrodkowały się w GRYFLANDII jako pierwszy element sił wojskowych w ramach reagowania kryzysowego i są w pełni gotowe do działania.

Siły powietrzne

(1) Ogólnie

Siły Powietrzne SOJUSZU podlegają bezpośrednio Dowódcy Komponentu Sił Powietrznych. Szczebel taktyczny jest reprezentowany przez Połączone Centra Dowodzenia Działaniami Powietrznymi (ICAOC).

Siły powietrzne dysponują możliwością tankowania w powietrzu oraz wykorzystania samolotów AWACS.

(2) Sytuacja OP

Wszystkie bazy lotnicze państw SOJUSZU są w pełni operacyjne, a samoloty bazują na swoich lotniskach. Jednostki otrzymały zadanie przygotowania się do obrony przestrzeni powietrznej SILESII w obliczu spodziewanej agresji KARPATII. Określono lotniska na terytorium SILESII, które mogą pełnić rolę wysuniętych baz (FOB). Środki OP zostały rozwinięte do osłony ważnych obiektów i rejonów. Wszystkie jednostki OP otrzymały zadanie przygotowania się do ewentualnego przegrupowania na terytorium SILESII.

Generalnie przeważająca większość samolotów uderzeniowych może prowadzić działania bez tankowania w powietrzu do granicy SILESII z KARPATIA.

Sytuacja OT

Narodowe NACZELNE DOWÓDZTWO GRYFLANDII siłami podległymi okręgom wojskowym i policji zorganizowało przeciwdywersyjną i antyterrorystyczną osłonę kraju. Na POMORZU ZACHODNIM i w rejonie TRÓJMIASTA przystąpiło do organizowania obrony wybrzeża lokalnymi siłami OT, a na odcinku USTKA-GDANSK także z udziałem Brygady Obrony Wybrzeża.

Jako państwo-gospodarz GRYFLANDIA oraz SILESIA wspiera i zabezpiecza przybycie i działania sił SOJUSZU rozmieszczonych na jej terytorium oraz ochrania ich linie komunikacyjne.

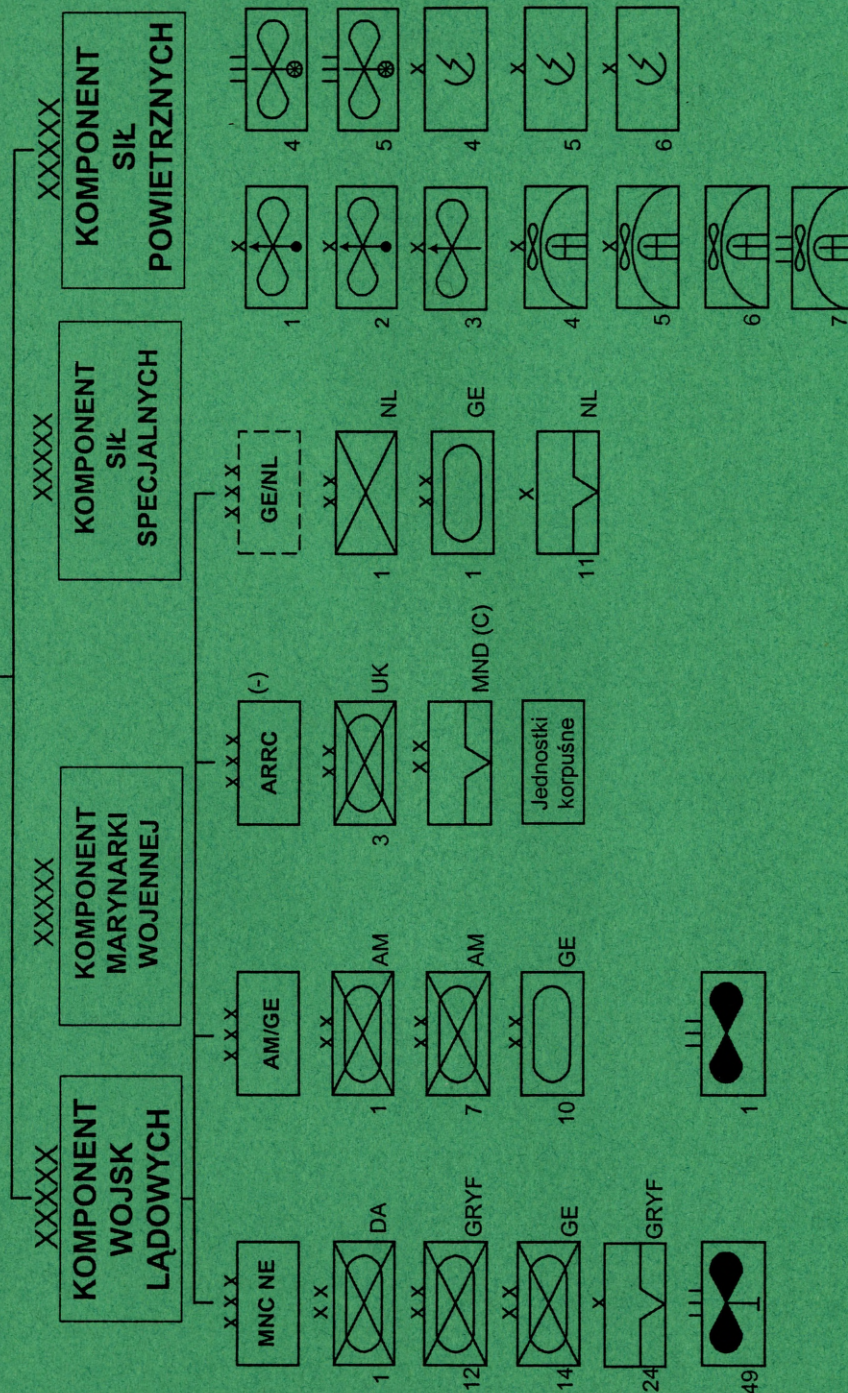
Apendyksy:

1. Siły Zbrojne SOJUSZU.

SIŁY ZBROJNE SOJUSZU

XXXXXX

POŁĄCZONE
WIELONARODOWE
SIŁY SOJUSZU

SYTUACJA WYJŚCIOWA SILESII

I. INFORMACJE OGÓLNE

SILESIA leży na wschodzie Europy Środkowej. Jej terytorium obejmuje ukształtowane historycznie trzy prowincje: Wielkopolską w północno-wschodniej części kraju, Nadodrze na zachodzie i Ziemię Śląską na południu, czyli ziemie położone w dorzeczach rzek Odry i Warty.

Obszar: 105.146 km²

Ludność: W 1998 r. SILESIA liczyła 18,2 miliona obywateli, z tego 20 % stanowiły mniejszości, przeważnie Karpaczyków. Przeważa ludność w wieku produkcyjnym: 15-64 lata (67 %), natomiast młodzież (do lat 15) stanowi 19 %, a 14 % - liczący ponad 64 lata. Przyrost naturalny w 1996 r. wynosił ok. 2 %, od tego czasu ludność zmalała o 3,5 %. Średnia długość życia wynosi dla mężczyzn 67 lat, kobiet – 75.

Języki: urzędowym jest silesjański, ale rząd dopuszcza naukę i posługiwanie się językiem karpackim przez obywateli tej narodowości na terenach gmin, gdzie stanowią większość.

Władze: SILESIA jest demokratyczną republiką parlamentarną. Władzę ustawodawczą sprawuje jednoizbowe Zgromadzenie Obywatelskie (sejm) wybierane co 3 lata, w liczbie 168 delegatów. Głową państwa jest Prezydent Mieczysław Dostojny, ale sprawuje funkcje reprezentacyjne. Rzeczywistą władzę wykonawczą sprawują Pierwszy Minister Janusz Zaradny i Gabinet. System sądowy składa się z sądów lokalnych i wojewódzkich. Obowiązuje napoleoński kodeks karny. Władze lokalne: wojewodą łódzkim jest umiarkowany Zdzisław Spokojny, w radomskim – Wojciech Prędko, w Poznaniu – Józef Porządny.

Dowódcą Północnego Okręgu Wojskowego jest gen. por. Jan Srogi, szefem sztabu gen. mjr Jerzy Pracowity, szefem Logistyki płk Krzysztof Zapobiegliwy.

Największą partię polityczną stanowi Sojusz dla Postępu, ale nigdy nie osiągnął on więcej niż 37 % miejsc w Zgromadzeniu Obywatelskim. Podobnym poparciem (do 30 %) cieszy się Zjednoczenie Agrarne. Nieco mniejsze znaczenie odgrywa Demokratyczna Partia Socjalistów. 10 mniejszych partii uzupełnia arenę polityczną.

Religie: w przybliżeniu 65 % społeczeństwa należy do kościoła katolickiego, 20 % do adwentystów. Pozostała część ludności – w zbliżonych proporcjach opowiada się za ortodoksyjnymi chrześcijanami, protestantami i judaizmem.

II. SYTUACJA POLITYCZNA

SILESIE łączy z KARPATIA łączy wspólna przeszłość. W XVIII i XIX SILESIA była prowincją imperium. Po II w. św. została przymuszona do udziału w koalicji utworzonej przez KARPATIE. Mimo to oba narody zachowały etniczną i religijną odrębność, także na południu SILESII gdzie koncentruje się mniejszość narodowa Karpaczyków.

Po odzyskaniu niezależności SILESIA wdrożyła zasady demokracji społecznej i przyjęła reguły wolnego rynku oparte na modelu zachodnioeuropejskim. Występuje szereg problemów, włącznie z rozległą przebudową gospodarki i obniżaniem standardu życia oraz przesunięciami w koalicjach partyjnych, które doprowadziły do kilku zmian rządów i dwucyfrowej inflacji. Pogłębiło się ubóstwo w obszarach wiejskich, szczególnie pośród karpaczyków, co spowodowało napływ ludności do dużych miast, gdzie warunki są nieco lepsze.

W latach 90. na ogólnej fali rozwoju demokracji i samorządu lokalnego osłabła uprzednio efektywna kontrola rządowa tych terenów, sprawowana przez rodowitych Silesjańczyków. W niektórych powiatach większość we władzach samorządowych uzyskali Karpaczczyki. Od pewnego czasu inspirowani przez KARPATIE głoszą wolę uzyskania autonomii. Zaktywizowali działalność polityczną, popierają po części akcje separatystyczne i odśrodkowe podejmowane przez partię Ruch Patriotyczny (RP) pod przywództwem Jana Zdziornego i jej partyjne bojówki. Partia dąży do uzyskania faktycznej dominacji politycznej i społecznej przez karpacckie grupy etniczne w zamieszkałych przez nie rejonach. Nawołuje do plebiscytu w południowych województwach SILESII na jesieni bieżącego roku, do czego usiłuje pozyskać poparcie w kraju i za granicą.

Wydarzeniom towarzyszy gorąca dyskusja w mediach. Zabierający głos przedstawiciele Karpaczczyków nie powstrzymują się od oskarżania SILESII o kulturalny i ekonomiczny ucisk. W odpowiedzi rząd oferuje im pomoc ekonomiczną i jeszcze większą wolność polityczną i kulturalną, także w oświacie. Wielu Karpaczczyków chce autonomii, ale boi się nieznanego. Przeprowadzone w marcu badania opinii publicznej wykazały mniej niż 1 % poparcia dla idei głoszonych przez Jana Zdziornego, ale aż 30 % w niektórych powiatach Ziemi Radomskiej i na Śląsku, w Łódzkiem – 5 %. Politycy mniejszości zarzucają badaniom stronniczość. Pojawiły się wypowiedzi odwołujące się do urazów wzajemnych przechowywanych od pokoleń.

III. SYTUACJA EKONOMICZNA

SILESIA jest krajem, zasobnym w surowce naturalne, szczególnie w węgiel kamienny i brunatny, ropę naftową i gaz. Realizuje transformację gospodarki zmierzającą ku ekonomii wolnego rynku. Jej gospodarka opiera się na górnictwie i przemyśle rozmieszczonym na południu oraz ośrodkach handlu i usług, które koncentrują się na północy i zachodzie kraju, w pobliżu granicy z GRYFLANDIĄ. Do najbardziej rozwiniętych gałęzi przemysłu należą: górnictwo, przemysł chemiczny, elektroniczny i przetwórczy. SILESIA jest znaczącym eksporterem surowców naturalnych. W ostatnich latach nastąpił znaczny wzrost handlu zagranicznego oraz turystyki.

IV. SYTUACJA MILITARNA

1. SIŁY ZBROJNE SILESII

Liczebność Sił Zbrojnych SILESII szacuje się na ok. 20 000, w tym 15 600 rezerwistów.

Wojska operacyjne: SILESIA posiada niewielkie wojska operacyjne (jedna BZ i jedna BZmot). Jakość uzbrojenia, wyszkolenia kadr dowódczych i żołnierzy oraz stanu zabezpieczenia logistycznego na poziomie dobrym.

Siły Obrony Terytorialnej zorganizowane są w dwa okręgi wojskowe. Ich działalność koncentruje się na administrowaniu wojskowymi zasobami materiałowymi i osobowymi, planowaniu i organizowaniu mobilizacji, przygotowaniu infrastruktury kraju do potrzeb obronnych, zabezpieczeniu logistycznym wojsk, organizowaniu obrony terytorialnej oraz współpracy z pozamilitarnymi ogniwami obronnymi.

Wojska OT SILESII są stosunkowo nowoczesne i dobrze wyszkolone, w pełni zmotoryzowane i wyposażone w sprzęt łączności współpracujący ze środkami policji i innych służb cywilnych.

Wyszkolone są głównie do działań ochronnych i przeciwdywersyjnych, a na GÓRNYM ŚLĄSKU – do działań w rejonach zurbanizowanych i przemysłowych. Od kilku

lat były przygotowywane do działań w roli państwa gospodarza, w tym do ochrony dróg i szlaków kolejowych oraz rejonów rozmieszczenia wojsk i obiektów infrastruktury.

Północny OW z dowództwem w POZNANIU administruje na terenach trzech województw. Wojewódzkie sztaby wojskowe organizują obronę powszechną z zaangażowaniem sił pozamilitarnych, zabezpieczają operacyjne przygotowanie terenu i organizują działania ochronne oraz wsparcia narodowego (HNS) w ramach obrony terytorialnej:

- **WSzW RADOM** dysponuje dwoma batalionami OT: 51 bOT w RADOMIU i 52 bOT w KIELCACH;

- **WSzW ŁÓDŹ** posiada 53 bOT w ŁODZI i 511 batalion ochrony obiektów (boo) w m. TOMASZÓW MAZ.;

- **WSzW POZNAŃ** podlegają: 54 bOT w POZNANIU i 512 boo w m.KONIN.

Południowy OW z siedzibą we WROCLAWIU dowodzi:

- 4 Brygadą OT w m. TYCHY;

- **WSzW KATOWICE**: 61 bOT JASTRZĘBIE ZDRÓJ, 62 bOT CZĘSTOCHOWA;

- **WSzW WROCLAW**: 611 boo (tamże);

- **WSzW ZIELONA GORA**: 63 bOT (tamże).

Każde WSzW dysponuje siłami co najmniej kompanii Żandarmerii Wojskowej oraz kompanii regulacji ruchu.

W garnizonach z WSzW znajdują się składnice materiałowe i warsztaty techniczne. SILESIA dysponuje także trzema szpitalami wojskowymi w m. CZĘSTOCHOWA, POZNAŃ i WROCLAW.

Granicę z KARPATIAŃ ochraniają liczące po ok. 520 funkcjonariuszy, dwa **oddziały Straży Granicznej**: ŚWIĘTOKRZYSKI OSG z komendą w KIELCACH i ŻYWIECKI OSG w ŻYWCU. Są to formacje o charakterze policyjnym uzbrojone w broń strzelecką, której używają wyłącznie w samoobronie. Nie przewiduje się podporządkowania Straży Granicznej siłom zbrojnym.

Straż Graniczna odpowiada za kontrolę ruchu granicznego, natomiast kontrola przepływu towarów i pobieranie opłat celnych spoczywa na administracji celnej.

2. POLICJA SILESII

Siły policyjne są stosunkowo małe w porównaniu do 12 mln ludności kraju i wynoszą powyżej 20 000 policjantów. 16 tys. z nich podlega wojewódzkim komendom policji. Ta lokalna policja odpowiada za utrzymanie bezpieczeństwa i porządku publicznego, kontrolę ruchu drogowego oraz ściganie przestępców kryminalnych. W terenie występują komendy powiatowe i komisariaty.

Siły podlegające komendzie krajowej ochraniają Prezydenta i Rząd. Posiadają pododdziały antyterrorystyczne i odwodowe, obecnie zaangażowane w neutralizację działalności antypaństwowej, terrorystycznej i dywersyjnej organizowanej przez obywateli powiązanych z KARPATIAŃ.

Policja wyposażona jest w broń strzelecką. Siły krajowe dysponują ponadto karabinami maszynowymi, snajperskimi, granatnikami, pojazdami opancerzonymi, armatkami wodnymi na samochodach oraz śmigłowcami.

Przewiduje się wydzielenie części policji do ochrony obiektów wymagających szczególnej ochrony oraz do regulacji ruchu i pilotowania kolumn wojskowych w czasie kryzysu.

3. WARUNKI WPROWADZENIA WOJSK OBCYCH LUB SOJUSZNICZYCH

SILESIA jest krajem rozwiniętym z dość dobrą infrastrukturą komunikacyjną w rejonach przemysłowych.

Na ok. 90 % **sieci dróg** krajowych nawierzchnie są dostosowane do pojazdów o nacisku 10 t na oś, a tylko w około 5 % do nacisków 11,5 t (dla sprzętu ciężkiego wojsk zachodnio-europejskich). Jedynie 19 % dróg krajowych ma nawierzchnię w stanie dobrym, a około 43 % - w stanie niezadowalającym i około 38 % - w stanie złym. Jest ona jednak wystarczająca, by mogła służyć przemieszczaniu wojsk wraz ze sprzętem. Niektóre mosty mogą wymagać wzmocnienia.

Również **linie kolejowe** są odpowiednie do transportu wojsk. Linie dwu- i więcej torowe stanowią ponad 40 % sieci. Część linii lokalnych została zlikwidowana. Linia RZEPIN-WARSZAWA jest zmodernizowana. Możliwość wykorzystania transportu kolejowego ogranicza niezadowalający stan ramp kolejowych oraz bardzo słabe wyposażenie stacji kolejowych w sprzęt do rozładunku kontenerów.

Na terenie każdego OW **można rozmieścić siły** do dwóch korpusów, z tego w koszarach do 10 tys. żołnierzy. Pozostałe jednostki mogą być rozmieszczone na terenach cywilnych, głównie na obozowiskach, na terenach nieużytków rolnych i w lasach. W obiektach cywilnych można umieścić sztaby, pojedyncze pododdziały i urządzenia logistyczne. Występuje mała ilość łaźni i pralni wojskowych.

W zakresie łączności możliwe jest wykorzystanie krajowej sieci telekomunikacyjnej. Telekomunikacja SILESII S.A. oferuje telefoniczne połączenia miejscowe, międzymiastowe i międzynarodowe oraz dostęp do infrastruktury transmisyjnej, z wykorzystaniem stacjonarnych, wojskowych węzłów łączności.

Usługi w zakresie telefonii mobilnej zapewnić mogą na zasadach komercyjnych liczne grupy operatorów GSM i DCS.

Obsługiwanie i remont sprzętu technicznego można prowadzić w ograniczonym zakresie. Stanowiska remontowe i stacje diagnostyczne umożliwiają naprawy sprzętu kołowego. Bramy garażowe nie odpowiadają standardom sprzętu Wspólnoty Europejskiej.

Do dyspozycji 5 zestawów transportowych (niskopodwoziowych) o nośności do 60 t i 25 szt. do 40 t.

Baza magazynowa wynosi ok. 70 tys.m².

Żywnienie: 18 stołówek w koszarach umożliwia przygotowanie jednorazowo racji dla 10,5 tys. osób. Piekarnie wojskowe i cywilne mogą przygotować do 110 ton pieczywa na dobę.

4. PROBLEMY WSPÓŁPRACY CYWILNO-WOJSKOWEJ

Sytuacja cywilna w SILESII jest ustabilizowana i władze cywilne przy pomocy organizacji pozarządowych są w stanie zapewnić w wypadku konfliktu zadowalające warunki bytowania ludności, także dla ewentualnych uchodźców.

Władze w ramach Cywilnego Planowania na Stany Nadzwyczajne (CEP) przygotowały przedsięwzięcia zabezpieczające utrzymanie życia społecznego i ekonomicznego, ochronę ludności i wsparcie dla SZ, które ujęto w *plany operacyjne*

funkcjonowania administracji publicznej i przedsiębiorców w warunkach zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa, kryzysu polityczno-militarnego i wojny, opracowanych na poziomie krajowym i w województwach.

C) PROCEDURY NARODOWE PRZEWIDUJĄ UZGADNIANIE WSPÓLNYCH PRZEDSIĘWZIĘĆ Z WŁADZAMI CYWILNYMI ZA POŚREDNICTWEM TERYTORIALNYCH ORGANÓW DOWODZENIA, M.IN. WYKORZYSTYWANIE ZASOBÓW CYWILNYCH NA POTRZEBY SZ. PRZEWIDUJE SIĘ POWOŁANIE WSPÓLNYCH KOMISJI I GRUP ROBOCZYCH DO WSPÓLDZIAŁANIA NA SZCZEBLU WOJEWÓDZTWA, POWIATU I GARNIZONU.

Przewiduje się prowadzenie wspólnych konferencji prasowych, natomiast informowanie społeczeństwa o sytuacji zastrzeżono do realizacji przez władze SILESII.

5. ZASADY WSPIERANIA DZIAŁAŃ WOJSK SOJUSZU NA TERYTORIUM SILESII

Z upoważnienia Rządu SILESII wsparcie (Host Nation Support – HNS) realizują dowództwa okręgów wojskowych w uzgodnieniu i na zapotrzebowanie z dowództwami korpusów wojsk sojuszniczych. Dowództwa OW są odpowiedzialne za planowanie działań narodowych HNS oraz koordynowanie i współdziałanie ze sferą cywilną w realizacji uzgodnionych przedsięwzięć.

Dowództwo korpusów wojsk sojuszniczych powiadomią Zespoły Łącznikowe (Koordynacyjne) ds. HNS SILESII o wielkości, składzie, sposobie i trasach przemieszczania oraz rejonach planowanego rozmieszczenia swoich wojsk w SILESII.

Szczegółowe potrzeby na wsparcie ze strony OT SILESII (informowanie o sytuacji, zapewnienie swobody działania, bezpieczeństwa i poparcia społecznego) oraz wsparcia logistycznego należy sprecyzować z dokładnością do szczebla ZT i samodzielnych oddziałów.

Przewiduje się wymianę oficerów łącznikowych na szczeblu ZT i WSzW oraz w rejonach rozwinięcia narodowych elementów logistycznych korpusów wojsk sojuszniczych.

Procedury szczegółowe

Bezpieczeństwo, ochrona i porządek

Utrzymywanie i przywracanie porządku publicznego należy do kompetencji władz SILESII i będzie realizowane siłami policji lub żandarmerii wojskowej.

Ochronę dróg i obiektów HNS zorganizuje miejscowa OT. Ochronę wewnątrz własnego ugrupowania zorganizują siły sojusznicze.

Porządek wojskowy zorganizują mieszane patrole żandarmerii wojskowej.

W żadnych okolicznościach zagraniczny personel wojskowy nie może użyć siły w przypadku zwykłego zakłócenia porządku publicznego. Broni może użyć w samoobronie (do obrony koniecznej) oraz przy wykonywaniu zadań bojowych.

O użyciu broni poza sytuacją bojową bezzwłocznie melduje się właściwym władzom SILESII.

Ochrona środowiska

Przybywające wojska będą przestrzegały narodowe normy prawne SILESII w zakresie ochrony środowiska, odpowiednią kontrolę zorganizują właściwe władze cywilne.

Zawieranie kontraktów

Kontrakty z dostawcami cywilnymi zawierane będą za pośrednictwem organów OT i cywilnych SILESII. Ceny będą ustalane wspólnie i nie obejmują opłat pośrednich.

Faktury i opłaty

Wszystkie opłaty zbierać będą organa logistyki terytorialnej SILESII. Jego MON wstępnie zapłaci zaopatrzeniowcom i rozliczy się z władzami państw wysyłających w okresie poniżej 30 dni od daty wystawienia faktury.

Kierowanie przemieszczeniami wojsk i transportem

Wyznaczanie dróg i kierowanie ruchem wojsk należy do kompetencji organów OT SILESII. Część dróg może być zastrzeżona do użytku narodowego wojsk i ludności SILESII.

W obszarze odpowiedzialności wojsk sojuszniczych organy kierowania ruchem SILESII realizują priorytety określone przez dowódców wojsk SOJUSZU.

Do czasu wybuchu konfliktu zbrojnego przemieszczenia po drogach SILESII mogą odbywać się w kolumnach liczących do 20 pojazdów. Władze zachowują – za pośrednictwem WSzW – nadzór nad przewozem materiałów niebezpiecznych.

Kontrola szkód iniszczeń

O wyrządzonych szkodach dowódcy ZT wojsk sojuszniczych meldują do WSzW SILESII.

W czasie działań bojowych obiekty cywilne w SILESII można przygotować do niszczenia za zgodą właściwych WSzW. Do nich składa się plany zapór minowych i melduje o wykrytych niewybuchach.

Apendyksy:

1. Struktury organizacyjne wojsk SILESII.
2. Wzór wstępnego/szczegółowego zestawienia potrzeb (SOR).
3. Zestawienie możliwych potrzeb (SOR) na logistyczny HNS.
4. Zapotrzebowanie na wsparcie państwa-gospodarza.
5. Umowa HNS

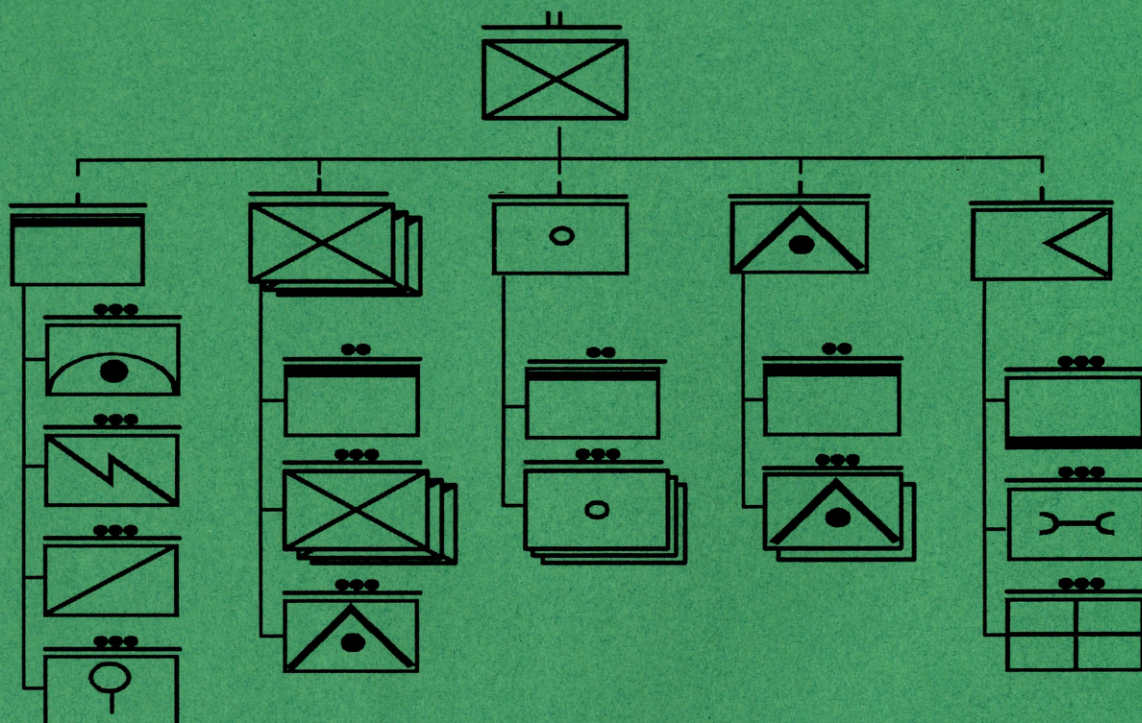
STRUKTURY ORGANIZACYJNE WOJSK SILESII

BRYGADA OBRONY TERYTORIALNEJ – BOT

	D-two i sztab	bdow	bpzmot (x(5))	dm	dppanc	dplot	bsap	plmo	Logistyka	Ogółem
Stan osobowy	48	397	537	252	249	318	370	32	333	4684
Moździerze										
M-82			9	27						72
Armata A-85					18					18
ppk			18							18
armata plot S-60						12				12
PKM-2(ZU-23-2)		2	2			12				24
S-2		4	4							24

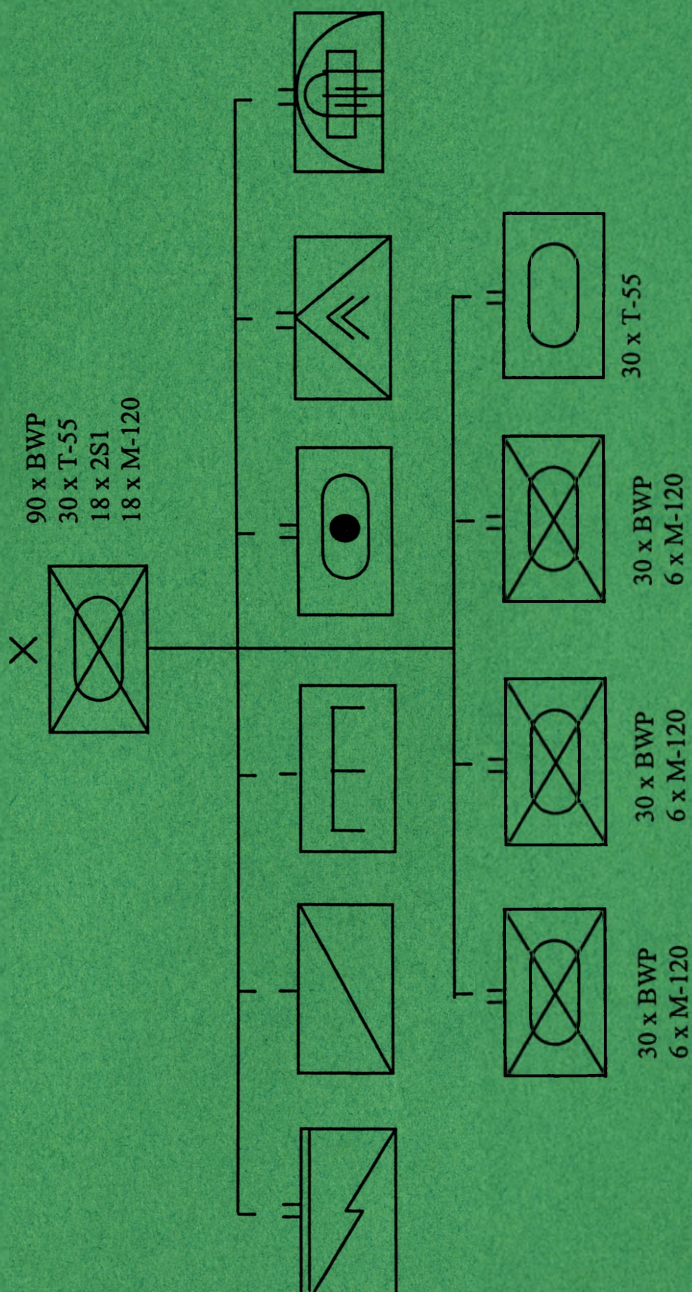
BATALION OBRONY TERYTORIALNEJ – bOT

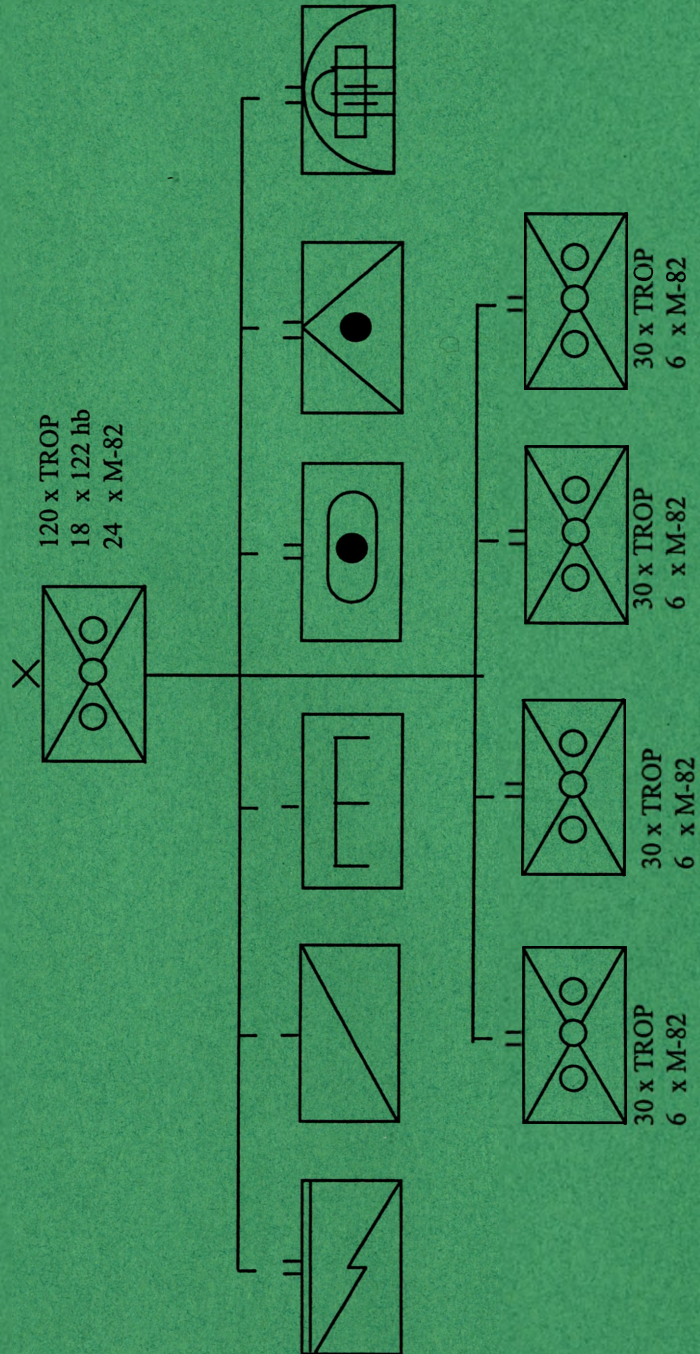
Stan osobowy i sprzęt

	D-two i sztab	kdow	kp (x3)	bm	bppanc	Logistyka	Ogółem
Stan osobowy	8	76	114	60	37	43	566
Moździerze M-82				9			9
ppk			4		6		18
PKM-2 (ZU-23-2)		2					2
S-2		4					4

STRUKTURA ORGANIZACYJNA BZ SILESII

STRUKTURA ORGANIZACYJNA BZmot SILESII

WZÓR WSTĘPNEGO/ SZCZEGÓŁOWEGO ZESTAWIENIA POTRZEB (SOR)**OGÓLNA WIELKOŚĆ SIŁ, POŁOŻENIE i DATY****PAŃSTWO WYSYLAJĄCE lub DOWÓDZTWO _____****SUMARYCZNY SKŁAD SIŁ****LICZBA PERSONELU _____****WAŻNIEJSZY SPRZĘT****POJAZDY:** _____**POJAZDY GAŚNIENNICOWE:** _____**OKRETY:** _____**INNE (wyszczególnić):** _____

_____**WYSZCZEGÓLNIENIE SIŁ ZGODNIE Z ICH LOKALIZACJĄ (wymienić liczbę personelu i ważniejszego sprzętu dla poszczególnych miejsc)****PRZYBYCIE DO PORTÓW WYLADUNKU****DATA**_____

_____**REJONY PROWADZENIA OPERACJI**_____

ZESTAWIENIE MOŻLIWYCH POTRZEB (SOR) na logistyczny HNS

A. TRANSPORT		
1	Przyjęcie personelu i ładunków	
	a. Ogólna ilość przybywającego personelu	
	b. Ogólna masa/ciążar ładunku – D) Z/DO	
2	Przemieszczenia	
	a. Wewnętrzne, z miejsc zakwaterowania do miejsc pracy	
	b. Przemieszczanie do/z lotniska	
3	Operacje w porcie (zaopatrywanie uzupełniające)	
	a. Możliwości (wielkość wymaganego portu)	
	b. Możliwość wykorzystania lekkich tratw	
	c. Sprzęt do przeładunku materiałów w porcie	
4	Wynajęcie pojazdów	
	a. Ogólna liczba	
	b. Typu Sedan	
	c. Ciężarówki (wg typu)	
	d. Motorowery	
5	Systemy łączności i informacyjne	
B. ZABEZPIECZENIE W SPRZĘT, MATERIAŁY I USŁUGI		
1	Sprzęt biurowy	
	a. Maszyny do pisania	
	b. Biurka	
	c. Kopiarki	
	d. Stoły	
	e. Krzesła	
	f. Sejfy	
	g. Szafy na dokumentację	
	h. Sprzęt do automatycznego przetwarzania danych	
2	Usługi konserwacyjne i naprawy	
	a. Kontrakty	
	b. Pojazdy	
	c. Zespoły prądotwórcze	

	d. Sprzętu morskiego/okrętowego	
	e. Sprzęt biurowy	
	f. Budynki	
	h. Sprzęt łączności i informatyki	
	i. Inne	
3	Gastronomiczne/racje żywnościowe	
	a. Ogólne potrzeby	
	b. Ilość posiłków dziennie	
	c. Wyposażenie i sprzęt do przygotowania, gotowania i serwowania	
	d. Stołówki (budynki)	
	e. Stoły i krzesła	
4	Umeblowanie	
	a. Kwatery	
	b. Łóżka	
	c. Szafy ubraniowe/ścienne	
	d. Krzesła	
	e. Biurka/stoły	
	f. Lampy	
5	Woda pitna	
	a. Dostępność	
	b. Potrzeby (mł na dzień)	
6	Energia elektryczna	
	a. Całkowite potrzeby	
	b. Konserwacja/obsługa	
	c. Zapasowe źródło energii	
E. PRACOWNICY CYWILNI		
1	Pracownicy zabezpieczenia funkcjonowania bazy	
	a. Monter urządzeń sanitarnych	
	b. Hydraulik	
	c. Elektryk	
	d. Stolarz	
	e. Murarz	
	f. Monterzy systemów łączności i informacji	
2	Konserwatorzy/mechanicy	
	a. Naprawa sprzętu elektronicznego	
	b. Naprawa sprzętu elektrycznego	
	c. Naprawa sprzętu biurowego	

	d. Mechanika pojazdowa	
3	Strażacy	
	a. Możliwości	
	b. Sprzęt	
F. BUDOWNICTWO		
1	Nie wykorzystywane lokalne budynki/instalacje	
	a. Planowane modyfikacje instalacji/budynków	
	b. Prowadzone modyfikacje budynków	
2	Wykorzystywane lokalne budynki	
	a. Budowa i naprawa budynków oraz pomieszczeń użytkowych	
	b. Wnoszenie przenośnych instalacji	
	c. Wały/nasypy ochronne	
	d. Pomieszczenia mieszkalne	
	e. Pomieszczenia biurowe/operacyjne/obsługowe	
G. SYSTEMY INFORMACYJNE I ŁĄCZNOŚCI		
1.	Do przesyłu głosowego	
2	Do przesyłu danych	
3	System przesyłu wiadomości	
4	Nieruchomości na potrzeby sprzętu narodowego	
5	Częstotliwości	
6	Usługi socjalne	
7	Polia antenowe	
	a. Ogólnie wymagany obszar	
	b. Przerwy między polami	
	c. Wysokość	
	d. Moc	
	e. Częstotliwość i szerokość pasma	
H. KOORDYNACJA I KIEROWANIE		
1	Uruchomienie linii komunikacyjnych	
2	Wymiana łączników z państwem-gospodarzem	
I. INSTALACJE/POMIESZCZENIA/URZĄDZENIA		
1	Rejony ćwiczeń	
	a. Rejony do prowadzenia działań manewrowych (wielkość)	
	b. Małe strzelnice	
	c. Różne	
2	Pomieszczenia biurowe	
	a. Ogólna potrzeba powierzchni	
	b. Podział wg rodzaju	

3	Potrzeby w zakresie zakwaterowania	
	a. Oficerowie	
	b. podoficerowie	
	c. Inni	
	d. Latryny	
	e. Pysznice	
4	Pomieszczenia i urządzenia do obsługi technicznej i napraw	
	a. Samolotów (nie na lotnisku)	
	b. Sprzętu łączności	
	c. Pojazdów	
5	Pomieszczenia do składowania	
	a. Magazyny	
	b. Wiaty	
	c. Odkryte miejsca do składowania	
	d. Związane z prowadzeniem obsługi i napraw (części zapasowe, itp.)	
	e. Urządzenia do przeladunku sprzętu i materiałów	
	f. Hurtowe magazynowanie MPS	
	g. Magazyny amunicji i mat. wybuchowych	
6	Pomieszczenia/ urządzenia medyczne i dentystyczne	
	a. Pomieszczenia medyczne (funkcja i możliwości)	
	b. Pomieszczenia dentystyczne (możliwości)	
	c. Postępowanie w przypadku ewakuacji medycznej	
7	Instalacje portowe (nabrzeża, doki)	
	a. Możliwości	
	b. Składowanie na nabrzeżu, w porcie	
	c. Tankowanie paliw	
	d. Miejsce do obsługi i napraw	
	e. Transport z nabrzeża/portu z wykorzystaniem transportu drogowego lub kolejowego	

ZAPOTRZEBOWANIE NA WSPARCIE PAŃSTWA GOSPODARZA (HNS)

STATEMENT OF REQUIREMENTS (SOR) OSWIADCZENIE WYMAGAN (SOR)		Page 1 of pages Strona 1 z	
☐	☐	☐	Administrative Data: Data:
Initial Wstępny	Final Końcowy	Change Zmiana	ACCEPTANCE AKCEPTACJA
INITIATOR WNIOSKODAWCA		HOST NATION RESPONSE ODPOWIEDZ PAŃSTWA GOSPODARZA	
1. Requisition Number and date: Nr prosby i data:		8 a. Payment to be made by: Płatności będą realizowane przez:	
2. Support Agreement: Umowa na wsparcie:		8 b. Address	
3 a. Type od Support Required: Wymagany rodzaj wsparcia: Facilities, services and personnel support Urządzenia, usługi i wsparcie personellem		8 c. Tel. Fax	
3 b. Likely Timescale Przewidywany czas From Od To Do		9 a. Receiving (User) Party/Unit: Odbiorca (użytkownik) / Jednostka	
3 c. Requested Location Prośba w zakresie rozmieszczenia		9 b. POC authorized to request changes to SOR Punkty kontaktowy upoważniony do zniatany SOR	
4 a. From (Receiving / Initiating Party) Od (odbiorca / wnioskodawca)		Name/Rank	
4 b. Receiving Official (Initiator) Przedstawiciel odbiorcy (wnioskodawca)		Address	
Name/Rank Nazwisko/stupień		Tel. Fax	
Address Adres		10 a. For (Requesting / Accepting Party) Dla (proszący / akceptujący)	
Tel./Fax		7 c. Nation Państwo	
Signature & Date Podpis i data		10 b. Requesting Official (Authorizer) Upoważniony przedstawiciel strony proszącej o wsparcie	
4 c. Nation Państwo		Name/Rank	
4 d. From (Supplying Party) Zaopatrujący		Address	
7 a. To (Supplying Party) Zaopatrującej		Tel./Fax	
7 b. Supplying Official Przedstawiciel strony zaopatrującej		10 a. For (Requesting / Accepting Party) Dla (proszący / akceptujący)	
Name/Rank		7 c. Nation Państwo	
Address		10 b. Requesting Official (Authorizer) Upoważniony przedstawiciel strony proszącej o wsparcie	
Tel./Fax		Name/Rank	
Signature & Date Podpis i data		Address	
		Tel./Fax	
		Signature & Date Podpis i data	

**UMOWA
MIĘDZY
RZĄDZEM SILESII
A
NACZELNYM DOWÓDZTWE
SIŁ ZBROJNYCH SOJUSZU W EUROPIE
W SPRAWIE
ZAPEWNIENIA WSPARCIA PAŃSTWA GOSPODARZA
DLA SIŁ SOJUSZU
PODCZAS OPERACJI OBRONY WSPÓLNEJ**

**UMOWA MIĘDZY RZĄDEM SILESII
A NACZELNYM DOWÓDZTWEM SIŁ ZBROJNYCH SOJUSZU
W EUROPIE
W SPRAWIE ZAPEWNIENIA WSPARCIA PAŃSTWA - GOSPODARZA
DLA SIŁ ZBROJNYCH SOJUSZU**

PREAMBUŁA

Rząd SILESII, reprezentowany przez Ministra Obrony Narodowej oraz Naczelne Dowództwo Sił Zbrojnych Sojuszu w Europie, zwani dalej „Umawiającymi się STRONAMI”

MAJĄC NA WZGLĘDZIE:

- postanowienia Traktatu tworzącego Sojusz sporządzonego dnia 4 kwietnia 1949 roku, a w szczególności Artykułu 3;
- postanowienia Umowy między Państwami-Stronami Sojuszu dotyczącej statusu ich sił zbrojnych, sporządzonej dnia 19 czerwca 1951 roku, zwanej dalej „SOJUSZ SOFA”;
- postanowienia Protokołu dotyczącego statusu międzynarodowych dowództw wojskowych ustanowionych na podstawie Traktatu tworzącego Sojusz, sporządzonego dnia 28 sierpnia 1952 roku, zwanego dalej „Protokołem Paryskim”;

BIORĄC POD UWAGĘ:

- że ND SZ Sojuszu w Europie jest odpowiedzialny za przeprowadzenie operacji obrony wspólnej SILESII;
- koncepcję rozwinięcia wielonarodowych sił Sojuszu dla obrony wspólnej;
- potrzebę ujednoczenia procedur mających zastosowanie do planowania użycia sił państw Sojuszu;
- potrzeby Rządu SILESII, reprezentowanego przez Ministra Obrony Narodowej;
- potrzeby Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych Sojuszu w Europie oraz jego Kwatery.

ARTYKUŁ 1

DEFINICJE

W rozumieniu niniejszego porozumienia używane w nim określenia oznaczają:

1. Siły Zbrojne – wszelkie elementy sił zbrojnych, włącznie z personelem, materiałami wojskowymi i zaopatrzeniem, jak również wszelkie cywilne elementy takich sił, określone w SOJUSZ SOFA, a w szczególności wszelkie okręty, statki powietrzne, pojazdy, zapasy, sprzęt, amunicja, jak też dostawy oraz wszelkie środki transportu lądowego, powietrznego i morskiego łącznie ze służbami wsparcia i wszelkimi cywilnymi wykonawcami, które są wymagane aby rozwinąć siły Sojuszu.
2. Państwo Gospodarz – SILESIA, będąca państwem, które przyjmuje i w którym czasowo przebywają siły zbrojne Państw Wysyłających.
3. Państwo Wysyłające - państwa Sojuszu rozmieszczające siły poza swoim terytorium, które zamawiają wsparcie logistyczne i administracyjne ze strony Państwa Gospodarza.
4. Wsparcie Państwa Gospodarza (HNS) – cywilna i wojskowa pomoc udzielana w czasie pokoju, kryzysu, konfliktu i wojny przez Państwo Gospodarza siłom sojuszniczym i organizacjom Sojuszu, które znajdują się na terytorium Państwa Gospodarza lub są w tranzycie przez to terytorium lub na wodach w pobliżu obiektów Państwa Gospodarza. Podstawą takiej pomocy są zobowiązania wynikające z sojuszu bądź z umów zawartych pomiędzy Państwem Gospodarzem, organizacjami Sojuszu i państwami których siły operują na terytorium Państwa Gospodarza.
5. Rejony Szkolenia (MTA) – ośrodki szkolenia poligonowego na terytorium SILESII, na których zostaną rozmieszczone siły Sojuszu w ramach rozwinięcia sił do obrony wspólnej.
6. Wspólne Finansowanie – fundusze państw Sojuszu przeznaczone dla międzynarodowych dowództw i udostępniane poprzez budżet Sojuszu na pokrycie wspólnych kosztów.
7. Wspólne Koszty – koszty pokrywane przez wszystkie państwa w związku z międzynarodowymi skutkami integracji sił, jednakże nie wchodzące w zakres definicji Bezpieczeństwa Kosztów Narodowych.
8. Koszty Dwustronne – koszty usług lub zaopatrzenia, w szczególności zakwaterowanie, transport, paliwo, dostarczonych jednemu z państw, które zostały poniesione przez inne państwa.
9. Bezpośrednie Koszty Narodowe – koszty poniesione przez każde z państw w celu wsparcia własnych sił.
10. Porozumienie Techniczne (TA) – uzgodnienia wynikające z niniejszego Porozumienia, które określają potrzeby różnych sił i konkretyzują Wsparcie Państwa Gospodarza w celu zaspokojenia tych potrzeb. Porozumienia techniczne uzupełniają niniejszą Umowę i określają koncepcję, zakres odpowiedzialności, procedury, oraz szczegółowe aspekty finansowe i prawne wymagane do zapewnienia Wsparcia Państwa Gospodarza. Porozumienia techniczne będą uzgadniane w ramach niniejszej Umowy i będą wspierały opracowywanie Wspólnych Porozumień Wykonawczych.
11. Wspólne Porozumienie Wykonawcze (JIA) – szczegółowy dokument związany z TA, ustanawiający zobowiązania pomiędzy Umawiającymi się Stronami dla celów świadczenia i otrzymywania Wsparcia Państwa Gospodarza. Wspólne Porozumienie Wykonawcze jest integralną częścią niniejszego Porozumienia.

12. Międzynarodowe Połączone Centrum Logistyczne (MJLC) – MJLC, w imieniu Dowódcy Połączonych Sił do Zadań Specjalnych (CJTF), koordynuje wsparcie logistyczne na teatrze działań. Koordynuje sposoby dostaw, wsparcia Państwa Wiodącego, wsparcia Państwa Gospodarza, wsparcia Państwa Specjalisty oraz wspólne wykorzystywanie materiałów i środków. Dowódca pełni funkcję koordynatora aspektów logistycznych działań realizowanych przez każde pojedyncze Państwo, Sojusz i Państwo Gospodarza. Szefem MJLC będzie oficer Sojuszu, a personel sztabu będzie wielonarodowy.
13. Operacje Sojuszu – działania wojskowe lub realizacja zadań strategicznych, taktycznych, ćwiczebnych, szkoleniowych oraz administracyjno-wojskowych; prowadzenie walki, włączając w to przemieszczanie się, zaopatrywanie, natarcie oraz obronę oraz manewry niezbędne do osiągnięcia celów bitwy lub kampanii.

ARTYKUŁ 2

PRZEDMIOT UMOWY

1. Umawiające się Strony zobowiązują się wdrożyć zasady i metody planowania Wsparcia Państwa Gospodarza dla osiągnięcia celu, jakim jest realizacja wielonarodowej doktryny logistycznej Sojuszu w operacjach, w których SILESIA będzie pełnić rolę Państwa Gospodarza.
2. Umowa określa procedury i zakres odpowiedzialności, w tym odpowiedzialności finansowej Państwa Gospodarza, ND SZ Sojuszu w Europie – oraz Państw Wysyłających w odniesieniu do operacji obrony wspólnej.
3. W ramach wielonarodowej logistyki Sojuszu, wyznaczone podporządkowane dowództwa mogą zawierać dodatkowe porozumienia, w szczególności TA lub JIA w celu uzupełnienia niniejszej Umowy.
4. Niniejsza Umowa określa zasady i procedury, w zakresie ustanawiania NSE na terenie SIELSII podczas operacji obrony wspólnej.
5. Niniejsza Umowa i towarzyszące jej dokumenty będą stanowiły podstawę do planowania i realizacji uzgodnień w zakresie Wsparcia Państwa Gospodarza dla uczestników operacji.

ARTYKUŁ 4

POSTANOWIENIA OGÓLNE

1. Zgodnie z wymogami operacji MJLC będzie ustanowione w Państwie Gospodarza jako jednostka wydzielona ND SZ Sojuszu w Europie stosownie do TA. Te stanowisko wsparcia logistycznego będą ustanowione na zasadach wynikających z Protokołu Paryskiego oraz innych porozumień dodatkowych.
2. Państwo Gospodarz powiadomi ND SZ Sojuszu w Europie o gotowości i harmonogramie czasowym do ustanowienia uzgodnionych stanowisk logistycznych. Jak najwcześniej wymagana tu będzie koordynacja, jako działalność przygotowawcza, która będzie kontynuowana przez cały czas trwania operacji.
3. Strony przewidują konieczność spotkań w celu określenia potrzeb i gotowości. Spotkania te będą organizowane wszelkimi dostępnymi środkami.

4. Stanowisko MJLC nie będzie uruchamiane przed wydaniem przez Sojusz dyrektywy upoważniającej do rozpoczęcia operacji. Jednakże Państwo Gospodarz na żądanie ND SZ Sojuszu w Europie przyjmie grupę przygotowawczą w okresie poprzedzającym operację.
5. Niniejsza Umowa ma zastosowanie do wsparcia sił będących pod dowództwem i kontrolą Sojuszu, które zostaną skierowane do udziału w operacji.
6. MJLC będzie koordynować i kontrolować wszystkie NSE wspierające wojska na terenie SILESII.
7. ALSS i FLS może wymagać, dla wsparcia swoich zadań, wielonarodowych lotniczych operacji logistycznych z użyciem samolotów i śmigłowców. Państwo Gospodarz potwierdza, że ruch takich samolotów, śmigłowców i ich załóg podczas operacji będzie odbywał się na podstawie generalnego upoważnienia. Państwo Gospodarz zastrzega sobie prawo zarządzenia postępowania kontrolnego wobec wszystkich aspektów tego upoważnienia.
8. Zgodnie z MC 334/1 oraz AJP 4.5, Strony mogą upoważnić swoich przedstawicieli do negocjowania uzgodnień w zakresie Wsparcia Państwa Gospodarza w operacjach.

ARTYKUŁ 5

ZAKRES ODPOWIEDZIALNOŚCI ND SZ SOJUSZU W EUROPIE

1. Zagwarantuje tak dalece jak to możliwe określenie w TA typu, ilości i jakości wsparcia wymaganego dla operacji.
2. Poinformuje z wyprzedzeniem Państwo Gospodarza o wszelkich okolicznościach mających związek z operacjami i proponuje odpowiednie zmiany do TA i JIA.
3. Określi i nada priorytety wymaganemu Wsparciu Państwa Gospodarza oraz zatwierdzi cennik Wspólnych Kosztów.
4. Określi dostępność Wspólnych Kosztów oraz rodzaj wymagań stosowanych do Wspólnych Kosztów lub Bezpośrednich Kosztów Narodowych.
5. Zagwarantuje zwrot kosztów Państwu Przyjmującemu za zatwierdzone Wsparcie Państwa Gospodarza, podlegające wspólnemu finansowaniu. W pozostałych przypadkach będzie pomagało w rozwiązywaniu finansowych rozbieżności pomiędzy Państwem Gospodarzem a Państwami Wysyłającymi.
6. Wystosuje zaproszenie dla Państw Wysyłających celem zapewnienia ich udziału w strukturach i procedurach centralizowanego wsparcia logistycznego, poprzez przystąpienie do niniejszej Umowy bądź o ile to konieczne w drodze podpisania Oświadczenia Zamiaru Uczestnictwa w operacjach.

ARTYKUŁ 6

ZAKRES ODPOWIEDZIALNOŚCI PAŃSTWA GOSPODARZA

1. Państwo Gospodarz udzieli wsparcia w operacjach na podstawie niniejszego Porozumienia oraz zgodnie ze szczegółowymi uzgodnieniami zawartymi w TA. Niedobory w zakresie wielkości i typu wsparcia przewidywane w toku praktycznej

realizacji będą określane podczas omawiania gotowości do uruchomienia stanowisk logistycznych.

2. Podczas opracowywania TA, w toku ich ewentualnych zmian i po sporządzeniu, Państwo Gospodarz powiadomi ND SZ Sojuszu w Europie i przedstawi raporty dotyczące własnego potencjału i możliwości w zakresie Wsparcia Państwa Gospodarza. Państwo Gospodarz uwzględni przy tym, że ND SZ Sojuszu w Europie i Państwa Wysyłające będą polegały na opracowanym TA i w związku z tym będą wymagały wcześniejszego poinformowania o planowanych zmianach dotyczących krajowych obiektów i potencjału.
3. W celu świadczenia wyżej uzgodnionego wsparcia dla ND SZ Sojuszu w Europie, Państwo Gospodarz może dokonać niezbędnych uzgodnień z organami zaopatrywania, włączając w to organy cywilne i komercyjne.
4. Państwo Gospodarz będzie wspierać rozwinięcie sił zbrojnych Państw Wysyłających pomagając, na ile to możliwe, w ich wejściu, przyjęciu, przegrupowaniu do i z rejonu operacji, późniejszej redyslokacji oraz w dostawach zaopatrzenia, wykorzystując takie punkty wejścia i stosowne trasy drogowe oraz kolejowe, jakie mogą być określone w planach do operacji.
5. Państwo Gospodarz będzie pomagać we wwozie, transporcie na własnym terytorium oraz wywozie z tego terytorium zaopatrzenia materiałowego, uzbrojenia i amunicji, należących do Państw Wysyłających i niezbędnych do realizacji celów ćwiczenia, zgodnie z przepisami celnymi i po stosownej notyfikacji, zgodnie z procedurami Sojuszu.
6. Państwo Gospodarz nie będzie zaciągać żadnych zobowiązań finansowych w imieniu ND SZ Sojuszu w Europie ani Państw Wysyłających chyba, że zostanie o to poproszone a stosowne koszty zostaną uzgodnione. Państwo Gospodarz nie poniesie żadnych wydatków przekraczających normalne zobowiązania wynikające ze wsparcia dla Państw Wysyłających.
7. Państwo Gospodarz będzie prowadzić dokumentację finansową i administracyjną, która umożliwi zwrot kosztów za wsparcie dostarczone siłom zbrojnym podczas operacji.
8. Standard towarów i usług dostarczanych przez Państwo Gospodarza będzie zgodny z ustaleniami zawartymi w TA, JIA, oraz w innych uzupełniających porozumieniach do operacji.
9. Państwo Gospodarz zachowa kontrolę nad własnymi źródłami HNS, o ile się jej nie zrzeknie.
10. Państwo Gospodarz potwierdzi dostępność obiektów przeznaczonych dla NSE uczestniczących w ramach wsparcia do operacji.
11. Państwo Gospodarz poinformuje ND SZ Sojuszu w Europie i Państwa Wysyłające o wszelkich przepisach w zakresie ochrony środowiska, które mają zastosowanie w działaniach, jak również o wszelkich regulacjach dotyczących składowania, transportu i pozbywania się materiałów niebezpiecznych lub amunicji.

ARTYKUŁ 7

ZAKRES OBOWIĄZKÓW PAŃSTW WYSYŁAJACYCH

1. Państwa Wysyłające mogą przystąpić do struktur i procedur scentralizowanego wsparcia logistycznego w operacjach poprzez przystąpienie do niniejszej Umowy lub w drodze podpisania Oświadczenia Zamiaru Uczestnictwa.
2. Państwa Wysyłające przedstawią ND SZ Sojuszu w Europie swoje potrzeby w zakresie HNS w ramach niniejszej Umowy i TA. W przypadku kiedy potrzeby Państw Wysyłających, przyporządkowane pod Wspólne Koszty bądź Bezpośrednie Koszty Narodowe, będą pozostawać w sprzeczności z priorytetami dystrybucji środków, ND SZ Sojuszu w Europie będzie rozstrzygał wszelkie kwestie sporne wraz z zainteresowanymi Państwami Wysyłającymi.
3. W przypadku wyjątkowych potrzeb kwalifikujących się pod Bezpośrednie Koszty Narodowe, Państwo Wysyłające będzie negocjować oddzielne dwustronne porozumienia z Państwem Gospodarzem.
4. Ogólną zasadą w planowaniu uczestnictwa Państw Wysyłających w operacjach, będzie jak najszybsze podpisanie przez nich TA. Jednakże konsolidacja i ustalanie pierwszeństwa wsparcia w formie listy potrzeb będzie odbywało się zgodnie z dokumentem MC 334/1 i AJP-4.5.
5. Państwa Wysyłające zgłoszą do ND SZ Sojuszu w Europie zmiany w swoich wymaganiach odnośnie HNS, jeśli tylko się one pojawią i przedłożą odpowiednie potrzeby w zakresie HNS lub raporty w sprawie aktualnego statusu potrzeb.
6. Państwa Wysyłające są zobowiązane przestrzegać praw i procedur dotyczących ochrony środowiska naturalnego, mających związek z działaniami wojsk, jak również wszelkich innych procedur w zakresie magazynowania, transportu i pozbywania się materiałów niebezpiecznych lub amunicji.

ARTYKUŁ 8

KWESTIE FINANSOWE

1. Końcowe uzgodnienia finansowe, w szczególności dotyczące wspólnych kosztów, będą określone na etapie planowania, przed uruchomieniem ALSS / FLS do operacji. Wszystkie uzgodnienia finansowe powinny szczegółowo określać zobowiązania finansowe Sojuszu. Wszelkie wydatki nie uzgodnione przed ich realizacją szczegółowo z ND SZ Sojuszu w Europie jako pokrywane z funduszu Sojuszu, nie będą kwalifikowane do finansowania przez Sojusz.
2. TA będą stanowiły wstępną podstawę dla szacunku kosztów i będą podstawą dla analizy do rozróżnienia czy koszty kwalifikują się pod wspólne finansowanie, wspólne koszty, koszty dzielone czy Bezpośrednie Koszty Narodowe.
3. Państwa Wysyłające zwrócą Państwu Gospodarzowi Bezpośrednie Koszty Narodowe, zgodnie z odpowiednimi STANAG(s) Sojuszu oraz wcześniejszymi bilateralnymi porozumieniami pomiędzy Państwem Gospodarzem a państwami Wysyłającymi.

4. Jeśli nie będzie można przypisać kosztów konkretnemu państwu i zakwalifikować ich jako koszty wspólne, to ND SZ Sojuszu w Europie i Państwa Wysyłające zastosują odpowiednie zasady Sojuszu dotyczące podziału kosztów bądź wynegocjują formułę podziału kosztów, która będzie miała zastosowanie do określenia udziału każdego z państw we wzajemnie zaakceptowanych kosztach. Ogólną zasadą jest, że każde państwo godzi się na pokrycie swojego udziału w tych kosztach, jeżeli nie istnieje wspólne finansowanie lub wspólne fundusze.
5. W przypadku, gdy istnieje wspólne finansowanie Sojuszu na opłacenie należnych Wspólnych Kosztów, ND SZ Sojuszu w Europie zgromadzi wkłady poszczególnych państw i zapewni zwrot kosztów stosownie do istniejących porozumień.
6. Opłaty za dostawy materiałowe i usługi będą zwracane w tej samej wielkości w jakiej regulowane są one przez organizacje wojskowe.
7. Zgodnie z postanowieniami SOJUSZ SOFA, Protokole Paryskim oraz w dodatkowych porozumieniach, wszelkie dostawy materiałowe ND SZ Sojuszu w Europie, Państwa Gospodarza i Państw Wysyłających, będą zwolnione z podatków i opłat celnych oraz podobnych opłat, tak dalece jak to jest możliwe.
8. Kiedy nie będzie możliwe całkowite zwolnienie z podatków i opłat celnych oraz podobnych opłat, stawki opłat będą ustanowione na minimalnym poziomie a procedury administracyjne zostaną ograniczone do minimum.
9. Żadne zobowiązania finansowe nie będą zaciągane do czasu zaaprobowania przez ND SZ Sojuszu w Europie konkretnych TA i zaleceń dotyczących ich wdrażania.
10. Roszczenia wynikające z kontraktów będą rozstrzygane i procedowane przez Państwo Przyjmujące i pokrywane przez ND SZ Sojuszu w Europie lub Państwa Wysyłające.
11. Szkody powstałe w związku lub w wyniku wykonania niniejszej Umowy, jak również te szkody, które wyszczególnione są w Artykule VIII Umowy SOJUSZ SOFA, będą rozpatrywane zgodnie z postanowieniami wymienionego Artykułu.
12. Szczegółowe uzgodnienia finansowe oraz procedury zwrotu kosztów w operacjach, będą ujęte w TA i dokumentach dodatkowych do niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 9

OCHRONA INFORMACJI NIEJAWNYCH

1. Informacje niejawne przekazywane przez Umawiające się Strony lub Państwa Wysyłające oraz wszelkie informacje tego rodzaju wytwarzane przez Umawiające się Strony w związku z niniejszą Umową zachowują swoją oryginalną klasyfikację bądź otrzymają taką klauzulę, która zapewni im stopień ochrony przed ujawnieniem wymagany przez Stronę, która informacje wytworzyła.
2. Wszystkie informacje niejawne będą chronione również po wycofaniu się Umawiających się Stron lub Państw Wysyłających z uczestnictwa w operacjach bądź po wygaśnięciu niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 10
ZMIANY I INTERPRETACJA

1. Niniejsza Umowa może być zmieniona i uzupełniona w formie pisemnej za zgodą każdej ze Stron.
2. Niniejsza Umowa nie narusza prawa wewnętrznego Państwa Gospodarza oraz jego zobowiązań międzynarodowych. Jakiegokolwiek rozbieżności będą rozstrzygane w drodze negocjacji pomiędzy Umawiającymi się Stronami.
3. Wszelkie rozbieżności dotyczące interpretacji lub zmian do niniejszej Umowy będą rozstrzygane w drodze konsultacji pomiędzy Umawiającymi się Stronami i nie będą wnoszone do jakichkolwiek trybunałów międzynarodowych ani stron trzecich, w celu rozstrzygnięcia.

ARTYKUŁ 11
WEJŚCIE W ŻYCIE, CZAS OBOWIAZYWANIA

1. Umowa wejdzie w życie z chwilą złożenia ostatniego podpisu.
2. Niniejsza Umowa wraz z załącznikami, które będą stanowiły jej integralną część, ma zastosowanie dla wsparcia operacji obrony wspólnej i przestanie obowiązywać, gdy wsparcie logistyczne przestanie być niezbędne dla celów operacji oraz do czasu uregulowania wszystkich zobowiązań finansowych.

Zgodnie z postanowieniami Preambuły, Minister Obrony Narodowej SILESII i Zastępca Naczelnego Dowódcy Sił Sojuszu w Europie uzgodnili, że niniejsza Umowa, będzie podpisane w dwóch egzemplarzach, w języku angielskim i wejdzie w życie z chwilą złożenia ostatniego podpisu.

Podpis

Z upoważnienia Rządu
SILESII

Z upoważnienia Naczelnego Dowódcy
Sił Sojuszu w Europie

(-)

Minister Obrony Narodowej

(-)

Zastępca Dowódcy

Dnia

Dnia

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ
WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY
ZAKŁAD DZIAŁAŃ POŁĄCZONYCH

JEDNOSTRONNE, DWUSZCZEBŁOWE ĆWICZENIE
DOWÓDCZO-SZTABOWE

CZERWIEC 2002(K)

SYTUACJA WYJŚCIOWA DO ĆWICZENIA

SYTUACJA WYJŚCIOWA DO ĆWICZENIA

Dokumenty odniesienia:

A. Założenie dla wojsk SOJUSZU - sytuacja ogólna.

1. **SYTUACJA.**

a. **Polityczna.**

- (1) Patrz dokument odniesienia - A.
- (2) Wysiłki dyplomatyczne KARPATII ukierunkowane są na przekonanie opinii światowej o słuszności żądań o odzyskanie pld.-wsch. części SILESII. Wszelkie próby rozwiązania tego problemu na drodze dyplomatycznej zawodzą.
- (3) Rezolucja Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych 990 z dnia 10 kwietnia nakazująca przerwanie mobilizacyjnego rozwijania wojsk została zignorowana przez KARPATIE.
 - (4) Po uchwaleniu przez Radę Bezpieczeństwa sankcji ekonomicznych przeciwko KARPATII delegacja KARPATII opuściła siedzibę ONZ.
 - (5) 24 maja Rada Bezpieczeństwa na podstawie Rezolucji 998 postanowiła upoważnić kraje członkowskie działające pod auspicjami ONZ i w ścisłej współpracy z Radą Bezpieczeństwa i UNOMIS do podjęcia niezbędnych działań włącznie z użyciem siły w rejonie DMZ między KARPATIA i SILESIA. Zdecydowała wycofać personel UNOMIS i ONZ z DMZ z powodu zagrożenia ich życia oraz przekazać odpowiedzialność za rozwiązanie sytuacji w KARPATII i SILESII SOJUSZOWI.

b. **Przeciwnik.**

- (1) Patrz dokument odniesienia - A.
 - (2) Potencjał militarny KARPATII stanowi poważne zagrożenie dla SILESII. W tym kontekście ostatnie oświadczenia Rządu KARPATII dotyczące roszczeń terytorialnych i chęć włączenia południowo-wschodnich obszarów SILESII do KARPATII musi być potraktowane poważnie i może wskazywać na prawdziwe intencje KARPATII.
 - (3) Sytuację militarną charakteryzuje mobilizacja sił zbrojnych w KARPATII, przegrupowanie wojsk w kierunku zachodnim i północno-zachodnim oraz duże ćwiczenia wojskowe prowadzone w rejonie: TARNÓW, JAROSŁAW, USTRZYKI. Zaobserwowano następujące przedsięwzięcia prowadzone przez wojska lądowe KARPATII:
 - (a) Po intensywnych ćwiczeniach z wojskami na szczeblu dywizji, dowództwa 2 i 3K prowadzą ćwiczenia dowódczo-sztabowe.
 - (b) Związki taktyczne 3K przerwały ćwiczenia i rozpoczęły przygotowania do przegrupowania.
 - (c) Wykryto SD Dowódcy Komponentu Wojsk Lądowych w rejonie PRZEMYŚLA prowadzące wymianę korespondencji z tymi korpusami.

- (d) GO TATRY w składzie BPG i BZ, prowadzi ćwiczenia z wojskami w rejonie: LIPTOWSKY MIKULAS, MARTIN, BAŃSKA BYSTRZYCA.
- (e) Odwód ND KARPATII ześrodkowują się w rejonie BARANOWICZE, PIŃSK, STOLIN.
- (f) Wzdłuż południowej granicy strefy zdemilitaryzowanej prowadzona jest intensywna obserwacja przez lądowe i powietrzne jednostki rozpoznawcze.
- (g) W rejonie KALININGRADU trwa formowanie zgrupowania desantowego w składzie: 1, 2. BPMor, 3. BZ.

c. **Sasiedzi.**

(1) **MAZURIA**

Aktualnie ocenia się, że w wypadku rozpoczęcia działań wojennych MAZURIA odrzuci żądania KARPATII o zgodę na wydzielenie dróg tranzytowych i przelot jej samolotów nad terytorium MAZURII. Nie jest pewne czy KARPATIA będzie próbowała w sposób siłowy wymusić zgodę na przegrupowanie swoich sił przez terytorium MAZURII, która posiada niewielkie siły zbrojne. Jej wojska lądowe są w pierwszej kolejności odpowiedzialne za ochronę granic, a kilkanaście sprawnych samolotów prowadzi głównie patrolowanie powietrzne. Siły te nie są w stanie przeciwstawić się zbrojnie agresji KARPATII. MAZURIA nie podjęła żadnych rozmów w sprawie wsparcia wojskowego ze strony SOJUSZU chociaż nieoficjalnymi kanałami dała do zrozumienia, że zaakceptuje wsparcie w przypadku zaatakowania jej przez KARPATIE.

(2) **MORAWIA**

MORAWIA z pewnością zachowa status państwa neutralnego. Rząd MORAWII przekazał noty dyplomatyczne zarówno Rządowi KARPATII jak i rządowi państw SOJUSZU oznajmiając, że będzie walczył w celu utrzymania integralności swojego terytorium i przestrzeni powietrznej jeżeli zaczną się działania wojenne.

d. **Wojska własne.**

- (1) Patrz dokument odniesienia - A.
- (2) Korpus Północ-Wschód, Korpus AM/GE i Korpus GE/NL oraz Korpus Sił Szybkiego Reagowania (ARCC) stanowią integralne siły podporządkowane Dowódcy Komponentu Wojsk Lądowych. Korpusy państw SOJUSZU są w trakcie mobilizacji i ześrodkowane na terytorium GRYFLANDII.
- (3) Wydzielone siły Korpusu AM/GE zakończyły ćwiczenie pk. „ZAPEWNIĆ POKÓJ” prowadzone na poligonie w ŻAGAŃ - ŚWIĘTOSZÓW i otrzymały rozkaz pozostania w dotychczas zajmowanym rejonie. Korpus wymaga uzupełnienia w celu osiągnięcia gotowości do działania. Korpus Szybkiego Reagowania ześrodkował się w rejonie pld. BERLIN jako pierwszy element

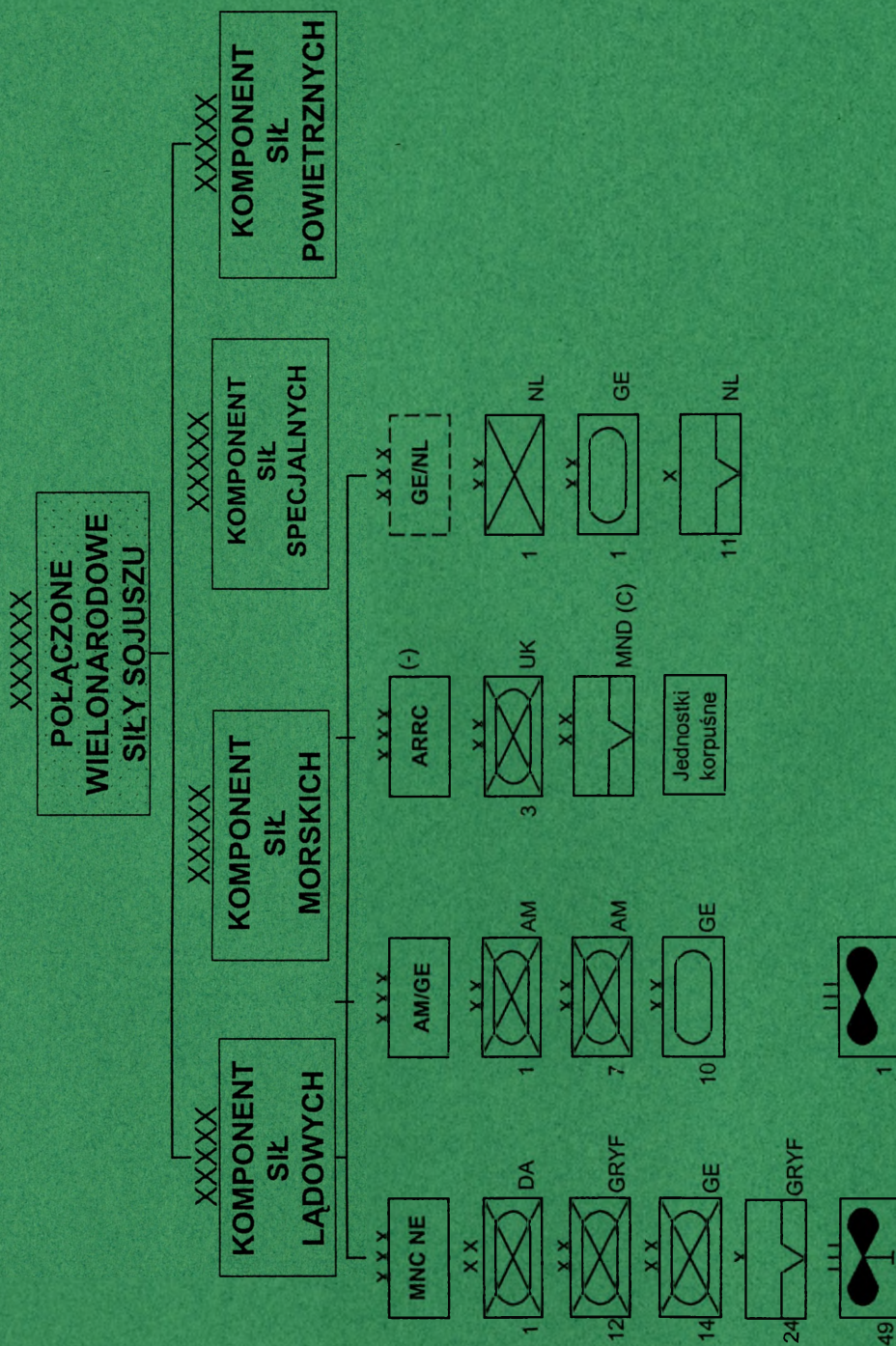
sił wojskowych w ramach reagowania kryzysowego i jest w pełni gotowy do działania.

- (4) Szczegółowe położenie wojsk własnych patrz: mapa z położeniem wojsk 170800 A CZERWIEC oraz sytuacje rodzajów wojsk.

ANEKSY:

- A. Skład wojsk Komponentu Wojsk Lądowych
- B. Sytuacja rozpoznawcza.
- C. Sytuacja elektroniczna.
- D. Sytuacja lotnictwa wojsk lądowych.
- E. Sytuacja wojsk raketowych i artylerii.
- F. Sytuacja wojsk obrony przeciwlotniczej.
- G. Sytuacja wojsk inżynierskich.
- H. Sytuacja obrony przeciwchemicznej.
- I. Sytuacja łączności.
- J. Sytuacja logistyczna.
- K. Sytuacja obrony terytorialnej.
- L. Sytuacja sił powietrznych.

STRUKTURA KOMPONENTU SIŁ LĄDOWYCH

SKŁAD WOJSK KORPUSU PÓLNOC-WSCHÓD

<p>xxx MNC NE</p>	<p>190800A CZER</p>											<p>JEDNOSTKI KORPUŚNE</p>
<p>UWAGI</p>												

SYTUACJA ROZPOZNAWCZA 170800A CZERWIEC 2002**I. Sytuacja w wojskach przeciwnika**

Przeprowadzana obecnie mobilizacja sił zbrojnych KARPATII wskazuje na zaostrzenie sytuacji kryzysowej, co w konsekwencji może doprowadzić do wybuchu konfliktu zbrojnego.

II. Sytuacja w wojskach rozpoznawczych**1. ROZPOZNANIE**

Jednostki rozpoznawcze w rejonach rozmieszczenia w gotowości do realizacji zadań rozpoznawczych

2. WALKA ELEKTRONICZNA

Rozmieszczenie elementów systemu rozpoznania i namierzania zgodnie z położeniem wyjściowym. Ukompletowanie pułku 100% w sprzęcie, 90 % w stanie osobowym.

3. DZIAŁANIA PSYCHOLOGICZNE

Grupa Działań psychologicznych w m. TRZCIEL.

4. DZIAŁANIA SPECJALNE

1 Pułk Specjalny rozmieszczony w m. RZEPIN. W rejonie rozmieszczenia pułku w gotowości do natychmiastowego wykorzystania 1/3 sił.

5. ROZPOZNANIE POWIETRZNE

Rozpoznanie powietrzne prowadzi rozpoznanie systemu OPL, rozmieszczenia środków walki, ruchu kolumn w składzie większym niż 40 pojazdów oraz dyslokacji środków wsparcia ogniowego przeciwnika.

SYTUACJA WE SOJUSZU 170800A CZER 2002**1. Sytuacja elektroniczna w wojskach przeciwnika**

- zaobserwowano wzmożoną pracę środków elektronicznych lotnictwa. Posterunki naprowadzania lotnictwa rozwijane są wzdłuż wybrzeża morskiego KARPATII. Prowadzą wymianę radiową w relacji ziemia - samolot - ziemia w drugim paśmie lotniczym. Samoloty ćwiczą loty bez używania SRL na niskich wysokościach. Należy przypuszczać, że przygotowują się do ataku na cel z zaskoczenia. Ciągła strefa informacji radiolokacyjnej przeciwnika jest prawdopodobnie od wysokości 500 m.
- z rozpoznania powietrznego wiadomo, że przeciwnik organizuje dodatkowe posterunki radiolokacyjne oddalone około 50 km od granicy SILESII. Część z nich może być posterunkami pozornymi.
- rozpoznanie elektroniczne sygnalizuje zmiany w charakterze pracy systemu łączności 3 K okresu pokojowego. Uruchomiono nowe relacje łączności radiowej KF oraz dodatkowe kierunki radioliniowe. Podstawą systemu łączności korpusu jest sieć łączności radioliniowo-przewodowa, która szeroko wykorzystywana jest do dowodzenia wojskami. Rozwijana jest na bazie węzłów łączności stanowisk dowodzenia oraz pośredniczących stacji (węzłów) łączności.
- łączność radiowa KF wykorzystywana jest sporadycznie i traktowana jako rezerwowa. Stwierdzono pracę środków łączności KF w kierunkach radiowych pomiędzy SD korpusu 2 i 3 oraz a podległymi związkami taktycznymi. Wymiana radiowa dotyczyła sprawdzania stopnia osiągnięcia gotowości bojowej. Czas nadawania wraz z powtórzeniami trwał do 3 minut.
- jednostki walki elektronicznej KARPATII w trakcie mobilizacyjnego i operacyjnego rozwinięcia.
- 300 prel 3 Korpusu ześrodkowany w rejonie wsch. SIENIAWA.

Pododdziały rozpoznania elektronicznego prowadzą rozpoznanie w ramach szkolenia systemów łączności radiowej KF, UKF, łączności radioliniowej pasma metrowego i decymetrowego oraz systemów radiolokacyjnych.

Pododdziały zakłóceń radiowych i radiolokacyjnych przeciwnika w ramach szkolenia zgrywiają systemy zakłócania elektronicznego.

- należy liczyć się również z masowym użyciem przez przeciwnika NZJU w paśmie częstotliwości 20 - 100 MHz.
- Siły Powietrzne SOJUSZU mogą wspierać wojska lądowe w zakresie rozpoznania powietrznego i elektronicznego. Zapotrzebowanie w tym zakresie składać do sztabu Komponentu Dowództwa Wojsk Lądowych.

2. Położenie oraz działanie sił i środków WE wojsk własnych

Jednostki walki elektronicznej SOJUSZU, są w trakcie osiągnięcia pełnej gotowości bojowej, i dokonają rozwinięcia operacyjnego centrum rozpoznawczego. po czym całością sił będą prowadzić rozpoznanie zgrupowań operacyjnych KARPATII w zakresie KF. Rozpoczynają zgrywanie systemu sterowania zakłóceniami elektronicznymi.

1 prel (Korpusu Płn.-Wsch.) znajduje się w rejonie płd. TRZCIŃSKO ZDRÓJ.

- batalion rozpoznania radiowego prowadzi rozpoznanie relacji radiowych KF wojsk KARPATII.
- batalion zakłóceń radiowych ześrodkowany zgrywa system sterowania zakłóceniami, czeka na zadania do zakłócania;
- batalion zakłóceń radiolokacyjnych prowadzi rozpoznanie systemów radiolokacyjnych przeciwnika, czeka na zadania do zakłócania.

Siły Powietrzne SOJUSZU mogą wspierać Wojska Lądowe w zakresie rozpoznania powietrznego i elektronicznego. Zapotrzebowanie w tym zakresie składać do sztabu Komponentu Dowództwa Wojsk Lądowych.

3. Ukompletowanie i stan techniczny sprzętu

Ukompletowanie jednostek WE w stanie osobowym 90% i w sprzęt 100%.

W ćwiczeniu przyjąć następującą strukturę organizacyjną sił i środków WE¹

1 pułk radioelektroniczny (stan osobowy 1014) w składzie:

- dowództwo, sztab, centrum dowodzenia, kompania dowodzenia (3 x R-140, 1x RWŁ-1, 1 x AS-2), drużyna rozpoznania skażeń, służby logistyczna;
- brrel: dowództwo i sztab, GAD, pluton łączności (6 x R-140)
 - kdow (1xAS-2,1xR-140,1xR-405,1 x RWŁ-1,1 x K-12, 1xAS-250),
 - krr - 3 x plrr (6 x ARO K-Z),
 - knr - 4 x plnr (4 x R-359, 4 x R-140)
 - krrel: GAD, plr. radio, plr syst r/lin, plr syst r/lok (4 x MUR-20, 4 x R-363, 1 x R-344, 2 x ARO KU-4, 3 x R-140,1 x R-405, 1 x AS-2);
- bZR: dowództwo i sztab, grupa kierowania
 - kdow i łącz (1 x WD WRe, 1 x AS-2, 4 x ASZ, 4 x R-405)
 - 2 x kZR (12 x R-378);
- bZRlok: dowódca, sztab, grupa kierowania,
 - kdow (1x POST-3M, 1 x -31, 2 x R-140, 1xAS-2, 4 x R-405, 1x RWŁ-1, 1 x RWŁ-10, 1 x R-388),
 - 2 x kZR/lok (2 x RWŁ-10, 6 x R-405, 6 x SPO-8M, 4 x SPN-30, 4 x SPN-40).

4. Dodatkowo wiadomo:

- a. KORPUS Płn.-Wsch. ma do dyspozycji 200 kompletów NZJU (pocisków artyleryjskich kalibru 152 mm, pracujących w zakresie częstotliwości 20 - 100 MHz.

- b. Informacje rozpoznawcze są odbierane z samolotów bezzałogowych dodatkowo na stanowiskach 1BA oraz pierwszorzutowych ZT i brygad.
- c. Organa kierowania WE poszczególnych sztabów są w pełnym składzie. Nadzorują przegrupowanie podległych wojsk oraz kierują realizacją przedsięwzięć obrony elektronicznej wojsk korpusu.

UWAGA:

Struktury organizacyjne sił i środków WE przyjąć zgodnie z wydawnictwem AON „Ćwiczebne struktury organizacyjne sił i środków rozpoznania, walki radioelektronicznej i działań psychologicznych” nr bibl. S/3808.

SYTUACJA LWL SOJUSZU 170800A CZERWIEC 2002

I

Jednostki lotnictwa wojsk lądowych są rozwinięte mobilizacyjnie do etatów wojennych i osiągnęły pełną gotowość bojową na lądowiskach w rejonach wyjściowych.

Poziom wykształcenia załóg jest wysoki i umożliwia prowadzenie działań w DZWA, DTWA i NZWA.

Zapasy środków bojowych i materiałowych zapewniają dobre przygotowanie do prowadzenia działań bojowych w początkowym okresie (pierwsze 2 dni).

II

1. Lotnictwo wojsk lądowych wchodzące organicznie w skład korpusów wojsk lądowych, zabezpiecza działania obronno-opóźniające i obronne wojsk zgodnie z zamiarem prowadzenia walki dowódców korpusów.

22 pśt centralnego podporządkowania będzie realizował zadania związane z dowozem środków materiałowych, przerzutem wojsk i ewakuacją rannych do baz szpitalnych. Możliwość użycia pśt przez dowódców korpusów po wcześniejszym złożeniu zapotrzebowania do Komponentu Wojsk Lądowych - LFCC (SzWA).

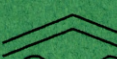

Istnieje również możliwość wykorzystania innych sił lotnictwa wojsk lądowych (innego podporządkowania), po uprzednim złożeniu zapotrzebowania do Komponentu Wojsk Lądowych (SzWA) SOJUSZU.

2. Stan sił i bazowanie lotnictwa wojsk lądowych

Podporządkowanie	Siły	Skład	Uzbrojenie	Bazowanie
KDWLąd		1 eśt 	12 x CH-53	płn.-zach. FÜRSTENWALDE
		2 eśt 	12 x Mi-17	
		3 eśt 	12 x Mi-8	
Korpus Północ- Wschód (NE)	24 BKP 37 dl 	1 eśw 	12 x Mi-8T	płd. DOBRA
		2 eśw 	12 x Mi-8T	
		3 eśw 	6 x Mi-8D 3 x Mi-8T 3 x Mi-17	
	24 BKP 66 dl 	1 eśw 	12 x W-3	10 km płd. MASZEWO
		2 eśw 	12 x W-3	
		3 eśw 	12 x W-3	
	49 pśb 	1 eśsz 	12 x AH-64C	10 km wsch. DOBRZANY
		2 eśsz 	12 x Mi-24W	

		3 eśsz 	12 x Mi-24D	
EuroKorpus	1 pśb 	1 eśsz 	12 x Alouette III (Fr)	10 km płn.-wsch. LUBSKO
		2 eśsz 	12 x A-129 Mangusta (B)	
		3 eśsz 	12 x PAH-1 (N)	
Związki taktyczne	eś ZT 	1 klśm 	4 x Mi-2R 2 x Mi-2PPD	W rejonie rozwinięcia SD dywizji (brygad)
		2 klśm 	4 x W-3Platan 2 x Mi-2WDZ	

Przykładowe znaki taktyczne NATO do wykorzystania w komórkach LWL

	- samolot myśliwski		- śmigłowiec uderzeniowy
	- samolot myśliwo-bombowy		- śmigłowiec szturmowy
	- samolot szturmowy		- śmigłowiec rozpoznawczo-łącznikowy
	- samolot rozpoznawczy		- śmigłowiec transportowy
	- samolot transportowy		- śmigłowiec wielozadani.
	- śmigłowiec transportowy		- śmigłowiec rozpoznawczy
	- lotnisko, baza lotnicza		- lądowisko

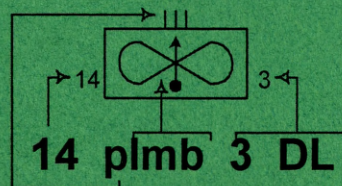
Uwaga: znaki statków powietrznych i infrastruktury lotniczej wypełnione kolorem oznaczają ich przynależność organizacyjną do sił lądowych

JEDNOSTKI WOJSKOWE

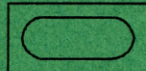
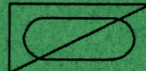

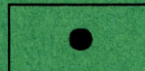

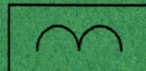

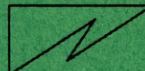
 - jednostka

XXX	- korpus	III	- pułk
XX	- dywizja	II	- eskadra, batalion
x	- brygada	I	- klucz, kompania

PRZYKŁAD OPISU JEDNOSTKI LOTNICZEJ

Przykładowe znaki jednostek sił lądowych :

					
piechota	zmechanizowana	pancerna	rozpoznawcza	zmotoryzowana	artylerii
					
rakiet p/lot	rakiet takt.	p/panc.	powietrzno-desantowa	desantowo-szturmowa	WRE

SYTUACJA WOJSK RAKIETOWYCH I ARTYLERII170800A CZERWIEC 2002

- 1 BA po mobilizacyjnym rozwinięciu rozmieszczona jest w rejonie ześrodkowania korpusu – patrz mapa z położeniem wojsk o 170800 CZERWIEC. Ukompletowanie stanu osobowego i sprzętu bojowego ok. 90% należności etatowych czasu „W”. Planowany termin zakończenia remontu pięciu 152 mm AHS, sześciu wyrzutni BM-21 i jednej wyrzutni 9P129 w WZR nr 7 w ROSTOCKU 23.06. Brygada posiada pełne zapasy taktyczne rakiet i amunicji.
2. Artyleria związków taktycznych znajduje się w wyznaczonych rejonach ześrodkowania (obiektach koszarowych) dywizji i przechodzi szkolenie zgrywające. Ukompletowanie stanu osobowego i sprzętu bojowego zbliżone jest do etatowego (ok. 97%) z wyjątkiem 12 DZ, z której dziesięć 122mm HS, trzy wyrzutnie BM-21 i siedem 120mm moździerzy przechodzi remont w WZR nr 7 w ROSTOCKU. Planowany termin odbioru sprzętu 25.06. Dywizje posiadają pełne zapasy taktyczne amunicji i środków materiałowych.
3. Etatowy stan zasadniczego sprzętu artyleryjskiego korpusu.

ZT	Wyrz RT	Artyleria i moździerze								Środki ppanc	
	9P12 9	155 mm M10 9	155 mm M11 4	152 mm AH S	122 mm HS	MLRS	BM-21	120 mm M	81/82 mm M	PPK	SPG- 9
1 BA (PL)	4			48			48				
1DZ (DA)		54	36			8		36	72/-	84 ¹	
12 DZ (PL)				24	90		24	42		18 ²	
14 DZ (GE)		96				24		50		25 ¹	
24 BKPow (PL)								6	-/108	36 ³	
bdsz (PL)								3	-/9	12 ³	12

1) wyrzutnie TOW; 2) wyrzutnie 9P133; 3) wyrzutnie FAGOT.

Dane dodatkowe:

1. 12 DZ (PL) posiada do 152 mm AHS DANA, 122 mm HS 2S1 i 120mm M amunicję o wzmocnionej sile rażenia.
2. W prowadzonych kalkulacjach przyjąć następujące założenia:
 - wielkość jo 155 mm haubic M109A3 i M114 jak w 152 mm AHS DANA, natomiast normy zużycia amunicji - 1,5-krotnie mniejsze (struktura jo: pociski odł.-burzące i kasetowe po 40%, pociski dymne i oświetlające – po10%);
 - wielkość i struktura jo 120 mm M występujących w 1 DZ (DA) i 14 DZ (GE) analogiczne jak w 120 mm M w które są wyposażone pododdziały 12 DZ (PL), natomiast normy zużycia amunicji - 1,5-krotnie mniejsze;
 - wielkość, struktura jo oraz normy zużycia amunicji 81 mm M występujących w 1 DZ (DA) analogiczne do 82 mm M będących na wyposażeniu pododdziałów 24 BKPow i bdsz (PL);
 - jo 227 mm wyrzutni artylerii raketowej MLRS składa się z 3 zasobników (jeden z amunicją minową i dwa z amunicją kasetową) po 6 rakiet; normy zużycia amunicji kasetowej – 15 razy mniejsze, amunicji minowej – 2 razy mniejsze w stosunku do pocisków M-21 wyrzutni BM-21.

SYTUACJA WOJSK OBRONY PRZECIWLOTNICZEJ 170800A CZERWIEC 2002

1. Siły powietrzne KARPATII zakończyły mobilizacyjne rozwinięcie i aktualnie przystąpiły do ćwiczeń z wojskami doskonaląc zaczepne warianty działań.
WOPL SOJUSZU zakończyły mobilizacyjne rozwinięcie i prowadzą zgrywanie bojowe, częścią sił są w gotowości do osłony operacyjnego rozwinięcia sił SOJUSZU na terytorium SILESII. W najwyższej gotowości WOPL ARRC z 4 pplot (PL).

2. Aktualnie Siły Powietrzne KARPATII prowadzą rozpoznanie wzdłuż pld-wsch granicy SILESII, stwierdzono aktywność samolotów A-50 oraz śmigłowców Mi-8PP.
WOPL MNC NE we współdziałaniu z 4 BROP i LM prowadzą zgrywanie bojowe systemu OPL korpusu. Posiadają pełne zapasy rakiet i amunicji przeciwlotniczej.
Szczegółowe położenie sił OPL MNC NE - patrz oleata z położeniem wyjściowym wojsk OPL.

SYTUACJA WOJSK INŻYNIERYJNYCH 170800A CZERWIEC 20021 SYTUACJAa. Przeciwnik.

(1) Wojska inżynieryjne KARPATII w okresie mobilizacji. Część z nich znajduje się w rejonach alarmowych i prowadzi ćwiczenia. Jednocześnie rozpoczęto przygotowania do zabezpieczenia pod względem inżynieryjnym przegrupowania związków operacyjnych.

(2) Szczegółowe położenie jednostek inżynieryjnych patrz: mapa z położeniem wojsk 170800 A CZERWIEC.

b. Sasiedzi.

SILESIA – posiada siły gotowe do wsparcia inżynieryjnego przegrupowania wojsk SOJUSZU przez własne terytorium.

c. Wojska własne.

(1) Patrz dokument odniesienia – A.

(2) Wojska inżynieryjne związków operacyjnych są w pełni zmobilizowane i wyszkolone. Jednostki inżynieryjne Korpusu Szybkiego Reagowania (ARRC) osiągnęły pełną gotowość bojową. Brygada saperów Korpusu AM/GE pełną gotowość bojową osiągnie w ciągu 5 dni.. Aktualnie znajdują się w obszarach rozmieszczenia swoich związków operacyjnych:

(a) 4 BSap,- w obszarze rozmieszczenia ARRC,
SD - TREBBIN;

(b) 6 BSap - w obszarze rozmieszczenia AM/GE,
SD – LUBAŃ (WS 2163).

(3) Szczegółowe położenie jednostek inżynieryjnych patrz: mapa z położeniem wojsk 170800 A CZERWIEC.

(4) Oddziały i pododdziały wojsk inżynieryjnych związków taktycznych i oddziałów Korpusu Północ-Wschód są w pełni zmobilizowane i realizują zadania zgodnie z decyzjami dowódców taktycznych.

(5) Związki taktyczne i oddziały Korpusu Płn.-Wsch. posiadają następujące ilości podstawowych środków inżynieryjnych:

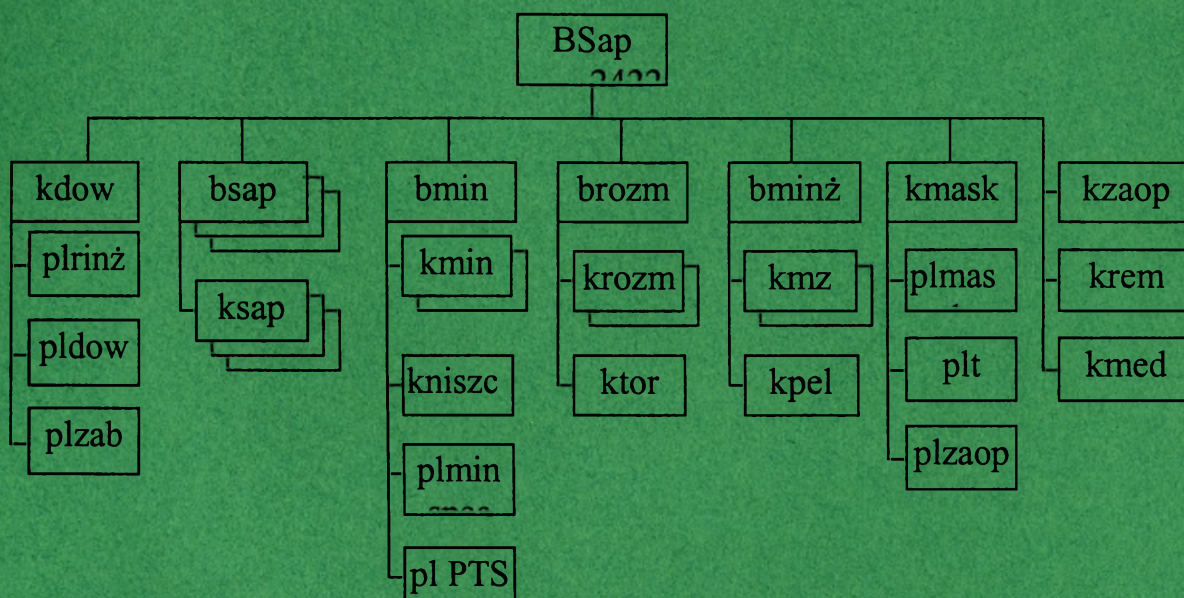
Nazwa jednostki	Mina ppanc (szt.)	Mina ppiech (szt.)	MW (t)	ŁWD (kpl.)
DZ / DPanc	23 500	7 050	23,5	105
BZ	2 350	705	2,35	25
BPanc	3 525	1 050	3,5	35
Logistyka korpusu	23 500	7 050	23,5	150

Apendyksy:

1. Skład, wyposażenie oraz możliwości wykonawcze związków taktycznych, oddziałów i pododdziałów wojsk inżynieryjnych SOJUSZU.

**SKŁAD, WYPOSAŻENIE ORAZ MOŻLIWOŚCI WYKONAWCZE ZWIĄZKÓW
TAKTYCZNYCH, ODDZIAŁÓW I PODODDZIAŁÓW WOJSK
INŻYNIERYJNYCH GRYFLANDII**

Brygada Saperów (BSap K ARRC) przeznaczona jest do realizacji zadań wsparcia inżynierskiego w obszarze odpowiedzialności korpusu.

Możliwości realizacji zadań w czasie jednej doby:

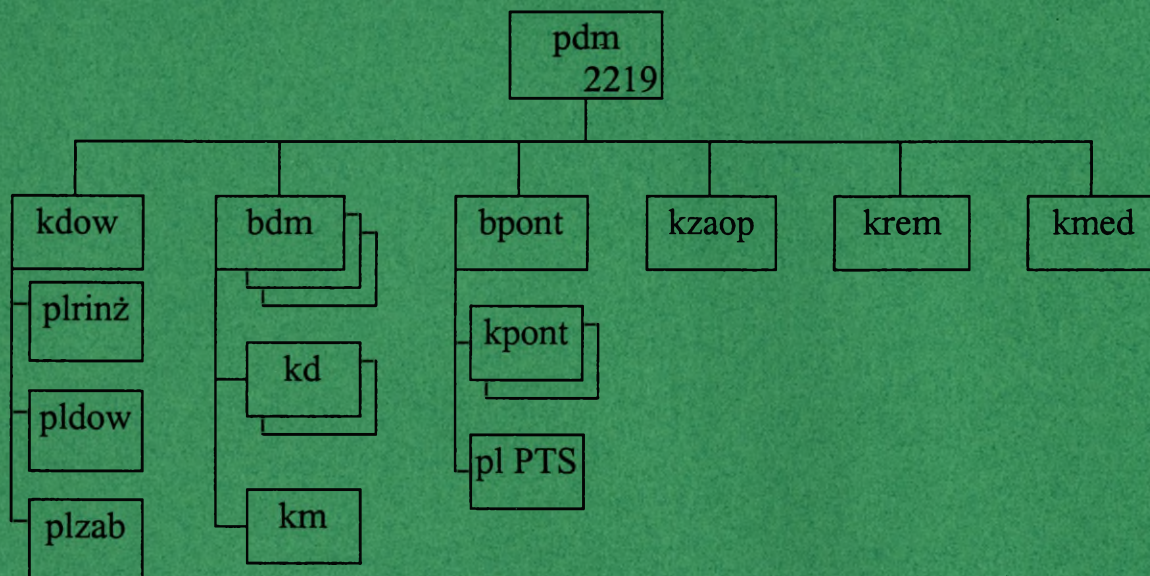
- ustawienie ppanc pól minowych sposobem ręcznym bez styczności - 24 km,
⇒ lub urządzenie węzłów zapór inżynierskich - 27,
⇒ lub urządzenie stref zapór inżynierskich - 2-3,
⇒ lub wykonanie przejść w zaporach sposobem (ręcz./wybuch.) - 99/36,
- ustawienie ppanc pól minowych manewrowo przy wykorzystaniu 1j.m.- 4,8 km,
- przygotowanie do niszczenia obiektu komunikacyjnego - 1-3,
- wykonanie prac ziemnych o objętości - 30500 m³,
- urządzenie i utrzymanie przepraw desantowych na PTS (po 3 PTS) - do 3 osi,
- torowanie dróg przez rejony zniszczeń w tempie 2 km/h - 1-2 drogi,
- udział w rozbudowie pozornego rejonu SD korpusu lub dywizji .

Zasadnicze wyposażenie:

- transporter rozpoznania inżynierskiego TRI - 4,
- transporter inżynierski TI - 18,
- spycharko-ładowarka SŁ-34 - 8,
- koparka samochodowa K-407B - 22,
- spycharka gąsienicowa DZ-27S - 14,
- koparka wieloczerpakowa / rotorowa - 4 / 4,

- oprzyrządowanie do śmigłowca Mi-2 - 8,
- przyczepa wyrzutnia ŁWD - 36,
- przyczepny ustawiacz min PMR-3 - 18,
- transporter gąsienicowy pływający PTS - 12.

Pułk drogowo-mostowy (pdm K /ARRC, NL/GE, EUROKORPUSU/) przeznaczony jest do przygotowania i utrzymania dróg oraz urządzania i utrzymania przepraw przez przeszkody wodne.

Możliwości realizacji zadań w czasie jednej doby:

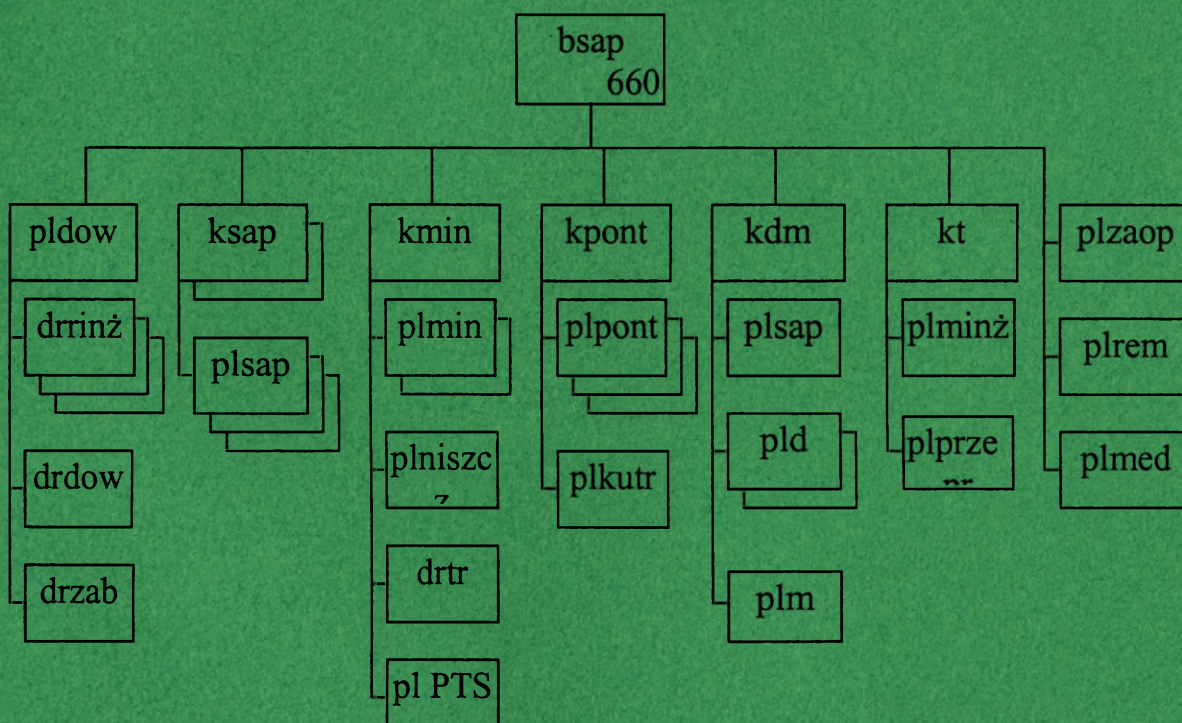
- przygotowanie i utrzymanie dróg sposobem odcinkowym - 300-360 km,
 ⇒ lub urządzenie drogi na przełaj - 150-180 km,
 ⇒ lub torowanie dróg przez rejony zniszczeń w tempie 2 km/h - do 12 dróg,
- budowa mostów niskowodnych:
 ⇒ z gotowych elementów - 510 m,
 ⇒ z przygotowaniem elementów - 170 m,
- urządzenie i utrzymanie przepraw mostowych z parku PP-64 (typ „C” - o nośności 50 t) - 270 m,
- urządzenie i utrzymanie przepraw desantowych na PTS (po 3 PTS) - do 3 osi.

Zasadnicze wyposażenie:

- spycharka szybkobieżna BAT - 12,
- spycharko-ładowarka SŁ-34 - 13,
- koparka samochodowa K-407B - 24,
- spycharka gąsienicowa ciężka DZ-27S - 13,
- równiarka - 12,
- zgarniarka - 12,
- samochodowy most towarzyszący SMT-1 - 24,
- transporter pływający PTS - 15,
- park pontonowy PP-64 - 2,
- zestaw budowy podpór na PTS - 6,

- zestaw budowy podpór na samochodach - 12,
- trak GKT-60 - 6,
- przyczepa wyrzutnia ŁWD - 6,
- łódź desantowa ŁD - 36,
- pokrycie drogowe LPD/EPD - 12/24.

Batalion saperów (bsap Dywizji Zmechanizowanej, Dywizji Pancерnej) przeznaczony jest do realizacji zadań wsparcia inżynieryjnego działań związku taktycznego.

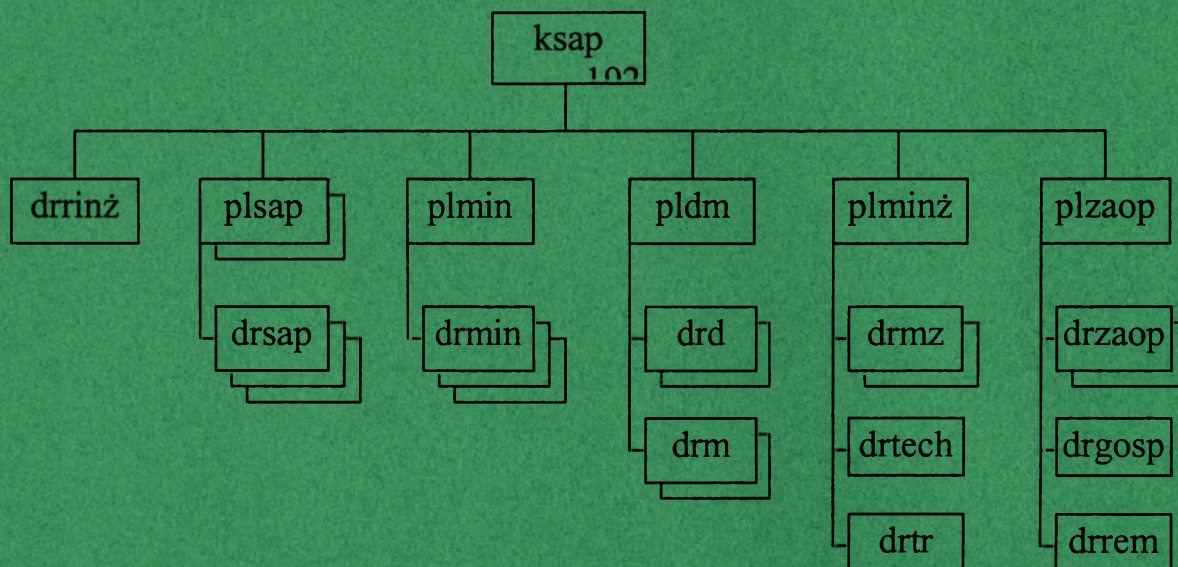
Możliwości realizacji zadań w czasie jednej doby:

- ustawienie ppanc pól minowych sposobem ręcznym bez styczności - 5,4 km,
 ⇒ lub urządzenie węzłów zapór inżynieryjnych - 4-6,
 ⇒ lub wykonanie przejść w zaporach sposobem (ręcz. / wybuch.) - 18 / 6,
- ustawienie ppanc pól minowych manewrowo przy wykorzystaniu 1j.m.- 1,2 km,
- przygotowanie do niszczenia obiektu komunikacyjnego - 1,
- wykonanie prac ziemnych o objętości - 2750 m³,
- urządzenie i utrzymanie przepraw mostowych z PP-64 (typ „C”) - 135 m,
- urządzenie i utrzymanie przepraw desantowych na PTS (po 3 PTS) - do 3 osi,
- budowa mostów niskowodnych:
 ⇒ z gotowych elementów - 50 m,
 ⇒ z przygotowaniem elementów - 20 m,
- przygotowanie i utrzymanie dróg istniejących - 50-60 km,
- torowanie dróg przez rejony zniszczeń w tempie 2 km/h - 1-2 drogi.

Zasadnicze wyposażenie:

- transporter rozpoznania inżynierskiego TRI - 3,
- transporter inżynierski TI - 13,
- spycharko-ładowarka SŁ-34 - 5,
- koparka K-407B / KRS - 6/3,
- spycharka szybkobieżna BAT - 2,
- most czołowy BLG-67 - 6,
- park pontonowy PP-64 - 1,
- przyczepa wyrzutnia ŁWD - 7,
- przyczepny ustawiacz min PMR-3 - 6,
- transporter gaśnicowy pływający PTS - 10.

Kompania saperów (ksap Brygady Zmechanizowanej, Brygady Pancерnej) przeznaczona jest do realizacji zadań wsparcia inżynierskiego działań taktycznych oddziału.

Możliwości realizacji zadań w czasie jednej doby:

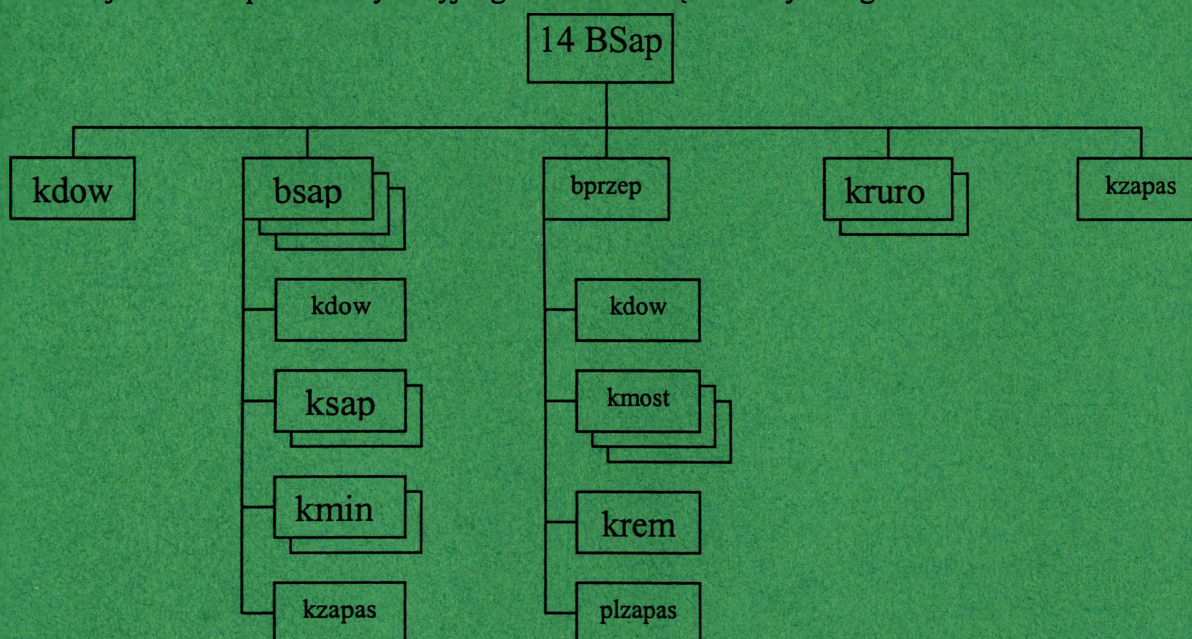
- ustawienie ppanc pól minowych sposobem ręcznym bez styczności - 1,8 km,
 ⇒ lub urządzenie węzłów zapór inżynierskich - 1-2,
 ⇒ lub wykonanie przejść w zaporach sposobem (ręcz./wybuch.) - 6/3 (6/6),
- ustawienie ppanc pól minowych manewrowo przy wykorzystaniu 1j.m.- 0,6 km,
- przygotowanie do niszczenia obiektu komunikacyjnego - 1,
- wykonanie prac ziemnych o objętości - 3000 m³,
- przygotowanie i utrzymanie dróg istniejących - 25-30 km,
- torowanie dróg przez rejony zniszczeń w tempie 2 km/h - 1 droga.

Zasadnicze wyposażenie:

- transporter rozpoznania inżynierskiego TRI - 1,

- transporter inżynieryjny TI - 6 (9),
- spycharko-ładowarka SŁ-34 - 5,
- koparka K-407B - 3,
- spycharka szybkobieżna BAT - 2,
- most czołgowy BLG-67 - 2 (4),
- most towarzyszący SMT-1 - 2 (4),
- przyczepa wyrzutnia ŁWD - 3,
- przyczepny ustawiacz min PMR-3 - 3,
- łódź desantowa ŁD - 2,
- lekkie / elastyczne pokrycie drogowe - 2 / 2,
- zestaw kierowania wybuchami ZKW-1 - 6.

Brygada Saperów (BSap 14 /GE/ Dywizji Zmechanizowanej), przeznaczona jest do realizacji zadań wsparcia inżynieryjnego działań związku taktycznego.

1. Możliwości realizacji zadań:

a. jeden bsap:

- ustawienie min ppanc (w dzień / w nocy) - 7800-9000 / 2500-3000,
- wykonanie przejść w polach minowych - 30,
- przygotowanie do zniszczenia obiektu komunikacyjnego - ok. 500 m mostów,
- lub przygotowanie do zniszczenia dróg (odcinkami) - 60-75 km,
- wykonanie obiektów fortyfikacyjnych na sprzęt - 300-400,
- budowa schronów typu lekkiego - 10-15,
- urządzenie i utrzymanie przepraw mostowych na bazie MGB:
 - po obciążeniu 60 t - 90 m,
 - po obciążeniu 54 t - 147 m.

b. bprzep:

- urządzenie i utrzymanie przepraw mostowych typu „Hohlplattengäret”:
 - po obciążenie 30 t - 378 m,
 - po obciążenie 50 t - 276 m,
 - po obciążenie 80 t - 189 m,
- urządzenie i utrzymanie przepraw promowych z parku pontonowego:
 - po obciążenie 30 t - 18,
 - po obciążenie 50 t - 12,
- urządzenie i utrzymanie przepraw na bazie M3:
 - promowych - 20,
 - mostowych po obciążenie 70 t - 230 m,
- urządzenie i utrzymanie mostu typu RIBBON-BRIGE - 135 m.

2. Zasadnicze wyposażenie:

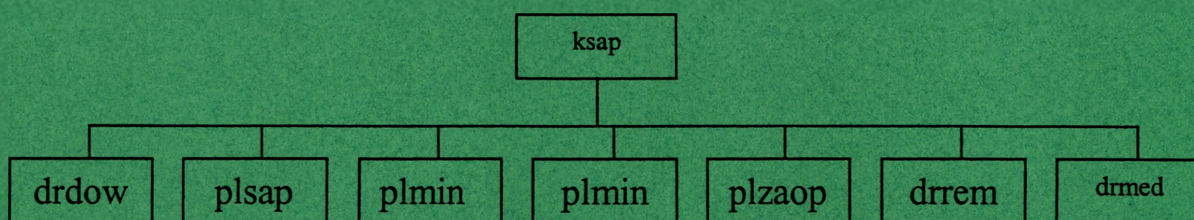
a. jednego bsap:

- system minowania narzutowego SCORPION - 8,
- ładunek wydłużony ŁWD 300 / ŁWD 500 - 9 / 9,
- czołg saperski - 6,
- spycharki - 6,
- ładowarki - 6,
- ustawiacze min - 8,
- most towarzyszący - 8,
- most składany MGB - 90 m.

b. bprzep:

- most pontonowy typu „Hohlplattengäret” - 3 kpl,
- kuter holowniczy - 18,
- mostu RIBBON-BRIGE - 135 m,
- promy M3 - 20 amfibii,
- łódź desantowa - 30 kpl,
- spycharki - 6,
- ładunek wydłużony ŁWD 300 / ŁWD 500 - 9 / 9,
- samochody 7 t / 15 t - 30 / 32.

Kompania saperów (ksap oddziałów 14 /GE/ BZ, BZmot, BPanc,), przeznaczona jest do realizacji zadań wsparcia inżynierskiego działań oddziału.

Możliwości realizacji zadań:

- ustawienie min ppanc (w dzień / w nocy) - 2000-2500 / 600-800,
- lub min ppiech (w dzień) - 3000-4000,
- ustawienie pól minowych za pomocą MiWs-Fz - 4-12 km,
- wykonanie przejść w polach minowych - 6,
- przygotowanie do zaminowania mostu - 300-1500 m,
- lub dróg - ok. 15 km,
- wykonanie obiektów fortyfikacyjnych na sprzęt - 30-40,
- budowa mostu składanego - 4 x 21,5 m ,
- urządzenie i utrzymanie mostu towarzyszącego „BIBER” - 88 m,
- budowa dREW. mostu niskowodnego pod obciążenie 50 t - 40-50 m.

Zasadnicze wyposażenie:

- pojazdy do zdalnego ustawiania min MiWs-Fz - 8,
- ładunek wydłużony ŁWD 300 / ŁWD 500 - 9 / 9,
- czołg saperski - 3,
- trał M-48 - 8,
- most towarzyszący „BIBER” - 8,
- most składany (21,5 m) - 4.

SYTUACJA OBRONY PRZECIWCHEMICZNEJ**170800A CZERWIEC 2002****I****SYTUACJA OGÓLNA**

1. Związki operacyjne i taktyczne KARPATII są w trakcie mobilizacyjnego rozwinięcia. Nie stwierdzono gromadzenia broni jądrowej i chemicznej w rejonach ich rozmieszczenia. Z danych rozpoznania wynika jednak, że w związkach taktycznych i oddziałach 2 i 3 K podjęto przygotowania do działań w warunkach zagrożenia skażeniami.
2. W obszarze działania wojsk SOJUSZU rozmieszczone są zakłady produkujące lub przechowujące toksyczne środki przemysłowe. Może to stwarzać zagrożenie dla żołnierzy tych elementów ugrupowania operacyjnego, które działają w ich pobliżu.

II**SYTUACJA SZCZEGÓŁOWA**

1. Związki operacyjne i taktyczne SOJUSZU są wyposażone w sprzęt i środki przeciwchemiczne zgodnie z tabelami należności.
2. Pododdziały wojsk SOJUSZU nie mają doświadczeń w działaniach w warunkach skażeń.
3. Batalion chemiczny Korpusu Płn.-Wsch. Ześrodkowany w rejonie zachód Szczecin Podjuchy.
4. Ośrodek Analizy Skażeń prowadzi zgrywanie systemu wykrywania skażeń.

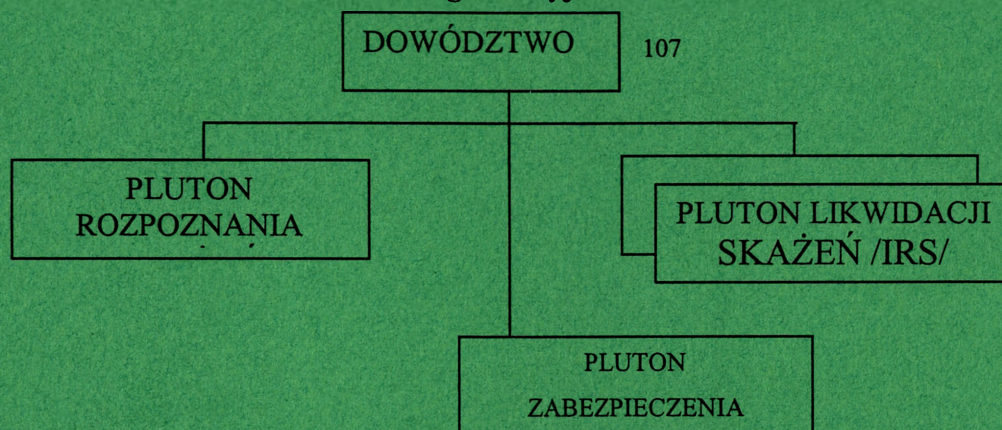
III**DANE DODATKOWE**

1. Struktury organizacyjne wojsk obrony przeciwchemicznej K Płn-Wsch jak apendyks 1.
2. Warunki atmosferyczne:
 - a. w przyziemnej warstwie powietrza - jak w dniu ćwiczenia (komunikat radiowy);
 - b. w górnych warstwach atmosfery:

Warstwa powietrza (km)	Prędkość średniego wiatru (km/s)	Kierunek średniego wiatru (stopnie)
0 - 1,5	25	260
0 - 3	35	270
0 - 6	35	280
0 - 12	50	300

Apendyksy:

1. Struktury organizacyjne wojsk obrony przeciwchemicznej.

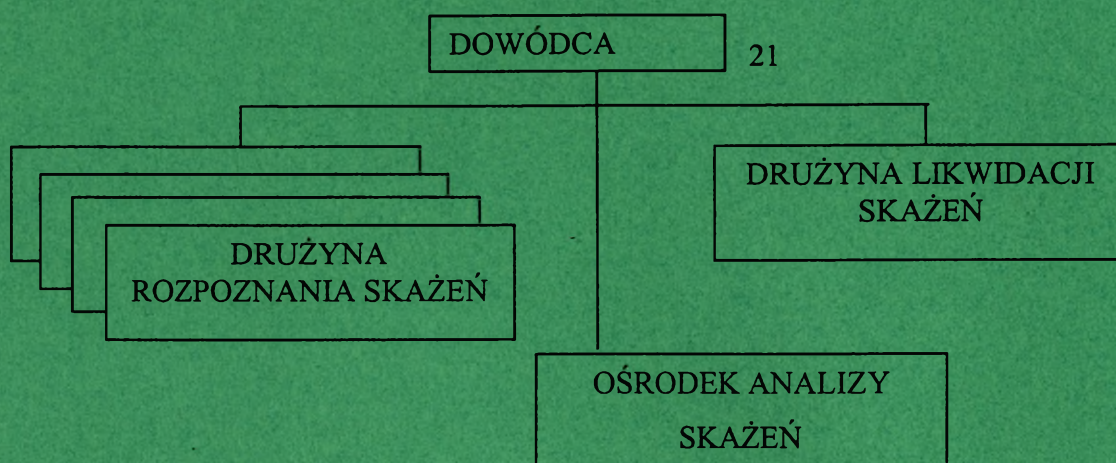
STRUKTURY ORGANIZACYJNE WOJSK OBRONY PRZECIWCHEMICZNEJ**Struktura organizacyjna kchem ZT****ZESTAWIENIE ZASADNICZEGO SPRZĘTU**

Lp.	Wyszczególnienie	Ilość
1	Zespół urządzeń do rsk na samochodzie	5
2	Instalacja rozlewcza IRS	12
3	Urządzenie grzejne	2
4	Zespół pompowy	2
5	Warsztat remontu sprzętu przeciwcchemicznego	1
6	Warsztat remontu instalacji specjalnych	1
7	Samochód ciężarowo - terenowy	11
8	Samochód osobowo - terenowy	1

MOŻLIWOŚCI KOMPANII

Lp.	Rodzaj zadania	Możliwości
1	rozpoznanie dróg /km/ - skażenia chemiczne - skażenia promieniotwórcze	40 - 60 150 - 200
2	rozpoznanie rejonu przeznaczanego do rozmieszczenia wojsk	500 - 750
3	rozpoznanie rejonu obserwacji i wykrywania wybuchów jądrowych i skażeń /km ² /	700 - 1100
4	wystawienie posterunków rozpoznania skażeń	5
5	ładowanie dozymetrów DKP - 50 /w ciągu 2 godz/	do 500
6	odkażanie sprzętu (jo/godz)	72
7	dezaktywacja sprzętu (jo/godz)	72
8	odkażanie drogi o szer. 5 m skażonej (m/godz): - iperytem / Vx	7200 / 3600
9	zabiegi sanitarne ludzi /w ciągu godziny/	192

Struktura organizacyjna plchem BZ

ZESTAWIENIE ZASADNICZEGO SPRZĘTU

Lp.	Wyszczególnienie	Ilość
1	Zespół urządzeń do rsk na samochodzie	5
2	Instalacja rozlewcza IRS	3
3	Samochód ciężarowo - terenowy	1
4	Przyczepa transportowa	1

MOŻLIWOŚCI PLUTONU

Lp.	Rodzaj zadania	Możliwości
1	rozpoznanie dróg /km/ – skażenia chemiczne – skażenia promieniotwórcze	40 – 60 150 - 200
2	rozpoznanie rejonu przeznaczonego do rozmieszczenia wojsk	500 - 750
3	rozpoznanie rejonu obserwacji i wykrywania wybuchów jądrowych i skażeń /km ² /	700 – 1100
4	wystawienie posterunków rozpoznania skażeń	5
5	ładowanie dozymetrów DKP – 50 /w ciągu 2 godz/	do 500
6	odkażanie sprzętu (jo/godz)	36
7	dezaktywacja sprzętu (jo/godz)	36
8	odkażanie drogi o szer. 5 m skażonej (m/godz): – iperytem / Vx	3600/1800

Struktura organizacyjna bchem

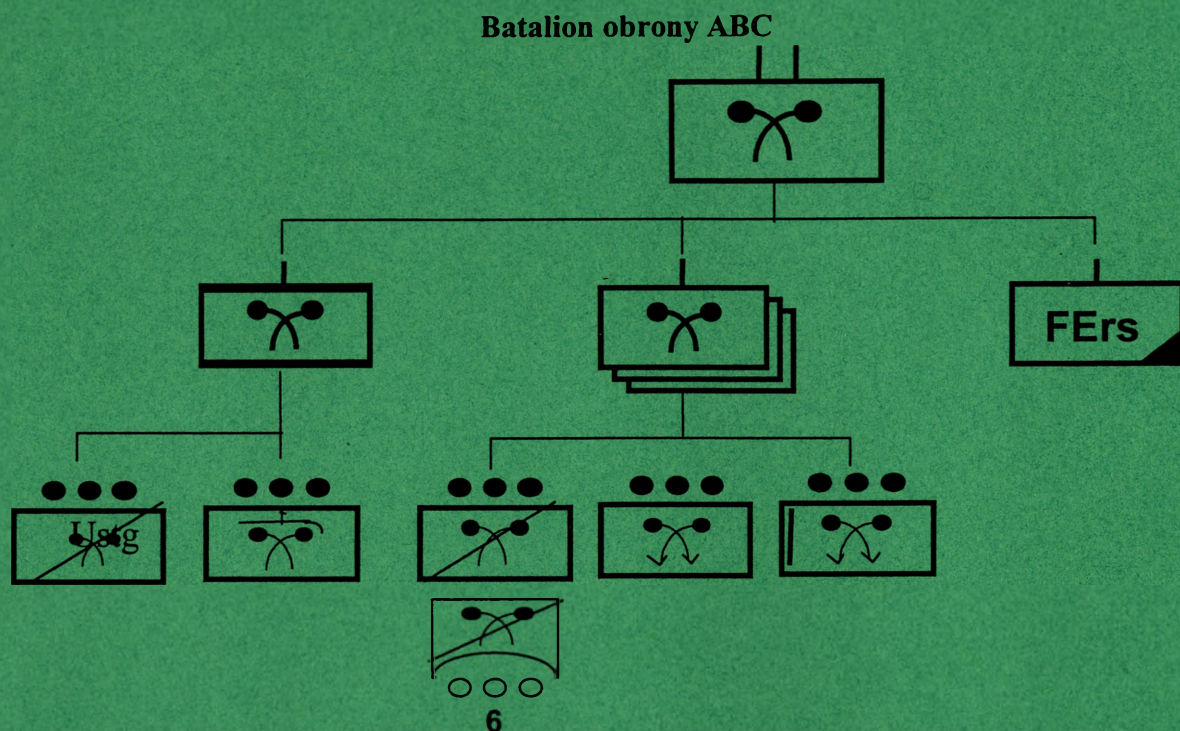

ZESTAWIENIE ZASADNICZEGO SPRZĘTU

Lp.	Wyszczególnienie	Ilość
1	Zespół urządzeń do rsk na samochodzie BRDM-2rs	20
2	Instalacja rozlewcza IRS	32
3	Urządzenie grzejne	6
4	Zespół pompowy	6
5	Wysokowydajne urządzenie specjalne WUS	4
6	Pralnia polowa SP-17	2
7	Instalacja AGW-3U	2
8	Generator dymu GD-1	12

MOŻLIWOŚCI BATALIONU

Lp.	Rodzaj zadania	Możliwości
1	rozpoznanie dróg /km/ – skażenia chemiczne – skażenia promieniotwórcze	160 – 240 600 - 800
2	rozpoznanie rejonu przeznaczanego do rozmieszczenia wojsk	2000 - 3000
3	rozpoznanie rejonu obserwacji i wykrywania wybuchów jądrowych i skażeń /km ² /	3000
4	wystawienie posterunków rozpoznania skażeń	20
5	odkazywanie sprzętu (jo/godz)	184-204
6	dezaktywacja sprzętu (jo/godz)	360-400
7	odkazywanie drogi o szer. 5 m skażonej (km/godz): – iperytem / Vx	19,2 / 9,6
8	zabiegi sanitarne ludzi /w ciągu godziny/	1728
9	Stawianie zasłon dymnych liniowych (km) / powierzchniowych (km ²)	do 6 / 0,9

ZESTAWIENIE ZASADNICZEGO SPRZĘTU		
Lp.	Wyszczególnienie	Ilość
1	Transporter rozpoznania skażeń FUCHS	18
2	7-t pojazdy do dekontaminacji (HEP 70)	18
3	Zestawy kontenerowe do dekontaminacji (HEP 90):	
	• sprzętu ciężkiego – GrGer;	12
	• sprzętu specjalnego – SdGer;	6
	• personelu – Pers;	6
	• uzbrojenia i wyposażenia indywidualnego – Bekl.	6
4	Zestaw oczyszczania wody	4
5	Śmigłowcowy zestaw rozpoznania skażeń	2
6	Zestaw do pobierania próbek biologicznych	3

MOŻLIWOŚCI BATALIONU		
Lp.	Rodzaj zadania	Możliwości
1	rozpoznanie dróg /km/ – skażenia chemiczne – skażenia promieniotwórcze	3 60 7 20
2	wystawienie posterunków rozpoznania skażeń	18
3	Wydobywanie i oczyszczanie wody (m ³ /godz)	8-10
4	odkażanie sprzętu (szt/godz)	45
5	dezaktywacja sprzętu (szt/godz)	135
6	odkażanie drogi o szer. 5 m skażonej (m/godz):	3000
7	zabiegi sanitarne ludzi /w ciągu godziny/	684

SYTUACJA ŁACZNOŚCI 170800 CZERWIEC 2002

1. System łączności sił zbrojnych SOJUSZU funkcjonuje w oparciu o stacjonarną sieć łączności. Zachowana jest pełna sprawność łączności pomiędzy naczelnym dowództwem i garnizonami. Prowadzone jest szkolenie personelu obiektów cywilnych i sprawdzanie funkcjonowania relacji w sieci bazowej na obszarze SOJUSZU.

2. Oddziały dowodzenia i łączności Komponentu Wojsk Lądowych SOJUSZU:**a. pdow KWLąd**

Znajduje się w rejonie ześrodkowania (rej. CHEMITZ) i prowadzi intensywne szkolenie i zgrywanie załóg. Aktualny stan osobowy: 94%, stan sprzętu: 100%. Planowany termin osiągnięcia gotowości bojowej: do 18 czerwca.

b. BRLK KWLąd

Brygada siłami i środkami łączności wzmacnia stacjonarne węzły łączności sieci bazowej SOJUSZU. Działanie bazowej sieci łączności jest zgodnie z wytycznymi zawartymi w stałych Procedurach Łączności. Aktualny stan osobowy: 100%, stan sprzętu: 100% (z czego 10% jest wykorzystywane w sieci bazowej). SD BRLK - m. BRANDENBURG.

3. Oddziały dowodzenia i łączności związków operacyjnych Wojsk Lądowych:**a. Korpus Północ-Wschód (MNC NE)**

Pdow wspiera środkami polowymi funkcjonowanie stanowiska dowodzenia Korpusu. Aktualny stan osobowy pdow: 100%, stan sprzętu: 100%. Pułk prowadzi intensywne szkolenie i zgrywanie załóg. SD pdow PRENZLAU.

b. Korpus GE/NL

Pdow wspiera środkami polowymi funkcjonowanie stanowiska dowodzenia Korpusu. Aktualny stan osobowy: 100%, stan sprzętu: 100%. Pułk prowadzi intensywne szkolenie i zgrywanie załóg. SD pdow JENA.

c. Korpus Sił Szybkiego Reagowania (ARRC)

Pdow wspiera środkami polowymi funkcjonowanie stanowiska dowodzenia Korpusu. Stan osobowy i stan sprzętu: 100%. Pułk jest w pełni gotowy do działania. SD pdow LUCKENWALDE.

d. Korpus AM/GE

Pdow znajduje się po zakończeniu ćwiczeń przez korpus w dotychczas zajmowanym rejonie. Pułk nadal prowadzi intensywne szkolenie i zgrywanie załóg. System łączności korpusu wykorzystuje głównie stacjonarną sieć łączności. Pdow rozwinął stanowiska dowodzenia Korpusu i częścią sił wzmacnia stacjonarny system łączności. Aktualny stan osobowy: 90%, stan sprzętu: 100%. Planowany termin osiągnięcia gotowości bojowej: do 18 czerwca. SD pdow ŻARKI WIELKIE.

4. Organizacja systemu łączności:

- a. W bazowym systemie łączności SOJUSZU obowiązuje Procedura Łączności o kodzie BIRMA.
 b. W organizacji łączności środkami radioliniowo-kablowymi obowiązują Procedury Łączności o Kodzie:

K MNC NE	- LIMA 02
K GE/NL	- LIMA 04
K ARRC	- LIMA 08
K AM/GE	- LIMA 06

- c. W organizacji łączności środkami radiowymi obowiązują Procedury Łączności o Kodzie:

K MNC NE	- VICTORIA 32
K GE/NL	- VICTORIA 24
K ARRC	- VICTORIA 88
K AM/GE	- VICTORIA 66

- d. W organizacji łączności środkami wojskowej poczty polowej obowiązują Procedury Łączności o Kodzie:

K MNC NE	- PITCAIRN 92
K GE/NL	- PITCAIRN 94
K ARRC	- PITCAIRN 98
K AM/GE	- PITCAIRN 96

1. Zestawienie zasadniczego sprzętu łączności w pdow KWLąd

Rodzaj środka	Rdst śm KF	Rdst śm UKF	RWŁC -10/T	RWŁC -10/K	WD	WDSz	PKD 1x4	PKM
Ilość	56	6	10	12	6	24	125 km	25 km

2. Zestawienie zasadniczego sprzętu łączności w BRLK KWLąd

Rodzaj środka	Rdst śm KF	Rdst śm UKF	RWŁC -10/T	RWŁC -10/K	R-412 /tropo/	WD	PKD 1x4	PKM
Ilość	6	2	60	20	9	3	125 km	25 km

SYTUACJA LOGISTYCZNA 170800 CZERWIEC 2002**I. SYTUACJA OGÓLNA****1. Sytuacja materiałowa i techniczna**

- (a) stan zapasów mps, żywności, materiałów medycznych zaopatrzenia bojowego oraz środków inżynierskich w związkach taktycznych i samodzielnych oddziałach korpusu płn-wsch w rejonie wyjściowym przedstawia załącznik nr 1 do sytuacji logistycznej;
- (b) stan zapasów amunicji w związkach taktycznych i samodzielnych oddziałach Korpusu Płn.-Wsch. w rejonie wyjściowym przedstawia załącznik nr 2 do sytuacji logistycznej;
- (c) masę jednej jednostki kalkulacyjnej środków zaopatrzenia Korpusu Płn.-Wsch. (w tonach na 100% ukompletowania) przedstawia załącznik nr 3 do sytuacji logistycznej;
- (d) masę zbiorowej jednostki ognia amunicji Korpusu Płn.-Wsch. przedstawia załącznik nr 4 do sytuacji logistycznej;
- (e) urzutowanie zapasów ŚBiM w korpusie płn-wsch przedstawia załącznik nr 7 do sytuacji logistycznej;
- (f) stan techniczny zasadniczego sprzętu czołgowo-samochodowego oraz uzbrojenia i elektroniki związków taktycznych i samodzielnych oddziałów Korpusu Płn.-Wsch. w rejonie wyjściowym przedstawiają załączniki nr 5 i 6 do sytuacji logistycznej.

2. Sytuacja medyczna

- (a) w związkach taktycznych i samodzielnych oddziałach Korpusu Płn.-Wsch. znajduje się następująca liczba rannych i chorych żołnierzy wymagających ewakuacji:
 - 12 DZ: 42 - pplot 6
 - 14 DZ: 28 - psap: 6
 - 1 DZ: 28 - pdm: 12
 - 24 BKPow: 12 - pozost.: 35
 - 1BA: 25

3. Sytuacja komunikacyjna

- (a) Do przegrupowania do rejonu działań operacyjnych wykorzystywać drogi znajdujące się w pasie marszu Korpusu Płn.-Wsch.

II. POŁOŻENIE, STRUKTURA i WYPOSAŻENIE JEDNOSTEK LOGISTYCZNYCH

1. **Pododdziały logistyczne 1 BLog** Korpusu Płn.-Wsch. po zakończeniu mobilizacyjnego rozwinięcia oraz podjęciu ŚBiM ześrodkowane są w rejonie TEMPLIN. Ich ugrupowanie i rozmieszczenie w terenie – według decyzji ćwiczących. Ukompletowanie 95%.
2. **Jednostki logistyczne związków taktycznych i samodzielnych oddziałów** znajdują się w rejonach ześrodkowania macierzystych wojsk. Ich ugrupowanie i rozmieszczenie w terenie – według decyzji ćwiczących. Ukompletowanie stanów osobowych oraz UiSW takie jak związków taktycznych i samodzielnych oddziałów.
3. **Struktura organizacyjna 1 BLog** – patrz założenie do ćwiczenia: SYTUACJA OGÓLNA.
4. **Wyposażenie i możliwości jednostek logistycznych 1 BLog** – na podstawie treści wykładów.

III. DANE DODATKOWE

1. Środki minersko – zaporowe znajdują się na transporcie 1 BLog.

Apendyksy:

1. Stan zapasów MPS, żywności, materiałów medycznych zaopatrzenia bojowego oraz środków inżynierskich w ZT i samodzielnych oddziałach Korpusu Płn.-Wsch. w rejonie wyjściowym.
2. Stan zapasów amunicji w ZT i samodzielnych oddziałach Korpusu Płn.-Wsch. w rejonie wyjściowym.
3. Masa pojedynczej jednostki kalkulacyjnej środków zaopatrzenia Korpusu Płn.-Wsch. /w tonach na 100% ukompletowania/.
4. Zestawienie masy zbiorowej jednostki ognia amunicji Korpusu Płn.-Wsch.
5. Stan techniczny sprzętu czołgowo-samochodowego w ZT i samodzielnych oddziałach Korpusu Płn.-Wsch. w rejonie wyjściowym.
6. Stan techniczny sprzętu uzbrojenia i elektroniki w ZT i samodzielnych oddziałach Korpusu Płn.-Wsch. w rejonie wyjściowym.
7. Urzutowanie zapasów środków bojowych i materiałowych.

**Stan zapasów MPS, żywności, materiałów medycznych zaopatrzenia bojowego
oraz środków inżynieryjnych w ZT i samodzielnych oddziałach korpusu pIn-wsch
w rejonie wyjściowym**

Lp.	Wyszczególnienie (ZT i oddziały)	Materiały pędne i smary				Żywność (rdz)	Materiały medyczne zaopatrze nia bojo- wego (na liczbę ranych)	Inżynieryjne środki materiałowe (kpl)
		BS (jn) ^x	Olej napędowy		PI (jn) ^{xx}			
			PK (jn) ^x	PG (jn) ^x				
	12 DZ	6,5	8,7	6,5	3,5	6	3000	3
	14 DZ	7,0	8,2	6,7	3,5	7	3500	3
	<u>1 DZ</u>	6,5	8,5	6,6	3,5	8	3200	3
	24 BKPow	7,0	7,7	6,7	3,0	5	3100	2
	Pozostale	7,5	6,4	4,5	2,5	6	-	3
	1 BLog	1,25	1,00	1,00	1,0	-	-	1

X - jedna jn - ilość paliwa na 100 km wg normy zasadniczej

XX - jedna jn - ilość paliwa w układzie zasilania śmigłowców lub samolotów

Apendyks nr 2
do ANEKSU J

**Stan zapasów amunicji
w ZT i samodzielnych oddziałach KPln-wsch w rejonie wyjściowym**

Amunicja ZT i oddziały	Strze- - lecka	Strzeleck a pokład.	Moż- dzierz.	Art. ppan c	Art. do ogn. pośr	Rakie -towa	Czoł go- wa	Plot	PPK	PPK na wozach/ Śmigł.
12 DZ	1,00	1,30	2,10	0,45	2,09	1,42	1,10	1,52	0,90	1,56
14 DZ	0,90	1,00	2,15	0,43	1,90	1,39	1,51	1,40	0,95	1,54
1 DZ	1,00	1,20	2,03	0,39	2,00	1,46	1,54	1,20	0,80	1,51
24 BKPow	0,90	1,40	1,60	0,47	1,60	-	-	1,30	0,90	1,25
Pozostałe	0,90	1,35	1,70	0,40	1,80	1,41	-	1,40	0,90	1,40
1 BLog	0,2	0,2	0,4	0,1	0,4	0,3	0,2	0,2	0,2	0,2 / 0,25

Masa jednej jednostki kalkulacyjnej środków zaopatrzenia KPln-wsch (w tonach na 100%
ukompletowania)

Lp.	Wyszczególnienie (ZT i oddziały)	Amunicja	Materiały pędne i smary				Żywność
			BS	Olej napędowy		PL	
				PK	PG		
1.	12 DZ	1522	11,4	94,2	105,6	7,9	11,6
2.	14 DZ	1531	11,3	95,0	92,5	7,9	12,7
3.	1 DZ	1531	11,3	95,0	92,5	7,9	12,7
4.	24 BKPow	711	12,6	65,2	55,2	337,0	5,7
5.	Pozostale	824	63,1	186,6	122,9	56,0	26,9
	Razem	6119	109,7	536,0	468,7	416,6	75,8

Zestawienie masy zbiorowej jednostki ognia amunicji Korpusu PIn-Wsch

Amuni cja ZT i oddzia ly	Strze - lecka	Strzelec ka poklado wa	Moźdz ie- rzowa	Art. ppanc	Art. do ogn. pośr	Raki e- towa	Czoł go- wa	Plot	PPK	PPK na wozach	RAZE M
12 DZ	150	82	81	218	174	216	486	88	8	19	1522
14 DZ	152	81	101	218	231	216	416	89	8	19	1531
1 DZ	152	81	101	218	231	216	416	89	8	19	1531
24 BKPo w	134	93	70	31	158	-	-	90	18	21	711
Pozost ale	183	3	18	172	429	-	-	16	3	-	824
RAZE M	771	340	371	857	1223	648	1414	372	45	78	6119

Apendyks nr- 5
do ANEKSU J

**Stan techniczny sprzętu czołgowo-samochodowego
w ZT i samodzielnych oddziałach KPln-wsch w rejonie wyjściowym**

Nazwa oddziału ZT	Rodzaj pojazdu	Liczba według		Wymaga remontu			SB	Spraw. o godz. /liczba/
		etatu	ewiden.	1R i 2R	3R	4R i 5R		
12DZ	czołgi	150	148	2	1			
	BWP	210	208	1	1		1	
	transportery	223	220	1	2			
	ciągnik panc.	39	38	1				
	samochody	2062	2042	6	2	1	1	
14 DZ	czołgi	318	315	2			1	
	BWP	362	359	2	1	1		
	transportery	148	145	1		1		
	ciągnik panc.	47	45	1	1			
	samochody	2038	2012	6	3	2		
1 DZ	czołgi	198	195	2	1		1	
	BWP	390	386	1	1			
	ciągnik panc.	47	46					
	transportery	82	80	2		2		
	samochody	2038	2016	4	3	1		
24 BKPow	śmigłowce ppanc.	42	39	1				
	śmigłowce transp.	36	34					
	śmigłowce rozp.	12	11		1			
	samochody	352	348	2	1	1		
Pozost.	BWP	9	9					
	transportery	66	65		1			
	ciągnik panc.	32	31	1				
	samochody	3483	3432	4	2	1		

**Stan techniczny sprzętu uzbrojenia i elektroniki
w ZT i samodzielnych oddziałach KPIn-wsch w rejonie wyjściowym**

Nazwa oddziału ZT	Rodzaj sprzętu	Liczba według		Wymaga remontu			SB	Spraw. o godz. /liczba/
		etatu	ewiden.	1R i 2R	3R	4R i 5R		
12 DZ	wyrz. rak. z - p	16	15	1				
	wyrz. ppk/ art. ppanc.	36/ 36	36/ 36					
	wyrz. art. rak.	18	18	3				
	haubice i armaty	72	71			10		
	moździerze	42	40	7	1			
	armaty plot	90	87	1	1	1		
	wyrz. plot. S-2	84	82	2	1	1		
14 DZ	wyrz. rak. z - p	16	16					
	wyrz. ppk/ art. ppanc.	12/ 60	12/ 59	1				
	wyrz. art. rak.	18	17	1				
	haubice i armaty	72	70	1	1			
	moździerze	42	41	1				
	armaty plot	62	62	1	1			
	wyrz. plot. S-2	84	81	1	1	1	1	
1 DZ	wyrz. rak. z - p	16	15	1				
	wyrz. ppk/ art. ppanc.	84/ 12	80/ 10	1				
	wyrz. art. rak.	8	8	1	1			
	haubice i armaty	84	81	1	1			
	moździerze	36	33	1		1		
	armaty plot	48	46	1	1			
	wyrz. plot. S-2	84	82	1	1			
24 BKPow	wyrz. ppk/	42	40	1	1			
	granatniki SPG 9	66	63	1	1	1		
	moździerze	27	25	1	1			
	armaty plot	24	19	1				
Pozost.	wyrz. rak. z - z	12	12					
	wyrz. rak. z - p	20	19			5		
	wyrz. art. rak.	18	17			6		
	haubice i armaty	54	52	1	1			
	armaty plot	32	31	1				

Urzutowanie zapasów środków bojowych i materiałowych

WYSZCZEGÓLNIENIE	TAKTYCZNE					KORPUŚNE	
	przy sprzęcie /żołnierzu/	na transp. batal.	na transp. oddział.	na transp. dywizji	RAZEM	na transp. oper.	RAZEM
Amunicja							
- strzelecka	0,5	0,2	0,2	0,2	1,1	0,2	1,3
- strzelecka pokł.	1,0	0,2	0,2	0,2	1,6	0,2	1,8
- artyleryjska	1,0	0,4	0,4	0,4	2,2	0,4	2,6
- moździerzowa	1,0	0,4	0,4	0,4	2,2	0,4	2,6
- ppanc	0,2	0,1	0,1	0,1	0,5	0,1	0,6
- rakietowa	0,66	0,34	0,34	0,16	1,5	0,3	1,8
- czołgowa	1,0	0,2	0,2	0,2	1,6	0,2	1,8
- plot	1,0	0,2	0,2	0,2	1,6	0,2	1,8
-ppk	0,5	0,2	0,2	0,2	1,1	0,2	1,3
-ppk /na wozach /	1,0	0,2	0,2	0,2	1,6	0,2	1,8
- ppk /na śmigł/	1,0	-	0,25	-	1,25	0,25	1,5
Środki minersko zaporowe /dni/	-	-	1	2	3	1	4
Środki OPCHEM / dni /	-	-	3	2	5	-	5
Techniczne środki materiałowe /dni /	-	-	3	2	5	-	5
MPS							
BS	5,0	1,0	2,0	2,0	10,0	1,25	11,25
ON /pk/	5,0	1,0	2,0	2,0	10,0	1,25	11,25
ON pg/	3,0	1,0	2,0	2,0	8,0	1,5	9,5
Paliwo lotnicze	1,0	-	3,5	-	4,5	1,0	5,5
Agregaty	5,0	1,0	2,0	2,0	10,0	1,5	11,5
Żywność /rdz/	1	3	2	2	8	-	8
Umundurowanie / % stanu osobowego / kpl./	1 (kpl.)	-	10%	5%	15%	-	15%
Mat. sanitarne do udzielania pom. med.rannym /% od stanu osobowego/	-	-	-	30	30	-	30

SYTUACJA WOJSK OT I OGNIW POZAMILITARNYCH 170800ACZERWIEC 2002**I**

1. Stwierdzono nasilające się próby rozpoznania agenturalnego przez służby specjalne **KARPATII** stacjonarnych obiektów garnizonowych i wojsk w rejonach rozmieszczenia.

Wykryto próby nielegalnego przekraczania granic i przemytu środków dywersyjnych przez porty morskie i na granicy z MAZURIĄ.

2. Narodowe DOWÓDZTWO TERYTORIALNE **GRYFLANDII** siłami podległymi okręgom wojskowym i policji zorganizowało przeciwdywersyjną i antyterrorystyczną osłonę kraju. Na POMORZU ZACHODNIM i w rejonie TRÓJMIASTA planuje zorganizowanie obrony wybrzeża lokalnymi siłami OT, a na odcinku USTKA-GDAŃSK także z udziałem Brygady Obrony Wybrzeża.

Jako państwo-gospodarz GRYFLANDIA wspiera i zabezpiecza przybycie i działania sił SOJUSZU rozmieszczonych na jej terytorium oraz ochrania ich linie komunikacyjne. Jest w gotowości do wsparcia przemieszczenia sił sojuszniczych w obszar SILESII, odpowiednio do otrzymanych zapotrzebowań.

II

1. Siły specjalne **KARPATII** infiltrują środowiska jej obywateli zamieszkałych w GRYFLANDII. Ich organizacje ożywiły się w TRÓJMIEŚCIE i SZCZECINIE. W powiecie CHOSZCZNO zneutralizowano uzbrojoną grupę dywersyjną, która dokonała kilku aktów sabotażu na obiektach łączności i kolei.
2. Okręgi wojskowe **GRYFLANDII** rozwinęły system dowodzenia i uruchomiły terytorialny system rozpoznania. Wzmocniono ochronę zewnętrzną rejonów rozmieszczenia wojsk sojuszniczych oraz wybranych obiektów wojskowych i gospodarki narodowej. Mieszane patrole żandarmerii wojskowej – narodowej i sojuszniczej – nasiliły kontrole porządku wojskowego i ruchu w portach i na lotniskach wyładunku, na drogach i w rejonach rozmieszczenia wojsk.

Nadmorski Okręg Wojskowy (SD – KOSZALIN) uruchomił infrastrukturę logistyczną, koordynuje i wykonuje przedsięwzięcia niezbędne do przyjęcia i bytowania wojsk sojuszu w rejonach ich rozmieszczenia.

Przy WSzW SZCZECIN i GDAŃSK rozwinięto Wojskowe Komendy Transportu, które są w gotowości do udziału w planowaniu przemieszczania wojsk sojuszu do SILESII oraz osłony przeciwdywersyjnej portów, dróg i szlaków kolejowych siłami:

- a. w WSzW SZCZECIN:
 - 21 bOT MYŚLIBÓRZ;
 - 22 bOT DRAWSKO POMORSKIE;
 - 210 boo ŚWINOUJŚCIE;
 - 211 boo GORZÓW WLKP.;
 - 223 boo WAŁCZ;
- b. w WSzW GDAŃSK:
 - 32 bOT GDAŃSK;
 - 33 bOT SŁUPSK;
 - 321 boo GDYNIA;
 - 322 boo KOŚCIERZYNA.

III

1. Informacje o układzie pozamilitarnym

Stosownie do sytuacji władze cywilne GRYFLANDII podejmują decyzje dotyczące obronności i zarządzania obroną cywilną i ochroną ludności, zgodnie z opracowanym *Planem operacyjnego funkcjonowania administracji publicznej i przedsiębiorców w warunkach zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa, kryzysu polityczno-militarnego i wojny*.

a. W wojewódzkich organach administracji rządowej i samorządowej administracji powiatów wdrażanie są zadania obronne. Wyznaczone jednostki GN realizują kontrakty dotyczące wsparcia pobytu wojsk sojusznicznych, realizuje się plany zaopatrywania wojska, organizuje się systemy zabezpieczenia mienia państwowego i ludności cywilnej. Monitoruje się hurt i sprzedaż artykułów spożywczych, medycznych i przemysłowych codziennego użytku.

b. W resorcie Spraw Wewnętrznych i Administracji główną uwagę skupia się na utrzymaniu porządku publicznego i zachowaniu sprawnego aparatu władzy. W organach administracji oraz w podmiotach realizujących zadania wsparcia pobytu wojsk sojusznicznych nawiązano współpracę z własnymi terytorialnymi organami dowodzenia i oficerami łącznikowymi wojsk sojusznicznych oraz wprowadzono „Stały Dyżur”.

Policja przejęła pod bezpośrednią ochronę ważne urzędy administracyjne i wybrane zakłady i obiekty zabezpieczające pobyt wojsk sojusznicznych. Siły prewencji wspólnie z UOP likwidują wszelkie przejawy wystąpień antypaństwowych.

W maju zanotowano przypadki działalności dywersyjno-sabotażowej w kolejnictwie i energetyce oraz przestępstw kryminalnych (napady i rozboje z użyciem broni palnej) z udziałem obywateli KARPATII.

Jednostki Państwowej Straży Pożarnej zorganizowane w Systemie Ratownictwa Gaśniczego zachowują gotowość do wykonywania akcji ratowniczo-gaśniczych na korzyść wojsk własnych i sojusznicznych przebywających w rejonach rozmieszczenia wojsk w polu i w garnizonach.

c. jednostki organizacyjne resortu Transportu i Gospodarki Morskiej przystąpiły do osłony technicznej szlaków komunikacyjnych. Przygotowuje się wydzielone środki transportowe do wykorzystania przy przemieszczaniu wojsk sojusznicznych do SILESII;

d. w resorcie Łączności wydzielono zgodnie z planami trakty i łącza do eksploatacji przez wojsko. Dokonuje się odpowiednich zabezpieczeń stacji wzmacniakowych i obiektów telekomunikacyjnych przed próbami sabotażu.

e. w obronie cywilnej uaktualniono plany rozśrodkowania ludności z rejonów wokół obiektów wojskowych, sprawdzono system powszechnego wykrywania i alarmowania o skażeniach, trwają działania w zakresie przygotowania dodatkowych budowli ochronnych i ukryć dla ludności.

2. Dodatkowych informacji o obiektach infrastruktury, rozmieszczeniu i działaniach sił OT i pozamilitarnych udzielą oficerowie OT z kierownictwa ćwiczenia, a w sprawach wsparcia HNS ze strony SILESII – jej Zespół Łącznikowy (Koordynacyjny) ds. HNS.

SYTUACJA SIŁ POWIETRZNYCH SOJUSZU**170800A CZERWIEC 2002**

Dowództwo komponentu powietrznego znajduje się w m. RAMSTAIN. Dowodzenie taktyczne komponentem SP realizowane jest przez CAOC WITTSTOCK.

Jednostki Lotnictwa Taktycznego SOJUSZU są w trakcie rozwijania do etatów wojennych i osiągają pełną gotowości bojową na przydzielonych lotniskach. Poziom wykształcenia załóg jest wysoki, a bazy lotnicze są dobrze przygotowane do prowadzenia działań bojowych. Lotnictwo Taktyczne SOJUSZU może prowadzić działania bojowe w TWA w dzień i w nocy.

Jednostki LM częścią sił pełnią dyżury bojowe utrzymując na lotniskach po parze samolotów w RS-10. Jest ono przygotowane do działań bojowych w całym rejonie spodziewanego konfliktu.

Na szczeblu korpusów wojsk lądowych funkcjonują Ośrodki Koordynacji Działań Sił Powietrznych (Air Operations Coordination Center – AOCC) funkcjonalnie podporządkowane CAOC. Są one w trakcie przechodzenia na etat wojenny.

System OP tworzą jednostki raketowe wyposażone w PZR typu NEWA, WEGA, KRUG i PATRIOT oraz lotnictwo myśliwskie wyposażone w samoloty typu MiG-29 i F-15C. Jednostki raketowe OP w trakcie przygotowywania się do obrony przestrzeni powietrznej SOJUSZU w obliczu spodziewanej agresji KARPATII. Część jednostek wojsk raketowych OP może otrzymać zadanie do przegrupowania na terytorium SILESII.

System wykrywania i naprowadzania uzupełniany jest samolotami typu SAAB-340. Określono lotniska na terytorium SILESII, które mogą pełnić rolę wysuniętych baz.

Stan i organizacja SP SOJUSZU
COM AF Component – SD RAMSTAIN
CAOC 1 - WITTSTOCK

Lotnictwo taktyczne

ODDZIAŁ	BAZOWANIE	TYP	LICZBA	UWAGI
11 elt	Świdwin	F-16C	24	
12 elt	Piła	F-16C	24	
14 elt	Frankfurt	Su-22M4	24	
15 elt	Cottbus	Su-22M4	24	
21 elt	Kartuzy	Tornado ECR	24	
22 elt	Chojnice	Tornado IDS	24	
25 elt	Templin	Tornado R	24	
33 elt	Kołobrzeg	MiG-29	24	
34 elt	Gorzów Wlkp.	F-15C	24	
35 elt	Pruszcz Gdański	F-15C	24	
36 elt	Neustad	F-15C	24	
37 elt	Neubrandenburg	MiG-29	24	
4plt	Brandenburg	C-130	20	
5 pls spec	Franzburg	KC-135	20	
		SAAB-340	6	
		EC-130	4	
		EA-6B	10	

Bazy lotnicze na terytorium SILESII

- 1 BL – Wrocław – Opole – DOL 30 km wsch. Legnica
 2 BL – Konin – Leszno – DOL 20 km pñ. Inowrocław
 3 BL – Łęczyca – DOL Gostynin

Bazy lotnicze na terytorium GRYFLANDII

- 5 BL – Franzburg – Rostock
 6 BL – Brandenburg – Dessau
 7 BL – Neubrandenburg – Waren
 8 BL – Templin – Berlin
 9 BL – Frankfurt – Chojna
 10 BL Cottbus - Riesa
 11 BL – Gorzów Wlkp. – Mirosławiec – DOL Śwoebodzin
 12 BL – Kołobrzeg – Koszalin
 13 BL – Świdwin – Piła – DOL Szczecinek
 14 BL – Neustad - Pritzwalk
 15 BL – Bydgoszcz – Debrzno
 16 BL – Chojnice – Bytów
 17 BL – Tczew – Pruszcz Gdański – DOL Wejherowo
 18 BL – Kartuzy – Słupsk

Wojska raketowe OP

ODDZIAŁ	BAZOWANIE	UWAGI
4 BR „NEWA” – SD SZCZECIN		
41 dywizjon	Chociwel	
42 dywizjon	Choszczno	
43 dywizjon	Pyrzyce	
44 dywizjon	Brüssow	
45 dywizjon	Stepnica – 12 km płn-zach Goleniów	
5 BR „NEWA – WEGA” – SD KARTUZY		
51 dywizjon	Nowy Dwór Gdański	
52 dywizjon	Skórcz	
53 dywizjon	Władysławowo	
54 pułk	25 km płn-wsch Słupsk	WEGA
55 dywizjon	20 km płn-zach Lębork	
56 dywizjon	Bytów	
6 Bplot „KRUG” – SD CHODZIEŻ		
61 dywizjon	Gołańcz	
62 dywizjon	Złotów	
63 dywizjon	Wałcz	
7 pułk „PATRIOT” – SD BERLIN		
71 bateria	Mincheberg	
72 bateria	Bizental	
73 bateria	płd. Kremen	
74 bateria	płn Zossen	
75 bateria	Berlitz	

Wojska radiotechniczne

CRC: CRC 4 – Jessen; CRC 5 – Witkowo; CRC 6 – Lębork - (CRR-20).

RRP: RRP 62 – Władysławowo; RRP 64 – Tuchola; RRP 63 – Pszczółki; RRP 52 – Wysoka; RRP 53 – Człopa; RRP 54 – Dębno; RRP 61 – Sławno; RRP 51 – Dziwnów; RRP 55 – Krosno Odrzańskie; RRP 41 – Lohsa; RRP 42 – Dobelin; RRP 43 – Ketzin – (ZRP-10).

- **CRC 4:** NUR-12, RT-17W, 2xNUR-22, NUR-31, NUR-32, NUR-11, 3xNUR-41, PRW-16, RW-31, NUR-41.
- RRP 41: RT-17, JM-2ML, NUR-41, NUR-31, RW-31, NUR-41.
- RRP 42: RT-17, NUR-41, RW-31, JM-2ML, NUR-22.
- RRP 43: RT-17, JM-2ML, NUR-31, RW-31, NUR-41.

- **CRC 5:** NUR-11, NUR-12, RT-17W, NUR-31, NUR-32, RW-31, 3xNUR-41, 2xNUR-22, NUR-31;
- RRP 51: RT-17W, NUR-31, NUR-41, NUR-22, NUR-11, NUR-41;
- RRP 52: NUR-22, JM-2ML, NUR-31, RW-31, NUR-11, NUR-41;
- RRP 53: RT-17, JM-2ML, NUR-31, NUR-22, NUR-41;
- RRP 54: RT-17, JM-2ML, NUR-31, RW-31, NUR-41, NUR-22, NUR-41;
- RRP-55: RT-17, JM-2ML, NUR-31, RW-31, NUR-41, NUR-22.

- **CRC 6:** NUR-12, NUR-11, NUR-22, RT-17, JM-2M2, NUR-31, NUR-32, 3xNUR-41, RW-31, NUR-41, NUR-22;
- RRP 61: NUR-22, JM-2ML, NUR-31, RW-31, NUR-41, NUR-22;
- RRP 62: NUR-22, JM-2M2, NUR-11, 2xNUR-41;
- RRP 63 - JM-2M2, RT-17, RW-31, NUR-12, 2xNUR-41, NUR-22;
- RRP 64 - NUR-22, JM-2ML, NUR-31, RW-31, NUR-11, 2xNUR-41.

Sytuacja logistyczna SP SOJUSZU

1. Zabezpieczenie logistyczne kontyngentów narodowych SP SOJUSZU jest realizowane siłami poszczególnych państw wydzielających swoje wojska. Jednocześnie, na terytorium GRYFLANDII, korzystają one, w zakresie uzgodnionym pomiędzy zainteresowanymi stronami, z pomocy cywilno-wojskowej świadczonej przez to państwo.
2. Specjalistyczny system zabezpieczenia logistycznego SP GRYFLANDII posiada strukturę dwuszczeblową:
 - 1) szczebel taktyczny (pierwszy) - organiczne pododdziały i służby logistyczne oddziałów (samodzielnych pododdziałów) SP, w tym bazy lotnicze SP (BLot SP), wykonujące zadania bezpośredniego zabezpieczenia lotnictwa;
 - 2) szczebel operacyjny (drugi) - jednostki i urzędnia logistyczne zasilające organa szczebla taktycznego lub zapewniające świadczenie usług specjalistycznych o wyższym standardzie.

Bazy lotnicze SP nie funkcjonują w strukturach organizacyjnych jednostek lotniczych i tak jak jednostki oraz urzędnia logistyczne szczebla operacyjnego podlegają bezpośrednio szefowi logistyki SP GRYFLANDII.
3. W realizacji przedsięwzięć logistycznych szczebla operacyjnego uczestniczą także siły i środki organów logistycznych wojsk lądowych (w zakresie „ogólnowojskowym”) oraz układ pozamilitarny.
4. Wszelki ruch naziemny wojsk podporządkowanych CAOC WITTSTOCK, na terenie GRYFLANDII, musi być koordynowany poprzez CKZL jej SP.
5. Pododdziały i służby logistyczne szczebla taktycznego SP GRYFLANDII osiągnęły gotowość do działań. Ich ukończenie stanem osobowym i sprzętem wynosi średnio 90-95%. Jednostki i urzędnia logistyczne szczebla operacyjnego, wraz z ich organicznymi pododdziałami transportowymi, osiągną gotowość do działań najwcześniej w D+3.
6. Taktyczny potencjał zaopatrzeniowy oddziałów i pododdziałów SP, podporządkowanych CAOC WITTSTOCK, w zależności od rodzaju środków, powinien pozwolić na zabezpieczenie wojsk w okresie co najmniej 7-10 dób, ze średnim natężeniem działań bojowych. Występują jednakże ograniczenia w zakresie asortymentu lotniczych środków bojowych (lśb), szczegółowy stan w/w środków w tabeli poniżej.
7. Środki zaopatrzenia zgromadzone w poszczególnych bazach lotniczych, jak też posiadany sprzęt specjalistyczny SIL, odpowiadają wymogom aktualnie zabezpieczanych jednostek lotniczych. Obsługi techniczne niższego rzędu oraz odtwarzanie sprawności użytkowej samolotów realizuje organiczny personel SIL pododdziałów lotniczych. W przypadku konieczności zabezpieczania pododdziałów wyposażonych w inne rodzaje (typy) statków powietrznych, należy liczyć się z brakiem odpowiednich sił i środków (personelu oraz sprzętu SIL i NOSP, lśb itd.). W związku z tym, przebazowując pododdział lotniczy na inne lotnisko operacyjne należy także przemieścić (przebazować) personel SIL. Nie dotyczy to takich przypadków, gdy na planowanym lotnisku przebazowania bazuje już pododdział lotniczy, wyposażony w ten sam rodzaj (typ) statku powietrznego. Należy jednak wtedy uwzględnić wydłużenie czasu osiągnięcia gotowości do kolejnego wylotu.

8. Stan podstawowych lśb i ppr Z-P, w jednostkach szczebla taktycznego SP SOJUSZU.

Wyszczególnienie	5 BL	7 BL	8 BL	9 BL	10 BL	11 BL	12 BL	13 BL	14 BL	16 BL	17 BL	18 BL
AIM-7						400		20	330		390	
AIM-9			200			710		270	650	210	830	200
AIM-120						460		20	330		390	
AGM-65								540				
AGM-88	70		70					180				510
BL-755			380					420		960		
BLU-27								200				
CBU-52								480				
CBU-87			250					300		590		
GBU-10								130				
GBU-12								260				
GPU-5								80				
LAU-3								280				
LAU-68								220				
MW-1			50							100		
SUU-23								120				
Mk-81								600				
Mk-82			300					480		960		
Wyszczególnienie	5 BL	7 BL	8 BL	9 BL	10 BL	11 BL	12 BL	13 BL	14 BL	16 BL	17 BL	18 BL
Mk-83			200					300		590		
Mk-84								130				
R-27		400					330					
R-60		420		100	100		350					
R-73		350					300					
H-58				20	40							
H-29				40	20							
H-25				60	60							
S-25				20	20							
S-8				900	900							
S-5				1500	1500							
RBK-500				60	60							
KMGU-2				70	70							
BETAB-500				70	80							
FAB-500				80	70							
FAB-250				100	120							
OFAB-250				80	100							
OFAB-100				650	600							

- 4 BR
 - ppr NEWA - 300
- 5 BR
 - ppr NEWA - 300
 - ppr WEGA - 100
- 6 BPlot
 - ppr KRUG - 70
- 10 pr
 - ppr PATRIOT - 350.

9. Z treści wytycznych Szefa C-4 Sztabu Komponentu SP CJTF SOJUSZU wiadomo:

- 1) zaopatrywanie w zakresie lotniczych środków bojowych i materiałowych można realizować (w miarę potrzeb) tylko poprzez manewr zasobami wewnątrz poszczególnych baz lotniczych;

2) planować następujące dobowe współczynniki wykorzystania n/w asortymentu lśb przez pododdziały LMB:

- kpr P-Z - 30%,
- npr P-Z - 20%,
- bomby lotnicze - 50%;

10. Bazy lotnicze na terytorium SILESII osiągnęły gotowość do przyjęcia pododdziałów lotnictwa SP SOJUSZU, stan utrzymywanych w nich lśb wynosi:

Wyszczególnienie	1 BL	2 BL	3 BL
R-60	120	140	130
S-8	400	250	300
S-5	600	600	450
RBK-500	30	20	20
KMGU-2	30	20	20
BETAB-500	40	30	50
FAB-500	30	40	20
FAB-250	60	50	50
OFAB-250	50	60	60
OFAB-100	250	200	250

CZEŚĆ III

PLAN ALTERNATYWNY 01023 „WSCHÓD”

DYREKTYWA NR1 RC WSCHÓD

DYREKTYWA NR1 LFCC

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ
WYDZIAŁ STRATEGICZNO- OBRONNY
ZAKŁAD DZIAŁAŃ POŁĄCZONYCH

JEDNOSTRONNE, DWUSZCZEBLOWE ĆWICZENIE
DOWÓDCZO-SZTABOWE

CZERWIEC 2002(K)

PLAN ALTERNATYWNY 01023 „WSCHÓD”

NACZELNE DOWÓDZTWO SZ SOJUSZU W EUROPIE

NILANDIA

NR 1017.50/CJPS

202200MAJ02

PLAN ALTERNATYWNY 01023

„WSCHÓD”

NR 1017.50/CJPS

202200MAJ02

PLAN ALTERNATYWNY NDSZS 01023*dot. "Wzmocnienia SILESII w sytuacji zwiększonego ryzyka na wschodniej flance SOJUSZU"***DOKUMENTY****ODNIESIENIA:**

- (1) MC 400/1 (Końcowy), „Dyrektywa MC dot. wdrażania koncepcji strategicznej SOJUSZU“.
- (2) MC 317 (Decyzja Wojskowa), „Struktura SZ SOJUSZU połowy lat 90. oraz następnych“.
- (3) Koncepcja Sił Reagowania
- (4) Wytyczne do planowania operacyjnego

1. SYTUACJA

A. INFORMACJE OGÓLNE.

Plan „WSCHÓD” obowiązuje w sytuacji naruszenia integralności terytorialnej SILESII przez KARPATIE. Wdrożenie planu będzie oznaką politycznej i militarnej konsolidacji SOJUSZU w obliczu zagrożenia jednego z państw członkowskich.

B. WARUNKI STRATEGICZNE, CELE I STAN KOŃCOWY.

- (1) Wschodnie granice SILESII znajdują się w regionie kryzysogennym, w którym siły SOJUSZU mogą być wzmocnione zgodnie z decyzjami Rady Politycznej SOJUSZU.
- (2) Wdrożenie planu „WSCHÓD” wymaga płynnego przejścia wydzielonych sił SOJUSZU ze struktur stałych na struktury zadaniowe, przeznaczone do realizacji celów strategicznych SOJUSZU.
- (3) Zgodnie z decyzją Rady Politycznej SOJUSZU oraz dyrektywą Naczelnego Dowódcy Połączonych Sił Zbrojnych SOJUSZU w Europie, załączek CJTF WSCHÓD wraz z dowództwami komponentów pełną gotowość do realizacji zadań powinien osiągnąć w ciągu trzydziestu dni od chwili podjęcia decyzji o jego rozwinięciu.
- (4) Cele strategiczne SOJUSZU zmierzają do zachowania suwerenności i integralności terytorialnej SILESII, zaakcentowania spójności SOJUSZU i ograniczenia wpływu KARPATII w obszarze Europy Środkowej.
- (5) Pożądane efekty końcowe wyrażają się w zapewnieniu suwerenności i integralności terytorialnej SILESII oraz pozbawieniu KARPATII zdolności do prowadzenia agresywnych działań w ciągu najbliższych lat.

C. OCENA ZAGROŻEŃ.

- (1) Ryzyko bezpośredniej konfrontacji SILESII z państwami sąsiadującymi jest stosunkowo niskie. Jednakże problemy społeczno-ekonomiczne Regionu Wschodniego niosą ryzyko eskalacji zagrożeń, które mogą rozprzestrzenić się na terytorium SILESII.
- (2) Jeżeli sytuacja ekonomiczna KARPATII ulegnie gwałtownemu pogorszeniu, można liczyć się z agresją przeciwko SILESII. Celem działań wojskowych będzie prawdopodobnie aneksja wysoko rozwiniętych pod względem gospodarczym części terytorium SILESII. Po podjęciu decyzji politycznej, operacja wojskowa na dużą skalę, możliwa jest po upływie dziesięciu tygodni. Do tego czasu możliwa jest jedynie operacja o ograniczonej skali.
- (3) Połączona operacja lądowo-powietrzna SZ KARPATII prowadzona w celu zaanektowania wysoko rozwiniętych pod względem gospodarczym części terytorium SILESII, będzie prawdopodobnie wspierana połączoną operacją powietrzno-morską. W konsekwencji wschodni akwen Morza Bałtyckiego oraz południowa część terytorium SILESII zostaną natychmiast objęte działaniami.
- (4) Operacja lądowa o ograniczonej skali przeprowadzona przez SZ KARPATII po upływie sześciu do ośmiu tygodni od czasu podjęcia decyzji politycznej jest bardzo prawdopodobna. Siły powietrzne i morskie będą wspierały działania sił lądowych. Częściowe zaanektowanie wysoko rozwiniętych pod względem gospodarczym regionów SILESII i przejście do działań politycznych może stanowić jedną z opcji działania KARPATII.

(5) Możliwe reakcje SOJUSZU w stosunku do symptomów kryzysu:

- (a) Wczesne ostrzeżenie: rosnące napięcia w okresie do dwóch lat poprzedzających konflikt;
- (b) Zapobieganie konfliktowi: zamknięcie granic oraz wzmocniona działalność wojskowa;
- (c) Zarządzanie kryzysowe: działalność terrorystyczna;
- (d) Obrona: incydenty graniczne.

D. ŚRODKI CIEŻKOŚCI

(1) KARPATIA

- (a) scentralizowana struktura dowodzenia
- (b) broń masowego rażenia

(2) SOJUSZ

- (a) przewaga informacyjna
- (b) potencjał ekonomiczny
- (c) spójność SOJUSZU

E. SIŁY SOJUSZNICZE

(1) Kraje wnoszące wkład (Providing Nations - PN)

Krajami wnoszącymi wkład do tego planu są: DACJA, GRYFLANDIA, UKWIAŁ, NILANDIA, GERDIA, BELONIA, FRYZJA, AMELAND. Ze względu na sytuację w rejonie Morza Śródziemnego, SZ FRYZJI nie będą wchodziły w skład Sił Reagowania, wyjątek stanowią siły FRYZJI wchodzące w skład Wielonarodowych Sił Morskich (Multinational Maritime Forces - MNMFs).

Od władz wojskowych krajów wnoszących wkład oczekuje się:

- (a) ogłoszenia alarmu dla jednostek Sił Reagowania przewidzianych do rozwinięcia oraz wprowadzenia gotowości bojowej wymaganej przez SCS.
- (b) rozwinięcia jednostek sił reagowania po uzyskaniu aprobaty Rady Politycznej SOJUSZU, oraz otrzymaniu od SCS rozkazu bojowego (ACTORD).
- (c) zapewnienia wsparcia logistycznego dla swych kontyngentów, włącznie z transportem do miejsc rozwinięcia.
- (d) ustanowienia struktury dowodzenia oraz współpracy właściwych dowództw oraz sił.

(2) Kraj-gospodarz SILESIA (HN) ma zapewnić:

- (a) Wsparcie kraju-gospodarza, zgodnie z Anekssem R i umowami HNS.
- (b) Łączność zgodnie z ustaleniami RC WSCHÓD.
- (c) Wsparcie wywiadowcze.
- (d) Wsparcie informacyjne zgodnie z ustaleniami RC WSCHÓD.
- (e) Służby językowe zgodnie z ustaleniami RC WSCHÓD.
- (f) Mapy, szkice oraz odnośne materiały geograficzne.

F. ZAŁOŻENIA

(1) Założenia polityczne:

- (a) państwa neutralne zachowają swój status,
- (b) działania zaczepne sił lądowych SOJUSZU mogą być podejmowane na terytorium KARPATII tylko na podstawie bezpośredniego rozkazu Naczelnego Dowódcy SOJUSZU.

(2) Założenia militarne:

- (a) w chwili rozpoczęcia operacji militarnej przez KARPATIE, siły główne SOJUSZU nie będą jeszcze rozmieszczone na terytorium SILESII,
- (b) siły morskie KARPATII będą dążyć do uzyskania kontroli w strefie Morza Bałtyckiego,

2. ZADANIE

Naczelnym zadaniem wynikającym z celów strategicznych SOJUSZU jest odstraszenie KARPATII przed podjęciem agresji przeciwko SILESII, a jeśli to zawiedzie - przywrócenie integralności terytorialnej, zapewnienie swobody żeglugi na Morzu Bałtyckim oraz uniemożliwienie KARPATII odbudowy potencjału militarnego i odzyskania możliwości prowadzenia agresywnych działań.

3. REALIZACJA

A. MYŚL PRZEWODNIA

- (1) W przypadku narastania kryzysu, rozwinąć siły wielonarodowe w zagrożonym regionie w celu zapobieżenia konfliktowi, zademonstrowania zdecydowania SOJUSZU oraz podjęcia próby rozwiązania kryzysu na drodze pokojowej.
- (2) W sytuacji utrzymującego się kryzysu, stopniowe rozwinięcie sił w celu zrównoważenia zdolności militarnych w regionie oraz stworzenia możliwości bezkolizyjnego przejścia do działań zbrojnych.
- (3) W przypadku agresji KARPATII na SILESIE, przejść najwcześniej jak to możliwe do operacji zaczepnej z wykorzystaniem sił powietrznych, lądowych, morskich oraz sił specjalnych dla zapewnienia osiągnięcia celów strategicznych SOJUSZU.

B. ZAMIAR OPERACJI

(1) Sprawy ogólne.

Stopniowa, odpowiadająca zagrożeniom, odpowiedź na dowolny kryzys w południowej części SILESII stanowi istotę wysiłków SCS w celu zapobieżenia eskalacji kryzysu.

W porozumieniu z państwami RC WSCHÓD rozwinię elementy sił w podległym regionie od G + 7 do G + 70. Okres ten może być przedłużony w zależności od rozwoju sytuacji. Rozwinięcie zawczasu sił przyczyni się do zwiększenia szans powodzenia w kontekście wczesnego ostrzegania oraz demonstrowania zdecydowania SOJUSZU. Siły Reagowania będą w dyspozycji w początkowej fazie kryzysu, służąc demonstrowaniu solidarności SOJUSZU oraz determinacji do odparcia agresji. Głównym zadaniem sił będzie zapobieżenie agresji przez obecność oraz poprzez prowadzenie działań odstraszających, w zgodzie z przyjętymi zasadami działania. Gdy odstraszanie zawiedzie, Siły Reagowania będą prowadziły działania wspólnie z siłami miejscowymi w celu obrony określonych rejonów.

(2) Etapy

W zależności od czasu, operacje będą przygotowane w pięciu etapach:

(a) Etap 1: Ostrzeżenie i aktywacja

Dowództwa oraz wyznaczone siły mają osiągnąć gotowość do rozwinięcia, ustanowić punkty łącznikowe z państwem – gospodarzem. Po akceptacji przez RS/KPO, SCS podejmuje działania:

- ogłasza alarm dla Combined Joint Planning Staff (CJPS) .
- ogłasza alarm dla Dowództwa Regionalnego WSCHÓD.
- wybiera jednostki do rozwinięcia.
- ogłasza alarm dla wybranych jednostek Sił Zadaniowych (poprzez właściwe ministerstwa obrony).
- zwraca się do właściwych państw o potwierdzenie dyspozycyjności wybranych jednostek oraz o podniesienie ich stopnia gotowości.
- opracowuje zalecenia dotyczące rozwinięcia oraz zasad użycia sił.

(b) Etap 2: Rozwinięcie

W korzystnej sytuacji związanej z zapobieganiem konfliktowi SCS autoryzuje stopniowe i elastyczne rozwinięcie sił. Warianty rozwinięcia w zgodzie z fazami operacji. Po autoryzowaniu przez Radę Polityczną SOJUSZU rozwinięcia Sił Reagowania, SCS:

- Zwróci się do władz krajów o rozwinięcie wybranych jednostek w wyznaczonych rejonach;
- Wyda rozkaz o rozwinięciu sił zadaniowych;
- Będzie koordynował powietrzne, morskie i lądowe przemieszczania związane z rozwijaniem, zaopatrywaniem i powrotem;
- Będzie informował Radę Polityczną SOJUSZU poprzez Komitet Wojskowy o rozwijaniu sił;
- Będzie zabiegał poprzez Komitet Wojskowy o akceptację Rady Politycznej SOJUSZU ewentualnych zmian zasad użycia sił, ocenianych jako niezbędne.

(c) Etap 3: Operacje (działania)

Konieczne może być jednoczesne rozwijanie sił i prowadzenie operacji.

Podczas prowadzenia operacji, w celu umożliwienia elastycznej odpowiedzi na kryzys, poszczególne fazy tego etapu mają być zorganizowane następująco:

Faza 1: Zapobieganie konfliktowi

Przemieszczenie dostępnych sił w zagrożony region w celu zademonstrowania spójności SOJUSZU i wewnętrznej gotowości do obrony integralności i suwerenności SILESII. Działania, jakie należy podjąć obejmują:

- podniesienie politycznej i wojskowej zdolności informowania o sytuacji, włącznie ze zdolnościami do wczesnego ostrzegania;
- demonstracja obecności na MORZU BAŁTYCKIM oraz w SILESII, przygotowanie oraz realizacja międzynarodowych ćwiczeń.

Faza 2: Zarządzanie kryzysowe

Związki międzynarodowych sił połączonych są rozwinięte oraz realizują zadania w ramach operacji reagowania kryzysowego, jako wiarygodna demonstracja szybkiej i znaczącej projekcji siły SOJUSZU do zagrożonego regionu.

Przedsięwzięcia jakie należy podjąć obejmują:

- podniesienie stanu gotowości
- zapobieganie ograniczonym działaniom wojskowym przeciwko SILESII.
- podniesienie gotowości i zdolności obrony przeciwlotniczej SILESII.
- wysoki stan gotowości bojowej oraz rozwinięcie wybranych sił w AA (Assembly Area) i SA (Surface-Air-Missile)

Faza 3: Obrona i przeciwuderzenie

Jeżeli polityka odstraszenia nie przyniesie pożądanych rezultatów, zadaniem sił zbrojnych będzie przejście do operacji obronnej siłami będącymi w dyspozycji, osłabienie siły uderzeniowej agresora oraz stworzenie warunków do wykonania przeciwuderzenia. Wykorzystując skutki działań podległych komponentów sił zadaniowych, pozbawienie sił zbrojnych KARPATII możliwości prowadzenia operacji powietrznych i lądowych oraz wzbronienie swobodnego wykorzystania Morza Bałtyckiego. Następnie wszystkimi dostępnymi siłami wykonanie przeciwuderzenie w celu przywrócenia integralności terytorialnej SILESII.

Operacjami powietrznymi i specjalnymi osiągnąć pozostałe cele strategiczne SOJUSZU

Prowadzenie operacji zgodnie z planem operacyjnym Dowódcy Regionalnego WSCHÓD oraz podległych dowództw.

(d) Etap 4: Deeskalacja

W dowolnej fazie kryzysu należy zachować zdolność do deeskalacji.

W tym celu należy zapewnić możliwość szybkiego powrotu sił do rejonów wyjściowych. W zależności od stanu konfliktu (kryzys lub konflikt zbrojny) należy starannie rozważyć wybór sił mogących powrócić do tych rejonów uwzględniając zamiary polityczne, ryzyka oraz zdolności wojskowe.

(e) Etap 5: Powrót do rejonów wyjściowych

Zakończenie kryzysu może być potwierdzone dwoma kryteriami:

- Siły KARPATII stacjonują w miejscach pokojowej dyslokacji.
- Deklaracja KARPATII o przystąpieniu do negocjacji dotyczących spornych rejonów na warunkach prawa międzynarodowego.

Spełnienie obu warunków będzie prowadziło do pełnego powrotu do rejonów wyjściowych Sił Reagowania oraz Sił Wzmocnienia SOJUSZU.

C. PODZIAŁ ZADAŃ

(1) Dowódca Regionalny WSCHÓD (RC WSCHÓD) ma:

Być przygotowany do użycia Sił Zadaniowych, po rozwinięciu w wybranych obszarach, zgodnie z zatwierdzonymi planami operacyjnymi. Zapewnić realizację zadań na korzyść

komponentu powietrznego Sił Zadaniowych (przez Regionalnych Dowódców SP), dotyczące:

- (a) przygotowania się w ramach współpracy z SILESIA, do przyjęcia eskadr na lotniskach rozwinięcia.
- (b) meldowania o rozwinięciu komponentu powietrznego Sił Zadaniowych.
- (c) ustanowienia punktów łącznikowych, jak w paragrafie 5c.
- (d) rozpoczęcia operacji odstraszenia poprzez zarządzanie wylotów dla jednostek komponentu powietrznego Sił Zadaniowych w celu zapoznawania załóg lotniczych z obszarem operacji, sygnalizowanie systemowi obrony przeciwlotniczej przeciwnika obecności tych samolotów oraz podkreślania solidarności SOJUSZU poprzez prowadzenie szkolenia z działań połączonych przez komponenty: lądowy i morski oraz szkolenia z działań połączonych razem z siłami SILESII.
- (e) wykorzystania komponentu powietrznego Sił Zadaniowych do lotów bojowych, razem z siłami powietrznymi SILESII.
- (f) koordynowania planów, własnych i podległych mu dowództw, dotyczących użycia Sił Zadaniowych z CJPS oraz sztabem powietrznego komponentu Sił Zadaniowych.
- (g) monitorowanie rozwinięcia oraz kontrola operacji odstraszenia prowadzonych przez Dowództwo Komponentu Lądowego.
- (h) ustanowienia punktów łącznikowych, jak w paragrafie 5c.

(2) Dowódca Morskiego Komponentu Sił Reagowania (COMRF(M)) ma:

Po znalezieniu się w rejonie rozwinięcia przejąć kontrolę operacyjną (OPCON) nad przydzielonymi mu siłami, zgodnie z instrukcjami TOA.

Prowadzić operacje odstraszenia poprzez:

- (a) demonstrowanie obecności SOJUSZU, solidarności i gotowości,
- (b) pozyskiwanie informacji dotyczących potencjalnego zagrożenia,
- (c) sprawowanie kontroli na morzu,
- (d) prowadzenie ochrony morskich linii komunikacyjnych poprzez odstraszenie /działania ofensywne,
- (e) demonstrowanie siły poprzez szerokie spektrum operacji morskich wymagających użycia lotnictwa morskiego, okrętów nawodnych, podwodnych oraz jednostek desantowych.
- (f) prowadzić działania obronne i zaczepne zgodnie z postanowieniami planów operacyjnych oraz stosowania właściwych zasad użycia sił.

(3) Dowódca Korpusu Sił Reagowania (COMARRC) ma:

- (a) przebazować się do SILESII.
- (b) zgromadzić ARRC w rejonie stacjonowania oraz uformować siły pod jego kontrola operacyjną.
- (c) prowadzić szkolenie umożliwiające przejście do różnorodnych form działań, włącznie z działaniami zbrojnymi.
- (d) przebazować siły do wyznaczonego rejonu ześrodkowania w ścisłej koordynacji z krajem-gospodarzem.

- (e) prowadzić operacje zgodnie z zamiarem RC WSCHÓD.
- (f) dokonać ponownego przerzutu ARRC, stosownie do otrzymanych zadań. Ponowne rozwinięcie strategiczne pozostaje w gestii narodowej.
- (4) Dowódca Lądowych Sił Mobilnych (COMAMF(L)) realizował będzie zadanie zgodnie z planem operacyjnym SCS.
- (5) Mobilny CAOC ma:
- (a) przebazować się do SILESII.
 - (b) wzmocnić COMSIXATAF oraz prowadzić operacje tak jak zarządzi to COMSIXATAF lub wyznaczony Regionalny Dowódca Powietrzny.
- (6) Dowódcy jednostek lotniczych Sił Reagowania mają:
- (a) dokonać rozwinięcia w określonych obszarach SILESII.
 - (b) odbywać loty w celu odstraszenia, tak jak zarządzi to właściwy dowódca Sił Powietrznych.
 - (c) odbywać loty bojowe, tak jak będą stanowiły rozkazy właściwego dowódcy Sił Lotniczych.

D. ZADANIA KOORDYNACYJNE I OGÓLNE

Szczegółowe informacje dotyczące rozwinięcia (do opracowania przez ćwiczących).

4. ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE

A. KONCEPCJA LOGISTYCZNA

Kraje wydzielające swe jednostki do sił zadaniowych, muszą im zapewnić, indywidualnie lub poprzez stosowne umowy, wsparcie logistyczne odpowiednie do przydzielonych im zadań. Na swoim terytorium SILESIA realizuje zadania HNS na bazie porozumień i układów zawartych z SOJUSZEM.

B. STAN ZAOPATRZENIA

Wymagane są zapasy na co najmniej 30 dni walki. Odpowiednie ilości jakie mają się znaleźć w dyspozycji na teatrze działań, zostaną określone przez odpowiedzialne komórki PSC.

C. UPRAWNIENIA W ZAKRESIE DYSTRYBUCJI

Uprawnienia dowódców SOJUSZU na poszczególnych poziomach będą sprawowane w zgodzie z dokumentami MC 319/1, – stan na 15 lipca 2000.

5. DOWODZENIE I ŁACZNOŚĆ

A. DOWODZENIE

(1) Odpowiedzialność:

- (a) Dowodzenie operacyjne: wszystkie siły będą znajdowały się pod operacyjnym dowództwem RC WSCHÓD, jeśli dotychczas tak nie było.
- (b) RC WSCHÓD powierzy kontrolę operacyjną następująco:
 - Siły morskie: dla COMNAVWSCHÓD
 - Siły lądowe: dla COMLWSCHÓD
 - Siły powietrzne: dla COMAIRWSCHÓD
 - Siły specjalne: dla COMSOFWSCHÓD

- Kontrola operacyjna może być delegowana zgodnie z potrzebami.
- (2) Przekazywanie dowodzenia (Transfer of Authority - TOA): TOA będzie realizowane zgodnie z AD 80-20.
- (a) Dowodzenie operacyjne siłami zadaniowymi zostanie powierzone RC WSCHÓD.
 - (b) RC WSCHÓD rozpocznie dowodzenie operacyjne nad lądowym komponentem sił zadaniowych, gdy jednostki będą gotowe do użycia na teatrze działań.
 - (c) RC WSCHÓD rozpocznie dowodzenie operacyjne nad powietrznym komponentem sił zadaniowych po osiągnięciu wstępnej gotowości bojowej.
 - (d) RC WSCHÓD rozpocznie dowodzenie operacyjne nad morskim komponentem sił zadaniowych po osiągnięciu wstępnej gotowości bojowej.
 - (e) Kontrola operacyjna zostanie delegowana po ukonstytuowaniu się sił.

B. ŁACZNOŚĆ

Łączność dla Sił Reagowania ma być zapewniona poprzez SICS.

C. PUNKTY ŁACZNIKOWE

- (1) SILESIA ma wydzielić:
- (a) Oficerów łącznikowych do pomocy dla jednostek RF po ich przybyciu.
 - (b) Oficerów łącznikowych do podległych dowództw aż do szczebla brygady.
- (2) COMRCS wydzieli oficera łącznikowego do:
- (a) Narodowego Dowódcy Terytorialnego SILESII.
 - (b) Starszych przedstawicieli narodowych państw reprezentowanych w SILESII.
 - (c) CAOC lub równoważnych dowództw odpowiadających za wsparcie powietrzne RCS.

ZA SC S / - /

XXXXXX

Generał broni, / - /
szef sztabu CJPS

Aneksy/ Apendyksy

A.	Zamiar operacji (przebieg działań)
B.	Relacje dowodzenia
C.	Siły , zadania
D.	Wywiad*
E.	Zasady użycia sił
F.	Działania sił morskich*
G.	Działania sił lądowych *
H.	Działania sił morskich *
I.	Ochrona sił*
J.	Operacje/ Działania połączone *
K.	Działania specjalne
L.	Operacje psychologiczne *
M.	Operacje wspierania pokoju *
N.	Działania z użyciem BJ *
O.	Walka systemów dowodzenia *
P.	Electronic Warfare *
Q.	Systemy łączności i informacji*
R.	Logistyka
S.	Przemieszczenia
T.	Wsparcie środowiskowe *
U.	Operacje w warunkach użycia BMR*
V.	Przetrwanie na polu walki*
W.	HNS
X.	Polityka informacyjna*
Y.	Procedury implementacyjne *
Z.	Zakończenie konfliktu i deeskalacja*
AA.	Problematyka prawna*
BB.	Treningi i ćwiczenia*
CC.	Dokumentacja/ odnośniki*
DD.	Biuro dla gości*
FF.	Wsparcie finansowe*
XX.	Rejestr zmian*
YY.	Różne*
ZZ.	Rozdzielnik

*) W ćwiczeniu nie opracowuje się.

Aneks A do
PLANU ALTERNATYWNEGO 01023 WSCHÓD
2122MAJ2002

Zamiar operacji

Dokumenty odniesienia: Bi-MNC Exercise Planning Guide (EPG)

Doktryny: AJP-01 i AJP-3

Guidelines for Operational Planning, Bi-Sc. 1999

Mapy:

a. Mapa serii ZT SG WP, POLSKA, Skala 1:500 000;

b. Mapa serii 1501, wydanie 1-OTSG, POLSKA,
Skala 1:250 000

Strefa czasowa: ALFA

1. SYTUACJA

A. INFORMACJE OGÓLNE.

Niniejszy COP został opracowany w zgodzie z postanowieniami dokumentu MC 400/1, MC 317 oraz koncepcja Sił Reagowania.

Jego implementacja zapewni polityczny sygnał spójności oraz zdecydowania SOJUSZU.

B. WYTYCZNE POLITYCZNE.

(1) Cele strategiczne. Jak w paragrafie 1 bazowego COP.

(2) Stan końcowy.

Siły reagowania SOJUSZU są rozwinięte tak, aby w dowolnym czasie podjąć właściwe działania, demonstrując ponad wszelką wątpliwość zdecydowanie narodów, na lądzie, morzu i w powietrzu do zniechęcenia każdego agresora, zapewniając w ten sposób status quo ante. W przypadku wrogich aktów skierowanych przeciwko SILESII, mających na celu ograniczenie swobody żeglugi po Morzu Bałtyckim, jak również próby podważenia jej integralności, spotkają się z polityczną i militarną reakcją SOJUSZU na zaistniały stan rzeczy. Integralność terytorialna i swoboda żeglugi SILESII są gwarantowane i zostaną przywrócone wszelkimi dostępnymi środkami.

(3) Ocena ryzyk. Jak w paragrafie 1 bazowego COP.

(4) Założenia. Jak w paragrafie 1 bazowego COP.

(5) Zasadnicze zadania wojskowe.

(a) dobrać jednostki stosownie do potrzeb różnych faz operacji.

(b) podnieść jednostki RF przewidziane do rozwinięcia.

(c) rozwinąć jednostki RF/ związki w ściślejszej koordynacji z państwami.

(d) zapewnić wysoki stopień zdolności przetrwania sił.

(e) promować regionalną stabilizację poprzez wczesne demonstrowanie zdecydowania Sojuszu.

(f) przywrócić integralność terytorialną SOJUSZU oraz swobodę korzystania z mórz, jeśli będzie taka potrzeba.

2. ZADANIE.

SCS ma wzmocnić siły znajdujące się w zagrożonym regionie w celu zapobieżenia agresji. Jeśli odstraszenie nie odniesie skutku, przywrócić integralność terytorialną SOJUSZU.

3. REALIZACJA.

(1) Zamiar dowódcy. Jak w paragrafie 3 a. bazowego COP.

(2) Zamiar operacji.

(a) Założenia ogólne. SCS przyczynia się do zapobiegania kryzysowi oraz zarządzania kryzysowego poprzez rozwijanie sił w ścisłej koordynacji z państwami oraz RC WSCHÓD. Gwarantowane rozwinięcie sił zapewnia własną swobodę działania oraz możliwość szybkiego rozwiązania konfliktu na różnych jego etapach. W przypadku intensyfikacji kryzysu, siły będą gotowe do prowadzenia operacji połączonych. Jeśli odstraszenie zawiedzie SOJUSZ przeprowadzi operacje obronne w celu szybkiego zakończenia konfliktu.

(b) Etapy

Etap 1: Celem jest osiągnięcie gotowości sił reagowania.

Etap 2: Celem jest zapewnienie sił zdolnych do prowadzenia operacji w ograniczonym wymiarze.

- SCS koordynuje rozwijanie w ścisłym porozumieniu z RC WSCHÓD.

- Jednostki do zapobiegania konfliktom:

AMF (L), IRF (A), IRF(M)

- Jednostki do zarządzania kryzysowego:

ARRC, MNC NE

- Siły przewidziane do obrony:

ARRC, MNC NE, AM/GE, GE/NL

Etap 3: Celem jest wczesne rozwiązanie kryzysu przez SOJUSZ.

- SCS kieruje działaniami wojskowymi.

Etap 4: Celem jest zmniejszenie poziomu sił, przygotowanie wybranych jednostek do powrotu do rejonów wyjściowych.

- SCS kieruje powrotem do rejonów wyjściowych.

- RC ESCHÓD kieruje przemieszczaniem się wojsk.

Etap 5: Celem jest zakończenie powrotu sił do rejonów wyjściowych.

- SCS kieruje powrotem do miejsc stałej dyslokacji.

(c) Rozwinięcie sił natychmiastowego reagowania

AMF(L)

Zasadnicze elementy powinny osiągnąć docelowe rejony najpóźniej w ciągu siedmiu dni od rozkazu dotyczącego realizacji COP. Siły główne AMF(L) powinny osiągnąć miejsce docelowe najpóźniej w ciągu 20 dni po wydaniu rozkazu. Podstawowym środkiem transportu dla wsparcia rozwinięcia AMF(L) musi być transport powietrzny. Jeśli czas oraz przestrzeń w rejonie przyjęcia będą

czynnikami ograniczającymi, pierwszeństwo należy zapewnić pododdziałom, niezbędnym do demonstrowania międzynarodowej obecności.

IRF(A)

Podstawowe jednostki sił IRF(A) muszą osiągnąć wyznaczone rejony najpóźniej w ciągu 7, natomiast trzon sił – najpóźniej 12 dni. Jeśli czas oraz przestrzeń w rejonie przyjęcia będą czynnikami ograniczającymi, należy rozważyć rozwinięcie poszczególnych pododdziałów niż kompletnych jednostek.

IRF (M)

MNMFN oraz MCMFM bazują w portach macierzystych, oba zespoły w stanie gotowości zgodnym z potrzebami.

(d) Rozwinięcie trzonu Sił Reagowania RC WSCHÓD.

Zasadnicze elementy (dowództwo Korpusu, dowództwo logistyki Korpusu oraz dowództwa dywizji) powinny osiągnąć docelowe rejony w ciągu 20 dni, natomiast siły główne w ciągu 37 dni. Zasadniczym środkiem transportu dla wsparcia rozwinięcia zasadniczych elementów sił reagowania będzie transport powietrzny.

(e) Zapotrzebowanie na rozwinięcie

Zapotrzebowanie na rozwinięcie Sił Reagowania RC WSCHÓD może zostać zainicjowane przez SILESIE bezpośrednio do KPO, poprzez SCS (po konsultacji z RC WSCHÓD) do KWS, lub przez RC WSCHÓD po konsultacji z SILESIA do SCS. (Aneks AA).

(f) Wymagania w zakresie zdolności.

Jak w Aneksie A, Apendyksy 1,2,3 bazowego zamiaru operacji.

(3) Zadania dla podległych dowódców.

(4) Instrukcje w zakresie koordynacji

4. **ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE**

(1) Zamiar wsparcia logistycznego.

Jak w paragrafie 4 bazowego COP.

(2) Dowodzenie.

Jak w aneksie B bazowego COP.

(3) Inne sprawy.

Apendyks 1 do

Aneksu A do

PLANU ALTERNATYWNEGO 01023 WSCHÓD

2322MAJ2002

ZAMIAR OPERACJI – SIŁY LĄDOWE**1. INFORMACJE OGÓLNE**

- (a) Kolejne akapity przedstawiają dalsze wskazówki w zakresie zdolności sił oraz rozwinięcia sił lądowych. Przedstawiają też wytyczne oraz zestaw wymagań do szczegółowego planowania dla państw wydzielających siły, państw - gospodarzy oraz dowódcy komponentu lądowego (Land Component Commander - LCC). Bazują na zamiarze SCS tak jak opisano to w głównej części planu alternatywnego COP oraz Aneksie A.
- (b) Aktywacja tego planu może wywrzeć wpływ na każdą możliwą lub realizowaną opcje wzmocnienia sił lądowych. Dlatego też państwa mogą zostać poproszone, możliwie w szybkim trybie o zwiększenie dyspozycyjności, gotowości oraz zdolności kolejnych sił lądowych, zgodnie z wymaganiami SCS.
- (c) Dla planowania rozwinięcia i przemieszczania sił lądowych należy uwzględniać tylko istniejące instalacje lub infrastrukturę w rejonach postoju oraz ześrodkowania.
- (d) Porozumienia typu Host Nation, między państwami wspierającymi oraz wspieranymi, bazujące na planach rozwinięcia, powinny być realizowane możliwie jak najwcześniej w celu wspierania lądowych sił wzmocnienia przybywających na teatr działań.
- (e) Wszystkie wysiłki powinny być podjęte przez Państwa Wspierające w celu zapewnienia sprawnego rozwinięcia strategicznego własnych sił lądowych w celu wzmocnienia sił RC WSCHÓD będących na miejscu, zgodnie z wymaganiami SCS.

2. REJONY PRZERZUTU

Szczegóły dotyczące SPOD oraz APOD przedstawiono w Aneksie S. Należy dołożyć wszelkich starań do ograniczenia czasu na zapoznanie się personelu ze sprzętem oraz zminimalizowania czasu działań prowadzonych pod dowództwem narodowym, poprzedzających przekazanie uprawnień dowodzenia.

3. ZAMIAR ROZWINIĘCIA

Rozwinięcie sił lądowych zależy od możliwych opcji zagrożeń. Siły zostały podzielone na realizowanie określonych zadań dotyczących:

- zapobiegania konfliktom,
- zarządzania kryzysowego,
- obrony.

Dlatego IRF, RRF oraz, jeśli wystąpi taka potrzeba, elementy głównych sił obronnych zostaną rozwinięte w celu wzmocnienia sił znajdujących się w rejonach. Kolejność następująca:

- AMF (L),
- elementy narodowe, wg uznania krajów,
- RCS (kluczowe elementy),
- RCS (pierwsze elementy),
- RCS (trzon sił).

Kraje powinny prowadzić „planowanie modułowe“, aby można było uwzględnić alternatywne opcje rozwinięcia, jeśli będzie tego wymagało zagrożenie lub inny rozwój sytuacji. Elementy narodowe powinny być rozwinięte po to, aby zagwarantować nieprzerwaną realizację narodowych potrzeb dowodzenia oraz dyspozycyjności sił

4. ETAPY

Działania zostaną przeprowadzona w 5 etapach:

- ostrzeżenie i aktywacja,
- rozwinięcie,
- operacje,
- deeskalacja,
- powrót do rejonów wyjściowych.

(a) Ostrzeżenie i aktywacja

Cel : osiągnięcie gotowości dowództw oraz sił do rozwinięcia.

Zdolności sił: kraje są proszone o aktywizację właściwych sił lądowych, w celu uzyskania zdolności do ułatwienia zamierzonego rozwinięcia na teatrze. Specjalna uwaga musi być zwrócona na punkty łącznikowe z HN, logistyczną zdolność utrzymywania się rozwiniętych sił oraz na ścisłą współpracę z LCC. Powinien być on stale informowany o wszystkich istotnych krokach podejmowanych przez siły pod narodowym dowództwem, przed przekazaniem uprawnień dowodzenia.

(b) Rozwinięcie

Cel: Rozwinięcie wielonarodowych sił w celu zademonstrowania obecności w rejonie kryzysu, oraz prowadzenia ograniczonych operacji militarnych.

Zdolności sił: Kraje są proszone o osiągnięcie gotowości do rozwinięcia aktywowanych i przeszkolonych właściwych sił lądowych. Powinny być zdolne do przekazania potrzebnych sił w krótkim czasie. Rozwinięcie powinno uwzględniać rozsądne relacje między zdolnościami bojowymi a logistycznymi zdolnościami do utrzymania się na teatrze.

(c) Operacje

Cel: Stworzenie korzystnej sytuacji umożliwiającej zapobieżenie konfliktowi poprzez kontrolowaną eskalację wysiłku. Warianty to: zapobieganie, zarządzanie kryzysowe oraz obrona.

Zdolności sił zbrojnych: rozwijane siły powinny być gotowe do odpowiedzi na wszystkie trzy opcje w sposób zapewniający powodzenie. Wszystkie siły będą

wykorzystane dopiero po przekazaniu uprawnień dowodzenia do LCC. Uprasza się kraje o utrzymywanie wykorzystywanych sił w stanie gotowości wymaganym przez LCC w zgodzie z wymaganiami określonymi w Aneksie R.

Faza wykorzystania sił lądowych nie jest opisana w niniejszej sekcji. Zostanie zaplanowana oraz zarządzana przez LCC w zgodzie z dyrektywą i wytycznymi RC WSCHÓD.

(d) Deeskalacja

Cel: Umożliwienie zmniejszenia sił w odpowiedzi na stabilizującą się sytuację.

Zdolności sił: dowodzenie siłami nie wykorzystywanymi w działaniach lub przewidzianymi jako rezerwa dla LCC, zostanie przekazane narodowym dowódcom w rejonach ześrodkowania (w zależności od sytuacji). Prosi się kraje o zapewnienie własnych zdolności w zakresie C2 w celu zachowania ciągłości dowodzenia nad przekazanymi siłami.

(e) Powrót do miejsc stałej dyslokacji

Cel: Umożliwienie bezkolizyjnego powrotu sił do MSD.

Zdolności sił zbrojnych : Siły będą realizowały ten etap pod narodowym dowództwem. Prosi się o stałe informowanie HN oraz LCC o wszystkich istotnych aspektach.

Kraje są proszone o wnoszenie wkładu do wszelkich opracowań dotyczących przeprowadzonych działań.

5. DOWODZENIE

W zgodzie z paragrafem 5.

Uprasza się kraje o zabezpieczenie właściwych zdolności w zakresie C2 oraz ścisłą współpracę z HN we wszystkich pięciu fazach operacji.

Apendyks 2 do

Aneksu A do

PLANU ALTERNATYWNEGO 01023 WSCHÓD

232200MAJ2002

ZAMIAR OPERACJI – SIŁY POWIETRZNE**1. INFORMACJE OGÓLNE**

- (a) Kolejne akapity przedstawiają dalsze wskazówki w zakresie zdolności sił oraz rozwinięcia sił powietrznych. Przedstawiają też wytyczne oraz zestaw wymagań do szczegółowego planowania dla państw wydzielających siły, państw - gospodarzy oraz podległych dowódców SOJUSZU.
- (b) Porozumienia między państwami wspierającymi oraz wspieranymi, bazujące na planach rozwinięcia, powinny być realizowane możliwie jak najwcześniej w celu wspierania wzmocnienia oraz integracji przybywających sił.
- (c) Istniejące instalacje oraz zaplecze powinny być użyte w jak największym stopniu.

2. ZAMIAR ROZWINIECIA

- (a) Sekwencje rozwinięcia sił powietrznych zależą od możliwego rozwoju kryzysu. W zależności od rozwoju sytuacji, rozwinięte siły mają sprostać wymaganiom dotyczącym:
 - zapobiegania konfliktowi
 - zarządzania kryzysowego
 - obrony
- (b) W celu sprostania tym wymaganiom, IRF, RRF oraz elementy MDF zostaną rozwinięte w celu wzmocnienia sił będących w rejonach. Sekwencja rozwinięcia będzie ogólnie następująca: IRF, RRF, wybrane elementy MDF
- (c) Jeśli wystąpi taka potrzeba, zostaną rozwinięte dodatkowe elementy narodowe.

3. ETAPY

Działania zostaną przeprowadzona w 5 etapach:

- ostrzeżenie i aktywacja,
- rozwinięcie,
- operacje,
- deeskalacja,
- powrót do rejonów wyjściowych.

(a) Ostrzeżenie i aktywacja

Uprasza się kraje o aktywację właściwych sił powietrznych oraz użycie pierwszych elementów w celu przygotowania rozwinięcia, ustanowienia koniecznego wsparcia HN. Przygotować do rozwinięcia sztaby oraz siły .

(b) Rozwinięcie

Uprasza się kraje o przygotowanie do rozwinięcia sił przewidzianych do wydzielenia na teatrze. Rozwinięcie ma być możliwe w szybkim tempie. Należy zabezpieczyć przetrwanie logistyczne oraz ochronę sił. Zasadniczą rolę odgrywa wstępna zdolność

operacyjna oraz zdolność do prowadzenia operacji na małą skalę, w celu zademonstrowania zdecydowania Sojuszu do zapobiegania kryzysowi.

(c) Operacje

- Opcje odpowiedzi RF (A) - ALPHA (Zapobieganie konfliktowi)

Dowodzenie

Po przekazaniu dowodzenia, rozwinięte jednostki RF powinny być całkowicie zintegrowane ze stacjonarnymi systemami C2. Siły obrony powietrznej mają być dowodzone przez właściwe SOC, jednostki uderzeniowe przez ATOC. Elementy łącznikowe mają być ustanowione na poziomie OPCON/TACOM/TACON.

System kontroli lotów - przez Kraj gospodarza; zarządzanie przestrzenią powietrzną – przez COMAIRWSCHÓD

Rozpoznanie i śledzenie

Opracowanie pełnego oraz aktualnego stanu sił, będzie miało najwyższy priorytet oraz wymagało skoncentrowanego połączonego wysiłku wszystkich środków rozpoznania HN oraz Sił Reagowania. Loty rozpoznawcze nie mają prowokować działań nieprzyjaciela.

Należy zapewnić dostępność środków wczesnego ostrzegania w najważniejszych obszarach.

Obrona przeciwlotnicza

Rozwinięte środki obrony przeciwlotniczej SAM/SHORAD, lotniczego komponentu Sił Reagowania zostaną wykorzystane do zapewnienia obrony miejsc istotnych dla RF oraz HN. Siły obrony przeciwlotniczej mają mieć priorytet w planowaniu rozwinięcia w celu zapewnienia możliwie najwcześniejszej obrony przeciwlotniczej. Należy również uwzględniać zagrożenie uderzeniami pociskami raketowymi ziemia – ziemia. Samoloty lotnictwa myśliwskiego Sił Reagowania mają wzmocnić potencjał sił będących w dyspozycji krajów – gospodarzy. Zadania o charakterze policyjnym mają być wykonywane wyłącznie przez siły kraju – gospodarza.

Ofensywne Działania Sił Powietrznych

Dostępne w tym wariantcie elementy ze składu Sił Reagowania (A) będą się głównie składały z sił AD-a/c oraz Recce-a/c z pełnymi lub ograniczonymi zdolnościami ofensywnymi. Pewne środki należy wydzielić na operacje ratunkowe OAS w sytuacji przerwania się przeciwnika na lądzie. Należy opracować odpowiednie plany.

Wojskowy transport powietrzny

Lotnictwo cywilne oraz inne środki transportu mają być użyte w jak największym stopniu. Wojskowy transport lotniczy należy przeznaczyć na przerzut niezbędnych środków C2 oraz wsparcia logistycznego. Środki transportu mogą być używane przez długi okres i dlatego należy uwzględnić ich zabezpieczenie techniczne, logistyczne oraz z zakresu personelu latającego.

- Opcja odpowiedzi RF - (A) BRAVO (Reagowanie kryzysowe)

Dowodzenie

Rozwinięte jednostki RF mają być w pełni zintegrowane ze stacjonarnym systemem C2 po przekazaniu dowodzenia. W zależności od możliwości operacyjnych rozwijalnych komponentów ACCS lub mobilnego CAOC, siły obrony przeciwlotniczej powinny funkcjonować w ramach bliskiej koordynacji z systemami

C2 państw – gospodarzy. Należy opracować stosowne plany. Elementy łącznikowe należy ustanowić na poziomie OPCON/ TACOM/ TACON.

Kontrola ruchu powietrznego prowadzona przez kraj – gospodarza, zarządzanie przestrzenią powietrzną wspierane przez DAC.

Rozpoznanie i śledzenie

Opracowanie pełnego oraz aktualnego stanu sił, będzie miało najwyższy priorytet oraz wymagało skoncentrowanego połączonego wysiłku wszystkich środków rozpoznania HN oraz Sił Reagowania. Kolejny priorytet należy przypisać prowadzeniu rozpoznania w celu przygotowania potencjalnych własnych operacji ofensywnych. Loty rozpoznawcze nie mają prowokować działań nieprzyjaciela. Dostępność środków wczesnego ostrzeżenia ma dominujące znaczenie.

Obrona przeciwlotnicza

Rozwinięte środki obrony przeciwlotniczej SAM/SHORAD, lotniczego komponentu Sił Reagowania zostaną wykorzystane do zapewnienia obrony miejsc istotnych dla RF oraz HN. Jeśli pozwoli na to liczba oraz możliwości techniczne, oraz będą w dyspozycji właściwe elementy C2, należy środki obrony przeciwlotniczej bazowania lądowego przekształcić w środki obrony rejonu, z przydziałem zadań na poziomie taktycznym. Lotnictwo myśliwskie lotniczego komponentu RF ma wzmocnić potencjał samolotów kraju – gospodarza w rejonach o istotnym znaczeniu. Samoloty mają utrzymywać wysoki stopień gotowości. Zadania o charakterze policyjnym mają być wykonywane wyłącznie przez siły kraju – gospodarza, zgodnie z trybem wynikającym ze stosowania zasad użycia siły określonych przez KWS.

Ofensywne operacje lotnicze

Zdolności ofensywne rozwiniętych sił komponentu lotniczego Sił Reagowania zostaną istotnie wzmocnione, w porównaniu z wariantem ALPHA. Tym niemniej będą najprawdopodobniej tylko zdolne do prowadzenia ograniczonych operacji powietrznych w kluczowych rejonach. Jednoczesne prowadzenie operacji OCA oraz AI/OAS może być trudne.

Wojskowy transport powietrzny

Bez zmian w porównaniu z wariantem ALPHA.

- Opcja odpowiedzi RF (A) - CHARLIE (Obrona)

Dowodzenie

W ramach obrony przeciwlotniczej w kluczowych rejonach operacji ARRC, należy utworzyć CAOC-AOR oraz zapewnić koordynację z funkcjonującymi systemami C2 państw – gospodarzy. Siły ofensywne i obronne powinny być we wszystkich przypadkach kontrolowane przez agencje z najlepszym systemem informacyjnym/ C2. Należy opracować odpowiednie plany.

Komórki łącznikowe należy ustanowić na poziomie OPCON/ TACOM/ TACON.

Kontrola ruchu powietrznego prowadzona przez kraj gospodarza wspieranie przez DAC, zarządzanie przestrzenią powietrzną ma być prowadzone przez COMAIRWSCHÓD.

Rozpoznanie i śledzenie

Szczególne znaczenie posiada prowadzenie stałej i głębokiej obserwacji nieprzyjaciela. Kolejny priorytet należy nadać dla rozpoznawania celów w ramach

przygotowywania możliwych własnych operacji ofensywnych, po rozpoczęciu działań priorytet dla BDA oraz wspierania operacji AI. Dostępność środków wczesnego ostrzegania ma dominujące znaczenie.

Obrona powietrzna

Dostępność SAMOC jako elementu DAC/ mobilnego CAOC może zostać założona. SAMOC będzie koordynował prowadzenie ognia w określonych sektorach. Priorytet obrony przeciwlotniczej należy przesunąć z rejonów stacjonowania/ ześrodkowania na rejony wysunięte. Stała osłona rozwinięcia jest obowiązkowa. Dlatego najwyższy priorytet należy nadać elementom C2 Sił Reagowania oraz innym żywotnym środkom, które należy określić. Siły lotnictwa myśliwskiego komponentu powietrznego RF mają zapewnić osłonę w FAOR, ustanowionym przez agencje kontroli operacyjnej, w ścisłym kontakcie z CAOC/SOC. Zadania o charakterze policyjnym mają być wykonywane wyłącznie przez siły kraju – gospodarza, zgodnie z trybem wynikającym ze stosowania zasad użycia siły, określonych przez KWS.

Ofensywne operacje lotnicze

Zdolności ofensywne rozwiniętych sił komponentu lotniczego Sił Reagowania w porównaniu z wariantami ALPHA oraz BRAVO zostaną wyraźnie zwiększone.

Umożliwią one krajom SOJUSZU prowadzenie ofensywnych operacji powietrznych na pełną skalę. Najwyższym priorytetem będzie odzyskanie inicjatywy oraz sprzyjającej sytuacji w powietrzu w kluczowych rejonach. Kolejnym priorytetem będzie uniemożliwienie obrony siłom lądowym przeciwnika podczas budowania integralności terytorialnej.

Regionalni dowódcy sił powietrznych mają ściśle koordynować ofensywne operacje powietrzne państw – gospodarzy z operacjami prowadzonymi przez komponent powietrzny Sił Reagowania.

Wojskowy transport lotniczy (wewnątrz teatru)

Samoloty cywilne nie będą prawdopodobnie dostępne w CZ w tym wariantcie. Potrzeby pilnego transportu będą realizowane środkami wojskowymi. Należy ściśle określić priorytety potrzeb.

(d) Deeskalacja

Rozwinięte siły będą stopniowo redukowane w zależności od rozwoju kryzysu oraz zmniejszania się napięcia. Kraje wspierające mają przygotować się do ponownego przejęcia dowodzenia, ustanowienia koniecznych zdolności C2 oraz wnieść wkład w zakresie koordynacji działań z krajem - gospodarzem.

(e) Powrót do miejsc stałej dyslokacji

Kraje proszone są o powrót własnych sił do miejsc stałej dyslokacji. Działanie te należy koordynować w ścisłym kontakcie z państwem – gospodarzem oraz RC WSCHÓD.

Apendyks 3 do

Aneksu A do

PLANU ALTERNATYWNEGO 01023 WSCHÓD

212200MAJ2002

ZAMIAR OPERACJI – SIŁY MORSKIE**(1) INFORMACJE OGÓLNE**

- (a) Niniejszy plan jest opracowany na podstawie koncepcji Sił Reagowania. Zapewnia elastyczne wykorzystanie sił morskich oraz lotnictwa morskiego w ramach struktur wielonarodowych.
- (b) Wymagany poziom sił zostanie podzielony stosownie do sytuacji. SCS określa wielkość oraz, jeśli to możliwe, geograficzny zasięg zagrożeń oraz będzie dążył do uzyskania aprobaty KPW, poprzez KWS, dla wdrożenia planu, wskazując wymagany poziom sił zapewniający właściwą odpowiedź w ramach całości sił wykazanych w Aneksie A.
- (c) Dwa zasadnicze warianty dotyczące grupy zadań dla sił morskich są planowane w celu sprostania rozwojowi kryzysu oraz dla osłony / wsparcia rozwinięcia własnych sił lądowych / powietrznych oraz operacji.
- (d) Państwa SOJUSZU leżące na brzegach Morza Bałtyckiego wyraziły zgodę na wsparcie tego planu poprzez wydzielenie sił potrzebnych do jego realizacji oraz zgodę na wspieranie operacji przez siły pozostające pod dowództwem narodowym i realizujących zadania wariantu pierwszego na właściwym im akwenach. Działanie to będzie koordynowane przez COMNAVWSCHÓD.

(2) WARIANTY DZIAŁAŃ**(a) Wariant 1 – Nadzór oraz ochrona****Sytuacja**

W czasie kryzysu wystąpi potrzeba zdobywania informacji o siłach morskich i lotnictwie morskim KARPATII oraz innej działalności morskiej mogącej zagrozić naszym interesom, zwłaszcza związanym z bezpiecznym przejściem sił wzmocnienia lądowego/ powietrznego poprzez morskie linie komunikacyjne.

Realizacja

- Ustanowić poszerzoną międzynarodową obecność morską na Morzu Bałtyckim.
- Śledzić siły morskie KARPATII, statki cywilne oraz jednostki rybackie zdolne do stawiania min morskich na wodach międzynarodowych i terytorialnych, jak również śledzić działalność sił powietrznych nad morzem.
- Zapewnić ochronę żeglugi i swobodę manewru, w przypadku konwojowania wydzielić okręty eskortujące.
- Prowadzić nadzór nad szlakami morskimi, a jeśli będzie prowadzone minowanie przez nieprzyjaciela, prowadzić operacje przeciwminowe na wodach lokalnych oraz szlakach przejścia zespołów wzmocnienia.

(b) Wariant 2 - Nadzór i ochrona oraz projekcja siły

Sytuacja

W uzupełnieniu do wariantu pierwszego może wystąpić konieczność wsparcia własnych operacji lądowych/ powietrznych w SILESII poprzez uderzenia z morza.

Realizacja

- Prowadzenie operacji jak w wariantcie 1.
- Przygotować się do prowadzenia uderzeń w celu wsparcia operacji lądowych/ powietrznych SOJUSZU w SILESII.

(3) SIŁY POZOSTAJĄCE POD DOWÓDZTWE M NARODOWYM

Władze krajów uczestniczących proszone są o prowadzenie operacji jak w wariantcie 1 w ich własnych rejonach odpowiedzialności, w koordynacji z COMNAVWSCHÓD.

Aneks E do

PLANU ALTERNATYWNEGO 01023 WSCHÓD

22322MAJ2002

ZASADY UŻYCIA SIŁ**(1) ZASADY OGÓLNE**

- (a) W wypadku wrogich działań skierowanych przeciwko żołnierzom z jednostek Sił Reagowania będących pod dowództwem SOJUSZU, mają oni niezbywalne prawo użycia siły w celu obrony własnej, wykorzystując uzbrojenie konwencjonalne, w stopniu wymaganym i proporcjonalnym do sytuacji.
- (b) Każdorazowa zmiana zadania, szczególnie w zakresie wkładu Sił Reagowania do konfliktu zbrojnego, może być zdecydowana wyłącznie przez DPC, za wyraźną uprzednią zgodą rządów krajów wydzielających jednostki do Sił Reagowania.

(2) SIŁY LADOWE

W celu zapobieżenie niekontrolowanej eskalacji działań, zostaną ustanowione specjalne strefy:

(a) STREFA A (0 - 5 km)

W tej strefie sięgającej do 5 km od granicy, będą prowadziły działania wojska rozpoznania w sile maksymalnie plutonu, za zgodą państwa – gospodarza. Uzbrojenie - wyłącznie w broń osobistą.

(b) STREFA B (5 - 50 km)

Można prowadzić szkolenie jednostek w sile maksymalnie kompanii, bez prowadzenia strzelania lub zajmowania stałych pozycji.

(c) STREFA C (50 - 100 km)

Ograniczenia jak w STREFIE B, dotyczy maksymalnie batalionu.

(d) STREFA D

Rejony ześrodkowania dla wszystkich wojsk.

W obrębie STREF A do C (0 - 100 km) zabronione jest składowanie amunicji, przygotowywanie zapor oraz budowa fortyfikacji stałych.

(3) SIŁY POWIETRZNE

- (a) W celu realizacji zadania odstraszenia, samoloty należy tak wykorzystywać, aby była widoczna ich obecność. Istotne znaczenie ma jednak to, żeby działania powietrzne były prowadzone w sposób wykluczający nieporozumienia i nie były utożsamiane z działaniami prowokacyjnymi.
- (b) Operacje poprzedzające rozpoczęcie działań bojowych będą prowadzone w obrębie przestrzeni powietrznej SILESII i nie będą odbywały się bliżej niż 40 km od granicy z KARPATIA ani poniżej 500 stop AGL.
- (c) Operacje obrony powietrznej przed rozpoczęciem działań bojowych będą prowadzone zgodnie z Zasadami Użycia Siły MNC.

(4) SIŁY MORSKIE SOJUSZU

Zasady użycia siły zgodne z MC 362.

(5) SIŁY SPECJALNE

Zgodnie z postanowieniami MC 437.

Aneks K do
PLANU ALTERNATYWNEGO 01023 WSCHÓD
2122MAJ2002

OPERACJE SPECJALNE

Dokumenty odniesienia:

Doktryny: AJP-01 i AJP-3

Guidelines for Special Operation Planning, Bi-SC 2000

MC 437 – Special-Operation, 1999

JCS PUB 3-05

JCS PUB 3-05.3

Mapy:

a. Mapa serii ZT SG WP, POLSKA, Skala 1:1000 000;

b. Mapa serii 1501, wydanie 1-OTSG, POLSKA,
Skala 1:250 000

Strefa czasowa: ALFA

1. SYTUACJA

A. INFORMACJE OGÓLNE.

Jak w Aneksie A bazowego COP.

B. WYTYCZNE POLITYCZNE.

(1) Cele strategiczne. Jak w paragrafie 1 bazowego COP.

(2) Stan końcowy. Jak w Aneksie A bazowego COP.

(3) Ocena ryzyk. Jak w paragrafie 1 bazowego COP.

(4) Założenia. Jak w paragrafie 1 bazowego COP.

(5) Zasadnicze zadania militarne. Jak w paragrafie 1 bazowego COP.

2. ZADANIE

Na rozkaz SCS, COMCJSOTF przeprowadzi operacje specjalne skierowane przeciwko SZ KARPATII w całym obszarze CJOA. Priorytet operacji specjalnych – wszechstronna synchronizacja efektów działań SOF z realizacją zadań CJTF.

3. REALIZACJA

Szybkie utworzenie i rozmieszczenie CJSOTF ma na celu zapewnienie bezpośredniego wsparcia dla realizacji planu kampanii CJTF, poprzez maksymalne wykorzystanie wewnętrznych zdolności SOF.

A. ZAMIAR OPERACJI

Zgodnie z zamierzeniami SCS, COMJSOTF przystąpi do prowadzenia odpowiedniego, na poziomie CJOA, rozpoznania specjalnego i monitorowania, akcji bezpośrednich i misji wsparcia militarnego. Efektem prowadzonych misji ma być uzyskanie niezbędnych informacji, lokalizacja baz logistycznych KARPATII oraz zapewnienie szkolenia dla sił bezpieczeństwa SILESII we wszystkich fazach kampanii CJTF. Realizacja zadań przez użycie jedno i wielostronnej kombinacji opcji Grupy Zadaniowej (TF).

(1) Cele operacji specjalnych

- szybka ocena i potwierdzenie lokalizacji słabych punktów przeciwnika, operacyjnych środków ciężkości oraz możliwości i stan struktur logistycznych KARPATII;
- zintegrowanie działań SOF z planem kampanii CJTF w celu zwiększenia możliwości w prowadzeniu operacji głębokich.

(2) Etapy operacji specjalnych

Połączone wspólne operacje specjalne będą prowadzone w czterech etapach:

(a) Etap 1: Przygotowanie

Elementy aktywne CJSOTF studiują wspólny rejon operacji aby oszacować potencjał dla sojuszniczych połączonych operacji specjalnych (CJSO) oraz przygotować szacunki i koncepcje operacji do zatwierdzenia przez SCS. Grupy Zadaniowe przygotowują się do realizacji zadań w ramach OS, zgodnie z podziałem zadań dla CJSOTF. Strategiczne, regionalne i połączone subregionalne dowództwa pomagają w prowadzonej ocenie CJOA i w przygotowaniu sił wyznaczonych przez poszczególne kraje do użycia w ramach CJSOTF.

(b) Etap 2: Rozwinięcie i rozbudowa sił

SCS uaktywnia CJSOTF i przejmuje kontrolę operacyjną (OPCON) nad TG. Elementy CJSOTF rozwijają się i przygotowują do działań pod kontrolą narodową, w bazach operacyjnych przygotowanych przez AJF / CJTF lub rozlokowywane są przez wysunięte pododdziały SOF w koordynacji z AJF/CJTF.

(c) Etap 3: Wykonanie

Realizacja zadań na potrzeby kampanii CJTF przez TG.

(d) Etap 4: Wyjście i przegrupowanie

Po wykonaniu zadania lub na rozkaz, CJSOTF i TG przegrupowują się do macierzystych baz, oczekując, na uprawomocnienie się następnego zadania.

(3) Zadania realizowane w etapie trzecim operacji specjalnych

Zakłada się ogólną zgodność faz etapu trzeciego operacji specjalnych z etapami planu CJTF. Podczas realizacji etapu piątego przez siły konwencjonalne, CJSOTF może realizować misje wsparcia militarnego. Niezbędne informacje i żądania CJTF dla realizacji etapu czwartego przez siły konwencjonalne, CJSOTF zrealizuje w trakcie trwania etapów 1-3.

(a) Faza 1: Ostrzeżenie i aktywacja:

Wydzielone SOF państw SOJUSZU zawiązują CJSOTF i tworzą bazy operacyjne SOF. CJSOTF może realizować misje szkoleniowe zaprojektowane do rozwinięcia zdolności bojowych SILESII. Jednakże priorytet mają przygotowania przestrzeni walki na potrzeby CJTF. TG będą przenikać na terytorium KARPATII w celu rozpoczęcia operacji DA, UW oraz SR. W SILESII będą prowadzone misje FID.

(a) Faza 2: Rozwinięcie:

CJSOTF będą prowadziły SRaS celem udzielenia wsparcia CJTF w preparacji przestrzeni walki. Priorytet stanowi identyfikacja środków ciężkości i struktur logistycznych KARPATII. TG częściowo realizują zadania UW oraz FID organizując i szkoląc odpowiednie siły. W dalszej kolejności SOF i siły UW

rozpoczynają DA celem odpowiedniego dla kampanii CJTF kształtowania obszarów tyłowych KARPATII. Realizacja zadań następuje poprzez niszczenie celów wysoko opłacalnych (HVT) oraz celów okazjonalnych, których zniszczenie może mieć znaczące oddziaływanie psychologiczne na strony konfliktu. Jeżeli zaistnieje taka konieczność to CJSOTF mogą prowadzić SR na potrzeby morskich operacji desantowych CJTF.

(b) Faza 3: Operacje:

CJSOTF kontynuuje zadania FID, UW i SR ze szczególnym uwzględnieniem DA. Celem akcji bezpośrednich będą w pierwszej kolejności bazy zaopatrzeniowe, systemy C3 oraz siły w obszarach tyłowych KARPATII. Działalność SOF skierowana będzie również na obniżenie tempa działań przeciwnika oraz pomoc siłom konwencjonalnym w powstrzymaniu i pozbawieniu możliwości działań sił głównych KARPATII.

(c) Faza 4: Deeskalacja:

Jednostki CJSOTF będą kontynuować misje FID, UW, SR i DA celem odzyskania kontroli w CJOA a w tym przywrócenia integralności SILESII. W dalszej kolejności, dowództwo nad siłami UW, przekazywane jest dla HN (SILESII). CJSOTF udzieli pomocy w demobilizacji sił SILESII. Wyselekcjonowane TG realizujące SR przeprowadzą połączenie sił UW z siłami HN i umożliwią przejęcie kontroli nad CJSOA przez SILESIE (HN). Po rozwiązaniu CJSOA siły konwencjonalne przejmą kontrolę TACON wybranych SOF, oraz OPCON sił UW

(d) Faza 5: Powrót do rejonów wyjściowych:

Kontynuacja operacji specjalnych w ramach MA celem udzielenia pomocy w odzyskaniu pełnej kontroli nad obszarami, które były zaanektowane przez KARPATIE. W dalszej kolejności określone SOF opuszczają CJOA.

B. ZADANIA

(1) Dowódca Combined Joint Special Operations Task Force (COMCJOTF):

- (a) założenie kwatery głównej CJSOTF.
- (b) planowanie i realizacja operacji specjalnych dla wsparcia kampanii CJTF.
- (c) po przybyciu CJTF zapewnić łączność na potrzeby J3-SO.

(2) Dowódca Combined Army Special Operations Task Force (COMCARSOTF):

- (a) utworzyć Combined Special Forces Operational Base (CSFOB).
- (b) powiększyć CJSOTF względem wymagań i zaopatrzyć w liaison CJSOTF i CAFSOF.

(3) Dowódca Combined Naval Special Operations Task Force (COMCNAVSOFTF):

- (a) utworzenie Combined Naval Special Warfare Task Group (CNSWTG).
- (b) powiększenie CJSOTF jeśli jest wymagane.

(4) Dowódca Combined Air Force Special Operations Task Force (COMCAFSOTF):

- (a) utworzenie Combined Air Force Special Operations Base (CAFSOB).
- (b) Powiększenie CJSOTF jeśli jest wymagane, zabezpieczenie łączności z CARSOTF
- (c) Prowadzenie Operacji Specjalnych dla wsparcia kampanii CJTF/CJSOTF

C. INSTRUKCJE KOORDYNUJACE:

- (a) Procedury zadań misji/ koordynacja zgodnie z IAW JCS PUB 3-05.3 Joint Special Operational Procedures.
- (b) Dowódcy na wszystkich poziomach będą z należytą ostrożnością określać uderzenia psychologiczne poprzedzające wykonanie wszystkich operacji. Dowódcy będą niezwłocznie meldować o potencjalnych, niepomyślnych reakcjach.
- (c) Wszystkie operacje Civil Affairs (CA) będą koordynowane przez CJTF przed wykonaniem.
- (d) Dowódcy będą planowali i realizowali daleko idącą koordynacją wsparcia ogniowego oraz osłaniali/ wspierali operacje SOF w CJOA.
- (e) Bezpieczeństwo działań będzie zasadniczym priorytetem dowódców na wszystkich poziomach dowodzenia.

D. ADMINISTRACJA I LOGISTYKA:

COMJSOTF realizuje właściwy algorytm logistyczny i celowe działania, relatywne do działań taktycznych oraz realizuje bezpośrednie zarządzanie zasobami logistycznymi SOF.

E. DOWODZENIE I KONTROLA:

Na styku pomiędzy konwencjonalnymi siłami i SOF, dowódca konwencjonalnych sił (CARFOR, CMARFOR lub CNAVFOR) będzie zazwyczaj realizował TACON w stosunku do określonych elementów SOF, identyfikując właściwe limity i ograniczenia, aż do czasu powrotu SOF do CJSOTF.

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ
WYDZIAŁ STRATEGICZNO- OBRONNY
ZAKŁAD DZIAŁAŃ POŁĄCZONYCH

JEDNOSTRONNE, DWUSZCZEBLOWE ĆWICZENIE
DOWÓDCZO-SZTABOWE

CZERWIEC 2002(K)

DYREKTYWA NR 1 RC WSCHÓD

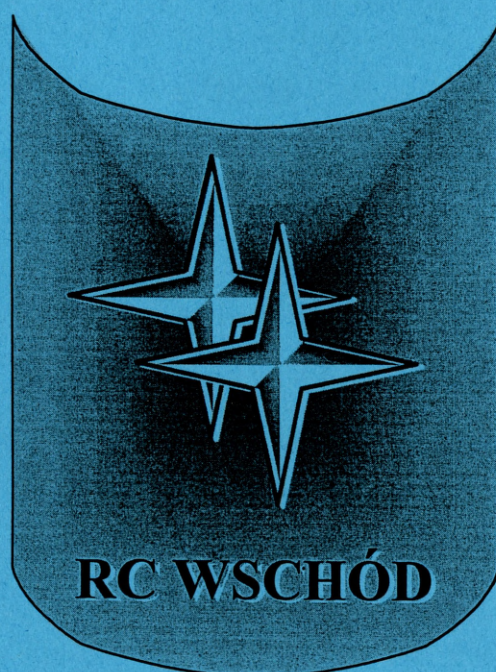
JAWNE/ ĆWICZEBNE

DOWÓDZTWO REGIONALNE „WSCHÓD”

BRUNSUM

1234/02

202200MAJ02

DYREKTYWA Nr 1 RC WSCHÓD

„WSCHÓD -01”

DOWÓDZTWO REGIONALNE WSCHÓD

DO: PATRZ ROZDZIELNIK

DYREKTYWA Nr 1 DOWÓDCY REGIONALNEGO WSCHÓD

DOKUMENTY

ODNIESIENIA: A. Plan alternatywny NDSZS 01023 WSCHÓD

1. SYTUACJA OGÓLNA

- a. Możliwości militarne KARPATII stwarzają zagrożenie dla suwerenności SILESII. Stan dyspozycyjny sił wskazuje na to, że KARPATIA może rozpocząć operację zaczepną w pierwszej dekadzie lipca 2002. Występują symptomy świadczące o możliwości przeprowadzenia operacji powietrzno-łądowej w celu aneksji spornej części terytorium SILESII.
- b. Inicjatywy dyplomatyczne SOJUSZU mogą odnieść pożądany efekt jedynie w sytuacji, gdy KARPATIA zostanie przekonana, że:
 - (1). Istnieje silna, polityczna aprobata państw członkowskich SOJUSZU dla działań zmierzających do obrony interesów SILESII
 - (2). SOJUSZ dysponuje odpowiednimi możliwościami wojskowymi do obrony integralności SILESII
- c. Ocena zagrożeń
 - (1). W ciągu ośmiu do dziesięciu tygodni po podjęciu decyzji politycznej siły zbrojne KARPATII po rozwinięciu mobilizacyjnym są zdolne do przeprowadzenia operacji zaczepnej na terytorium SILESII. Może to nastąpić, jednakże nie wcześniej niż na początku pierwszej dekady lipca 2002.
 - (2). Siły powietrzne KARPATII mogą zostać użyte do wywalczenia lokalnej przewagi w powietrzu i tym samym stworzenia dogodnych warunków do prowadzenia operacji przez wojska lądowe oraz osiągnięcie zakładanego stanu końcowego. Podczas prowadzenia operacji przez siły lądowe (morskie) siły powietrzne mogą realizować na korzyść SL i SM zadania wsparcia i izolacji pola walki.
 - (3). W początkowej fazie operacji zaczepnej możliwe jest uderzenie siłami dwóch korpusów i jednej GO, operację sił lądowych mogą wspierać siły powietrzno-desantowe oraz siły powietrzne.
 - (4). Po zakończeniu rozwinięcia mobilizacyjnego i uzyskaniu pełnej gotowości bojowej, siły zbrojne KARPATII są zdolne do przeprowadzenia operacji zaczepnej z ograniczonym celem, siłami trzech korpusów i jednej GO. Operacja sił lądowych może być realizowana przy silnym, zsynchronizowanym wsparciu sił powietrznych i sił morskich.
 - (5). Siły morskie KARPATII mogą zostać użyte w celu uniemożliwienia zaangażowania całości sił SOJUSZU w obronę interesów SILESII oraz ochrony morskich szlaków komunikacyjnych KARPATII.

2. ŚRODKI CIĘŻKOŚCI

- a. SOJUSZ
 - (1). przewaga informacyjna
 - (2). potencjał ekonomiczny
 - (3). spójność SOJUSZU
- b. KARPATIA
 - (1). scentralizowana struktura dowodzenia
 - (2). broń masowego rażenia

3. ZAŁOŻENIA

- a. Konflikt ma charakter lokalny
- b. KARPATIA nie użyje broni jądrowej
- c. KARPATIA nie zamierza opanować całego terytorium SILESII
- d. operacja militarna KARPATII rozpocznie się nie wcześniej niż 01JUL2002,
- e. Każda ze stron będzie respektowała niezależność państw niezaangażowanych

4. POLITYCZNE I MILITARNE ZAKAZY I NAKAZY

- a. Przeprowadzenie przeciwkoncentracji na terytorium SILESII możliwe po uzyskaniu aprobaty Rady Politycznej Sojuszu.
- b. Niedozwolone są uprzedzające działania ofensywne
- c. W przypadku naruszenia integralności terytorialnej SILESII, najszybciej jak to możliwe przejść do przeciwuderzenia
- d. Minimalizacja zniszczeń, głównie w rejonie spornym
- e. Dozwolone jest planowanie operacji na terenie KARPATII, realizacja tych operacji wymaga zatwierdzenia przez Radę Polityczną Sojuszu.
- f. Zachować neutralność MORAWII.

5. CELE STRATEGICZNE

Zademonstrowanie zdecydowanej woli zapewnienia integralności terytorialnej SILESII, za pomocą odpowiednich do skali zagrożeń zdolności wojskowych, w celu odstraszenia potencjalnego agresora, a jeśli odstraszenie nie odniesie skutku prowadzenie działań bojowych zmierzających do utrzymania lub odtworzenia integralności terytorium państw SOJUSZU.

6. POŻADANY STAN KOŃCOWY

- a. Polityczny
 - (1). Zapewnienie spójności SOJUSZU
 - (2). Uznanie przez społeczność międzynarodową praw SILESII do części terytorium będącego przedmiotem roszczeń ze strony KARPATII

b. Wojskowy

- (1). Zagwarantowanie integralności terytorialnej SILESII
- (2). Zapewnienie swobody żeglugi na Morzu Bałtyckim
- (3). Zminimalizowanie zagrożeń militarnych ze strony KARPATII

7. ZADANIE STRATEGICZNE

Aby zapewnić integralność terytorialną zagrożonego agresją SOJUSZU oraz swobodę żeglugi na Morzu Bałtyckim zaplanować wykonanie przeciwkoncentracji strategicznej w zagrożonym regionie, a następnie kampanii połączonych sił zadaniowych. W celu realizacji zadania dokonać przeglądu i uaktualnienia COP „WSCHÓD”.

8. ZADANIA

Dowódca Regionalny Wschód przejmuje dowodzenia Połączonymi Siłami Zadaniowymi. W związku z tym otrzymuje uprawnienia OPCOM w stosunku do wszystkich wydzielonych sił w celu:

- odstraszenia KARPATII przed agresją,
- obrony SILESII,
- ochrony SLOC (morskich szlaków komunikacyjnych),
- prowadzenia operacji w celu zachowania lub przywrócenia integralności terytorialnej SILESII oraz zapewnienia swobody żeglugi na Morzu Bałtyckim.

a. Myśl przewodnia

- W przypadku narastania kryzysu rozmieścić zagrożonym regionie wszystkie będące do dyspozycji siły,
- Bronić SILESII wszystkimi dostępnymi siłami, od pierwszej dekady lipca 2002,
- Wywalczyć panowanie we własnej przestrzeni powietrznej i przewagę w przestrzeni powietrznej KARPATII,
- Pozbawić lotnictwo KARPATII możliwości prowadzenia działań zaczepnych,
- Przejąć kontrolę obszaru morskiego na Bałtyku,
- Pozbawić KARPATIE możliwości swobodnego korzystania ze szlaków morskich.
- Przejść najwcześniej jak to możliwe do operacji zaczepnej z wykorzystaniem sił powietrznych, lądowych, morskich oraz desantu morskiego, w celu zapewnienia lub odtworzenia integralności terytorialnej SILESII.

b. Zamiar operacji**Przed agresją przeciwnika**

Rozmieszczenie wszystkich dostępnych, niezbędnych sił w zagrożonym regionie oraz przygotowanie obrony przed agresją KARPATII, a tym samym zademonstrowanie solidarności i gotowości obrony terytorium SOJUSZU.

Obrona

Jeżeli odstraszenie nie powiedzie się, prowadzić operację obronną przeciw agresji KARPATII, wszystkimi będącymi do dyspozycji siłami, przy założeniu oddania agresorowi, najmniejszej jak to możliwe części własnego terytorium.

Przeciwuderzenie

Najszybciej jak to możliwe przejść do przeciwuderzenia i odtworzyć integralność terytorialną SILESII.

W tym samym czasie przejąć kontrolę na Morzu Bałtyckim.

Zgodnie z ustaleniami zawartymi w COP „WSCHÓD”, poszczególne komponenty SZ S zrealizują w czasie trwania trzeciej fazy operacji, następujące zadania:

a. Przed agresją przeciwnika

(1). Komponent Sił Lądowych:

- Wszystkie siły wojsk lądowych w podporządkowaniu OPCOM;
- Wzmocnienie SILESII wszystkimi będącymi w dyspozycji siłami;
- Osłona prawego skrzydła odpowiedzialności SOJUSZU;
- Osiągnięcie gotowości przez wszystkie wydzielone siły komponentu – tak szybko – jak to możliwe;

(2). Komponent Sił Powietrznych:

- skoordynować system C2 SILESII z mobilnymi elementami ACCS i mobilnymi CAOC;
- ustanowić elementy łącznikowe na poziomie OPCON/TACOM/TACON;
- określić wymagania kontroli ruchu powietrznego
- monitorować aktualny stan sił zbrojnych KARPATII;
- rozwinać system AD, do zapewnienia osłony rejonów określonych przez RC WSCHÓD.

(3). Komponent Sił Morskich:

- monitorować siły morskie KARPATII;
- przygotować się do prowadzenia działań zmierzających do wsparcia operacji lądowych i powietrznych SOJUSZU na obszarze SILESII.

(4). Komponent Sił Specjalnych:

- realizować misje SRaS, UW, MA

b. Obrona

(1). Komponent Sił Lądowych:

- Bronić SILESII;

- Załamać ostatecznie operację zaczepną KARPATII, jako warunek konieczny do wykonania przeciwuderzenia przez SZ S;
- (2). Komponent Sił Powietrznych:
- odzyskać panowanie w powietrzu
 - w ramach AI niszczyć odwody i zaplecze przeciwnika;
 - rozpoznawać cele na potrzeby własnych działań ofensywnych;
 - przesunąć priorytet obrony przeciwlotniczej z rejonów stacjonowania/ ześrodkowania na rejony wysunięte;
 - zapewnić osłonę myśliwską w FAOR-ach, ustanowionych przez CAOC/ SOC.
- (3). Komponent Sił Morskich:
- prowadzić wsparcie operacji lądowych/ powietrznych SOJUSZU w SILESII;
 - dozorować szlaki morskie, prowadzić operacje przeciwminowe na szlakach przejścia zespołów wzmocnienia;
 - wydzielić okręty eskortujące do konwojowania.
- (4). Komponent Sił Specjalnych:
- kontynuować poprzednie misje, priorytet dla DA.

c. Przewiderzenie

- (1). Komponent Sił Lądowych:
- przejąć inicjatywę;
 - odtworzyć integralność terytorialną SILESII, tak szybko jak to możliwe;
 - jeśli okaże się to konieczne zająć część terytorium KARPATII, w celu likwidacji źródeł zagrożenia;
- (2). Komponent Sił Powietrznych:
- utrzymać panowanie w powietrzu;
 - w ramach AI niszczyć odwody i zaplecze przeciwnika;
 - wspierać siły lądowe wykonujące przewiderzenie.
- (3). Komponent Sił Morskich:
- kontynuować wsparcie operacji lądowych/ powietrznych SOJUSZU w SILESII;
 - dozorować szlaki morskie;
 - zapewnić bezpieczeństwo żeglugi na Morzu Bałtyckim
- (4). Komponent Sił Specjalnych:
- realizować UW, DA, SRaS

9. ZASADY UŻYCIA SIŁY

Dowódca komponentu wojsk lądowych będzie dowódcą wspieranym we wszystkich fazach operacji. (patrz Aneks E)

Dokonać wyboru zgodnie z MC 362

10. LOGISTYKA I KLUCZOWE PROBLEMY ZASILANIA

a. Koncepcja logistyczna

Odpowiedzialność za wsparcie logistyczne pozostaje w gestii narodowej.

Podstawowym zadaniem SILESII jest pomoc w zakresie wsparcia wojsk na jej terytorium.

b. Transport

Transport zamierza się realizować w dwóch etapach:

Etap I:

Wczesne rozwinięcie jednostek Sił Szybkiego Reagowania, realizowane będzie wszystkimi dostępnymi środkami transportu, przy wykorzystaniu środków transportu morskiego, powietrznego, lądowego.

Etap II:

Równomierne wykorzystanie środków do przegrupowania sił, zapewni ciągłość realizacji wsparcia logistycznego i wydzielenie niezbędnych sił dla potrzeb ewakuacji medycznej.

Przegrupowania z wykorzystaniem narodowych środków transportu będą początkowo koordynowane przez Międzynarodową Centralę Logistyczną SOJUSZU.

TMCC będzie odpowiedzialna za koordynację i dokonanie uzgodnień dotyczących, wykorzystania portów.

c. Wsparcie medyczne

Będzie realizowane w ramach odpowiedzialności narodowej

d. HNS

HNS jest podstawą do osiągnięcia sukcesu całej operacji. Wsparcie w ramach HNS realizowane będzie na podstawie porozumień i układów wynegocjowanych pomiędzy SOJUSZEM, a SILESIA.

e. Wsparcie personalne

Uzupełnienie personalne pozostaje w narodowym obszarze odpowiedzialności.

Kraje są zobligowane do:

- (1). Maksymalnego przyspieszenia przygotowania sił do działań
- (2). Zapewnienia HNS (SILESIA) w celu przyspieszenia rozwijania sił reagowania SOJUSZU

11. SIŁY DO DYSPOZYCJI:

Wojska przewidziane do użycia zgodnie z COP „WSCHÓD”.

Możliwość wsparcia sił sojusznicznych przez pozostałe sprzymierzone państwa nie wcześniej niż w sierpniu 2002 r.

(ZA RC WSCHÓD)

.....
XX.X.XXXX

Generał

ROZDZIELNIK

Do wykonania:

CJTF HQ

COMLWSCHÓD

COMNAVWSCHÓD

COMAIRWSCHÓD

COMSOFWSCHÓD

Do wiadomości:

RC ZACHÓD

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ
WYDZIAŁ STRATEGICZNO- OBRONNY
ZAKŁAD DZIAŁAŃ POŁĄCZONYCH

**JEDNOSTRONNE, DWUSZCZEBLOWE ĆWICZENIE
DOWÓDCZO-SZTABOWE**

CZERWIEC 2002(K)

DYREKTYWA OPERACYJNA NR 1 LFCC

Egz. nr ... z ... egz.

LFCC "SOJUSZ"
BERLIN GRYFLANNDIA
190800A CZERWIEC 2002

AA03

DYREKTYWA OPERACYJNA Nr 1

Dokumenty odniesienia:

- A. Mapa, seria 1501, arkusze: NN 33-5; NN 33-6; NN 33-8; NN 33-9; NN 33-11; NN 33-12; NM 33-2; NM 33-3; NM 33-5; NM 33-6; NN 34-4; NN 34-5; NN 34-6; NN 34-7; NN 34-8; NN 34-9; NN 34-10; NN 34-11, NN 34-12; NM 34-1; NM 34-2; NM 34-3; NM 34-4; NM 34-5; NM 34-6; NM 34-7; NM 34-8; NM 34-9; NN 35-1; NN 35-7; NN 35-10; NM 35-1; NM 35-4; NM 35-7, wydanie 1-OTSG, skala 1:250 000.

Strefa czasowa: ALFA.

Podział sił: Aneks A (Podział sił)

1. Sytuacja

a. Ogólne

W związku z zaostreniem sytuacji kryzysowej oraz nasilającymi się roszczeniami terytorialnymi KARPATII względem SILESII, Naczelny Dowódca SOJUSZU zamierza rozmieścić na zagrożonym obszarze wszystkie będące do dyspozycji siły, a następnie przygotować obronę przeciw agresji KARPATII.

b. Uwarunkowania strategiczne

Podjęte przez KARPATIEŃ w ostatnich latach działania konfrontacyjne i wysuwanie roszczeń terytorialnych w stosunku do SILESII zaostrzyło sytuację w Europie, przyjmując postać sytuacji kryzysowej.

Następstwem działań KARPATII było również gwałtowne zaostrenie stosunków z państwami SOJUSZU, którego państwem członkowskim od 1998 roku jest SILESIA.

c. Pożądany stan końcowy

- utrzymana lub w razie konieczności przywrócona integralność terytorialna SILESII.

d. Cele strategiczne

- zachować suwerenność i integralność terytorialną SILESII,
- wyraźnie zaakcentować spójność SOJUSZU.

e. Ocena zagrożeń

Ostatnie oświadczenie Rządu KARPATII dotyczące roszczeń terytorialnych i chęć włączenia południowo-wschodnich obszarów SILESII do KARPATII może wskazywać na prawdziwe intencje KARPATII, której zamiarem będzie prawdopodobnie zbrojna agresja na terytorium SILESII. Przeprowadzana obecnie mobilizacja sił zbrojnych KARPATII wskazuje na zaostrzenie sytuacji kryzysowej, co w konsekwencji może doprowadzić do wybuchu konfliktu zbrojnego.

2. Zadanie

Dowódca Komponentu Wojsk Lądowych „SOJUSZU” przejmuje dowodzenie nad wydzielonymi siłami 140001CZERWIEC z zadaniem:

- przegrupować i rozmieścić niezbędne w pierwszym okresie operacji siły na terytorium SILESII;
- poprzez manifestację sił zniechęcić KARPATIE do agresji na terytorium SILESII.

3. Realizacja

a. Zamiar operacji

(1) Myśl przewodnia

W wypadku niepowodzenia prób zażegnania konfliktu na drodze rokowań pokojowych w celu przeciwstawienia się ewentualnej agresji sił KARPATII rozmieścić będące do dyspozycji siły na obszarze SILESII i przygotować się do obrony jej terytorium

(2) Manewr:

Faza I:

Przegrupowanie i rozmieszczenie sił Szybkiego Reagowania w strefie przygranicznej.

Faza II:

Przegrupowanie sił głównych SOJUSZU na terytorium SILESII i przygotowanie operacji obronnej na zagrożonych agresją kierunkach.

b. Korpus Płn-Wsch.

- (1) Zaplanować przegrupowanie podporządkowanych sił do nowego rejonu ześrodkowania na terytorium SILESII /patrz Aneks B/.

c. Korpus Sił Szybkiego Reagowania (ARRC).

- (1) Zaplanować działanie sił w obszarze przygranicznym.

d. Korpus AM/GE. Odwód Dowódcy Komponentu Wojsk Lądowych.

e. Korpus GE/NL. Odwód Dowódcy Komponentu Wojsk Lądowych.

f. Wytyczne koordynujące

MNC NE

- do 212400 CZERWIEC zakończyć planowanie przegrupowania na terytorium SILESII;
- drogi obejścia uzgodnić z władzami terytorialnymi państwa „Gospodarza”;
- do przegrupowania transportem kołowym korpus MNC NE ma do dyspozycji drogi A, B, C /szczegółowe dane Aneks B/;
- przegrupowanie zaplanować przy wykorzystaniu transportu kolejowego oraz kołowego;
- sieć komunikacyjna SILESII oraz szczegółowe dane /Katalog SILESIA/.

4. Zabezpieczenie logistyczne (Aneks C)

a. Koncepcja logistyczna

Odpowiedzialność za wsparcie logistyczne pozostaje w gestii narodowej. Podstawowym zadaniem SILESII jest pomoc w zakresie pełnego wsparcia wojsk lądowych na jej terytorium.

b. Transport

Transport zamierza się realizować w dwóch etapach:

Faza I: Wczesne rozwinięcie jednostek Sił Szybkiego Reagowania, realizowane będzie wszystkimi dostępnymi środkami transportu.

Faza II: Równomierne wykorzystanie środków do przegrupowania sił, zapewni ciągłość realizacji wsparcia logistycznego.

c. Wsparcie medyczne

Będzie realizowane w ramach odpowiedzialności narodowej

d. HNS

HNS jest warunkiem osiągnięcia sukcesu całej operacji. Wsparcie w ramach HNS realizowane będzie na podstawie porozumień wewnątrz SOJUSZU.

/Szczegółowe ustalenia zawiera Aneks D/.

5. Dowodzenie i łączność

- a. SD LFCC – BERLIN.
Zapasowe SD – LEIPZIG.
- b. Aneks G (Łączność i informatyka).

.....
/ - /

- Aneksy:
- A. Podział sił.
 - B. Plan przegrupowania (oddzielne wydawnictwo)
 - C. Wsparcie logistyczne.
 - D. HNS (wsparcie państwa „Gospodarza”)
 - E. Łączność i informatyka.

Rozdzielnik.

Zewnętrzny: Egz. nr

Do realizacji:

Korpus Północ-Wschód	1
Korpus NL/GE	2
Korpus Sił Szybkiego Reagowania	3
Korpus AM/GE	4

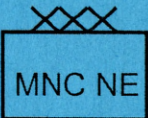
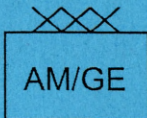
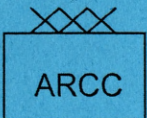
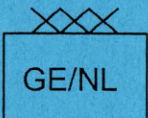
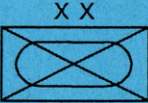
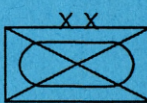
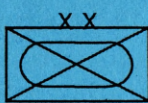
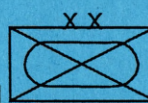
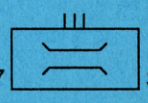
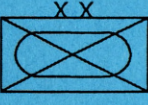
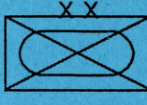
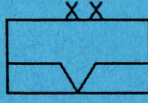
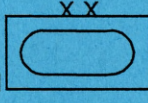
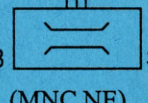
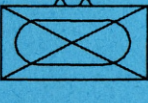
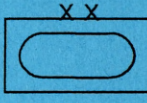
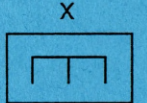
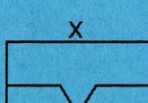
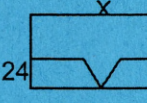
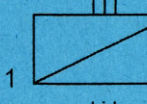
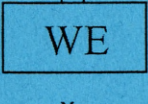
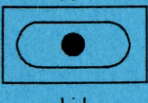
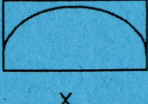
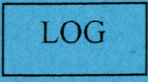
Do wiadomości:

SKOP 1	5
SKOP 2	6
ND	7
DSP	8

ANEKS A

Do Dyrektywy Operacyjnej Nr 1 LFCC „SOJUSZ”
190800ACZERWIEC2002

PODZIAŁ SIŁ LFCC „SOJUSZ”

 LFCC SOJUSZ		Dyrektywa Operacyjna Nr 1/2002		190800A CZERWIEC	
UWAGI	 MNC NE	 AM/GE	 (-)	 GE/NL	POZOSTAŁE JEDNOSTKI
	OPCOM	OPCOM	OPCOM	OPCOM	OPCON
Pozostałe struktury organizacyjne jednostek rodzajów wojsk znajdujących się w aneksach i w założeniu dla „SOJUSZU”	1 DA	1 AM	3 UK	1 NL	7 SL (MNC NE)
	12 GRYF	7 AM	 MND (C)	1 GE	8 SL (MNC NE)
	14 GE	10 GE	4 	11 NL	
	24 				
	1 				
	1 WE				
	1 				
	1 				
	1 LOG				

ANEKS C

Do Dyrektywy Operacyjnej Nr 1 LFCC „SOJUSZ”
190800ACZERWIEC2002

ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE

1. INFORMACJE OGÓLNE

a. Urządzenia logistyczne działające na korzyść Korpusu PIn-Wsch (MNC NE)

- (1) stacjonarne źródła zaopatrzenia – apendyks A;
- (2) stacjonarne warsztaty remontowe – apendyks B;
- (3) obiekty służby zdrowia – apendyks C;
- (4) normy zużycia ŚBiM – apendyks D;

b. Zadanie

Główny wysiłek zabezpieczenia logistycznego korpusu skupić na organizacji systemu logistycznego oraz zapewnieniu ciągłej realizacji zadań zabezpieczenia logistycznego w toku przegrupowania zgodnie z przyjętym zamiarem działania.

Do czasu rozpoczęcia przegrupowania:

- (1) zgromadzić zapasy zaopatrzenia według obowiązującego urzutowania;
- (2) odtworzyć zdolność techniczną podstawowego UiSW oraz wyewakuować uszkodzone UiSW;

2. ZABEZPIECZENIE MATERIAŁOWE I TECHNICZNE:

a. Zaopatrzenie:

- (1) wielkość zapasów ŚBiM – według obowiązującego urzutowania;
- (2) normy zużycia ŚBiM – patrz apendyks D;
- (3) organizacja zaopatrywania:

(a) klasa I (żywność i woda)

- (1) żywność – dowóz żywności podczas przygotowania działań i w toku przegrupowania realizować transportem korpusu i związków taktycznych ze składów w ilościach wskazanych w apendyksie A. Do odtworzenia zapasów w rejonie wyjściowym żywność pobierać z:
 - Składu Żywności w KOŁOBRZEGU,
 - Składu Żywności w SZCZECINIE;

- (2) woda – w czasie przygotowania do przegrupowania wykorzystywać ujęcia wodne wskazane przez przedstawicieli WSzW. W toku przegrupowania zaopatrywanie w wodę realizować w ramach HNS z ujęć wskazanych przez przedstawicieli SILESII. W wypadku niedoboru wody w pierwszej kolejności wykorzystać własne możliwości jej pozyskiwania.

(b) klasa II (przedmioty zaopatrzenia mundurowego i wyposażenia indywidualnego):

- (3) dowóz przedmiotów zaopatrzenia mundurowego i wyposażenia indywidualnego w czasie przygotowania działań i w toku przegrupowania realizować transportem

korpusu i związków taktycznych ze składów w ilościach wskazanych w apendyksie A. Do odtworzenia zapasów w rejonie wyjściowym przedmioty zaopatrzenia mundurowego i wyposażenia indywidualnego pobierać ze:

- Składu Mundurowego w SZCZECINIE;

(c) **klasa III** (materiały pędne i smary)

(1) dowóz materiałów pędnych i smarów w czasie przygotowania działań i w toku przegrupowania realizować transportem korpusu i związków taktycznych ze składów w ilościach wskazanych w apendyksie A.

(2) Do odtworzenia zapasów w rejonie wyjściowym mps pobierać z:

(a) Składów MPS:

- 1 Skład KARLINO: ON – 300 ton, BS – 150 ton;
- 2 Skład KOSZALIN: ON – 300 ton, PL – 450 ton;

(b) ZGPN CPN:

- ŚWIDWIN: ON – 150 ton;
- KOŁOBRZEG: ON – 150 ton;
- ŚWINOUJŚCIE: ON – 150 ton;
- WOLIN: ON – 100 ton;
- TRZEBIATÓW: ON – 100 ton;
- GOLENIÓW: ON – 150 ton, BS 50 ton;
- STARGARD SZCZECZ.: ON – 100 ton, BS – 50 ton;

(c) brakujące ilości paliw można dodatkowo pobierać ze Składu MPS w BIAŁUNIU.

(3) Do odtworzenia zapasów w rejonie ześrodkowania mps pobierać z:

(d) Składów MPS:

- 1 Skład WŁOCŁAWEK: ON – 200 ton, BS – 150 ton;
- 2 Skład KONIN: ON – 150 ton, PL – 250 ton;

(e) ZGPN CPN:

- KALISZ: ON – 150 ton;

(d) **klasa IV** (materiały budowlane i konstrukcyjne)

zaopatrywanie w materiały budowlane i konstrukcyjne realizować w ramach HNS ze wskazanych źródeł przez przedstawicieli SILESII;

(e) **klasa V** (środki bojowe)

(1) w okresie przygotowania działań zapasy amunicji uzupełnić do pełnych norm w związkach taktycznych i oddziałach oraz odtworzyć w składach korpusu wykorzystując w tym celu własny transport z:

- Składu Amunicji GOLENIÓW,
- Składu Amunicji i Sprzętu Uzbrojenia BIAŁOGARD;
- Brakujące ilości środków bojowych można dodatkowo pobierać ze Składu Amunicji MOSTY;

(2) w toku przegrupowania w pierwszej kolejności wykorzystywać środki bojowe ze składów organizowanych na bazie własnych i przydzielonych sił i środków logistycznych.

(f) **klasa VI** (artykuły handlu wojskowego)

(1) zaopatrywanie w artykuły handlu wojskowego w czasie przygotowania działań realizować w oparciu o źródła wskazane przez przedstawicieli WSzW. W toku przegrupowania pozyskiwać je w ramach HNS ze źródeł wskazanych przez przedstawicieli SILESII;

(g) klasa VII (uzbrojenie i sprzęt wojskowy)

- (1) w czasie przygotowania do działań nie przewiduje się dostarczania nowego UiSW,
- (2) w toku przegrupowania UiSW podlegające remontowi 4 R dostarczane będzie do stacji wyładowania i punktów spotkania wskazanych przez G4 korpusu pIn-wsch;

(h) klasa VIII (leki, środki opatrunkowe i sprzęt sanitarno – medyczny)

- (1) dowóz leków, środków opatrunkowych i sprzętu sanitarno - medycznego w czasie przygotowania działań i w toku przegrupowania realizować transportem korpusu i związków taktycznych ze składów w ilościach wskazanych w apendyksie A. Do odtworzenia zapasów w rejonie wyjściowym leki, środki opatrunkowe i sprzęt sanitarno – medyczny pobierać z Bazy Zaopatrzenia Medycznego przy 104 SW SZCZECIN;

(i) klasa IX (podzespoły, części zamiennie oraz materiały eksploatacyjne)

- (1) dowóz podzespołów, części zamiennych oraz materiałów eksploatacyjnych w czasie przygotowania działań i w toku przegrupowania realizować transportem korpusu i związków taktycznych ze składów wskazanych w apendyksie B,
- (2) zdekompletowane zestawy remontowe gromadzić w wyznaczonych miejscach, które należy wskazywać w meldunkach dobowych. W zależności od potrzeb ewakuowane będą przez bataliony transportowe 1Blog. Za załadowanie w/w zestawów odpowiada korpusu pIn-wsch,
- (3) odzyskane części i podzespoły z uszkodzonego UiSW w pierwszej kolejności wykorzystywać jako własne zapasy części zamiennych. Zapasy nadwyżkowe gromadzić razem z zestawami zdekompletowanymi,
- (4) zdobycz wojenną wykorzystywać we własnym zakresie, oprócz najnowszych egzemplarzy UiSW, które należy transportem korpusu dostarczyć do wskazanych wojskowych przedsięwzięciach remontowo-produkcyjnych;

(j) klasa X (artykuły powszechnego użytku)

zaopatrywanie w artykuły powszechnego użytku w czasie przygotowania działań realizować w oparciu o źródła wskazane przez przedstawicieli WSzW. W toku przegrupowania pozyskiwać je w ramach HNS ze źródeł wskazanych przez przedstawicieli SILESII;

b. Transport

- (1) dla zapewnienia ciągłości dowozu ŚBiM oraz ewakuacji materiałowej, technicznej i medycznej siły uładu poza militarnego (Ministerstwa Transportu i Gospodarki Morskiej) utrzymują w przejezdności wskazane drogi.

c. Służby/obsługa

dotyczy wszystkich związków taktycznych i samodzielnych oddziałów – jak dotychczas;

d. Siła robocza

pozyskiwanie siły roboczej w czasie przygotowania działań uzgadniać z przedstawicielem WSzW. W toku przegrupowania pozyskiwać je w ramach HNS w miejscach wskazanych przez przedstawicieli SILESII;

e. Remonty i obsługiwane techniczne**(1) Rozpoznanie**

rozpoznanie techniczne organizować i prowadzić wykorzystując własne siły i środki logistyczne według obowiązujących zasad;

(2) Ewakuacja

- (a) w czasie przygotowania działań w wypadku braku możliwości remontowych uszkodzone UiSW ewakuować do warsztatów znajdujących się przy Składach Technicznych STARGARD SZCZ., SZCZECIN, ŚWIDWIN, TRZEBIATÓW oraz do RWT BIAŁOGARD, NOWOGARD, KOŁOBRZEG;
- (b) w toku przegrupowania uszkodzone UiSW wymagający remontów 4R i 5R oraz nadwyżkowy fundusz remontowy korpusu ewakuować do stacjonarnych zakładów i warsztatów remontowych wojskowych oraz gospodarki narodowej wskazanych w apendyksie B;

(3) Remont

- (a) w czasie przygotowania działań prowadzić remonty priorytetowego, uszkodzonego UiSW,
- (b) w toku przegrupowania organizować i prowadzić remonty wykorzystując własne i przydzielone siły i środki logistyczne według obowiązujących zasad.

3. ZABEZPIECZENIE MEDYCZNE**a. Ewakuacja**

- (1) w czasie przygotowania działań rannych i chorych żołnierzy ewakuować do szpitali społecznej służby zdrowia:
 - KOŁOBRZEG: 100 łóżek,
 - SZCZECIN: 50 łóżek,
 - ŚWIDWIN: 100 łóżek;
- (2) w toku przegrupowania rannych i chorych ewakuować transportem korpusu i związków taktycznych do szpitali wojskowej i cywilnej służby zdrowia wyszczególnionych w apendyksie C.

b. Hospitalizacja

rannych i chorych w czasie przygotowania i w toku przegrupowania hospitalizować według obowiązujących zasad.

4. SPRAWY PERSONALNE

- a. meldunki o stanie osobowym składać do 20.00 każdego dnia. W wypadku masowych strat – natychmiast;
- b. dot. jeńców wojennych – z jeńcami wojennymi postępować według obowiązujących zasad;
- c. dot. grzebienia poległych i zmarłych – postępować według obowiązujących zasad;

5. WSPÓŁPRACA WOJSKOWO – CYWILNA

- a. Wykorzystywać terenową infrastrukturę logistyczną – według obowiązujących zasad;
- b. Nawiązać współpracę z jednostkami układu poza militarnego obejmującymi zasięgiem działania rejon wyjściowy korpusu płn-wsch w zakresie:

- utrzymania wydzielonych ciągów komunikacyjnych i odcinków dróg leśnych,
- ochrony pożarowej wojsk,
- obrony jednostek logistycznych w rejonach rozmieszczenia.

6. INFORMACJE DODATKOWE

- a. obronę i ochronę jednostek i urządzeń logistycznych realizować własnymi siłami i środkami we współdziałaniu z oddziałami rodzajów wojsk działającymi w obszarze korpusu.

7. DOWODZENIE I ŁĄCZNOŚĆ

- a. **Rozmieszczenie stanowisk dowodzenia:**
jak w aneksie E – ŁĄCZNOŚĆ I INFORMATYKA;
- b. **Ograniczenia w łączności:**
jak w aneksie E – ŁĄCZNOŚĆ I INFORMATYKA;

Odpowiedzialny za uzgodnienia

Kowalski
plk

Apendyksy:

- A. Przydział stacjonarnych źródeł zaopatrzenia;
- B. Przydział stacjonarnych warsztatów remontowych;
- C. Przydział obiektów służby zdrowia.
- D. Normy zużycia środków bojowych i materiałowych;

APENDYKS A. Przydział stacjonarnych źródeł zaopatrzenia dla K Pln-wsch w okresie przygotowania do działań i przegrupowania
A. Amunicji (ton)

Źródło zaopatrzenia	Sirzelecka	Sirzelecka pokładowa	Moździerzowa	Art. ppanc	Art. do ogn. pośr	Rakietowa	Czołgowa	Plot	PPK	PPK na wozach	RAZEM
OSA MOSTY	300/-	160/-	800/-	1200/-	2000/-	1300/-	1800/-	800/-	20/-	-	8380
OSA I U BIAŁOGARD	400/-	150/-	600/-	800/-	2200/-	1600/-	1800/-	600/-	45/-	160/-	8355
S/W MIĘDZYCHÓD	100/-	-	400/200	200/400	600/400	400/-	400/400	100/-	-	-	2200/1400
S/W STRZELCE KRAJEŃSKIE	-/100	-/50	400/200	400/200	600/600	200/-	200/-	100/150	-	-	1900/1300
S/W ZŁOTÓW	100/-	-	-/200	300/200	600/600	400/200	600/400	200/-	-	-	2200/1600
S/W TRZCIANKA	-	40/-	-/400	100/200	600/200	200/400	800/200	160/100	-	-	1900/1500
S/W KALISZ	-	-	-/400	-/600	-/1000	-/900	-/800	-/300	-/300	-	4300
S/W KOŁO	-/300	-/100	-/300	-/250	-/500	-/600	-	-/250	-	-/250	2550
S/W GOSTYNIN	-/600	-/100	-/350	-/400	-/200	-/400	-/600 Leopard	-/200	-	-	2850
RAZEM	1900	600	4250	5250	10300	6600	7800	2950	365	410	40425

Uwaga: 150/200 - licznik dostawa w okresie przygotowania działań mianownik dostawa po przegrupowaniu

B. Środków materiałowych

Wyszczególnienie	Paliwa			Żywność (ton)	Umundur. (kpl.)	Mater. medycz. zabezp. boj. (ton)	Handel wojskowy (ton)
	BS (ton)	ON (ton)	PL (ton)				
1	3	4	5	6	7	8	9
CPN ŚWINOUJSCIE	300	300	1500				
CPN WOLIN	200	200					
CPN ŚWIDWIN	200	600	2000				
CPN GOLENIÓW	50	300	750				
CPN STARGARD SZC.	50	200					
CPN KOŁOBRZEG	200	300					
CPN RESKO	50	400					
CPN PLOTY	100	400					
CPN GRYFINO	100	600					
CPN TRZEBIATÓW	300	400					
CPN GRYFINO	100	400					
S/W SZCZECIN	200	600	1250				
S/W NOWOGARD	300	700					
SK MPS KOŁOBRZEG	200	1200	1500				
SK MPS BIALUŃ	150	600					
SK MPS KOSZALIN	200	2200	1500				
CPN WŁOCŁAWEK	200	250					
CPN JAROCIN	350	150					
S/W KONIN	600	400					
CPN PŁOCK	2500	3000	2000				
RAZEM	6350	13200	10500				
SK KOSZALIN				540			
SK SZCZECIN				260			
Hurtownie spozyw:							
PIŁA				60			
ZŁOCIEN				80			
BIAŁOGARD				80			
GOLENIÓW				60			
GORZÓW WLKP.				40			
PÓLCZYN ZDR.				160			
SK KUTNO				300			
SK TOTUŃ				450			
Hurtownie spoj. do wyk. w ramach HNS:							
POZNAŃ				60			
GNIEWKOWO				40			
GNIEZNO				60			
RAZEM				1440			
SK KOŁOBRZEG					4800		
SK SZCZECIN					3200		
SK KUTNO					1500		
SK TORUŃ					2000		
RAZEM					11500		

1	3	4	5	6	7	8	9
BZMed SZCZECIN						12000	
BZMed BIAŁOGARD						6000	
BZMed ŁÓDŹ						5000	
RAZEM						23000	
OWCH SZCZECIN							20
OWCH KOŁOBRZEG							30
OWCH ŁÓDŹ							30
OWCH ŁOWICZ							20
RAZEM							100
OGÓLEM	6350	13200	10500	1440	11500	23000	100

APENDYKS B. Przydział stacjonarnych warsztatów remontowych na okres przygotowania działań i przegrupowania dla K PIn-wsch

Jednostka remontowa	Miejscowość
<p><u>Sprzęt czołgowo-samochodowy i uzbrojenia:</u> Rejonowe Warsztaty Techniczne</p> <p>Stacjonarne Kompanie Remontowe</p>	<p>BIAŁOGARD, KOŁOBRZEG, SZCZECIN, LIPNO, PŁOCK, GOLENIÓW, ŚWIDWIN, TRZEBIATÓW, GRYFINO, NOWOGARD, STARGARD SZCZECIŃSKI, OSTRÓW WLKP.</p>
<p><u>Sprzęt mps</u> Warsztaty i Składnica Sprzętu MPS</p>	<p>CHOCIWEL, PŁOCK</p>
<p><u>Sprzęt żywnościowy</u> Warsztat Produkcyjno-Uslugowy Warsztat Produkcyjno-Uslugowy Warsztat Produkcyjno-Uslugowy</p>	<p>KOSZALIN KOŁOBRZEG WRZEŚNIA</p>
<p><u>Sprzęt Służby Zdrowia</u> Zakład Techniki Medycznej Warsztaty Naprawy Sprzętu</p>	<p>SZCZECIN KOŁOBRZEG, ŁÓDŹ</p>
<p><u>Materiały eksploatacyjne</u></p>	<p>S/W PIŁA, SK TORUŃ, S/W KONIN</p>

APENDYKS C. Przydział obiektów służby zdrowia dla K Płn-wsch

Wyszczególnienie obiektów	Liczba łóżek
104 SW SZCZECIN	1200
105 SW KOSZALIN	1000
106 SW KOŁOBRZEG	950
Szpitala społecznej służby zdrowia:	
ŚWINOUJŚCIE	1300
BIAŁOGARD	900
TRZEBIATÓW	450
KAMIEŃ POM.	450
DRAWSKO POMORSKIE	250
MIROSŁAWIEC	150
STARGARD SZCZECIŃSKI	550
GOLENIÓW	600
NOWOGARD	250
KALISZ POMORSKI	260
WĘGORZYNO	80
CZAPLINEK	300
Szpitala społecznej służby zdrowia do wykorzystania w ramach HNS:	
SP ZOZ POZNAŃ	600
108 SW POZNAŃ	
WSPLek SP ZOZ KONIN	350
104 SW ŁÓDŹ	250
110 SW SP ZOZ ŁÓDŹ	300
SP ZOZ MSWiA ŁÓDŹ	450
Ogółem 21 szpitali	10640

APENDYKS D. Normy zużycia ŚBiM na okres przegrupowania K PIn-wsch

Rodzaj zaopatrzenia	Norma zużycia
1. Rakiety i amunicja	
(a) rakiety Z-Z	-
(b) rakiety Z-P KUB	-
(c) rakiety Z-P OSA/ROLAND	-
(d) rakiety STRZAŁA-2/ GROM/ IGŁA/SINGER	0,1
(e) amunicja strzelecka	0,1
(f) amunicja strzelecka pokładowa	0,3
(g) amunicja moździerzowa ponadto:	
- pociski amunicji dymnej do M120,	-
- pociski amunicji oświetlającej do M120,	-
(h) amunicja art. do ognia pośredniego ponadto:	
- 152 mm pociski z NZJU;	-
(i) amunicja raketowa BM-21 ponadto:	
- amunicja do minowania narzutowego;	-
- MLRS;	-
(j) amunicja przeciwpancerna	-
(k) PPK	-
(l) amunicja czołgowa i BWP	-
(m) amunicja przeciwlotnicza	0,2
2. Miny i materiały wybuchowe	
(a) miny przeciwpancerne	-
(b) miny przeciwpiechotne	-
(c) ładunki wydłużone	-
(d) materiał wybuchowy	-
3. Środki materiałowe	
(a) paliwa płynne:	
- benzyna samochodowa	4,5
- olej napędowy	5,5
(b) pozostałe środki materiałowe	według obowiązujących norm

ANEKS D

Do Dyrektywy Operacyjnej Nr 1 LFCC „SOJUSZ”
190800 A CZERWIEC 2001

HNS – WSPARCIE PAŃSTWA „GOSPODARZA”

1. Misja

Ułatwić i skoordynować zakup oraz przydział wsparcia państwa-gospodarza (HNS) w SILESII jako uzupełnienia organicznych możliwości logistyki wojsk SOJUSZU w zakresie zabezpieczenia rozwinięcia sił i podtrzymywania ich zdolności do działań.

2. Położenie

W związku z zaostreniem sytuacji kryzysowej Naczelny Dowódca SZ SOJUSZU w Europie zamierza przenieść będące do dyspozycji siły i rozmieścić je w SILESII.

3. Ocena zagrożeń

Możliwe są próby szpiegostwa, sabotażu i dywersji obywateli ze strony SILESII i sił specjalnych KARPATII, sympatyzowanie z nimi i działania psychologiczne (PsyOp).

4. HNS – założenia

- a. Umowa HNS z Rządem SILESII jest zawarta.
- b. Zidentyfikowane są wstępne zestawienia potrzeb (SOR) państw wysyłających (SN).
- c. Należy powołać stosowny połączony komitet koordynacyjny ds. HNS (JHNSCC) i podkomisje planujące (dla MNC) do wypracowania szczegółowego zestawienia potrzeb i negocjowania porozumień technicznych (TA) przez JHNSCC.
- d. następnie podjęte zostaną prace nad wspólnymi uzgodnieniami wdrożeniowymi.

5. Realizacja wsparcia (HNS)

a. Ogólna

- (1) Podstawowe wsparcie HNS będzie realizowane przez okręgi wojskowe SILESII, z którymi należy uzgodnić dyslokację sił i środków oraz skoordynować wsparcie dla przemieszczenia i rozmieszczenia wojsk.
- (2) Okręgi wojskowe SILESII będą wspierały działania wojsk SOJUSZU na administrowanych obszarach podległymi siłami OT i logistyki stacjonarnej, będą pośredniczyły w kontaktach z władzami i organizacjami oraz kontraktowanymi dostawcami towarów i usług.

b. Okręgi wojskowe SILESII

Zapewnią:

- (1) wymagany dostęp do lotnisk (SPOD/E), stacji kolejowych (RHOD), kolei i dróg potrzebnych do przemieszczenia wojsk, będą kierowały ruchem i transportem, zapewnią ochronę obiektów i przemieszczanych wojsk (Force Protection) oraz niezbędną pomoc publicznych i handlowych podmiotów;
- (2) poligony lub rejony zakwaterowania przejściowego wojsk jako rejony rozmieszczenia i wyczekiwania w odpowiednim rozmiarze i z dostępną infrastrukturą dla wsparcia przyjęcia wojsk SOJUSZU – sił wzmocnienia dla SILESII.

c. Koncepcja wsparcia

- (1) Odpowiedzialność za zabezpieczenie logistyczne pozostaje w gestii narodowej.
- (2) Dowódcy SOJUSZU określą priorytety dostępu do zasobów państwa-gospodarza ażeby:
 - a) zmniejszyć konkurencję o zasoby;

- b) ekonomizować działania;
 - c) skoordynować wsparcie;
 - d) zapobiec zakłóceniom.
- (3) Dowódcy SOJUSZU nawiążą współpracę z Zespołami Łącznikowymi ds. HNS SILESII, które maksymalnie możliwie ułatwią uzyskanie dostępu do wsparcia.
 - (4) Dowódcy kontyngentów (sił) państw wysyłających (SN) będą odpowiedzialni za zarządzanie materiałami, usługami, obiektami i pomocą dostarczonymi przez państwo-gospodarza (HN).
 - (5) Wszyscy dowódcy narodowi są odpowiedzialni za zapewnienie, że podległy personel zastosuje się do umowy SOJUSZ SOFA, umowy o HNS oraz poczynionych innych uzgodnień.
 - (6) HNS będzie dostarczany zgodnie ze złożonymi zestawieniami potrzeb (SOR) i zatwierdzonymi (przyjętymi) przez państwo-gospodarza.
 - (7) HNS będzie realizowany w dwóch fazach:
 - (a) Faza I: Ostrzeżenie i aktywacja
Dowództwa oraz wyznaczone siły mają osiągnąć gotowość do rozwinięcia oraz ustanowić współdziałanie z organami i punktami kontraktowymi (POC) państwo-gospodarza. Państwo-gospodarz rozwinie i uruchomi punkty przyjęcia (APOD i RHOD), linie komunikacyjne (LOC) oraz rejonu rozmieszczenia wojsk SOJUSZU. Rozpozna stan obiektów, kolei i dróg. Powiadomi właściwych dowódców SOJUSZU o gotowości do wsparcia/przyjęcia sił wzmocnienia.
 - (b) Faza II: Przemieszczenie wojsk SOJUSZU do SILESII.
Siły okręgów wojskowych SILESII zapewnią pomoc w sprawnym lądowym i ewentualnie – powietrznym przemieszczeniu wojsk i materiałów SOJUSZU, zapewnią:
 - łączność;
 - rozpoznanie terytorialne i wsparcie informacyjne;
 - pracę stacji kolejowych (RHOD) i – ewentualnie – lotnisk (APOD);
 - osłonę techniczną dróg i kolei;
 - dostęp do Krajowego Systemu Telekomunikacyjnego;
 - ochronę dróg i na zewnątrz rejonów rozmieszczenia wojsk;
 - oficerów łącznikowych;
 - tłumaczy.
 Będą kierowały ruchem. Będą informowały o postępie przemieszczania.

d. Ruch wojsk i transport

- (1) Wsparcie przemieszczenia i rozwinięcia wojsk planować z wykorzystaniem *Informatora o możliwościach wsparcia państwa-gospodarza (HNS) w SILESII (CapCat)*.
- (2) Ruch podległych wojsk planują ich dowódcy.
- (3) Dowódcy SOJUSZU koordynują (zarządzają) wykonanie marszu przez podległe wojska. Organy kierowania ruchem państwa-gospodarza kontrolują ruch wojsk SOJUSZU i koordynują go z narodowym ruchem wojsk i cywilnym, zgodnie z priorytetami określonymi przez właściwych dowódców SOJUSZU.
- (4) Ruch pomiędzy rejonami rozmieszczenia wojsk oraz z- i do- stacji kolejowych odbywa się po drogach i w czasie uzgodnionym z właściwymi organami państwa-gospodarza.

e. Rozwinięcie / rozmieszczenie wojsk

- (1) Do czasu wprowadzenia w SILESII określonego stanu nadzwyczajnego wojska SOJUSZU można rozmieścić na wskazanych poligonach oraz w rejonach zakwaterowania przejściowego. Dopuszczalne, niezbędne odstępstwa należy uzgodnić z właściwymi organami państwa-gospodarza.

- (2) Pośrednikiem w zawieraniu pisemnych umów z właścicielami wykorzystywanych nieruchomości i obiektów są wskazywane organy państwa-gospodarza.
- (3) Wykorzystanie nieruchomości i urządzeń w SILESII odbywa się zgodnie z zasadami określonymi w ustawie o zakwaterowaniu SZ SILESII z 26.06.1995 r. (DzU nr 86, poz. 433 z późn.zm., art. 7) i rozporządzenia Rady Ministrów z 5.02.2002 r. o świadczeniach na rzecz obronności (DzU nr 18 poz. 168) na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego.
- (4) Rozmieszczenie / wejście wojsk do innych, zaplanowanych rejonów wyjściowych do walki następuje po wprowadzeniu przez Rząd SILESII stanu wyjątkowego lub wojennego albo w czasie konfliktu zbrojnego na podstawie decyzji dowódców SOJUSZU. (Pisemne decyzje o zajęciu nieruchomości z rygorem natychmiastowej wykonalności wręcza się właścicielom).

f. Ochrona wojsk, bezpieczeństwo baz i garnizonów

- (1) Celem ataku wrogich sił mogą być obiekty infrastruktury komunikacyjnej i logistycznej oraz przemieszczane wojska.
- (2) Misję prewencyjnej ochrony wojsk i obiektów realizują okręgi wojskowe państwa-gospodarza na drogach przemieszczania wojsk i wokół baz, garnizonów i rejonów rozmieszczenia wojsk SOJUSZU przez odpowiednią dyslokacją odwodów i reagowanie na zagrożenie.
- (3) W MNC i ZT SOJUSZU wyznaczyć dowódców odpowiedzialnych za działania tyłowe oraz kontrolę i usuwanie szkód w terenie.
- (4) OW SILESII i MNC SOJUSZU wyznaczą odwody w sile co najmniej batalionu do zwalczania dywersji przeciwnika z gotowością wejścia do akcji po 6 godz. od zawiadomienia, WSzW SILESII i ZT SOJUSZU – odwody w sile do kompanii z gotowością 2 godzin.
- (5) Skoordynować plany ochrony (działań tyłowych) sił SOJUSZU i państwa-gospodarza.
- (6) OW i WSzW będą w gotowości do wydzielenia eskorty konwojom przewożącym materiały niebezpieczne.
- (7) Zapewnią dostęp do sieci ostrzegania, alarmowania i rozpoznania OPL i OPBMAR oraz ratownictwa OPChem, ppoż, techniczne i komunalne.
- (8) Przybywające z pomocą odwody przechodzą w podporządkowanie (OPCON) dowódców baz i jednostek, którym udzielają wsparcia /pomocy, na czas ich realizacji.

6. Wsparcie logistyczne

Zabezpieczenie logistyczne sił realizujących HNS pozostaje w gestii ;narodowej.

7. Dowodzenie i łączność

- a. Przez centra działań tyłowych oraz zespoły HNS.
- b. Łączność – przez Krajową Sieć Telekomunikacyjną SILESII.

ANEKS E

Do Dyrektywy Operacyjnej Nr 1 LFCC „SOJUSZ”
190800ACZERWIEC2002

ŁACZNOŚĆ I INFORMATYKA

1. SYTUACJA

- a. Przeciwnik
- b. Wojska własne
WŁ SD KWŁąd – BERLIN,
WŁ ZSD KWŁąd – LEIPZIG,
- c. Na obszarze państw SOJUSZU funkcjonuje stacjonarny system łączności Sił Zbrojnych.
Położenie węzłów łączności stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej – apendyks 2.

2. ZADANIE

Zadaniem Wojsk Łączności jest zapewnienie łączności wojskom lądowym SOJUSZU podczas przegrupowania oraz w operacji obronnej

3. REALIZACJA

a. Zamiar działania

Łączność Komponentu Wojsk Lądowych dla potrzeb dowodzenia, współdziałania, powiadamiania, ostrzegania oraz alarmowania zapewnić wykorzystując w pierwszej kolejności potencjał istniejącej bazowej sieci łączności obszaru działań, a w następnej kolejności polowych sieci łączności.

Szczególny wysiłek zwrócić na zabezpieczenie łączności stanowisk dowodzenia Komponentu WŁąd z Korpusem Sił Szybkiego Reagowania (ARRC), K MNC NE oraz z siłami Obrony Terytorialnej SILESII .

b. pdow

Być w gotowości do wsparcia środkami polowymi funkcjonowania stanowisk dowodzenia podczas przegrupowania i w rejonach ześrodkowania. Termin i miejsce będzie podane w oddzielnym rozkazie.

c. BRLK

Wzmocnić środkami polowymi sieć łączności w rejonie ześrodkowania K MNC NE oraz ARRC. W tym celu wzmocnić WŁ w rej. ŁASKU - WIEWIÓRCZYNA, w rej. ZGIERZA i w rej. PABIANIC. Termin osiągnięcia gotowości łączności do obowiązującego potencjału 212200 CZERWIEC.

Rozwinąć PWS w rejonach:

- PWS B-23 – w rej. PABIANICE,
- PWS B-24 – w rej. ŁASK - WIEWÓRCZYN,
- PWS B-25 - w rej. ZGIERZ.

d. K MNC NE

Dla potrzeb łączności Korpusu wzmocnić własnymi siłami i środkami elementy funkcjonującej stacjonarnej sieci łączności na drogach przegrupowania i w rejonie ześrodkowania. Łączność współdziałania – na ogólnych zasadach. W łączności współdziałania z siłami OT SILESII wykorzystywać w pierwszej kolejności sieć stacjonarną. Łączność radiowa i poczta polowa - jak dotychczas. Dane do organizacji łączności radiowej w apendyksie 1-łączność radiowa. Dane do organizacji poczty polowej w apendyksie 4-poczta polowa.

e. K GE/NL

Dla potrzeb łączności Korpusu wzmocnić własnymi siłami i środkami elementy funkcjonującej stacjonarnej sieci łączności. Łączność współdziałania – na ogólnych zasadach. W łączności współdziałania wykorzystywać w pierwszej kolejności sieć stacjonarną. Łączność radiowa i poczta polowa - jak dotychczas. Dane do organizacji łączności radiowej w apendyksie 1-łączność radiowa. Dane do organizacji poczty polowej w apendyksie 4-poczta polowa.

f. Korpus Sił Szybkiego Reagowania (ARRC)

Dla potrzeb łączności Korpusu wzmocnić własnymi siłami i środkami elementy funkcjonującej bazowej sieci łączności SOJUSZU na drogach przegrupowania i w rejonie ześrodkowania. Łączność współdziałania – na ogólnych zasadach. W łączności współdziałania wykorzystywać w pierwszej kolejności sieć bazową. Łączność radiowa i poczta polowa - jak dotychczas. Dane do organizacji łączności radiowej w apendyksie 1-łączność radiowa. Dane do organizacji poczty polowej w apendyksie 4-poczta polowa.

g. K AM/GE

Dla potrzeb łączności Korpusu wzmocnić własnymi siłami i środkami elementy funkcjonującej sieci stacjonarnej. Łączność współdziałania – na ogólnych zasadach. W łączności współdziałania wykorzystywać w pierwszej kolejności sieć stacjonarną. Łączność radiowa i poczta polowa - jak dotychczas. Dane do organizacji łączności radiowej w apendyksie 1-łączność radiowa. Dane do organizacji poczty polowej w apendyksie 4-poczta polowa.

h. Wytuczne koordynujące

- (1) Termin gotowości systemu łączności 220000 Czerwiec.
- (2) Bazowy System Łączności SOJUSZU funkcjonuje zgodnie z Procedurami Łączności pk. ZANZIBAR
- (3) Bazowy System Łączności Komponentu Wład funkcjonuje zgodnie z obowiązującymi Procedurami Łączności pk. SPOKÓJ.
- (4) Kontrola czasu – w sieci radiowej współdziałania 00038 o godz.17.15 i w sieci bazowej o 23.15.
- (5) Ochronę systemu łączności przed rozpoznaniem i przeciwdziałaniem przeciwnika realizować zgodnie z wytycznymi zawartymi w Procedurach Łączności i ustaleniami przekazanymi wcześniej.
- (6) Łączność środkami kablowymi i radioliniowymi:
220000 Czerwiec, w systemie stacjonarnym przejść na dane zawarte w Procedurze

Łączności o kodzie: BANITA 4.

W razie konieczności wykorzystania dodatkowych relacji w sieci bazowej zapotrzebowania składać z wyprzedzeniem 12 godzin do terminu realizacji.

(7) Łączność środkami radiowymi:

Na sygnał GRANICA zmienić obowiązujące Procedury Łączności na:

Korpus Północno-Wschodni - DIPOL 33

K GE/NL - DIPOL 25

K ARRC - DIPOL 89

K AM/GE - DIPOL 67

4. ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE

a. 212000 CZERWIEC na SD pdow korpusu MNC NE zostaną dostarczone następujące środki łączności - 1 rdst śr.mocy UKF i 2 rdst śr.mocy KF.

b. Do 220100 CZERWIEC do pdow Korpusu Szybkiego Reagowania (ARRC) zostanie wzmocniony 3 rdst. KF i 3 RWŁC-10/T.

c. Pozostałe ustalenia – aneks C (Zabezpieczenie logistyczne)

5. DOWODZENIE I ŁACZNOŚĆ

a. Dowodzenie jednostkami łączności - bez zmian.

b. Kierowanie systemem łączności z PKiZSŁ na SD Komponentu WLąd. W następnej kolejności

- PKiZSŁ na ZSD Komponentu WLąd.

- PKiZSŁ na SD pdow Komponentu WLąd.

- PKiZSŁ na SD K MNC NE

c. Łączność na potrzeby kierowania systemem łączności zgodnie ze stałymi ustaleniami i danymi zawartymi w Procedurze Łączności SAGAN.

.....

Apendyksy:

1. Organizacja łączności radiowej i radiotelefonicznej, w tym:
 - wykaz korespondentów sieci**
 - tabela danych radiowych,*
 - tabela przydziału danych do organizacji łączności radiowej,*
 - wytyczne do organizacji łączności radiowej.*
2. Organizacja łączności radioliniowej i przewodowej, w tym:
 - tabela danych radioliniowych,*
 - tabela przydziału danych radioliniowych do organizacji łączności,*
 - wykaz węzłów telekomunikacyjnych sieci bazowej,**
 - wykazy kierunków radioliniowych,**
 - wykazy kierunków przewodowych oraz traktów grupowych,**
 - wykazy łączy (w tym łączy stacjonarnych),
 - wytyczne do organizacji łączności radioliniowej i przewodowej.*
3. Organizacja łączności specjalnej, utajnionej i bezpieczeństwo łączności, w tym:
 - łączność szyfrowa i kodowa,*
 - łączność utajniona,*
4. Organizacja wojskowej poczty polowej, w tym:
 - grafik przesyłek pocztowych,*
 - numery dla wyznaczenia kursów pocztowych,*
 - wytyczne do organizacji WSP.*
5. Tabela kryptonimów i adresów radiowych węzłów łączności oraz sygnałów rozpoznawczych osób funkcyjnych.*
6. Tabele priorytetów i spis abonentów w ruchu automatycznym.*

* - W ćwiczeniu nie wykonuje się. ** - Wg decyzji ćwiczących.

Apendyks 1. Organizacja łączności radiowej i radiotelefonicznej**1.1. Wykaz korespondentów do tabeli danych radiowych**

Numer S/R (K/R)	Nazwa S/R (K/R)	Korespondenci S/R (K/R)	Dane radiowe S/R (K/R)	Uwagi
00033	Dowodzenia KWŁąd	d-ca MNC NE d-ca AM/GE d-ca ARRC d-ca GE/NL d-ca RRC d-ca FIS	Procedury Łączności DIPOL -03	Uruchomiana na sygnał ZERWA
00038	Współdziałania KWŁąd	d-ca MNC NE d-ca AM/GE d-ca ARRC d-ca GE/NL d-ca RRC d-ca FIS	Procedury Łączności DIPOL -07	Uruchomiana na sygnał ZERWA

1.4. wytyczne do organizacji łączności radiowej

Łączność radiowa KWŁąd powinna funkcjonować w oparciu o sieć stacjonarną pracującą na drogach przegrupowania oraz w rejonach ześrodkowania korpusów i ZT

W przypadku potrzeby wykorzystania sieci radiowych dowodzenia i współdziałania KWŁąd - będą one uruchomiane na SYGNAŁ – ZERWA

Należy w najmniejszym stopniu wykorzystywać sieci łączności radiowej KF

Apendyks 2. Organizacja łączności radioliniowej i przewodowej.

2.2. Wykaz węzłów telekomunikacyjnych sieci bazowej i podstawowej (wyciąg)

Rodzaj węzła	Numer węzła	Rejon rozmieszczenia	Czas got. do pracy	Wyposażenie*	Przydzielenie
ZESTAW „SAMBA“					
GWŁ	2331	WAŁCZ	170600	1x III/2048 2x 512 33775 / 2135	Dla MNC CE
GWŁ	3349	PIŁA	170600	1x III/2048 2x 512 33925 / 2135	
GWŁ	7234	NAKŁO	170600	1x III/2048 2x 512 39425 / 2135	Dla MNC CE
GWŁ	1209	GNIEZNO	170600	1x III/2048 1x 512 45225 / 2135	Dla MNC CE
GWŁ	6734	INOWROCŁAW	170600	1x IV/2048 1x 512 56775 / 2135	
GWŁ	1717	ŻNIN	170600	1x III/2048 2x 512 77225 / 2135	Dla MNC CE
GWŁ	3657	KUTNO	170600	1x III/2048 2x 512 30175/ 2135	

Rodzaj węzła	Numer węzła	Rejon rozmieszczenia	Czas got. do pracy	Wyposażenie*	Przydzielenie
ZESTAW „MIKRUS“					
GWŁ	3274	GORZÓW WLK.	170600	1x III/2048 2x 512 33725 / 1685,5	Dla MNC CE
GWŁ	4956	MIĘDZYCHÓD	170600	1x III/2048 1x 512 36575 / 1685,5	Dla MNC CE
GWŁ	5393	MIĘDZYRZECZ	170600	brak 1x 512 82325 / 1685,5	
GWŁ	4890	SZAMOTUŁY	170600	1x III/2048 1x 512 66775 / 1685,5	Dla MNC CE
GWŁ	1097	POZNAŃ	170600	1x III/2048 2x 512 48775 / 1685,5	Dla MNC CE
GWŁ	5194	WRZEŚNIA	170600	1x IV/2048 2x 512 60125 / 1685,5	
GWŁ	8389	SŁUPCA	170600	1x V/2048 1x 512 33735 / 1685,5	Dla MNC CE
GWŁ	9148	KONIN	170600	1x IV/2048 1x 512 35500 / 1685,5	Dla MNC CE
GWŁ	4454	KOŁO	170600	Brak 2x516 brak/1685,5	
GWŁ	4734	ŚREM	170600	1xIV/2048 2x516 brak/1685,5	

Rodzaj węzła	Numer węzła	Rejon rozmieszczenia	Czas got. do pracy	Wyposażenie*	Przydzielenie
ZESTAW „FAŁA“					
GWŁ	1098	DĘBNO	170600	1x IV/2048 2x 512 44350 / 2907,3	
GWŁ	4959	KOSTRZYŃ	170600	1x V/2048 2x 512 55750 / 2907,3	Dla MNC CE
GWŁ	7940	ŚWIEBODZIN	170600	1x III/2048 2x 512 62350 / 2907,3	Dla MNC CE
GWŁ	8593	SULECIN	170600	1x IV/2048 1x 512 72225 / 2907,3	Dla MNC CE
GWŁ	8309	WOLSZTYN	170600	1x V/2048 2x 512 31225 / 2907,3	Dla MNC CE
GWŁ	4127	KOŚCIAN	170600	1x III/2048 1x 512 50250 / 2907,3	
GWŁ	6964	LESZNO	170600	1x III/2048 2x 512 87250 / 2907,3	Dla MNC CE
GWŁ	1812	GOSTYŃ	170600	1x IV/2048 1x 512 33725 / brak	Dla MNC CE
GWŁ	3768	JAROCIN	170600	brak 2x 512 38775 / 2907,3	
GWŁ	9473	PLESZEW	170600	1x V/2048 1x 512 39450 / brak	Dla MNC CE
GWŁ	8842	KALISZ	170600	1x III/2048 2x 512 81250 / 2907,3	Dla MNC CE
GWŁ	4930	SIERADZ	170600	1x III/2048 2x 512 80275 / 2907,3	

Rodzaj węzła	Numer węzła	Rejon rozmieszczenia	Czas got. do pracy	Wyposażenie*	Przydzielenie
ZESTAW „RAWA“					
GWŁ	3008	ŁODŹ	170600	1x III/2048 2x 512 31225 / 2018,5/1675	Dla MNC CE
GWŁ	9743	TOMASZÓW MAZOWIECKI	170600	1x III/2048 2x 512 52375 / 2018,5	Dla MNC CE
GWŁ	4262	RAWA MAZOWIECKA	170600	1x III/2048 2x 512 33735 / 2018,5	
GWŁ	1015	ŁASK	170600	1x IV/2048 2x 512 32250 / 2018,5	
PWS	B-23	PABIANICE	212200	6x III/2048 6x 512 brak	Dla MNC CE ARRC
PWS	B-24	WIEWIÓRCZYN	212200	5x III/2048 8x 512 brak	Dla MNC CE ARRC
GWŁ		PIOTRKÓW TRYBUNALSKI	170600	1x III/2048 2x 512 40575 / 2018,5/3567,4	
PWS	B-25	ZGIERZ	212200	7x III/2048 3x 512 brak	Dla MNC CE ARRC AM/GE
GWŁ		ŁOWICZ	170600	1x III/2048 2x 512 38525 / 2018,5	Dla MNC CE
GWŁ		GŁOWNO	170600	1x III/2048 1x 512 41225 / 2018,5	
GWŁ		SKIERNIEWICE	170600	1x V/2048 1x 512 48225 / 2018,5/1717,3	

LEGENDA:

* - w snatepującej kolejności podano udostępnione możliwości węzła:

ilość traktów radioliniowych, pasmo EUROCOM, przepustowość

ilość traktów kablowych, przepustowość

częstotliwość UKF, częstotliwość KF – dla radiostacji dostępowej węzła

CZEŚĆ IV

**INFORMACJE OGÓLNE O SYTUACJI WYJŚCIOWEJ
I SIŁACH ZBROJNYCH KARPATII**

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ
WYDZIAŁ STRATEGICZNO- OBRONNY
ZAKŁAD DZIAŁAŃ POŁĄCZONYCH

Jawne/Ćwiczebne
Egz. nr ...

Dla ćwiczących

JEDNOSTRONNE, DWUSZCZEBLOWE ĆWICZENIE
DOWÓDCZO-SZTABOWE

CZERWIEC 2002(K)

INFORMACJE OGÓLNE O SIŁACH ZBROJNYCH KARPATII

SYTUACJA WYJŚCIOWA KARPATII

SYTUACJA POLITYCZNA

Sytuacja polityczna w KARPATII w latach sześćdziesiątych i siedemdziesiątych była niestabilna, a dwoma głównymi, przeciwstawnymi ugrupowaniami politycznymi byli komuniści i monarchiści. Po serii zamachów terrorystycznych na przywódców politycznych, w 1978 roku władzę w państwie przejęła armia. Szef Sztabu ogłosił się dożywotnim prezydentem i ustanowił Radę Republikańską będącą ciałem doradczym rządu we wszystkich sprawach dotyczących wewnętrznego i zewnętrznego bezpieczeństwa KARPATII. Sprawując bezpośrednio nadzór nad wojskiem i policją Rada Republikańska sprawuje faktyczne rządy, a Parlament ustanawia wszystkie zalecane przez nią ustawy. Jednoizbowy Parlament, którego członkowie wywodzą się z rządzonych elit politycznych lub są wysokiej rangi oficerami, nie stanowi realnej opozycji. Główną ideologią jest wiara w scentralizowany reżim, który powinien zapewnić pełny dobrobyt samowystarczalnemu społeczeństwu. Dlatego wejście w sojusze lub aneksje terytoriów w celu zdobycia surowców naturalnych i dostępu do szlaków komunikacyjnych są w pełni akceptowane jeżeli tylko służą celom utrzymania KARPATII i jej społeczeństwa niezależnymi od reszty świata.

KARPATIA zawsze przejawiała agresywną postawę w stosunku do krajów sąsiedzkich. Wysuwa żądania terytorialne do południowo-wschodniej części SILESII utrzymując, że są to terytoria dawnego Królestwa KARPATII. Kilka lat temu pod naciskiem państw Wspólnoty Europejskiej, KARPATIA podpisała Układ Trójstronny z SILESIA i GRYFLANDIA, który ustanowił strefę zdemilitaryzowaną wzdłuż północnej granicy z SILESIA. Było to spowodowane głównie dążeniem do uniknięcia rozmieszczenia stałych sił Wspólnoty Europejskiej i GRYFLANDII na terytorium SILESII.

Pomiędzy rządem a siłami zbrojnymi KARPATII występują silne związki wzmocnione dodatkowo faktem, iż prezydent jest byłym oficerem. Związki te są kontrolowane przez Komitet Wojskowy składający się z członków parlamentu i trzech generałów reprezentujących każdy z rodzajów sił zbrojnych: wojska lądowe, siły powietrzne i marynarkę wojenną. Aktualnie przewodniczącym Komitetu jest polityk, który jest także generałem.

W KARPATII nie występuje poważna opozycja polityczna. Nieliczni dysydenci nie są w stanie oddziaływać na opinię publiczną i nie mogą zawiązać partii gwarantującej zdobycie mandatów do parlamentu. KARPATIA utrzymuje ścisłą politykę paszportową i imigracyjną.

SYTUACJA EKONOMICZNA

Gospodarka kraju opiera się głównie na rolnictwie, przemyśle drzewnym i chemicznym. Eksport ropy naftowej i gazu, który w ciągu ostatnich 20 lat stanowił podstawę rozwoju gospodarczego KARPATII, został poważnie ograniczony w wyniku embargo nałożonego przez ONZ. Ograniczenie importu surowców naturalnych z krajów europejskich stało się główną przyczyną początkowo zastoju, a następnie upadku wielu gałęzi przemysłu w KARPATII. Plan poprawy obecnego stanu gospodarki państwa opiera się na ekspansji eksportu do krajów Wspólnoty Europejskiej poprzez odbudowanie utraconych szlaków komunikacyjnych na Bałtyku.

SYTUACJA MILITARNA

Siły Zbrojne KARPATII są dobrze wyszkolone i wyposażone. Ze względu na ścisłe związki rządu z korpusem oficerskim budżet wojskowy był zawsze traktowany priorytetowo. Od 1995 roku KARPATIA rozpoczęła intensywną rozbudowę wojsk lądowych i sił powietrznych. Duży nacisk położono również na zakup nowoczesnego sprzętu dla piechoty morskiej, w tym poduszkowców. Sytuację militarną charakteryzuje mobilizacja sił zbrojnych w KARPATII, przegrupowanie wojsk w kierunku zachodnim i północno-zachodnim oraz duże ćwiczenia wojskowe prowadzone w rejonie: TARNÓW, JAROSŁAW, USTRZYKI.

Wojska lądowe. Wojska lądowe KARPATII dysponują zarówno nowoczesnym jak i starym sprzętem. Ogólne możliwości są porównywalne z możliwościami NATO. Wyszkolenie i wyposażenie pozwala wojskom lądowym KARPATII na prowadzenie operacji zaczepnych i obronnych na Europejskim TDW. Sztuka operacyjna i taktyka są generalnie podobne do stosowanych w dawnym Układzie Warszawskim.

Do końca kwietnia wojska lądowe KARPATII zakończyły mobilizacyjne rozwinięcie (2 ,3, 5 Korpus, GO TATRY) i przystąpiły do szkolenia. Siły te podporządkowano Dowódcy Sił Zadaniowych (JTFC) Południe. Dominuje problematyka prowadzenia działań zaczepnych w wymiarze powietrzno-lądowym połączonych z forsowaniem przeszkód wodnych. Ocenia się, że korpusy osiągną pełną gotowość do działania do połowy czerwca. 9 DPD znajduje się w rejonie wsch. LWÓW w pełnej gotowości do działania.

Siły powietrzne. Jednostki Wojsk Lotniczych KARPATII są ukompletowane do etatów wojennych. Osiągnęły pełną gotowość bojową na lotniskach stałego bazowania. Poziom wyszkolenia załóg jest wysoki, a większość baz lotniczych jest nowoczesna i dobrze wyposażona. Ponad 50 procent samolotów KARPATII to samoloty czwartej generacji posiadające

możliwość prowadzenia działań we wszystkich warunkach pogodowych w dzień i w nocy. Zasięg średnich bombowców i samolotów myśliwskich, bez tankowania w powietrzu, obejmuje cały obszar SILESII i GRYFLANDII do BAŁTYKU i MORZA PÓŁNOCNEGO. Takimi samymi możliwościami dysponują myśliwce bombardujące. System OP pozwala na zwalczanie celów powietrznych na pułapach podobnych do systemów HAWK i PATRIOT. System OP rozwinięty tuż za południową granicą strefy zdemilitaryzowanej umożliwia zwalczanie samolotów przekraczających granicę GRYFLANDII z SILESIA. KARPATIA posiada również sieć radarów wczesnego wykrywania rozwiniętą wzdłuż granicy do wsparcia myśliwców i systemów OP.

Siły morskie. Siły morskie KARPATII dysponują sprzętem prezentującym poziom technologiczny przełomu lat sześćdziesiątych i siedemdziesiątych. Silną stroną sił morskich Karpalii jest wysoki poziom wyszkolenia ogólnomorskiego i specjalistycznego załóg oraz wyszkolenia taktycznego kadry dowódczej. Szczególny nacisk, podczas realizowanych przedsięwzięć szkoleniowych, kładziony jest na użycie broni minowej, zarówno z etatowych jednostek marynarki wojennej, jak i doraźnie adaptowanych stawiaczy min pozyskiwanych z gospodarki narodowej.

Do końca kwietnia marynarka wojenna Karpalii przyjęła w operacyjne podporządkowanie – system punktów obserwacyjnych - jednostki pływające i zaplecze bazowe Państwowej Służby Granicznej, jednostki desantowe na poduszce powietrznej piechoty morskiej oraz rozpoczęła rekwirowanie jednostek cywilnych.

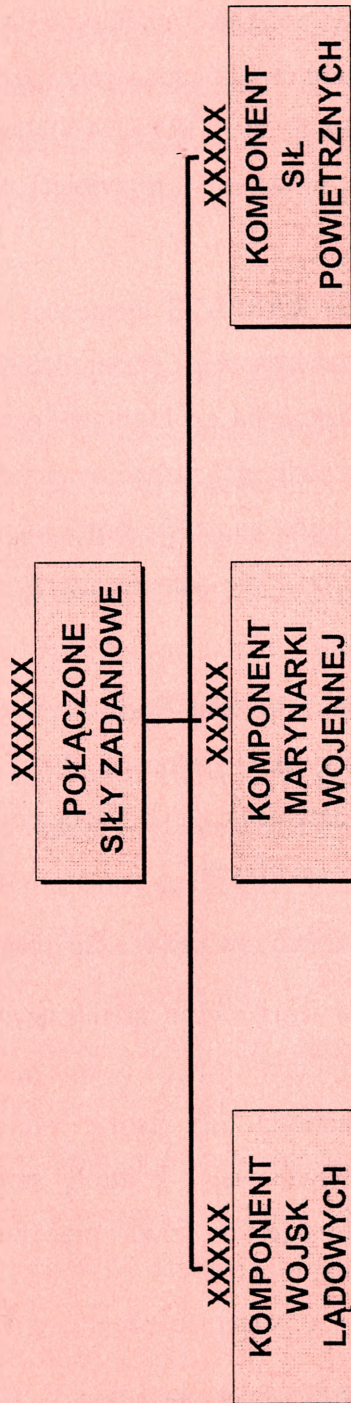
Do etatów wojennych rozwinięto również system obserwacji technicznej sił morskich.

Siły OT. Siły OT okręgów wojskowych graniczących z SILESIA wspólnie z Wojskami Ochrony Pogranicza osłaniają mobilizację i operacyjne rozwijanie wojsk. Liczne rejonny zostały zamknięte dla ruchu ludności. Siły resortu spraw wewnętrznych zaktywizowały działania przeciwko opozycji antyrządowej i kontrolę środowisk obcokrajowców. Część zmobilizowanych brygad OT szkolona jest do działań przeciwdywersyjnych i okupacyjnych.

ANEKSY :

- A. Siły Zbrojne KARPATII (struktury organizacyjne).
- B. Sytuacja Sił Powietrznych KARPATII.
- C. Sytuacja Sił Morskich KARPATII

SIŁY ZBROJNE KARPATII

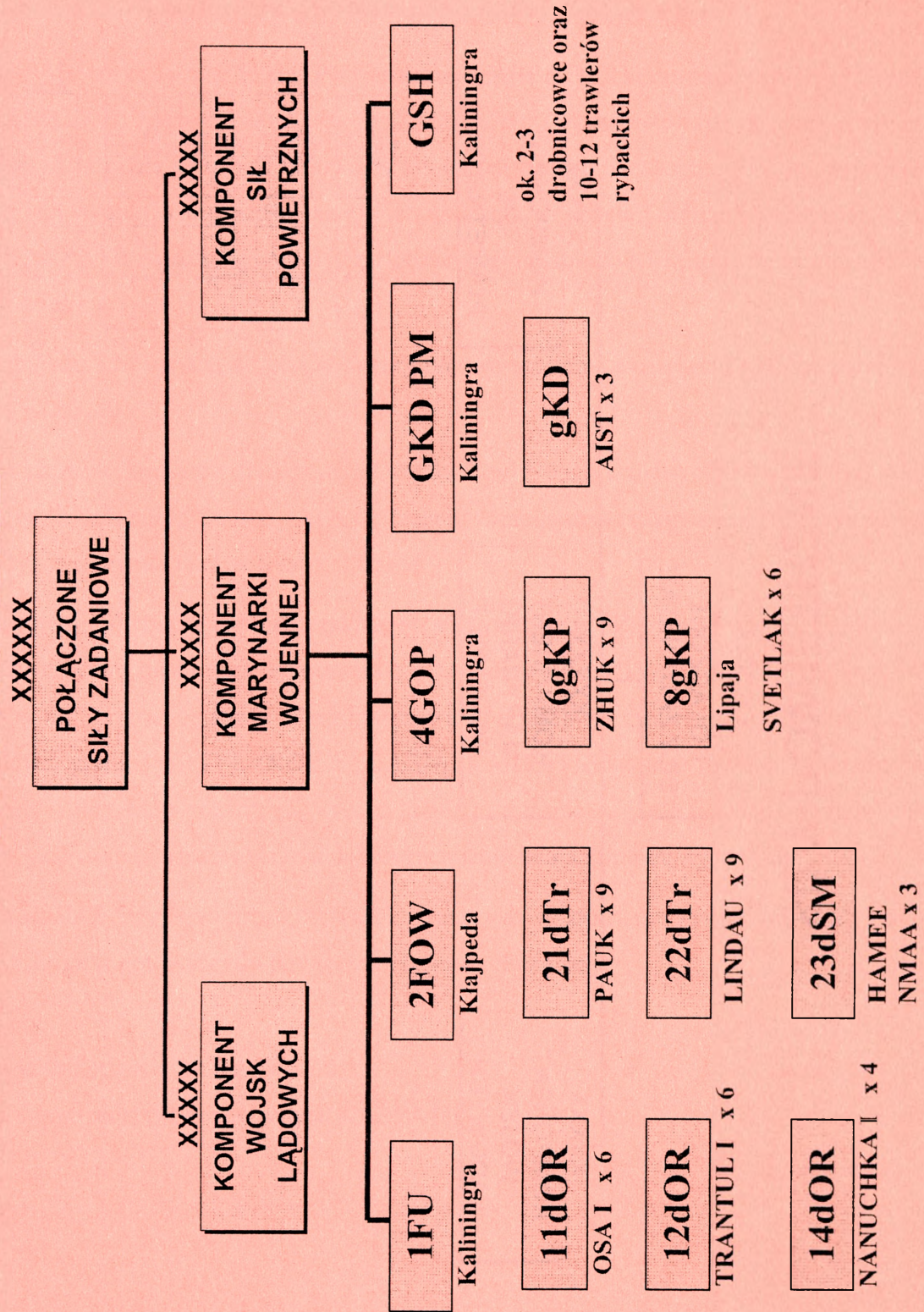
Priorytetem w rozwoju Sił Zbrojnych KARPATII są wojska lądowe i siły powietrzne.

Przestarzałą częścią Sił Zbrojnych KARPATII są siły morskie

POTENCJAŁ WOJSK LĄDOWYCH KARPATII

POZIOM ORGANI- ZACYJNY	ZASADNICZY POTENCJAŁ ZWIĄZKÓW OPERACYJNYCH I TAKTYCZNYCH							RAZEM
	xxx 2	xxx 3	xxx 5	xx GO „TATRY”	xx 9	xxx 30	xx DPM	
xx	2	3	2	-	-	4	-	7
x	8	11	7	2	3	13	3	11
x	4	5	4	1/1 BPG	-	7	1/2 BPM	22/3
x	3	4	2	-	-	5	-	14
x	1	1	1	-	-	1	-	4
x	1	1	1	-	-	1	-	4
x	2	3	2	1	-	4	1	13
x	2	3	2	1	-	4	1	13
x	1	2	2	1	-	3	1	10
x	1	2	1	1	-	1	-	6
x	-	3	-	1	-	1	-	5
x	-	1	-	-	9	1	-	11

SIŁY MORSKIE

SIŁY POWIETRZNE

XXXXXX

POŁĄCZONE
SIŁY ZADANIOWE

XXXXXX

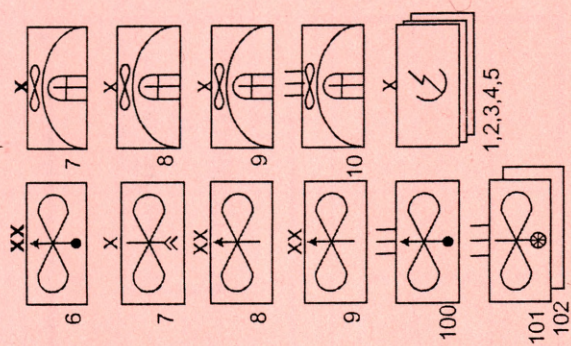
KOMPONENT
WOJSK
LĄDOWYCH

XXXXXX

KOMPONENT
MARYNARKI
WOJENNEJ

XXXXXX

KOMPONENT
SIŁ
POWIETRZNYCH

SYTUACJA SIŁ POWIETRZNYCH KARPATII

Dowodzenie taktyczne Siłami Powietrznymi KARPATII realizowane jest przez CAOC CHMIELNICJKIJ. Jednostki lotnictwa SP KARPATII są ukompletowane do etatów wojennych. Osiągnęły pełną gotowość bojową na lotniskach stałego bazowania. Poziom wyszkolenia załóg jest wysoki, a większość baz lotniczych jest nowoczesna i dobrze wyposażona. Lotnictwo KARPATII dysponuje samolotami posiadającymi możliwość prowadzenia działań w TWA w dzień i w nocy.

Jednostki LM częścią sił pełnią dyżury bojowe utrzymując na lotniskach po parze samolotów w RS-10.

Na szczeblu korpusów funkcjonują Ośrodki Koordynacji Działań Sił Powietrznych (Air Operations Coordination Center – AOCC) funkcjonalnie podporządkowane CAOC. Są one w pełni przygotowane do realizacji swoich zadań.

System OP tworzą jednostki raketowe wyposażone w PZR typu NEWA, KRUG i S-300 oraz lotnictwo myśliwskie wyposażone w samoloty typu MiG-29 i Su-27. System OP rozwinięty tuż za granicą strefy zdemilitaryzowanej umożliwia zwalczanie samolotów przekraczających granicę GRYFLANDII z SILESIA. KARPATIA posiada również sieć radarów wczesnego wykrywania rozwiniętą wzdłuż granicy do wsparcia myśliwców i systemów OP. System wykrywania i naprowadzania dodatkowo uzupełniają samoloty typu A-50.

Aktualnie Siły Powietrzne prowadzą intensywne rozpoznanie wzdłuż pld-wsch granicy SILESII i są w gotowości do powietrznej operacji zaczepnej.

Apendyksy:

1. Sytuacja logistyczna SP KARPATII
2. Stan i organizacja Sił Powietrznych KARPATII

Sytuacja logistyczna SP KARPATII

1. Zabezpieczenie logistyczne SP KARPATII jest realizowane w narodowym systemie zabezpieczenia logistycznego SZ.
2. Specjalistyczny system zabezpieczenia logistycznego SP KARPATII posiada strukturę dwuszczeblową:
 - 1) szczebel taktyczny (pierwszy) - organiczne pododdziały i służby logistyczne oddziałów (samodzielnych pododdziałów) SP, w tym bazy lotnicze SP (BL SP), wykonujące zadania bezpośredniego zabezpieczenia lotnictwa;
 - 2) szczebel operacyjny (drugi) - jednostki i urządzenia logistyczne zasilające organa szczebla taktycznego lub zapewniające świadczenie usług specjalistycznych o wyższym standardzie.

Bazy lotnicze SP nie funkcjonują w strukturach organizacyjnych jednostek lotniczych i tak jak jednostki oraz urządzenia logistyczne szczebla operacyjnego podlegają bezpośrednio szefowi logistyki SP KARPATII.
3. W realizacji przedsięwzięć logistycznych szczebla operacyjnego uczestniczą także siły i środki organów logistycznych wojsk lądowych (w zakresie „ogólnowojskowym”) oraz układ pozamilitarny.
4. Wszelki ruch naziemny wojsk podporządkowanych CAOC – CHMIELNICKIJ, na terenie KARPATII, jest koordynowany poprzez CKZL COP.
5. Ukompletowanie pododdziałów i służb logistycznych szczebla taktycznego stanem osobowym oraz sprzętem wynosi średnio 90-95%. Jednostki i urządzenia logistyczne szczebla operacyjnego, wraz z ich organicznymi pododdziałami transportowymi, osiągną gotowość do działań najwcześniej w D+3.
6. Taktyczny potencjał zaopatrzeniowy SP, w zależności od rodzaju środków, powinien pozwolić na zabezpieczenie wojsk w okresie 5-7 dób, ze średnim natężeniem działań bojowych. Występują jednakże ograniczenia w zakresie asortymentu lotniczych środków bojowych (lśb).
7. Obsługi techniczne niższego rzędu oraz odtwarzanie sprawności użytkowej samolotów realizuje organiczny personel SIL pododdziałów lotniczych. W przypadku konieczności zabezpieczania oddziałów (pododdziałów) wyposażonych w inne rodzaje (typy) statków

powietrznych, należy liczyć się z brakiem odpowiednich sił i środków (personelu oraz sprzętu SIL i NOSP, lśb itd.). W związku z tym, перебазowując oddział (pododdział) lotniczy na inne lotnisko operacyjne przemieszczany (przebazowany) jest również personel SIL. Nie dotyczy to takich przypadków, gdy na planowanym lotnisku przebazowania bazuje już oddział (pododdział) lotniczy, wyposażony w ten sam rodzaj (typ) statku powietrznego. Należy jednak wtedy uwzględnić wydłużenie czasu osiągnięcia gotowości do kolejnego wylotu.

Stan i organizacja Sił Powietrznych KARPATII**CAOC 21 – CHMIELNICKIJ****Lotnictwo taktyczne**

ODDZIAŁ	BAZOWANIE	TYP	LICZBA	UWAGI
6 DLMB – SD GRODNO				
61 plmb	Łuck	Su-24M	30	
62 plmb	Baranowiczy	Su-24M	30	
63 plr	Grodno	Su-24MR	30	
7 BLSz – SD MIELEC				
71 elsz	Kraśnik	Su-25	18	
72 elsz	Tarnów	Su-25	18	

8 DLM – BRZEŚĆ				
81 plm	Brześć	MiG-29	32	
82 plm	Lwów	MiG-29	32	
83 plm	Michalowce	Su-27	28	
9 DLM – SD JASZCZUNY				
91 plm	Wilno	Su-27	32	
92 plm	Sowietsk	Su-27	32	
Jednostki bezpośrednio podległe pod CAOC				
100 plspec	Prienaj	MiG-25BM	10	Fantasmagoria
		Su-24M	20	
101 plspec	Mołodieczno	Ił-78	20	
		Mi-8PP	12	
		A-50	3	
102 plt	Gusiew	Ił-76	20	
		An-26	10	

Bazy lotnicze

- 1 BL – Michalowce – Koszyce
- 2 BL – Tarnów – Mielec – DOL Rzeszów
- 3 BL – Lwów – Stryj
- 4 BL – Łuck – Busk – DOL Tarnopol
- 5 BL – Kraśnik – Chełm
- 6 BL – Brześć – Pińsk – DOL Bierioza
- 7 BL – Baranowiczy – Wołkowysk
- 8 BL – Wilno – Lida
- 9 BL – Mołodieczno – Nowogródek – DOL Iwieniec
- 10 BL – Grodno – Łazdijaj – DOL Kalwarija
- 11 BL – Prienaj – Gusiew
- 12 BL – Sowietsk – Kaliningrad

Wojska raketowe OP

ODDZIAŁ	BAZOWANIE	UWAGI
8 BR „NEWA” – SD – GWARDIEJSK		
81 dywizjon	Mamonowo	
82 dywizjon	Primorie	
83 dywizjon	Polessk	
84 dywizjon	Jasnoje	
85 dywizjon	Czerniachowsk	
9 BR „KRUG” – SD JAROSŁAW		
91 dywizjon	Przeworsk	
92 dywizjon	Lubaczów	
93 dywizjon	Przemyśl	
7 BR „NEWA” – SD KOWEL		
71 dywizjon	Hrubieszów	
72 dywizjon	Gołowno	
73 dywizjon	Kamień Kaszyrski	
74 dywizjon	Maniewici	
75 dywizjon	Rożyszczce	
10 pułk „S-300 PMU” – SD LWÓW		
11 bateria	Komarno	
12 bateria	Bobrka	
13 bateria	Busk	
14 bateria	Niestierow	
15 bateria	Jaworow	

Wojska radiotechniczne

CRC: CRC 1 – Rimawska Sobota; CRC 2 – Łańcut; CRC 3 – Łuck; CRC 4 – Baranowiczy;
CRC 5 – Lida

RRP: RRP 11 – Sala; RRP 12 – Martin; RRP 13 – Kezmarok; RRP 14 – Czop; RRP 21-
Brzesko; RRP 22- Zawichost; RRP 23 – Zamość; RRP 24 – Nikołajew; RRP 32 – Wła-
dymir; RRP 31 – Brody; RRP 33 – Lelikow; RRP 41 – Prożany; RRP 42 – Wienzo-
wiec; RRP 44 - DiwinRRP 51 – Niedzingia; RRP 52 – Griwino; RRP 53 Primorie.

Wyposażenie

- **CRC 1** - K-66M, P-37, NUR-12, RT-17W, NUR-31, NUR-32, OBRONA, PRW-13, PRW-16, RW-31, NUR-41, RPT-20;
- **RRP 11** - RT-17, JM-2ML, NUR-41, NUR-31, PRW-13, RPT-10;
- **RRP 12** - RT-17, NUR-41, RW-31, JM-2ML, NUR-22, RPT-10;
- **RRP 13** - RT-17, JM-2ML, NUR-31, RW-31, NUR-41, RPT-10;
- **RRP 14** - RT-17, NUR-31, P-18, RW-31, NUR-41, PRW-13, RPT-10.

- **CRC 2** - P-14F, P-18, P-37, NUR-12, RT-17W, NUR-31, NUR-32, PRW-13, PRW-16, RW-31, NUR-41, RPT-20;
- RRP 21 - P-37, RT-17W, PRW-13, NUR-31, NUR-41, RPT-10;
- RRP 22 - NUR-22, JM-2ML, NUR-31, PRW-16, RW-31, RPT-10;
- RRP 23 - RT-17, JM-2ML, NUR-31;
- RRP 24 - RT-17, JM-2ML, NUR-31, RW-31, NUR-41, RPT-10.

- **CRC 3** - K-66M, NUR-22, RT-17, JM-2M2, NUR-31, NUR-32, OBRONA, PRW-13, PRW-16, RW-31, NUR-41, RPT-20;
- RRP 31 - RT-17, JM-2ML, NUR-31, PRW-13, NUR-41, RPT-10;
- RRP 32 - RT-17, JM-2ML, NUR-31, PRW-13, NUR-41, RPT-10;
- RRP 33 - RT-17, JM-2ML, NUR-32, PRW-13, NUR-41, RPT-10.

- **CRC 4** - P-14F, P-18, P-37, NUR-12, RT-17, NUR-31, NUR-32, PRW-13, PRW-16, RW-17, RW-31, NUR-41, RPT-20;
- RRP 41 - NUR-22, JM-2ML, NUR-31, PRW-16, RW-31, RPT-10;
- RRP 42 - P-37, NUR-22, JM-2M2, RPT-10;
- RRP 43 - JM-2M2, RT-17, RW-31, NUR-12, PRW-13, RPT-10;
- RRP 44 - NUR-22, JM-2ML, NUR-31, PRW-16, RW-31, RPT-10.

- **CRC 5** - P-14F, P-18, P-37, NUR-12, RT-17W, NUR-31, NUR-32, PRW-13, PRW-16, RW-31, NUR-41, RPT-20.
- RRP 51 - P-37, NUR-22, JM-2M2, RPT-10;
- RRP 52 - JM-2M2, RT-17, RW-31, NUR-12, PRW-13, RPT-10;
- RRP 53 - NUR-22, P-37, NUR-31, PRW-16, RW-31, RPT-10.

SKŁAD I ORGANIZACJA SM KARPATII

<u>ODDZIAŁ</u>	BAZOWANIE	TYP	LICZBA
1. FLOTYLLA UDERZENIOWA			
11. dywizjon okrętów rakietowych	KALININGRAD	OSA I (205)	6
12. dywizjon okrętów rakietowych	KALININGRAD	TARANTUL I (1241)	6
14. dywizjon okrętów rakietowych	KALININGRAD	NANUCHKA I	4
2. FLOTYLLA OBRONY WYBRZEŻA			
21. dywizjon TOP	KŁAJPEDA	PAUK	9
22. dywizjon trałowców	KŁAJPEDA	LINDAU	8
23. dywizjon stawiaczy min	KŁAJPEDA	HAMEE NMAA	3
4. GRUPA OKRĘTÓW POGRANICZA			
6. grupa kutrów patrolowych	KALININGRAD	ZHUK	9
8. grupa kutrów patrolowych	LIPAJA	SVETLAK	6
GRUPA KUTRÓW DESANTOWYCH PIECHOTY MORSKIEJ			
Grupa kutrów desantowych	KALININGRAD	AIST	3
GRUPA STATKÓW HANDLOWYCH <i>(przewidywanych do użycia w konflikcie)</i>			
2-3 drobnicowce, 10-12 trawlerów rybackich (prawdopodobnie dostosowane do stawiaczy min).			

CZEŚĆ V

**INFORMATOR HNS
GEOINFORMACJA - KARPATIA**

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ
WYDZIAŁ STRATEGICZNO- OBRONNY
ZAKŁAD DZIAŁAŃ POŁĄCZONYCH

**JEDNOSTRONNE, DWUSZCZEBŁOWE ĆWICZENIE
DOWÓDCZO-SZTABOWE**

CZERWIEC 2002(K)

INFORMATOR HNS

SPIS TREŚCI

	STRONA
Rozdział I Informacje ogólne	4
1.1. Cel, przeznaczenie i zakres informatora o HNS	4
1.2. Dowodzenie i kierowanie HNS	4
1.3. Aspekty prawne i finansowe	6
1.4. Podstawowe dokumenty SOJUSZU i SILESII dotyczące HNS	7
Rozdział II Obiekty (instalacje) przeznaczone do przyjęcia wojsk	9
2.1. Ogólne zasady przyjęcia wojsk na punktach granicznych	9
2.2. Obiekty przyjęcia wojsk – porty lotnicze (APOD/E)	10
2.3. Zasady przemieszczania wojsk	10
Rozdział III Wsparcie wojsk lądowych	11
3.1. Możliwości wsparcia w poszczególnych klasach zaopatrzenia	11
3.2. Remonty	13
3.3. Usługi medyczne	13
3.4. Inne usługi i dostęp do instalacji cywilnych	14
3.5. Poligony, strzelnice	15
3.6. Łączność	15
3.7. Garnizony wojsk lądowych - możliwości usług dla wojsk	16
Rozdział IV Wsparcie operacji powietrznych	24
4.1. Część ogólna	24
4.2. Kierowanie wsparciem	25
4.3. Elementy wsparcia w operacjach powietrznych	26
4.4. Podstawowe parametry lotnisk	29
4.5. Stan lśb utrzymywanych w bazach lotniczych SILESII na potrzeby SP SOJUSZU	30
Rozdział V Transport i ruch wojsk	30
5.1. Ogólne zasady przemieszczania wojsk	30
5.2. Organizacja i rola narodowego systemu koordynacji ruchem wojsk SILESII	30
5.3. Punkty kontaktowe koordynacji ruchu wojsk	31
5.4. Zasady przekraczania granicy drogą lądową	32
5.5. Odpowiedzialność i organizacja przerzutu wojsk do rejonów ześrodkowania	32
5.6. Charakterystyka dróg lądowych i kolejowych obszaru kraju	33
5.7. Transport lotniczy – możliwości	34
5.8. Dostępność wagonów dla wsparcia sił sojuszniczych	35

5.9. Przepustowość dróg lądowych	36
Rozdział VI Ochrona środowiska	38
6.1. Ekologia – zasady ogólne	38
6.2. Ochrona powierzchni ziemi	38
6.3. Ochrona powietrza	39
6.4. Ochrona świata roślinnego i zwierzęcego	39
6.5. Ochrona przed odpadami	40
6.6. Postanowienia końcowe	41
Rozdział VII Informacja o poligonach i rejonach zakwaterowania przejściowego	42
7.1. Ośrodek Szkolenia Poligonowego - TOMASZÓW MAZOWIECKI	42
7.2. Rejon zakwaterowania przejściowego - ŁASK	43
7.3. Rejon zakwaterowania przejściowego - PODDĘBICE	43
7.4. Rejon zakwaterowania przejściowego - GŁOWNO	44
7.5. Rejon zakwaterowania przejściowego - KUTNO	45
7.6. Plan rozmieszczenia poligonów wojskowych i rejonów zakwaterowania przejściowego	46

ROZDZIAŁ I

INFORMACJE OGÓLNE

1.1. CEL, PRZEZNACZENIE I ZAKRES INFORMATORA O HNS

1. Celem niniejszego Informatora jest określenie potencjalnych możliwości wsparcia sił państw SOJUSZU rozwijanych w SILESII lub przemieszczanych przez jej terytorium.

Zgodnie z doktryną SOJUSZU dokument ten przedstawia ogólne informacje o infrastrukturze i zasobach logistycznych SILESII możliwych do wydzielenia w ramach operacji obrony wspólnej.

2. Informator służy jako narzędzie pomocnicze dla dowódców SOJUSZU i osób funkcyjnych odpowiedzialnych w państwach wysyłających za planowanie HNS, pozwalając na przegląd możliwości HNS oferowanych przez SILESIE.

Zakres ewentualnego wsparcia może być przedmiotem negocjacji, w ramach nakreślonych w niniejszym katalogu.

3. Przedstawione informacje mają charakter ogólny, pozwalający na wstępne oszacowanie możliwości uzyskania wsparcia. Szczegółowe informacje będą udostępniane przez **Zespół Łącznikowy HNS Północnego Okręgu Wojskowego SILESII**.

4. Obecność sił SOJUSZU na terytorium SILESII nie powinna wpływać na tok funkcjonowania społeczności cywilnej i dlatego działania wojsk muszą być uzgadniane z przedsięwzięciami cywilnymi, w tym także kontraktowanie dostaw i usług w cywilnych podmiotach gospodarczych. Narodowym pośrednikiem w kontaktach cywilnych są terytorialne organy dowodzenia (organy wsparcia terytorialnego).

1.2. DOWODZENIE I KIEROWANIE HNS

Terytorium SILESII jest podzielone na dwa okręgi wojskowe (OW) podległe dowódcy Wojsk Lądowych (Dowództwu Wsparcia Terytorialnego):

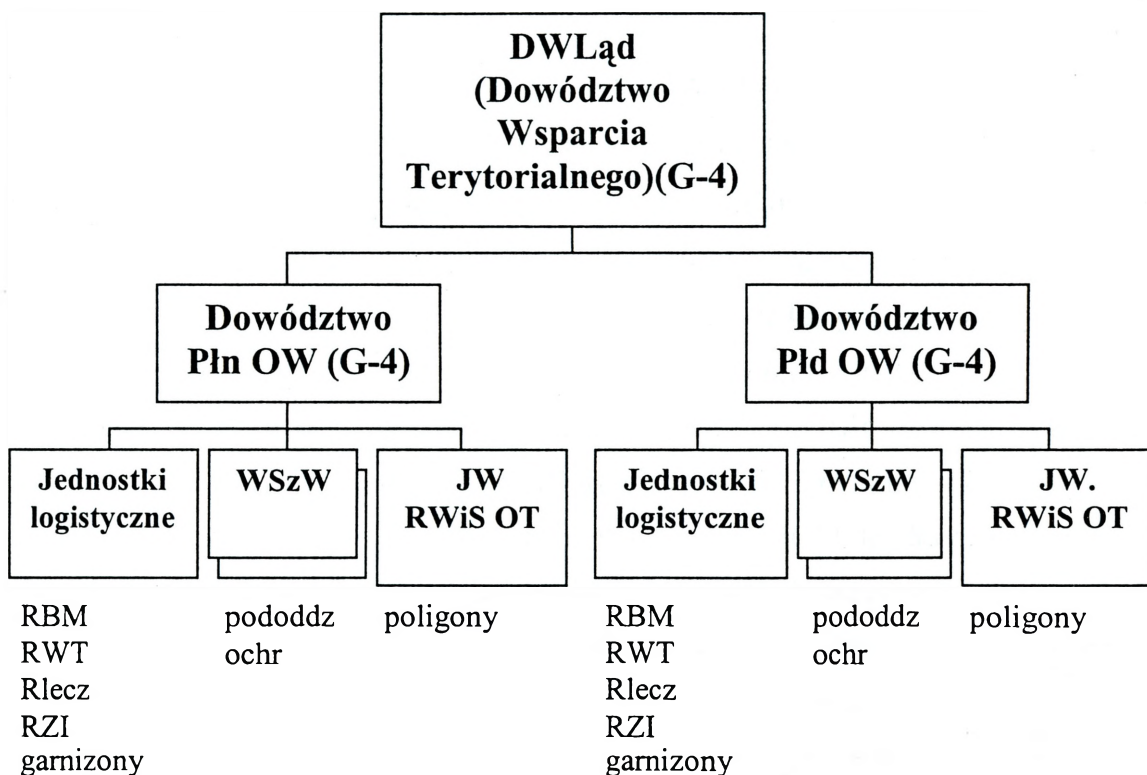
- Północny Okręg Wojskowy (Płn OW) - z siedzibą dowództwa w POZNANIU,
- Południowy Okręg Wojskowy (Płd OW) - z siedzibą dowództwa we WROCŁAWIU.

Granice podziału odpowiedzialności pomiędzy okręgami wojskowymi przedstawiono na planie zamieszczonym na końcu rozdziału.

Układ terytorialny OW umożliwi przesuwanie wojsk z północy na południe.

Okręgi wojskowe odpowiadają za zapewnienie wojskowego wsparcia w zakresie HNS dla wojsk przemieszczających się lub wykonujących zadania na terytorium SILESII, zgodnie z umowami zawartymi w ramach SOJUSZU.

System kierowania i dowodzenia HNS będzie realizowany przez organy dowodzenia wsparciem terytorialnym z wykorzystaniem punktów kontaktowych ulokowanych w strukturach logistycznych.

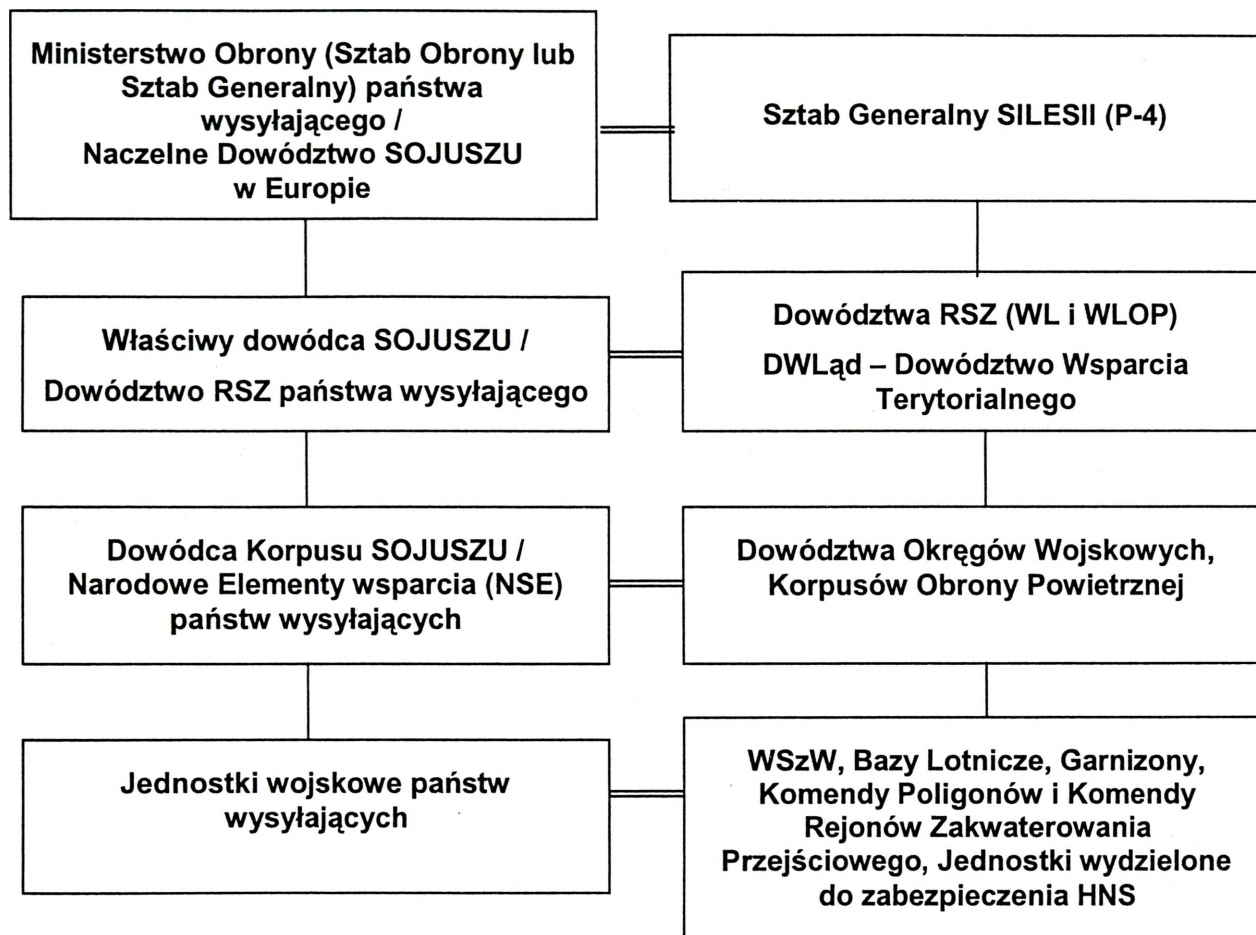
Punkty kontaktowe HNS

Punkty kontaktowe HNS w SILESII są umieszczone w etatowych komórkach G – 4 terytorialnych organów dowodzenia (wsparcia terytorialnego) SZ SILESII.

Koordinacja i realizacja zadań HNS na poszczególnych szczeblach dowodzenia SZ SILESII jest przypisana istniejącym strukturom logistycznym w oparciu o system punktów kontaktowych. We wszystkich obiektach (instalacjach) przewidzianych do przyjęcia wojsk SOJUSZU wyznaczono punkty kontaktowe upoważnione do udzielania informacji oraz

koordynacji przedsięwzięć wsparcia w trakcie działań. W razie braku łączności z współdziałającym organem zadania koordynatora przejmuje wyższy szczebel organizacyjny SZ SILESII.

Poziomy koordynacji wsparcia (HNS)

1.3. ASPEKTY PRAWNE I FINANSOWE

1. Koszty usług i dostaw zaopatrzenia, zgodnie z postanowieniami zawartymi w SOFA i Protokole Paryskim, otrzymane ze strony sektora wojskowego lub cywilnego, są rozliczane ze stroną otrzymującą na warunkach określonych w Porozumieniu (MOU) podpisanym między Ministrem Obrony SILESII a dowódcą SZ SOJUSZU w Europie.

2. Strona otrzymująca zwróci koszty poniesione przez SILESIEŃ na zasadach i w wysokości określonej przez właściwe MOU. Zasady obliczania kosztów oraz tryb zgłaszania roszczeń ustala się zgodnie z procedurami określonymi w STANAGACH 2034, 2135, 3113, 3381.

3. Państwo - gospodarz zobowiązuje się do przestrzegania następujących zasad:
- warunki finansowe kontraktów z podmiotami cywilnymi nie powinny być gorsze od tych, które są zawierane z tymi samymi podmiotami przez SZ SILESII;
 - przedmioty wydane z zasobów SZ SILESII będą opłacone przez odbiorców w cenach ich dostaw dla SZ SILESII;
 - wszelkie koszty bankowe, prawne itp., będą pokrywane przez dowódcę SOJUSZU lub państwo wysyłające.

Wszelkie opłaty celne, podatkowe itp. będą regulowane zgodnie z SOFA i Protokołem Paryskim.

5. Zasady zwrotu kosztów przez państwo przyjmujące (HN) za dostarczane usługi i zaopatrzenie są następujące:

- a) W ciągu 60 dni musi nastąpić pokrycie kosztów za uzyskana usługę lub zaopatrzenie za które przedpłaty wykonał MON SILESII.
 - b) Zwrot w naturze musi nastąpić w ciągu 120 dni w postaci tych samych dóbr
- rachunki dostarczone przez SZ SILESII będą zawierały wszystkie informacje niezbędne do identyfikacji przedmiotu zakupionego lub świadczonej usługi
 - upoważniony przedstawiciel państwa wysyłającego lub dowódcy SOJUSZU będzie potwierdzał otrzymanie dóbr lub usług w satysfakcjonującej jakości.
 - Rachunki wystawione po opuszczeniu terytorium SILESII przez państwa wysyłające będą pokrywane przez MON SILESII, a wnioski o zwrot kosztów będą wysyłane do państw wysyłających i właściwego dowódcy SOJUSZU.

1.4. PODSTAWOWE DOKUMENTY SOJUSZU I SILESII DOTYCZĄCE HNS

SOJUSZ

1. Traktat o Sojuszu podpisany dnia 4.04.1949r.
2. Porozumienie o statusie Sił Zbrojnych SOJUSZU podpisane w Londynie w dniu 19.06.1951r., zwane w skrócie SOFA SOJUSZ.
3. Protokół o statusie międzynarodowych dowództw wojskowych powoływanych z mocy Traktatu, podpisany dnia 28.08.1952r., zwany w skrócie „Protokół Paryski”.
4. MC 36/2 - Podział odpowiedzialności w czasie wojennym pomiędzy dowódcami narodowymi i głównymi podległymi dowódcami Sojuszu.
5. MC 317 - Struktura sił SOJUSZU.
6. MC 319/1 - Kierunki działania i zasady logistyki w SOJUSZU.

7. MC 326/1 - Ogólne kierunki i zasady wsparcia medycznego.
8. MC 334/1 - Kierunki działania i zasady planowania HNS.
9. MC 336/1 - Koncepcja ruchu i transportu wojsk w SOJUSZU.
10. MC 400/2 - Dyrektywa Komitetu Wojskowego w sprawie wprowadzania sojuszniczej koncepcji strategicznej.
11. MC 411 - Zasady współpracy cywilno-wojskowej SOJUSZU (CIMIC).
12. STANAGI SOJUSZU oraz dyrektywy odnoszące się do wsparcia logistycznego oraz refinansowania.
13. Koncepcja SOJUSZU prowadzenia operacji morskich (CONMAROPS).
14. AAP-6 - Słownik terminów.
15. Wytyczne do planowania operacyjnego (GOP).
16. BI-MNC – Dyrektywa. Procedury planowania wsparcia ze Strony Państwa Gospodarza w operacjach wielonarodowych (czwarty projekt).
17. C-M (55) 15 - Bezpieczeństwo SOJUSZU;
18. AJP - 4 - Sojusznicza doktryna połączonej logistyki.
19. AJP - 4.5 - Sojusznicza doktryna i procedury połączonych sił w zakresie HNS.
20. AJP - 4.6 - Doktryna wielonarodowego połączonego centrum logistycznego.
21. AJP - 4.10 - Sojusznicza doktryna połączonego wsparcia medycznego.
22. ALP – 9 – Doktryna logistyczna sił lądowych.
23. ALP – 13 - Doktryna logistyczna sił powietrznych (projekt).
24. STANAG 2034 LOG Sojusznicze procedury transakcji dotyczące zaopatrzenia wojsk lądowych.
25. STANAG 2135 LOG Procedury wsparcia logistycznego w nagłych sytuacjach.
26. STANAG 2456 M&T - Dokumenty transportu i ruchu (AMovP-3) oraz słownik terminów i definicji.
27. STANAG 2952 INT - Procedury wydzielania stref ograniczonego ruchu dla samolotów wojskowych SOJUSZU podczas wykorzystywania wojskowych lotnisk innych państw SOJUSZU .
28. STANAG 3113 LOG - Zapewnienie wsparcia dla przybywającego personelu, samolotów i pojazdów.
29. STANAG 3381 LOG - Znormalizowane procedury kompensacyjne NATO oraz formularze zapotrzebowania i potwierdzenia uzyskania wsparcia w postaci dostaw i usług.
30. STANAG 3430 ACS - Wymagania w zakresie wzajemnych usług lotniczych.

SILESIA

1. Konstytucja SILESII.
2. Ustawa z dnia 23.09.1999r. o zasadach pobytu wojsk obcych na terytorium SILESII oraz zasadach ich przemieszczania się przez to terytorium (Dz.U. nr 93, poz.1063 z dnia 20.11.1999r.).
3. Oświadczenie rządowe z dnia 31.12.1999r. w sprawie ratyfikacji Umowy między Państwami - Stronami Traktatu SOJUSZU dotyczącej statusu ich sił zbrojnych, sporządzonej dnia 19.06.1951 r. 1951 (Dz.U. nr 21 z dnia 29.03.2000r. poz. 258).
4. Ustawa z dnia 14.04.2000r. o umowach międzynarodowych (Dz.U. z dnia 17.05.2000r. nr 39 poz. 443).
5. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28.08.2000r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o umowach międzynarodowych (Dz.U. z dnia 22.09.2000r.).

ROZDZIAŁ II

OBIEKTY (INSTALACJE) PRZEZNACZONE DO PRZYJĘCIA WOJSK

2.1. OGÓLNE ZASADY PRZYJĘCIA WOJSK NA PUNKTACH GRANICZNYCH

Przyjęcie sił zbrojnych na obszarze SILESII może być realizowane przez punkty graniczne lotnicze i lądowe, a odbywać się będzie wg zasad określonych przepisami prawa SILESII oraz porozumień międzynarodowych, rządowych i międzyresortowych. Główne zasady określone są w porozumieniu SOJUSZ SOFA.

Zasady oraz dokumenty obowiązujące podczas przekraczania granicy państwowej SILESII przez obce siły zbrojne zostały określone w rozdziale V.

W tabeli poniżej wymienione są lądowe punkty graniczne, które mogą być wykorzystane przez siły Korpusu Północ - Wschód w trakcie rozwijania wojsk do operacji obrony wspólnej:

Państwo graniczące	Przejścia graniczne	
	Drogowe	Kolejowe
GRYFLANDIA	BYDGOSZCZ – LISI OGON GORZÓW WLKP. KOSTRZYN	KRZYŻ KOSTRZYŃ

2.2. OBIEKTY PRZYJĘCIA WOJSK - PORTY LOTNICZE (APOD/E)

Do przyjęcia sił zbrojnych przewiduje się możliwość wykorzystania następujących portów lotniczych: WROCŁAW, KONIN, ŁĘCZYCA, OPOLE, LESZNO.

Wszystkie wymienione porty lotnicze mają możliwość przyjęcia samolotów transportowych klasy C-130. Szczegółowe dane podano w rozdziale IV.

2.3. ZASADY PRZEMIESZCZENIA WOJSK

Przemieszczanie sił zbrojnych państw SOJUSZU na obszarze SILESII, w tym sprawy celne oraz kontroli ruchu granicznego reguluje umowa SOJUSZ SOFA.

Przemieszczanie sił zbrojnych w obszarze SILESII drogą lądową, morską lub powietrzną wykonywane jest na zasadach wynikających z umów międzynarodowych wiążących SILESIE i państwo wysyłające, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa przewozowego oraz prawa o ruchu drogowym z uwzględnieniem przepisów celnych i granicznych. Ponadto zastosowanie mają porozumienia standaryzacyjne regulujące zagadnienia transportu przez granice państwowe (STANAG 2454, 2455, 2456, 2468)

Ruch transportów wojskowych (kolumn pojazdów, pociągów, statków, samolotów) państwa wysyłającego w obszarze Silesii wymaga uzyskania zgody silesjańskich organów transportowych (wojskowych i cywilnych). Podlega on nadzorowaniu przez odpowiednie władze, czuwające nad bezpieczeństwem i mające prawo podejmowania w tym zakresie stosownych decyzji.

Silesjańskie organy transportowe wyznaczają swoich przedstawicieli na stacjach, punktach granicznych, punktach ładunkowych, portach, lotniskach - do współdziałania i udzielania niezbędnej pomocy w przemieszczaniu się wojsk przez terytorium SILESII.

Zgłoszenie zapotrzebowania/wniosku planowanego przemieszczania sił zbrojnych należy do obowiązku odpowiednich organów państwa wysyłającego. Zgłoszenie (zapotrzebowanie) należy kierować do silesjańskiego Centrum Koordynacji Ruchu Wojsk (CKRW/NMCC) z wyprzedzeniem minimum 14 dni roboczych w celu dokonania uzgodnienia i weryfikacji

ROZDZIAŁ III

WSPARCIE WOJSK LĄDOWYCH

3.1. MOŻLIWOŚCI WSPARCIA W POSZCZEGÓLNYCH KLASACH ZAOPATRZENIA:

Klasa I

Generalnie w zakresie żywienia wojsk przyjmuje się odpowiedzialność narodową, a ponadto:

- a) zaopatrywanie w produkty spożywcze odbywać się może w oparciu o ofertę miejscowej - cywilnej bazy produkcyjno - handlowej lub zapasy wojskowe po określeniu w SOR asortymentu i wymogów jakościowych dla zabezpieczenia bieżących potrzeb żywnościowych wojsk w zakresie produktów świeżych, jak i mrożonych;
- b) możliwy jest zakup racji paczkowanych (wg norm SILESII) u producentów realizujących dostawy na potrzeby Sił Zbrojnych SILESII (zgłoszenie potrzeb z wyprzedzeniem 45 - dniowym);
- c) przewiduje się sprawowanie nadzoru Wojskowej Służby Weterynaryjnej nad ujęciami wody;
- d) zabezpieczenie wody pitnej z sieci wodociągowej, a także możliwość dostarczania wody pitnej butelkowanej;
- e) ustalenie i wskazanie miejsc poboru wody (potencjalnego dostawcy) po określeniu przewidywanego miejsca stacjonowania sił;

- f) odbiór żywności i wody może odbywać się przy użyciu ogólnego i specjalistycznego transportu dostawcy, państwa przyjmującego lub własnego wojsk, ze wskazanych źródeł i ujęć;
- g) wydzielenie ogólnej i chłodniczo-mrożącej powierzchni magazynowej dla przechowywania zapasów żywności - zgodnie z lokalnymi możliwościami;
- h) żywienie wojsk może być realizowane na bazie istniejących stołówek i kasyn w formie usługi żywieniowej - w miarę posiadanych możliwości.

Klasa II

- a) brak możliwości w zakresie zaopatrywania w techniczne środki materiałowe do uzbrojenia wojskowego;
- b) łaźnie – stacjonarne w Ośrodku Szkolenia Poligonowego i rejonach zakwaterowania przejściowego – usługi mogą być kontraktowane odpłatnie w zakładach wojskowych lub cywilnych;
- c) zabezpieczenie potrzeb pralniczych będzie możliwe przy wykorzystaniu wojskowych i cywilnych zakładów usługowych;

umundurowanie: - odpłatnie, w miarę możliwości udostępnia się sprzęt biwakowy oraz przedmioty zaopatrzenia mundurowego niezbędne do zabezpieczenia zakwaterowania (namioty, koce, pościel, materace);

techniczne środki materiałowe - zabezpieczenie narodowe.

Klasa III

- a) materiały pędne i smary: - odpłatnie, doraźnie zaopatrywanie w paliwa i produkty smarowe z zapasów Sił Zbrojnych SILESII - ceny i płatności są określane w Porozumieniach Technicznych (TA) i umowach szczegółowych;
- b) SZ Silesii posiadają paliwo lotnicze Jet A-1 o kodzie SOJUSZ F-35, brakuje natomiast paliwa o kodzie SOJUSZ F-34;
- c) dostępne są natomiast: olej napędowy IZ-40 (do techniki naziemnej), paliwo okrętowe IDS, benzyna bezołowiowa „Eurosuper 95”;
- d) Obecnie brakuje możliwości magazynowania produktów naftowych na potrzeby SOJUSZU w wojskowych składach MPS. Polska nie ma także systemu rurociągów.

Klasa IV

Materiały konstrukcyjne-kontraktowane w sektorze cywilnym.

Klasa V

- a) Zabezpieczenie narodowe w środki bojowe. Możliwe jest wydzielenie bazy magazynowej;
- b) Generalnie SILESIA nie ma możliwości wydzielania zapasów środków bojowych na potrzeby państw SOJUSZU.

3.2. REMONTY

Zabezpieczenie techniczne - odpowiedzialność narodowa - na potrzeby wojsk biorących udział w ćwiczeniu przewiduje się wydzielenie wojskowej i cywilnej bazy warsztatowej.
Dostępność zaplecza technicznego

GARNIZON	Poznań	Konin	Łódź	Tomaszów Maz.	Radom	Kielce
Parkowanie pojazdów mechanicznych (UiSW)	tak	tak	tak	tak	tak	tak
Obsługiwanie codzienne (mycie, uzupełnianie paliwa, przeglądy techniczne)	tak	tak	tak	tak	tak	tak
Ratownictwo techniczne	nie	nie	nie	nie	nie	tak
Transportowanie uszkodzonego UiSW	nie	nie	nie	nie	nie	tak
Obiekty Obsługowo-remontowe	wojskowe	ogranicz	tak	tak	tak	tak
	cywilne	ogranicz	ogranicz	ogranicz	ograniczone	ogranicz

3.3. USŁUGI MEDYCZNE

Dla zapewnienia opieki medycznej podopiecznym wojskowa służba zdrowia dysponuje systemem, który obejmuje :

- doraźną pomoc medyczną dla żołnierzy (izby chorych i ambulatoria jednostek wojskowych i instytucji wojskowych),

- transport sanitarny (drogowy i powietrzny),
- leczenie stomatologiczne,
- otwarte lecznictwo specjalistyczne (wojskowe specjalistyczne przychodnie lekarskie i polikliniki),
- lecznictwo szpitalne (wojskowe szpitale kliniczne, szpitale wojskowe),
- system nadzoru sanitarnohigienicznego, przeciwepidemicznego oraz weterynaryjnego (Stacje Sanitarno-Epidemiologiczne OW/MW, Okręgowe Ośrodki Weterynaryjne).

Podstawowymi elementami systemu zabezpieczenia medycznego SILESII są jednostki służby zdrowia pododdziałów i związków taktycznych. Głównymi zadaniami na tym szczeblu są: zapewnienie pierwszej pomocy, zbiórka poszkodowanych i czasowa hospitalizacja pacjentów, których ewakuacja jest przeciwwskazana oraz przygotowanie rannych i chorych do ewakuacji. Pomoc specjalistyczna i hospitalizacja są prowadzone na poziomie operacyjnym. Wymienione zadania są realizowane przez ruchome pododdziały wojskowej służby zdrowia (występujące na szczeblu taktycznym) oraz szpitale stacjonarne na poziomie operacyjnym (dotyczy to szpitali wojskowych i szpitali cywilnych zapewniających świadczenia na rzecz SZ). Wojska Lotnicze i Obrony Powietrznej oraz Marynarka Wojenna posiadają zabezpieczenie medyczne 1 i 2 poziomu, nie mają natomiast jednostek 3 poziomu. Ewakuacja odbywa się bezpośrednio do jednostek medycznych poziomu 4, na którym zabezpieczenie medyczne jest realizowane w ramach wspólnego systemu SZ.

Ewakuacja medyczna opiera się na lądowych środkach transportu (są to głównie ambulanse i autobusy sanitarne).

W chwili obecnej w Siłach Zbrojnych SILESII nie funkcjonuje system MEDEVAC.

3.4. INNE USŁUGI I DOSTĘP DO INSTALACJI CYWILNYCH

Świadczenie usług w zakresie infrastruktury odbywa się według następujących zasad:

- zakwaterowanie w koszarach i na placach ćwiczeń - na koszt gospodarza;
- zakwaterowanie w hotelach wojskowych funkcjonujących na zasadzie działalności ubocznej w Wojskowych Domach Wypoczynkowych i hotelach poza wojskiem - odpłatnie;
- dostawa mediów komunalnych (energia elektryczna, energia cieplna, gaz, zimna i ciepła woda, odprowadzanie ścieków, utylizacja odpadów itp. - odpłatnie;
- w przypadku degradacji środowiska – usuwanie szkód realizowane będzie odpłatnie.

3.5. POLIGONY, STRZELNICE

Poligony stanowią wydzielony, odpowiednio przygotowany i oznakowany obszar terenu ze znajdującymi się nań obiektami szkoleniowymi oraz urządzeniami zaplecza socjalno-bytowego i odpowiadają warunkom szkoleniowym najbardziej zbliżonym do wymogów współczesnego pola walki.

Poligony są przeznaczone i wykorzystywane do prowadzenia ćwiczeń taktycznych i szkolenia ogniowego wszystkich rodzajów Sił Zbrojnych, w tym ćwiczeń taktycznych ze strzelaniem, szkoleniem zgrzywającym i doskonalącym pododdziałów rodzajów wojsk i służb, ćwiczeń w kierowaniu ogniem, strzelań sprawdzających i specjalnych oraz realizacji zamierzeń szkoleniowych wyższych sztabów.

Szczegółowy wykaz obiektów i możliwości szkoleniowych poligonów zawarto w rozdziale VII.

3.6. ŁĄCZNOŚĆ

W rejonach zgrupowań wojsk istnieje możliwość korzystania z cywilnej oraz wojskowej infrastruktury łączności w zakresie:

- a) dostępu do łączności utajnionej - ograniczony;
- b) szeroki dostęp do łączności jawnej - z sieci telekomunikacyjnej TS SA, wojskowej i faksu ;
- c) możliwy dostęp do sieci komórkowej GSM;
- d) dostęp do sprzętu informatycznego i internetu - ograniczony.

Szczegółowe informacje w tym zakresie są przedstawione w kartach informacyjnych obiektów.

3.7. GARNIZONY WOJSK LĄDOWYCH - MOŻLIWOŚCI USŁUG DLA WOJSK

KARTA INFORMACYJNA

GARNIZON

POZNAŃ

ZAKWATEROWANIE	Istnieje możliwość wykorzystania infrastruktury cywilnej garnizonu. Zakwaterowanie wojskowe.						
	Hotel Garnizonowy ul. Zacisze 31/40						50
	Hotel ul. Różana 21						70
	Ogółem:						120
	Możliwości wykorzystania cywilnej bazy hotelowej:						
	HOTEL „PARADISE” ul. JANUAREGO 231						36 pokoi
	HOTEL „POLONEZ” ul. Jana Długosza 211						374 miejsca
	HOTEL „ZAWARCIE” ul. Wodna 8/9						41 miejsc
	HOTEL „REDA” ul. Łąkowa 82						200 miejsc
	Ogółem:						226 pokoi + 842 miejsca
ŻYWIENIE	Istnieje możliwość wykorzystania infrastruktury cywilnej garnizonu. Obiekty wojskowe w rejonie garnizonu Poznań: JW 2117 – możliwość żywienia 1200 osób JW 2164 – możliwość żywienia 400 osób JW 4057 – możliwość żywienia 270 osób Kasyno JW 2117 – możliwość żywienia 250 osób						
POMIESZCZENIA BIUROWE DLA ĆWICZĄCYCH	Istnieje możliwość wykorzystania infrastruktury cywilnej garnizonu.						
ŁĄCZNOŚĆ	Istnieje możliwość wykorzystania infrastruktury cywilnej garnizonu. Obiekty wojskowe w rejonie garnizonu Poznań:						
	STORCZYK	TELEFON JAWNY	TELE- FAKS	ISDN	Dostęp do sieci TS SA	TS SA ap. wrzut.	GSM
	X	X	X		X	X	X
OBIEKTY REMONTOWE I OBSŁUGOWE	Istnieje ograniczona możliwość wykorzystania cywilnej infrastruktury garnizonu. Obiekty wojskowe w rejonie garnizonu: ul. Garbary JW 2117 - Warsztat W-10 remontu sprzętu czołg-sam. i artylerii powierzchnia użytkowa 1801 m ² . Warsztat typu Gdynia (PS0) powierzchnia użytkowa 318m ² 2 RWT - Warsztat remontu sprzętu pancernego 7 RWT - W-10, powierzchnia użytkowa 1953 m ² JW 4047 - Warsztat W-4 remontu pojazdów kołowych, powierzchnia użytkowa 580m ²						
	ul. 26 Czerwca JW 2164 - Warsztat W-7, pow. użyt. 8552m ² , 7 stanowisk obsługowo-remontowych sprzętu kołowego i artyleryjskiego.						
DOSTĘPNOŚĆ OBIEKTÓW MAGAZYNOWYCH I PLACÓW	Istnieje ograniczona możliwość wykorzystania cywilnej infrastruktury garnizonu.						

OBIEKTY SŁUŻBY ZDROWIA	Wojskowe:
	108 SzW SP ZOZ ul. Piotra Wysockiego 112
	JW 2117 - izba chorych
	Cywilne:
	PSK nr 21 SP ZOZ Poznań ul. Bieszczadzka 31
	PSK nr 2 SP ZOZ Poznań ul. Powstańców Wielkopolskich 100
	SP ZOZ Poznań ul. Ząteże 43
PRALNIE:	Rejonowy Zakład Usługowy Służby Mundurowej ul. Garbary Dostępna jest również sieć pralni cywilnych
SKŁADOWANIE ŚMIECI	Składowisko śmieci w m. Dęby /k Poznania w zakresie odpadów miejskich
POLIGONY I PLACE ĆWICZEŃ	BIEDRUSKO ŚWIERCZEWO
STRZELNICE:	Strzelnica BIEDRUSKO Strzelnica ŚWIERCZEWO
MPS	
STACJE PALIW	JW 2117 JW 2164 JW 4957 JW 4057 dostępna jest również sieć stacji cywilnych
ZAOPATRZENIE	Klasa I: pełna możliwość zabezpieczenia
	Klasa II: 1:50 000, 1:100 000, 1:250 000
	Klasa III: olej napędowy, benzyna bezołowiowa
	Klasa IV:
	Klasa V:
INNE USŁUGI:	Woda, sieć elektryczna 220/380V, pogotowie ppoż, cywilna siła robocza.
INNE OBIEKTY:	Kościóły: - Rzymskokatolickie, - Ewangelicko-Augsburski, - Wyznania Mojżeszowego - Prawosławny. Usługi pogrzebowe: - pogotowie denacko-pogrzebowe, zakład pogrzebowy

KARTA INFORMACYJNA

GARNIZON

KONIN

ZAKWATEROWANIE	Istnieje możliwość wykorzystania infrastruktury cywilnej garnizonu. Zakwaterowanie wojskowe:						
	JW. 2121						150
	Hotel Garnizonowy „KOMANDOS” ul. Jagiełły 211.						15
	Ogółem:						165
	Istnieje możliwe wykorzystania infrastruktury cywilnej garnizonu:						
	Hotel „ZENIT” ul. Walasiewicza 332						210
	Hotel „Staromiejski” ul. Złota 16						40
	Hotel „BRAVO” ul. Sienkiewicza 33						50
	Ogółem:						300
ŻYWIENIE	Istnieje możliwość wykorzystania infrastruktury cywilnej garnizonu. Obiekty wojskowe w rejonie garnizonu Konin:						
	JW. 2121 - możliwość żywienia ok. 250-300 w jednej zmianie Kasyno wojskowe 222 - jednorazowo – 70, ilość posiłków 140						
POMIESZCZENIA BIUROWE	Występują ograniczone możliwości adaptacji pomieszczeń koszarowych na pomieszczenia biurowe:						
	JW. 2121	hala sportowa					
	Jw. 2121	Klub Żołnierski					
ŁĄCZNOŚĆ	Istnieje możliwość wykorzystania infrastruktury cywilnej garnizonu. Obiekty wojskowe w rejonie garnizonu Konin:						
	STORCZYK	TELEFON JAWNY	TELE- FAKS	ISDN	Dostęp do sieci TS SA	TS S.A. ap. wrzut.	GSM
	X	X	X		X	X	X
OBIEKTY REMONTOWE I OBSŁUGOWE	Istnieje ograniczona możliwość wykorzystania cywilnej infrastruktury garnizonu. Obiekty wojskowe w rejonie garnizonu: JW 2121 - Warsztat remontu sprzętu pancernego i kołowego W-8, o powierzchni 2150m ² z działem mechanicznym, łączności i uzbrojenia, 12 stanowisk remontowych, suwnica 5t.						
DOSTĘPNOŚĆ OBIEKTÓW MAGAZYNOWYCH I PLACÓW	Istnieje ograniczona możliwość wykorzystania cywilnej infrastruktury garnizonu.						
OBIEKTY SŁUŻBY ZDROWIA	Wojskowe:						
	WSPLek. SP ZOZ ul. Wspólna 123						
	JW. 2121 - izba chorych						
	Szpitale cywilne:						
	ul. Zwycięska 11						
PRALNIE:	Dostępna jest sieć pralni cywilnych						
SKŁADOWANIE ŚMIECI	w oparciu o pojemniki wielkogabarytowe np. KP7, wywożone na składowisko komunalne przy ul. Zamorskiej						
POLIGONY I PLACE ĆWICZEŃ	PCO						
STRZELNICE:	Strzelnica garnizonowa						
MPS							

STACJE PALIW	JW. 2121 dostępna jest również sieć stacji cywilnych
ZAOPATRZENIE	Klasa I: od dostawców cywilnych
	Klasa II:
	Klasa III: olej napędowy, benzyna bezołowiowa
	Klasa IV:
INNE USŁUGI:	Klasa V:
INNE OBIEKTY:	Miejska Straż Pożarna, ul. Zbożowa 54 Wojskowa Straż Pożarna JW. 2121 Kościoły: <ul style="list-style-type: none"> - Parafie Rzymsko – Katolickie; - Parafia Prawosławna; - Kościół Adwentystów Dnia Siódmego

KARTA INFORMACYJNA

GARNIZON

TOMASZÓW MAZOWIECKI

ZAKWATEROWANIE	Zakwaterowanie wojskowe OSPol:	
	BUDZISZEWICE	150
	TARNOWSKA WOLA:	
	- hotel	120
	- koszarowiec	40
	RZECZYCA:	
	- hotel	50
- koszary	180	
ZAWADY	450	
Ogółem:	990	
ŻYWIENIE	Istnieje możliwość wykorzystania infrastruktury cywilnej garnizonu. Obiekty wojskowe w rejonie OSPol TOMASZÓW MAZ.:	
	OSPol	- stołówka polowa Ilość miejsc konsumenckich 500 Wydajność kuchni 2 500
	Kasyno BUDZISZEWICE	Ilość miejsc konsumenckich po 100 Wydajność kuchni 350
	TARNOWSKA WOLA	Ilość miejsc konsumenckich 120 Wydajność kuchni 500
	RZECZYCA	Ilość miejsc konsumenckich 120 Wydajność kuchni 600
POMIESZCZENIA BIUROWE	Obiekty wojskowe w rejonie OSPol TOMASZÓW MAZ.:	
	TOMASZÓW MAZ (hala sportowa)	3
	BUDZISZEWICE	21
	TARNOWSKA WOLA	13
	ZAWADY	5

ŁĄCZNOŚĆ	Istnieje możliwość wykorzystania infrastruktury cywilnej w okolicach poligonu. Obiekty wojskowe w rejonie OSPol Tomaszów Mazowiecki:						
	STORCZYK	TELEFON JAWNY	TELE-FAKS	ISDN	Dostęp do sieci TS SA	TS SA ap. wrzut.	GSM
TOMASZÓW MAZ.	X	X	X	X	X	X	X
BUDZISZEWICE	X	X	X	X	X	X	X
TARNOWSKA WOLA	X	X	X	X	X	X	X
RZECZYCA		X	X	X	X	X	X
ZAWADY		X	X	X			X
OBIEKTY REMONTOWE I OBSŁUGOWE	Istnieje ograniczona możliwość wykorzystania cywilnej infrastruktury POLIGONU. Obiekty wojskowe w rejonie garnizonu: PST BUDZISZEWICE W-tat OC poj. kołow. – 854m ² W-tat OC poj. gąsien. – 1015m ² z pomieszczeniami magazynowymi i socjalnymi Warsztat W-3 poj. kołowych z suwnicą pomostową 5t, działem mechanicznym, 5 stanowisk obsł-rem.						
DOSTĘPNOŚĆ OBIEKTÓW MAGAZYNOWYCH I PLACÓW	Istnieje ograniczona możliwość wykorzystania cywilnej infrastruktury garnizonu.						
OBIEKTY SŁUŻBY ZDROWIA	Wojskowe: 104 SzW SP ZOZ ŁÓDŹ OSPol TOMASZÓW MAZ. Izba chorych – gabinet lekarski, zabiegowy, stomatologiczny Cywilne: SP ZOZ TOMASZÓW MAZ., KOLUSZKI, RAWA MAZ.						
PRALNIE:	Istnieje możliwość wykorzystania pralni cywilnych w rejonie. Rejonowy zakład Usługowy Służby Mundurowej BUDZISZEWICE						
SKŁADOWANIE ŚMIECI	w oparciu o pojemniki wielkogabarytowe np. KP7, wywożone na składowisko komunalne w Ujeździe lub Koluszkach						
POLIGONY I PLACE ĆWICZEN	Pas taktyczny BUDZISZEWICE Pas taktyczny TARNOWSKA WOLA Pas ćwiczeń w kierowaniu ogniem RZECZYCA Pas taktyczny ZAWADY Pojemność obozowisk: BUDZISZEWICE 5500 TARNOWSKA WOLA 4000 RZECZYCA 3000 ZAWADY 2000 TOMASZÓW MAZ. 3500 Ogółem: 18000						
STRZELNICE:	1/ STRZELNICE CZOŁGOWE I TRANSPORTEROWE: Strzelnica czołgowo-transporterowa 2/ STRZELNICE PIECHOTY: Strzelnica BUDZISZEWICE Strzelnica TARNOWSKA WOLA Strzelnica garnizonowa TOMASZÓW MAZ.						
MPS							
STACJE PALIW	OSPol Tomaszów Maz. Dostępna jest również sieć stacji cywilnych.						

ZAOPATRZENIE	Klasa I: od dostawców cywilnych
	Klasa II: Skale: 1:50 000, 1:100 000, 1:250 000
	Klasa III: olej napędowy, benzyna bezołowiowa
	Klasa IV: od dostawców cywilnych
	Klasa V: brak
INNE USŁUGI:	Usługi pogrzebowe w Tomaszowie Maz. I Koluszkach – trzy firmy.
INNE OBIEKTY:	Wojskowa Straż Pożarna w Budziszewicach i Głębokim; Powiatowa Straż Pożarna w Tomaszowie Maz.; Kościół Rzymsko Katolicki w Tomaszowie Maz., kaplice w Budziszewicach i Rzezycy, zbór ewangelicki Piotrków Trybunalski, synagoga Łódź

KARTA INFORMACYJNA

GARNIZON

ŁÓDŹ

ZAKWATEROWANIE	Istnieje możliwość wykorzystania infrastruktury cywilnej garnizonu Łódź:						
	Hotel Garnizonowy	50					
	WDW Widzew	250					
	JW 2120	400					
	Ogółem						700
ZYWIENIE	Istnieje możliwość wykorzystania infrastruktury cywilnej garnizonu.						
	Obiekty wojskowe w rejonie garnizonu Łódź: JW 2120 - jednorazowo 400, ilość posiłków całodobowych 2100 Kasyno 300 - jednorazowo 150, ilość posiłków całodobowych 250,						
POMIESZCZENIA BIUROWE DLA ĆWICZĄCYCH	Istnieje możliwość adaptacji pomieszczeń koszarowych na biurowe w obiektach:						
	JW 2490 – sale wykładowe	3					
ŁĄCZNOŚĆ	Istnieje możliwość wykorzystania infrastruktury cywilnej garnizonu. Obiekty wojskowe w rejonie garnizonu Łódź						
	STORCZYK	TELEFON JAWNY	TELE-FAKS	ISDN	Dostęp do sieci TS SA	TS SA ap. wrzut.	GSM
	X	X	X		X	X	X
OBIEKTY REMONTOWE I OBSŁUGOWE	Istnieje ograniczona możliwość wykorzystania cywilnej infrastruktury garnizonu.						
	Obiekty wojskowe w rejonie garnizonu: JW 2120 - Warsztat remontu pojazdów o powierzchni 240 m2 z działem mechanicznym, 7 stanowisk remontowych, suwnica 3t.						
DOSTĘPNOŚĆ OBIEKTÓW MAGAZYNOWYCH I PLACÓW	Istnieje ograniczona możliwość wykorzystania cywilnej infrastruktury garnizonu.						
OBIEKTY SŁUŻBY ZDROWIA	Szpitale cywilne:			UTM:			
	110 SzW SP ZOZ Łódź ul. Zgody 82						
	JW 2120 - Izba chorych						
	Cywilne:						
	SP ZOZ Łódź ul. Analityków 62						
	SP ZOZ Łódź ul. Chalasiewicza 54						
	SP ZOZ MSWiA Łódź ul. Szpitalna 22						

PRALNIE:	Pralnia Garnizonowa ul. Zgody 100 Dostępna jest również sieć pralni cywilnych
SKŁADOWANIE ŚMIECI	w oparciu o pojemniki wielkogabarytowe wywożone na składowisko miejskie pod m. Brzeziny
POLIGONY I PLACE ĆWICZEŃ	brak
STRZELNICE:	brak
MPS	brak
STACJE PALIW	JW 2120 Dostępna jest również sieć stacji cywilnych
ZAOPATRZENIE	Klasa I: Dywizyjny Skład Żywności
	Klasa II: brak
	Klasa III: olej napędowy, benzyna bezołowiowa
	Klasa IV:
	Klasa V:
INNE USŁUGI:	Usługi pogrzebowe: 4
INNE OBIEKTY:	Kościół: - garnizonowy (katolicki), - miejski - różnych wyznań

KARTA INFORMACYJNA

GARNIZON:

RADOM

ZAKWATEROWANIE	Istnieje możliwość wykorzystania infrastruktury cywilnej garnizonu Radom. Zakwaterowanie wojskowe w JW 2222:	
	budynek nr 2	150
	budynek nr 3	200
	budynek nr 5	50
	Internat przy JW 2222	30
	Hotel Garnizonowy Radom	40
	Ogółem	470
ŻYWIENIE	Istnieje możliwość wykorzystania infrastruktury cywilnej garnizonu. Obiekty wojskowe w rejonie garnizonu Radom: JW 2222 - możliwość wyżywienia 1200	
POMIESZCZENIA BIUROWE DLA ĆWICZĄCYCH	Istnieje możliwość wykorzystania infrastruktury cywilnej garnizonu. Obiekty wojskowe w rejonie garnizonu Radom:	
	JW 2222	10
ŁĄCZNOŚĆ	Istnieje możliwość wykorzystania infrastruktury cywilnej garnizonu. Obiekty wojskowe w rejonie garnizonu Radom:	
OBIEKTY REMONTOWE I OBSŁUGOWE	Istnieje ograniczona możliwość wykorzystania cywilnej infrastruktury garnizonu. Obiekty wojskowe w rejonie garnizonu: JW 2222 - Warsztat remontu pojazdów, uzbrojenia i sprzętu inż.-sap o powierzchni 4066 m ² z działem mechanicznym, 17 stanowisk remontowych, w tym 12 z kanałami, suwnica 10 t.	
	DOSTĘPNOŚĆ OBIEKTÓW MAGAZYNOWYCH I PLACÓW	
OBIEKTY SŁUŻBY ZDROWIA	Istnieje ograniczona możliwość wykorzystania cywilnej infrastruktury garnizonu.	
	Wojskowe:	
	WSPLek. SP ZOZ Radom ul. Opatowska 43	
	JW 2222 - izba chorych	
	Cywilne:	
	SP ZOZ Słupsk ul. Filmowa 2 SP ZOZ Radom ul. Ikara 25	

PRALNIE:	Dostępna jest sieć pralni cywilnych
SKŁADOWANIE ŚMIECI	w oparciu o pojemniki wielkogabarytowe, wywożone na składowisko komunalne.
POLIGONY I PLACE ĆWICZEŃ	Przykoszarowy plac ćwiczeń
STRZELNICE:	Strzelnica pistoletowa
STACJE PALIW	JW 2222, dostępna jest również sieć stacji cywilnych
ZAOPATRZENIE	Klasa I: od dostawców cywilnych Klasa II: Klasa III: olej napędowy Klasa IV: Klasa V:
INNE USŁUGI:	usługi pogrzebowe - możliwe
INNE OBIEKTY:	kościół Rzymsko - Katolickie

KARTA INFORMACYJNA

GARNIZON

KIELCE

ZAKWATEROWANIE	Istnieje możliwość wykorzystania infrastruktury cywilnej garnizonu. Zakwaterowanie wojskowe:						
	JW. 2130						120
	Hotel Garnizonowy „LEGIONISTA” ul. Pluty - Czachowskiego 21.						15
	Ogółem:						135
	Istnieje możliwe wykorzystania infrastruktury cywilnej garnizonu:						
	Hotel „JURA” ul. Walentynkowa 33						180
	Hotel „BATORY” ul. Matejki 152						150
	Ogółem:						230
ŻYWIENIE	Istnieje możliwość wykorzystania infrastruktury cywilnej garnizonu. Obiekty wojskowe w rejonie garnizonu Kielce: JW. 2130 - możliwość żywienia ok. 250-300 w jednej zmianie Kasyno wojskowe 230 - jednorazowo – 100, ilość posiłków 200						
POMIESZCZENIA BIUROWE	Występują ograniczone możliwości adaptacji pomieszczeń koszarowych na pomieszczenia biurowe:						
	JW. 2130						hala sportowa
	Jw. 2130						Klub Żołnierski
ŁĄCZNOŚĆ	Istnieje możliwość wykorzystania infrastruktury cywilnej garnizonu. Obiekty wojskowe w rejonie garnizonu Kielce:						
	STORCZYK	TELEFON JAWNY	TELE-FAKS	ISDN	Dostęp do sieci TS SA	TS S.A. ap. wrzut.	GSM
	X	X	X		X	X	X
OBIEKTY REMONTOWE I OBSŁUGOWE	Istnieje ograniczona możliwość wykorzystania cywilnej infrastruktury garnizonu. Obiekty wojskowe w rejonie garnizonu: JW 2130 - Warsztat remontu sprzętu pancernego i kołowego W-8, o powierzchni 2150m ² z działem mechanicznym, łączności i uzbrojenia, 12 stanowisk remontowych, suwnica 5t.						
DOSTĘPNOŚĆ OBIEKTÓW MAGAZYNOWYCH I PLACÓW	Istnieje ograniczona możliwość wykorzystania cywilnej infrastruktury garnizonu.						

JAWNE/ ĆWICZEBNE

OBIEKTY SŁUŻBY ZDROWIA	Wojskowe:
	WSPLek. SP ZOZ ul. Brytyjska 58
	JW. 2130 - izba chorych
	Szpitala cywilne:
	ul. Zagłoby 18
PRALNIE:	Dostępna jest sieć pralni cywilnych
SKŁADOWANIE ŚMIECI	w oparciu o pojemniki wielkogabarytowe np. KP7, wywożone na składowisko komunalne przy ul. Załęże
POLIGONY I PLACE ĆWICZEŃ	PCO
STRZELNICE:	Strzelnica garnizonowa
MPS	
STACJE PALIW	JW. 2130 dostępna jest również sieć stacji cywilnych
ZAOPATRZENIE	Klasa I: od dostawców cywilnych
	Klasa II:
	Klasa III: olej napędowy, benzyna bezołowiowa
	Klasa IV:
	Klasa V:
INNE USŁUGI:	
INNE OBIEKTY:	Miejska Straż Pożarna, ul. Wałowa 71 Wojskowa Straż Pożarna JW. 2130 Kościoły: - Parafia Rzymsko – Katolickie; - Parafia Prawosławna; - Kościół Adwentystów Dnia Siódmego

ROZDZIAŁ IV

WSPARCIE OPRACJI POWIETRZNYCH

4.1. CZĘŚĆ OGÓLNA

W skład sieci lotnisk wojskowych SILESII, wyznaczonych do wykorzystania w operacjach obrony wspólnej, wchodzi lotniska typowo wojskowe i lotniska współużytkowane z lotnictwem cywilnym.

1. Pas startowy na lotniskach nr 1 posiada nawierzchnię z betonu cementowego, o wymiarach około 2500 x 60 metrów (na lotnisku nr 2 droga startowa ma nawierzchnię asfaltową, jedynie końcówki pasa, o długości około 250 metrów, są wykonane z betonu cementowego, a wymiary drogi startowej wynoszą około 2000 x 30 metrów). Nośność nawierzchni lotniskowych kształtuje się na poziomie 40-55 PCN (Pavement Classification Number) i pozwala na przyjmowanie samolotów: Airbus A-300, B-737, B-707, B-767 (200), B-727 i DC-9.
2. Główna droga kołowania (równoległa do drogi startowej) posiada taką samą długość jak droga startowa i jest używana do kołowania, a nie jako awaryjny pas lądowania. Szerokość głównej drogi kołowania wynosi około 12-16 metrów.
3. Na każdym z lotnisk SILESII występuje centralna płaszczyzna przygotowania samolotów (CPPS), płaszczyzna prób silników lotniczych, drogi kołowania, drogi łączące oraz płaszczyzna uzbrajania i rozbrajania samolotów.
Na lotniskach tych brakuje przygotowanych odpowiednio płaszczyzn postoju samolotów transportu strategicznego (szeroko-kadłubowych, typu np. C-5, C-17 itp.).
4. Stan nawierzchni drogowych odcinków lotniskowych (DOL) spełnia podstawowe wymogi lotnictwa taktycznego, na poziomie dostatecznym. DOL na terytorium SILESII posiadają długość ok. 2500 m oraz szerokość ok. 20 m.
5. Na wszystkich lotniskach baz lotniczych SILESII przechowywane są zapasy paliwa lotniczego „JET-A1”. Urządzenia dystrybucyjne umożliwiają tankowanie samolotów zarówno strumieniem odkrytym, jak i zakrytym (pod ciśnieniem) z wykorzystaniem odpowiednich głowic typu „Carter”.

6. Dystrybucja gazów eksploatacyjnych (tlenu i azotu) w stanie ciekłym, na lotniskach SILESII jest niemożliwa. Na terytorium SILESII brak również jakichkolwiek zapasów hydrazyny.

7. Możliwości rozładunku i załadunku samolotów transportowych.

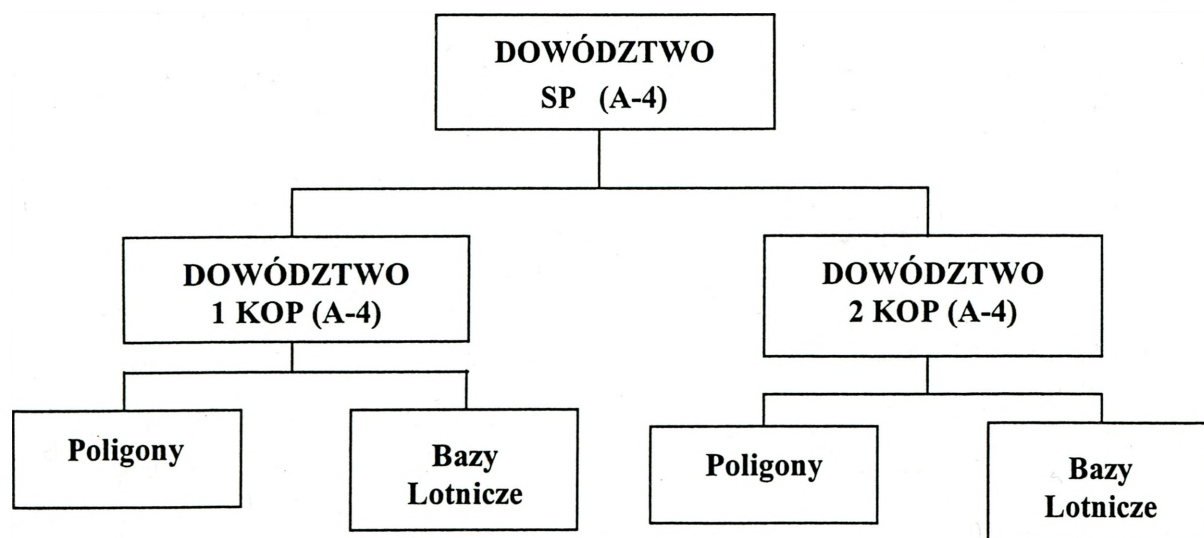
Istnieją realne, lecz jednocześnie ograniczone możliwości wykorzystania lotnisk jako lotniczych portów przeładunkowych (APOD/ APOE). Ograniczenia te spowodowane są między innymi:

- brakiem płaszczyzn postoju dla dużych samolotów, tym samym ich rozładowywanie musi odbywać się przy końcach głównej drogi startowej, co znacznie obniża przepustowość lotniska w tym zakresie;
- małą pojemnością lotniskowych składów paliwa lotniczego na lotniskach SILESII i niską wydajnością sprzętu do dystrybucji paliwa;
- niewystarczającą ilością spełniającego odpowiednie wymagania sprzętu mechanizacji prac przeładunkowych.

4.2. KIEROWANIE WSPARCIEM

Realizacja i koordynacja zadań na poszczególnych szczeblach dowodzenia SP SILESII jest przypisana do istniejącym struktur logistycznych w oparciu o system punktów kontaktowych.

Zarząd Logistyki Sztabu Dowództwa SP (A – 4) odpowiada za organizację wsparcia sił powietrznych oraz koordynację realizacji tych zadań przez odpowiednie komórki KOP:

4.3. ELEMENTY WSPARCIA W OPERACJACH POWIETRZNYCH

NAZWA: <u>OPOLE</u>	WSPÓLRZĘDNE: 17°58'39" E; 50°45'48" N
KOD ICAO: EPOP	
<u>DANE OGÓLNE</u>	
ODNIESIENIE DO KATALOGU ADAMS:	
Dostępność dróg	TAK, dobra
Grupa klasyfikacyjna obciążenia
Rejon przeznaczony do postoju i rozładunku SP transportowych	BRAK
<u>INFRASTRUKTURA ŁACZNOŚCI</u>	
Łączność wojskowa	TAK
Łączność niejawna	NIE
W dyspozycji	TELEFON, FAX
<u>INSTALACJE LOTNISKOWE</u>	
Paliwo lotnicze	JET A-1
Możliwości tankowania (w litrach na minutę)	600-300
Przyłącze do systemu rurociągów paliwowych SOJUSZU (APS)	NIE
Infrastruktura remontowa	NIE
Sprzęt ratowniczy i ppoż.	TAK
Sprzęt przeładunkowy	Dostęp do sprzętu wojskowego w ograniczonym zakresie. Możliwość wynajęcia sprzętu cywilnego
Urządzenia wyłapujące	TAK
SKŁADY	
Składy amunicji	TAK
<u>INNE INFORMACJE</u>	
Obiekty i instalacje wojskowe w okolicy	TAK (w bazie lotniczej)

NAZWA: <u>WROCLAW</u>	WSPÓLRZĘDNE: 17°08'11" E; 51°02'46" N
KOD ICAO: EPWR	
<u>DANE OGÓLNE</u>	
ODNIESIENIE DO KATALOGU ADAMS:	
Dostępność dróg	TAK, dobra
Grupa klasyfikacyjna obciążenia
Rejon przeznaczony do postoju i rozładunku SP transportowych	BRAK
<u>INFRASTRUKTURA ŁACZNOŚCI</u>	
Łączność wojskowa	TAK
Łączność niejawna	TAK
W dyspozycji	TELEFON, FAX

INSTALACJE LOTNISKOWE

Paliwo lotnicze	JET A-1
Możliwości tankowania (w litrach na minutę)	600-300
Przyłącze do systemu rurociągów paliwowych SOJUSZU (APS)	NIE
Infrastruktura remontowa	TAK
Sprzęt ratowniczy i ppoż.	TAK
Sprzęt przeładunkowy	Dostęp do sprzętu wojskowego w ograniczonym zakresie. Możliwość wynajęcia sprzętu cywilnego
Urządzenia wyłapujące	TAK
SKŁADY	
Składy amunicji	TAK

INNE INFORMACJE

Obiekty i instalacje wojskowe w okolicy	TAK (w bazie lotniczej)
---	-------------------------

NAZWA: KONIN

WSPÓLRZĘDNE: 18°24'58" E; 52°08'42" N

KOD ICAO: EPKO**DANE OGÓLNE**

ODNIESIENIE DO KATALOGU ADAMS:

Dostępność dróg TAK, dobra

Grupa klasyfikacyjna obciążenia

Rejon przeznaczony do postoju i rozładunku SP transportowych BRAK

INFRASTRUKTURA ŁACZNOŚCI

Łączność wojskowa TAK

Łączność niejawna NIE

W dyspozycji TELEFON, FAX

INSTALACJE LOTNISKOWE

Paliwo lotnicze	JET A-1
Możliwości tankowania (w litrach na minutę)	600-300
Przyłącze do systemu rurociągów paliwowych SOJUSZU (APS)	NIE
Infrastruktura remontowa	TAK
Sprzęt ratowniczy i ppoż.	TAK
Sprzęt przeładunkowy	Dostęp do sprzętu wojskowego w ograniczonym zakresie. Możliwość wynajęcia sprzętu cywilnego
Urządzenia wyłapujące	TAK
SKŁADY	
Składy amunicji	TAK

INNE INFORMACJE

Obiekty i instalacje wojskowe w okolicy	TAK (w bazie lotniczej)
---	-------------------------

NAZWA: <u>LESZNO</u>	WSPÓLRZĘDNE: 16°32'54" E; 51°43'18" N	
KOD ICAO: EPLE		
<u>DANE OGÓLNE</u>		
ODNIESIENIE DO KATALOGU ADAMS:	
Dostępność dróg	TAK, dobra	
Grupa klasyfikacyjna obciążenia	
Rejon przeznaczony do postoju i rozładunku SP transportowych	BRAK	
<u>INFRASTRUKTURA ŁĄCZNOŚCI</u>		
Łączność wojskowa	TAK	
Łączność niejawna	TAK	
W dyspozycji		TELEFON, FAX
<u>INSTALACJE LOTNISKOWE</u>		
Paliwo lotnicze	JET A-1	
Możliwości tankowania (w litrach na minutę)	300	
Przylącze do systemu rurociągów paliwowych SOJUSZU (APS)	NIE	
Infrastruktura remontowa	TAK	
Sprzęt ratowniczy i ppoż.	TAK	
Sprzęt przeładunkowy	Dostęp do sprzętu wojskowego w ograniczonym zakresie. Możliwość wynajęcia sprzętu cywilnego	
Urządzenia wylapujące	TAK	
SKŁADY		
Składy amunicji	TAK	
<u>INNE INFORMACJE</u>		
Obiekty i instalacje wojskowe w okolicy	TAK (w bazie lotniczej)	

NAZWA: <u>LECYCA</u>	WSPÓLRZĘDNE: 19°08'07" E; 52°00'56" N	
KOD ICAO: EPLO		
<u>DANE OGÓLNE</u>		
ODNIESIENIE DO KATALOGU ADAMS:	
Dostępność dróg	TAK, dobra	
Grupa klasyfikacyjna obciążenia	
Rejon przeznaczony do postoju i rozładunku SP transportowych	BRAK	
<u>INFRASTRUKTURA ŁĄCZNOŚCI</u>		
Łączność wojskowa	TAK	
Łączność niejawna	TAK	
W dyspozycji		TELEFON, FAX

INSTALACJE LOTNISKOWE

Paliwo lotnicze	JET A-1
Możliwości tankowania (w litrach na minutę)	600-300
Przyłącze do systemu rurociągów paliwowych SOJUSZU (APS)	NIE
Infrastruktura remontowa	TAK
Sprzęt ratowniczy i ppoż.	TAK
Sprzęt przeładunkowy	Dostęp do sprzętu wojskowego w ograniczonym zakresie. Możliwość wynajęcia sprzętu cywilnego
Urządzenia wyłapujące	TAK
SKŁADY	
Składy amunicji	TAK
INNE INFORMACJE	
Obiekty i instalacje wojskowe w okolicy	TAK (w bazie lotniczej)

4.4. PODSTAWOWE PARAMETRY LOTNISK

Wyszczególnienie	Wrocław (lot. nr 1 1 BLot)	Konin (lot. nr 1 2 BLot)	Opole (lot. nr 2 1 BLot)	Leszno (lot. nr 2 2 BLot)	Łęczycza (lot. nr 1 3 BLot)
Główny pas startowy Długość/szerokość (m)	2500/55	2550/60	2030/32	2000/28	2580/60
Pas równoległy Długość/szerokość (m)	-	-	-	-	2530/50
PCN pasa głównego / pasa równoległego	50	42	40	45	55/37
Powierzchnia płyty lotniska (m ²)	47806	13750	38775	68625	50125
Paliwo (litry na minutę)	JET A-1 300	JET A-1 600-300	JET A-1 600-300	JET A-1 600-300	JET A-1 600-300
Infrastruktura remontowa	TAK	NIE	TAK	TAK	TAK
Skład amunicji	TAK	TAK	TAK	TAK	TAK
Sprzęt ratow. / ppoż.	TAK	TAK	TAK	TAK	TAK
Sprzęt przeładunkowy	<i>Dostęp do sprzętu wojskowego w ograniczonym zakresie. Możliwość wynajęcia sprzętu cywilnego</i>				

4.5. STAN ŁSB UTRZYMYWANYCH W BAZACH LOTNICZYCH SILESII NA POTRZEBY LOTNICTWA SP SOJUSZU

Wyszczególnienie	1 BLot	2 BLot	3 BLot
R-60	120	140	130
S-8	400	250	300
S-5	600	600	450
RBK-500	30	20	20
KMGU-2	30	20	20
BETAB-500	40	30	50
FAB-500	30	40	20
FAB-250	60	50	50
OFAB-250	50	60	60
OFAB-100	250	200	250

ROZDZIAŁ V

TRANSPORT I RUCH WOJSK

5.1. OGÓLNE ZASADY PRZEMIESZCZANIA

Przemieszczanie wojsk sojuszniczych na i z terytorium oraz wewnątrz SILESII powinno być wykonywane na zasadach wynikających z umowy o HNS, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa przewozowego, prawa o ruchu drogowym, przepisów celnych i granicznych. Przemieszczenie to będzie wspierane przez organy SILESII do spraw transportu i ruchu wojsk. Sprawne przemieszczanie wojsk wymaga dobrze zorganizowanej współpracy dowództw przemieszczanych wojsk wojskowymi i cywilnymi organami kierowania ruchem wojsk SILESII.

5.2. ORGANIZACJA I ROLA NARODOWEGO SYSTEMU KOORDYNACJI RUCHU WOJSK SILESII

Do zasadniczych zadań SKRW SILESII należy:

- Określanie zasad i przedstawianie propozycji dotyczących przemieszczania wojsk biorących udział w operacjach;
- Koordynowanie, monitorowanie i kierowanie przemieszczaniem wojsk własnych i sojuszniczych na obszarze kraju oraz sprawowanie nadzoru nad przestrzeganiem zasad określonych w porozumieniach;
- Ustalanie we współdziałaniu z dowództwem operacyjnym priorytetów w zakresie wykorzystania narodowych, cywilnych i wojskowych zasobów transportowych dla potrzeb przemieszczanych sił zbrojnych;
- Informowanie narodowych cywilnych i wojskowych organów, współuczestniczących w realizacji zadań dotyczących przemieszczenia sił zbrojnych;
- Analizowanie stanu sieci transportowej kraju oraz współdziałanie z cywilnym resortem transportu w zakresie jej utrzymania i odbudowy;
- Współpraca z odpowiednimi dowództwami NATO w obszarze ruchu i transportu wojsk.

5.3. PUNKTY KONTAKTOWE KOORDYNACJI RUCHU WOJSK

Zasadniczym, narodowym punktem kontaktowym dla Allied Movement Coordination Centre - AMCC SHAPE oraz NMCC państw wysyłających jest Centrum Koordynacji Ruchu Wojsk w Generalnym Zarządzie Logistyki (P4) SG SILESII.

Szczegółowe zadania dotyczące planowania transportu i ruchu wojsk są realizowane przez:

- Dowództwo WŁąd (ZESPÓŁ KIEROWANIA RUCHEM WOJSK w Dowództwie Wsparcia Terytorialnego) – w zakresie transportu lądowego i śródlądowego wodnego
- Dowództwo WŁOP – w zakresie transportu powietrznego
- Dowództwo MW – w zakresie transportu morskiego

W odniesieniu do transportu lądowego, uprawnienia do szczegółowego planowania transportu i ruchu wojsk posiadają:

- na obszarze okręgu wojskowego – GRUPA KIEROWANIA RUCHEM WOJSK w dowództwie okręgu;
- w województwie - WOJSKOWA KOMENDA TRANSPORTOWA przy Wojewódzkim Sztabie Wojskowym poprzez **kompanię regulacji ruchu** wystawiającą jednocześnie do 16. posterunków regulacji ruchu (PRR) i 3. Zespoły kontrolno-pilotażowe (do kontroli i pilotowania kolumn).

5.4. ZASADY PRZEKRACZANIA GRANIC DROGĄ LĄDOWĄ

W zakresie przekraczania granic stosowane są zasady i dokumenty określone w umowie SOJUSZ SOFA.

Przekraczanie granic przez siły zbrojne przez przejścia graniczne (kolejowe i drogowe) wspierane będzie przez oficerów łącznikowych SILESII do spraw transportu i ruchu wojsk.

Zwolnienie z ceł i podatków podlega wwożony na terytorium SILESII sprzęt i wyposażenie wojskowe oraz uzasadnione ilości zaopatrzenia (środki żywności, paliwa, amunicja) przeznaczone do wyłącznego użytku sił zbrojnych.

Zgłoszenia celne dokonuje się na formularzu deklaracji celnej (wzór 302) z dołączonymi wykazami środków transportowych i przewożonych towarów, poświadczonych urzędową pieczęcią i podpisanych przez osoby upoważnione państwa wysyłającego. Dane osób upoważnionych i wzory podpisów oraz pieczęci urzędowych

powinny być dostarczone przez Państwo Wysyłające do Urzędów Celnych przed wprowadzeniem towarów na obszar SILESII.

Podczas przekraczania granicy członkowie sił zbrojnych powinny posiadać następujące dokumenty:

- dowód tożsamości (karta identyfikacyjna, legitymacja służbowa, paszport) – wystawiony przez państwo wysyłające
- indywidualny lub zbiorowy rozkaz wyjazdu
- w stosunku do personelu cywilnego i członków ich rodzin wymagane są paszporty z wpisem potwierdzającym ich status.

5.5 ODPOWIEDZIALNOŚĆ I ORGANIZACJA PRZERZUTU WOJSK DO REJONÓW ZEŚRODKOWANIA

Odpowiedzialność za przemieszczanie wojsk do rejonów przeznaczenia ponoszą państwa Wysyłające. Wojskowe organy ds. transportu SILESII będą wspierały proces przyjęcia, formowania kolumn i dalszego marszu (RSOM- Reception, Staging and Onward Movement). W punktach wejścia planuje się utworzenie dodatkowych Komend Wojskowych. Proces RSOM będzie koordynowany i kontrolowany przez dowództwa okręgów wojskowych (Wrocław, Poznań).

Dalszy marsz do rejonów przeznaczenia może nastąpić bezpośrednio z punktów wejścia lub z rejonów postoju. Planowaniem tego marszu zajmować się będzie organ transportu i ruchu wojsk Okręgu Wojskowego (OW) we współdziałaniu z organami M&T odpowiedniego dowództwa SOJUSZU, państw wysyłających i organów cywilnych.

5.6. CHARAKTERYSTYKA DRÓG LĄDOWYCH OBSZARU KRAJU

SILESIA jest pokryta dobrze zagęszczoną siecią dróg i linii kolejowych, która jest możliwa do wykorzystania przez siły zbrojne własne i sojusznice. Śródlądowe drogi wodne odgrywają niewielką rolę.

a) Drogi kolejowe

Sieć kolejowa posiadająca jedno i dwutorowe linie pokrywa całe państwo i ma połączenia z podstawowymi lotniskami SPOD / E oraz z siecią linii kolejowych sojuszników. Łączna długości linii kolejowych w SILESII wynosi ponad 12 tys. km, w tym 5,6 tys km stanowią linie zelektryfikowane. Gęstość sieci kolejowej wynosi ponad 6,8 km/ 100 km²

Na bazie istniejącej sieci linii kolejowych można wyznaczyć linie kolejowe od granicy państwa do rejonów rozmieszczenia wojsk lotnisk.

Do planowania przewozów sił zbrojnych należy uwzględniać dopuszczalną długość pociągów do 600 mb, a ciężar pociągów brutto – do 1200 ton.

Transport kolejowy sił zbrojnych na obszarze Silesii kolejami w zasadzie oparty będzie na taborze (wagonach i lokomotywach) własności SKP S.A. Jednakże w uzasadnionych wypadkach można stosować specjalne wagony innych kolei. Plany przewozów jak i potrzeby wagonowe należy każdorazowo uzgadniać z władzami SKP S.A. za pośrednictwem silesjańskich wojskowych organów transportu. Na granicy z GRYFLANDIĄ istnieje kilka kolejowych przejść granicznych, przez które dopuszczalny jest ruch pociągów z ładunkami wojskowymi, w tym także z ładunkami niebezpiecznymi. Charakterystykę wykorzystywanych kolejowych przejść granicznych przedstawia poniższa tabela.

NAZWA PRZEJŚCIA	Charakterystyka			
	Rodzaj pociągów	Ilość torów	Możliwość przewozu ładunków niebezpiecznych	Możliwość przewozu ładunków z przekroczoną skrajnią
Krzyż	osobowe towarowe	2	tak	tak
Kostrzyn	osobowe towarowe	2	tak	tak

b) Drogi samochodowe.

Ogólna gęstość sieci dróg publicznych wynosi 109 km/100 km². Łączna długość dróg publicznych wynosi ponad 120 tys. km - z tego dróg o nawierzchni twardej - ponad 84 tys. km.

Sieć dróg krajowych tworzą:

- autostrady - 1,5%;
- drogi ekspresowe - 1,4%;
- drogi dwupasmowe - 7,1%;
- drogi o nawierzchni ulepszonej - 69%.

Marsz wojsk sojusznicych po drogach z reguły odbywać się będzie z wykorzystaniem własnych środków transportu, W uzasadnionych przypadkach, mogą zostać przydzielone na

zapotrzebowanie przemieszczających się jednostek środki transportu (wojskowe/komercyjne) SILESII.

Marsz pojazdów gąsienicowych po drogach publicznych jest zabroniony, z wyjątkiem dróg poligonowych (do uzgodnienia). Zabezpieczenie pojazdów, autobusów, ciągników i przyczep niskopodwoziowych wymaga 5 dniowego okresu powiadomienia.

5.7. TRANSPORT LOTNICZY - MOŻLIWOŚCI

Główny potencjał cywilnego transportu powietrznego SILESII stanowi 5 podstawowych lotnisk cywilnych, z których 2. są użytkowane wspólnie z wojskiem. Najważniejszym i największym jest POZNAN - (dwa duże pasy startowe).

Podstawowe zasoby cywilnych statków powietrznych znajdują się w SLL „LOT”:
Boeing 767 - 3 szt., Boeing 737 - 9 szt., ATR 72 - 6 szt.

W dyspozycji silesjańskich sił zbrojnych znajdują się 3. główne lotniska wojskowe, z których każde pozwala przyjąć średniej wielkości samoloty transportowe (np. C-130), natomiast duże samoloty transportowe mogą być przyjęte na lotniskach: WROCŁAW, KONIN, ŁĘCZYCA.

Siły powietrzne SILESII dysponują małymi samolotami transportowymi, w tym:
An 26 - 4 szt., Jak 40 - 5 szt., Tu 154 - 1 szt

Wykaz, charakterystykę i możliwości cywilnych lotnisk wojskowych przedstawiono w Aneksie.

5.8. DOSTĘPNOŚĆ WAGONÓW DLA WSPARCIA SIŁ SOJUSZNICZYCH

Zgłoszenie zapotrzebowania na transport kolejowy wewnątrz obszaru SILESII wymaga min. 5 dniowego (5 dni roboczych) wyprzedzenia przed planowanym przewozem. W wypadku międzynarodowego transportu kolejowego ten termin wynosi 20 dni roboczych, zakładając, że planowanie i realizacja tego przewozu uzyska odpowiedni priorytet w tranzytowych państwach. W przypadku transportu kolejowego opracowanie rozkładów jazdy jest głównym czynnikiem determinującym termin zgłoszenia zapotrzebowania na przewóz.

Dostępność wagonów kolejowych, własności Silesiańskich Kolei Państwowych S.A. do przewozów sił zbrojnych przedstawia poniższa tabela.

Rodzaj wagonów		Zastosowanie
<u>Wagony pasażerskie:</u>		
WL	44	sypialne
BC	54	kuszety
A	115	osobowe 1 klasy
B	243	osobowe 2 klasy
Wagony towarowe kryte	4200	ładunki cargo
Wagony platformy - lekkie	3600	pojazdy kołowe
Wagony platformy - ciężkie	910	pojazdy gaśnicowe
Wagony platformy z zagłębioną podłogą	35	pojazdy o dużych gabarytach
Wagony do przewozu kontenerów	530	kontenery

5.9. PRZEPUSTOWOŚĆ DRÓG LĄDOWYCH

Z całego układu sieci dróg krajowych SILESII wydzielono pięć priorytetowych dróg o przepustowości około 5-6 tys. poj./dobę każda. Obecnie drogi SILESII – autostrady, drogi główne i drugorzędne nie posiadają oznakowania znakami klasyfikacji obciążeń MLC.

Marsz po drogach może odbywać się w kolumnach (od 6 do 20 pojazdów ciężarowych lub 6 do 30 pojazdów osobowych) po ustalonych trasach według „Pozwolenia na Marsz (March Credit)” lub jako indywidualny marsz (5 i mniej pojazdów). Na marsz pojazdów nienormatywnych oraz pojazdów z ładunkami niebezpiecznymi wymagane jest „Pozwolenie na Marsz”.

A. DROGI KOLEJOWE OD PRZEJŚĆ GRANICZNYCH DO POLIGONÓW:

Poligon lub rejon zakwaterowania przejściowego	Przebieg	Parametry linii	
		Nacisk/ Długość poc. /Ciężar poc. brutto	Przelotność/ Długość
TOMASZÓW MAZ. KUTNO GŁOWNO	gr. państwa- KRZYŻ – POZNAŃ – KONIN – KUTNO – ŁOWICZ – SKIERNIEWICE – KOLUSZKI – TOMASZÓW MAZ.	20/120/800	24/264
PODDEBICE ŁASK	gr. państwa /SZCZECIN GUMIENICE/ – SZCZECIN DĄBIE – STARGARD SZCZECIŃSKI – CHOSZCZNO – KALISZ POMORSKI – PROSTYNIA,	20/120/1800	24/127

OBJAŚNIENIE: (Nacisk na oś (ton) / Długość poc. (osie oblicz.) / Ciężar poc. brutto (ton) / Przelotność (poc./dobę) / Długość (km))

B. KOLEJOWE STACJE ZA I WYŁADUNKOWE DLA POLIGONÓW :

Poligon lub rejon zakwaterowania przejściowego	Stacja	Charakterystyka stacji		Uwagi
		Możliwości poc./dobę	Rodzaj ładunku	
TOMASZÓW MAZOWIECKI	REGNY	1-2	Technika ciężka	
	BUDZISZEWICE	6	Technika ciężka	
	SKRZYŃKI	3	Technika lekka	
	TOMASZÓW MAZ.	3	Technika lekka	
GŁOWNO	PŁYĆWIA	2	Technika lekka	
	KIEŁBASA	3	Technika ciężka	
KUTNO	KUTNO	4	Technika lekka	
	WITONIA	3	Technika ciężka	
PODDEBICE	MAKSYMILIA-NÓW	3	Technika ciężka	
	BORYSÓW	3	Technika ciężka	
ŁASK	SZADEK	2	Technika ciężka	
	WIEWIÓRCZYN	4	Technika ciężka	
	DOBRO	3	Technika ciężka	

ROZDZIAŁ VI

OCHRONA ŚRODOWISKA

6.1. EKOLOGIA - ZASADY OGÓLNE

Ochrona środowiska polega na działaniu lub zaniechaniu działania, umożliwiającego zachowanie bądź przywrócenie równowagi przyrodniczej, koniecznej do osiągnięcia urzeczywistnienia prawa do wszechstronnego korzystania z wartości środowiska wyrażająca się w szczególności w przeciwdziałaniu lub zapobieganiu szkodliwym wpływom na środowisko, powodującym jego zniszczenie, uszkodzenie, zanieczyszczenie, zmiany cech fizycznych lub charakteru elementów przyrodniczych..

6.2. OCHRONA POWIERZCHNI ZIEMI

Działające wojska i osoby fizyczne, użytkujące grunty, są obowiązane zapewnić ochronę gleby przed erozją, niszczeniem mechanicznym oraz zanieczyszczeniem substancjami szkodliwymi.

W ramach porozumienia w sprawie korzystania z obszarów leśnych na potrzeby związane z obronnością i bezpieczeństwem państwa warunki udostępniania obszarów leśnych dla celów rozmieszczenia i szkolenia jednostek wojskowych innych państw będą każdorazowo uzgadniane pomiędzy jednostkami organizacyjnymi lasów państwowych a wojskowymi jednostkami organizacyjnymi.

Wojska państwa wysyłającego wojska są zobowiązane do:

- udzielenia nieodpłatnie pomocy jednostkom organizacyjnym lasów państwowych przy usuwaniu klęsk żywiołowych (powodzi, pożarów, huraganów itp.);
- każdorazowego uporządkowania terenu po zakończeniu ćwiczeń (szkolenia), usunięcia niewybuchów, naprawy dróg, mostów, przepustów i innych obiektów infrastruktury szkoleniowej, budynków i urządzeń oraz wycinki uszkodzonych drzew;
- wspólnego rozstrzygnięcia powstałych sporów.

Wojska mogą wykonywać prace ziemne i inżynieryjne za zgodą właściwego organu państwa – gospodarza.

Wjazd do lasu wojskowych pojazdów silnikowych lub zaprzęgowych oraz ich postój na drogach leśnych jest traktowany jako czynność służbowa.

6.3. OCHRONA POWIETRZA

Ochrona powietrza przed zanieczyszczeniem polega na zapobieganiu przekraczania dopuszczalnych stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu i ograniczaniu lub eliminowaniu wprowadzanych do powietrza ilości substancji przez między innymi pojazdy mechaniczne, wysypiska i inne źródła zanieczyszczenia.

Za zanieczyszczenie powietrza uważa się wprowadzenie do powietrza substancji stałych, ciekłych lub gazowych w ilościach, które mogą ujemnie wpłynąć na zdrowie człowieka, klimat, przyrodę żywą, glebę, wodę lub spowodować inne szkody w środowisku.

Jednostki wojskowe państwa wysyłającego są obowiązane stosować metody, technologie i środki techniczne chroniące powietrze przed zanieczyszczeniem.

Użytkownicy silników spalinowych są obowiązani do utrzymania ich w stanie pełnej sprawności technicznej, zabezpieczającej powietrze przed nadmiernym zanieczyszczeniem.

W przypadku dodatkowych źródeł, powodujących wprowadzenie do powietrza substancji zanieczyszczających w ramach prowadzonych działań, jednostki są zobowiązane prowadzić pomiary stężeń tych substancji.

Jeśli inspektor ochrony środowiska (wyznaczony do kontroli obiektów wojskowych) stwierdzi przekroczenie stężeń powodujących wprowadzenie do powietrza substancji zanieczyszczających, może wydać decyzję o wstrzymaniu działalności powodującej naruszenia.

6.4. OCHRONA ŚWIATA ROŚLINNEGO I ZWIERZĘCEGO

Ochrona świata roślinnego i zwierzęcego polega na racjonalnym korzystaniu z zasobów świata roślinnego i zwierzęcego, ich odtwarzaniu w sposób zapewniający utrzymanie równowagi przyrodniczej oraz zachowaniu w stanie nienaruszonym zasobów lub ich części o szczególnej wartości ze względu na potrzeby naukowe lub społeczne.

Ochrona świata roślinnego i zwierzęcego ma na celu:

- zapobieganie lub ograniczanie szkodliwych oddziaływań na środowisko, które mogłoby niekorzystnie wpływać na zasady i stan świata roślinnego i zwierzęcego;
- zapobieganie, pochodzącemu z zewnątrz, zagrożeniu naturalnym kompleksom i tworom przyrody o wyjątkowej wartości dla społeczeństwa i nauki;
- zapewnienie równowagi przyrodniczej, niezbędnej do zachowania gatunków ginących, ochrony gatunków przed nadmierną eksploatacją i ochrony cennych eksponatów.

Zabrania się niszczenia roślinności, służącej do wiązania gleby oraz roślin i zwierząt przyczyniających się do oczyszczenia środowiska, a zwłaszcza wód.

Prace ziemne, prowadzone w pobliżu drzew albo ich zespołów, mogą być wykonywane wyłącznie w sposób im nie szkodzący.

Wojska są obowiązane zachować drzewa i krzewy rosnące na użytkowanym terenie w niezmiennym stanie.

Usunięcie drzew i krzewów z terenów ćwiczeń może nastąpić za zezwoleniem przedstawiciela Lasów Państwowych, który określa warunki usunięcia (np. przeniesienie lub zastąpienie innymi drzewami lub krzewami w innym miejscu).

Zezwolenie na usunięcie drzew lub krzewów wpisanych do rejestru zabytków, będących na terenie kompleksu daje konserwator zabytków szczebla wojewódzkiego.

Na obszarze SILESII jest wprowadzony stały zakaz wstępu do lasu na następujące tereny:

- upraw leśnych o wysokości drzewostanu do 4 m;
- powierzchni upraw doświadczalnych, szkółek i drzewostanów nasiennych;
- ostoi zwierząt;
- źródlisk rzek i potoków;
- zagrożone erozją.

Na terenach leśnych kategorycznie zabrania się:

- zaśmiecania;
- niszczenia jakichkolwiek urządzeń i obiektów gospodarczych, turystycznych i technicznych;
- biwakowania poza miejscami do tego wyznaczonymi (uzgodnionymi);
- hałasowania i używania sygnałów dźwiękowych w przypadkach nieuzasadnionych.

6.5. OCHRONA PRZED ODPADAMI

Wojska, które w wyniku swojej działalności spowodowały powstanie odpadów, są obowiązane chronić środowisko przed zanieczyszczeniem, niszczeniem, lub innym ujemnym oddziaływaniem tych odpadów oraz postępować w sposób zapewniający ochronę środowiska przed odpadami.

Wszelkie odpady należy gromadzić albo wylewać w miejscach wyznaczonych i przeznaczonych do tego celu - w sposób zabezpieczający środowisko przed

zanieczyszczeniem.

Zakazuje się sprowadzania z zagranicy jakichkolwiek odpadów.

Wywóz za granice oraz tranzyt odpadów niebezpiecznych jest dozwolony wyłącznie za zezwoleniem Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

6.6. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Terytorialne organy dowodzenia SILESII mają obowiązek powiadomić zainteresowanych dowódców SOJUSZU o zasadach, jakie obowiązują w zakresie ochrony środowiska w rejonach przebywania wojsk czy też w przestrzeni powietrznej SILESII oraz na terenach dojazdowych do rejonów zakwaterowania wojsk. Władze wojewódzkie (zarówno wojewoda jak i władze samorządowe) mają wiele ustawowych uprawnień w sprawach ochrony środowiska (m.in. nadzorują zagadnienia ochrony przyrody, opracowują wojewódzkie programy ochrony środowiska itp.). Władze powiatu wydają m.in. decyzje administracyjne o emisji zanieczyszczeń do powietrza, pozwolenia wodnoprawne, zezwolenia na wytwarzanie odpadów. Władze gminy, zgodnie z miejscowym planem przestrzennego zagospodarowania gminy m.in. opracowują i ustanawiają m.in. lokalne wymogi ochrony środowiska. Wydają także decyzje administracyjne (np. dotyczące postępowania z odpadami, gospodarki zielenią) oraz opiniują praktycznie wszystkie decyzje wydawane przez władze powiatowe i wojewódzkie. Powiaty oraz gminy mogą w zakresie upoważnień ustawowych wydawać akty prawa miejscowego, zawierające m.in. postanowienia dotyczące ochrony środowiska.

Dowódcy wojskowi są zobowiązani do organizowania pracy w sposób zapewniający ochronę środowiska, a w szczególności:

- przestrzeganie przepisów o ochronie środowiska;
- funkcjonowanie urządzeń chroniących środowisko;
- eliminację naruszeń środowiska.

Podczas planowania i pobytu wojsk w czasie pokoju (LLS) jest wymagane przestrzeganie norm prawnych SILESII, dotyczących ochrony i korzystania ze środowiska naturalnego, które są dostępne w Ministerstwie Środowiska. W czasie pobytu na terytorium SILESII przestrzeganie tych norm prawnych będzie kontrolowane przez upoważnionych przedstawicieli właściwych instytucji państwowych.

Żołnierze wojsk obcych i personel cywilny mają obowiązek stosować się na terytorium SILESII do postanowień naszego prawa. Szczegółowe informacje dotyczące ochrony

środowiska w Polsce, można uzyskać w „Przewodniku dla Sił Zbrojnych państwa wysyłającego”, opracowanego przez Ministerstwo Środowiska (strona internetowa: <http://www.mos.sil>).

W razie nadzwyczajnego zagrożenia (spowodowanego gwałtownym zdarzeniem), które może wywołać znaczne zniszczenie środowiska lub pogorszenie jego stanu, stwarzające poważne niebezpieczeństwo dla ludzi i środowiska, jednostka jest zobowiązana do bezzwłocznego zawiadomienia komendy garnizonu, poligonu, dowódcy bazy lotniczej.

Jednostki wojskowe państwa wysyłającego oraz inne osoby fizyczne ponoszą przewidzianą prawem SILESII odpowiedzialność za szkody wynikające z działań lub zaniechań wpływających szkodliwie na środowisko naturalne.

ROZDZIAŁ VII

INFORMACJE O POLIGONACH WOJSKOWYCH I REJONACH ZAKWATEROWANIA PRZEJŚCIOWEGO

7.1. OŚRODEK SZKOLENIA POLIGONOWEGO – TOMASZÓW MAZOWIECKI

Powierzchnia ogólna	– 33 340 ha
Powierzchnia pola roboczego	– 14 444ha
Szerokość	– 25 km
Głębokość	– 20 km

Pojemność szkoleniowa: do dywizji.

Zaplecze socjalne:

- zakwaterowanie i wyżywienie stałe – 500 osób;
- zakwaterowanie i wyżywienie polowe bez ograniczeń (w namiotach).

Zasadnicze elementy bazy szkoleniowej:

- 3 pasy ćwiczeń taktycznych – głębokość do 20 km;
- 3 strzelnice bojowe czołgów;
- 3 strzelnice piechoty do strzelań sprawdzających;
- 2 rejony do ćwiczeń w pokonywaniu przeszkód wodnych oraz kanałów o uregulowanych brzegach;

- strzelnica bojowa bojowych wozów piechoty i transporterów opancerzonych;
- strzelnica bojowa artylerii i przeciwpancernych pocisków kierowanych do strzelania na wprost;
- ośrodek szkolenia rozpoznawczego;
- poligonowy ośrodek szkolenia wojsk z obrony przeciwchemicznej;
- ośrodek szkolenia inżynierskiego;
- rzutnia granatów bojowych;

7.2. REJON ZAKWATEROWANIA PRZEJŚCIOWEGO - ŁASK

Powierzchnia ogólna	- 48 880 ha
Powierzchnia pola roboczego	- 5 122 ha
Szerokość	- 10 km
Głębokość	- 12 km

Pojemność: do dywizji

Zaplecze socjalne:

- zakwaterowanie i wyżywienie stałe – do 1250 osób (w obiektach cywilnych);
- zakwaterowanie i wyżywienie polowe bez ograniczeń (w namiotach)

Zasadnicze elementy bazy szkoleniowej (improvizowane):

- pas ćwiczeń taktycznych – głębokość do 10 km;
- strzelnica bojowa czołgów;
- strzelnica bojowa bojowych wozów piechoty i transporterów opancerzonych;
- strzelnica piechoty do strzelań sprawdzających;
- ośrodek szkolenia w rejonie zurbanizowanym;
- rzutnia granatów bojowych;
- kanał do nauki pokonywania przeszkód wodnych.

7.3. REJON ZAKWATEROWANIA PRZEJŚCIOWEGO - PODDĘBICE

Powierzchnia ogólna	- 38 880 ha
Powierzchnia pola roboczego	- 5 122 ha
Szerokość	- 12 km
Głębokość	- 12 km

Pojemność: do dywizji

Zaplecze socjalne:

- zakwaterowanie i wyżywienie stałe – do 750 osób (w obiektach cywilnych);
- zakwaterowanie i wyżywienie polowe bez ograniczeń (w namiotach)

Zasadnicze elementy bazy szkoleniowej (improvizowane):

- pas ćwiczeń taktycznych – głębokość do 12 km;
- strzelnica bojowa czołgów;
- strzelnica bojowa bojowych wozów piechoty i transporterów opancerzonych;
- strzelnica piechoty do strzelań sprawdzających;
- dwie rzutnie granatów bojowych;

7.4. REJON ZAKWATEROWANIA PRZEJŚCIOWEGO - GŁOWNO

Powierzchnia ogólna	– 13 567 ha
Powierzchnia pola roboczego	– 4 662 ha
Szerokość	– 8 km
Głębokość	– do 5 km
Pojemność: do brygady	

Zaplecze socjalne:

- zakwaterowanie stałe – do 270 osób (w obiektach cywilnych);
- wyżywienie stałe do 300 osób (w obiektach cywilnych);
- zakwaterowanie i wyżywienie polowe bez ograniczeń (w namiotach).

Zasadnicze elementy bazy szkoleniowej (improvizowane):

- pas ćwiczeń taktycznych – głębokość do 8 km;
- strzelnica bojowa czołgów;
- strzelnica bojowa bojowych wozów piechoty i transporterów opancerzonych;
- strzelnica piechoty do strzelań sprawdzających;
- rzutnia granatów bojowych;

7.5. REJON ZAKWATEROWANIA PRZEJŚCIOWEGO - KUTNO

Powierzchnia ogólna	– 10 567 ha
Powierzchnia pola roboczego	– 3 800 ha
Szerokość	– 6 km
Głębokość	– do 5 km

Pojemność: do brygady

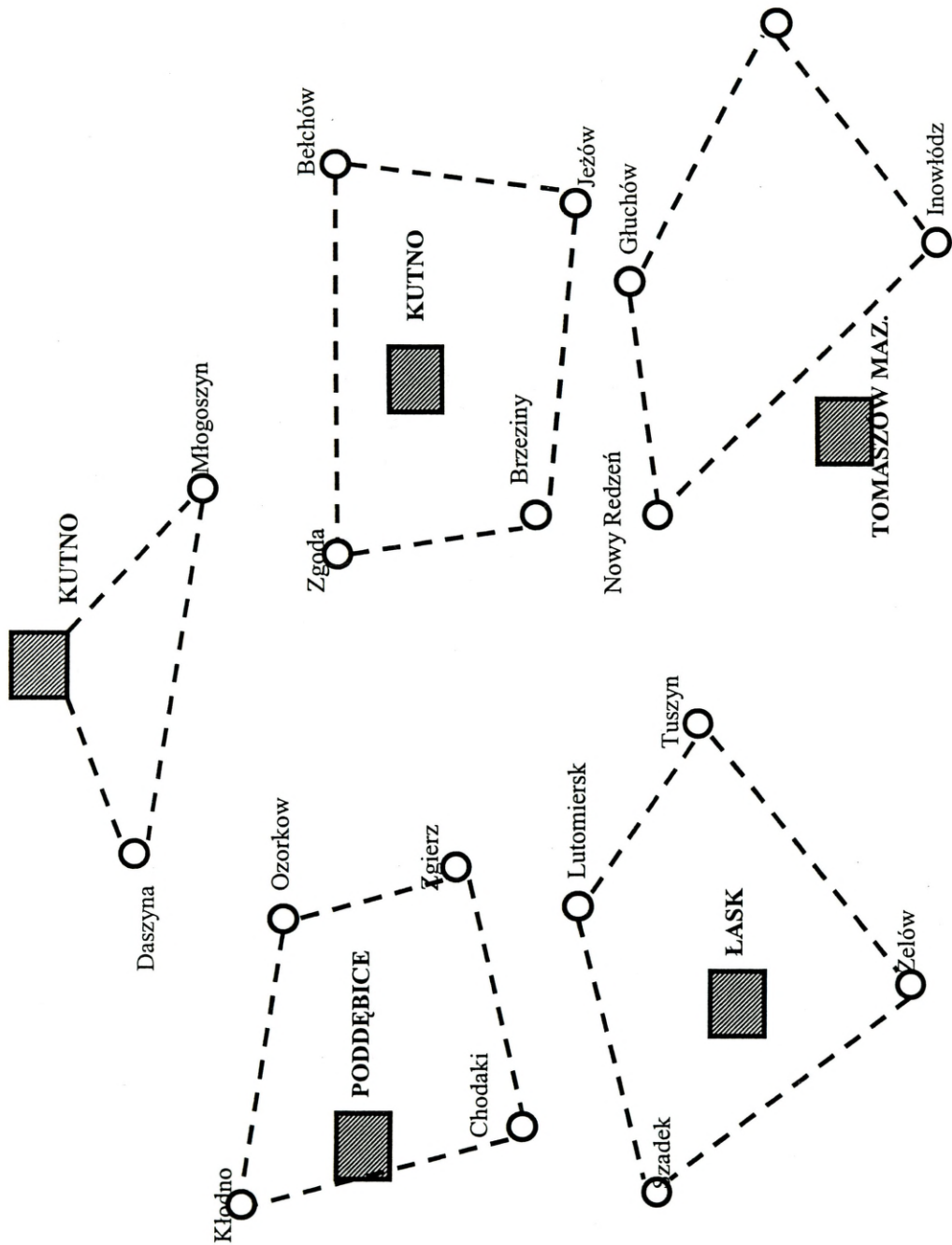
Zaplecze socjalne:

- zakwaterowanie stałe – do 170 osób (w obiektach cywilnych);
- wyżywienie stałe do 250 osób (w obiektach cywilnych);
- zakwaterowanie i wyżywienie polowe bez ograniczeń (w namiotach).

Zasadnicze elementy bazy szkoleniowej (improwizowane):

- pas ćwiczeń taktycznych – głębokość do 5 km;
- strzelnica bojowa czołgów;
- strzelnica bojowa bojowych wozów piechoty i transporterów opancerzonych;
- strzelnica piechoty do strzelań sprawdzających;
- rzutnia granatów bojowych

7.6. PLAN ROZMIESZCZENIA POLIGONÓW WOJSKOWYCH I REJONÓW ZAKWATEROWANIA PRZEJŚCIOWEGO

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ
WYDZIAŁ STRATEGICZNO- OBRONNY
ZAKŁAD DZIAŁAŃ POŁĄCZONYCH

**JEDNOSTRONNE, DWUSZCZEBLOWE ĆWICZENIE
DOWÓDCZO-SZTABOWE**

CZERWIEC 2002(K)

GEOINFORMACJA - KARPATIA

Geoinformacja – KARPATIA

o obszarze ćwiczenia

CZERWIEC 2002 (K)

„Joint Guard”

Wydawca : Wydział Strategiczno-Obronny AON

Opracowanie : Zakład Geografii WS-O AON

Data : 30 maja 2002

płk dr Zbigniew LACH
mjr mgr inż. Andrzej ŁASZCZUK

SPIS TREŚCI

I	SYNTETYCZNA OCENA WOJSKOWO-GEOGRAFICZNA	3
II	CHARAKTERYSTYKA WOJSKOWO-GEOGRAFICZNA OBSZARU ĆWICZENIA	4
A	Położenie i podział administracyjny	4
B	Ukształtowanie terenu	5
C	Wody	7
D	Klimat	9
E	Ludność i osadnictwo	9
F	Infrastruktura	11
G	Gospodarka	13

ANEKSY:

1	Charakterystyka wybranych portów morskich	14
2	Wykaz głównych elektrowni	17
3	Wykaz głównych lotnisk	19
4	Wykaz dostępnych dokumentów wojskowo-geograficznych	21

MAPY:

1	Położenie ogólne	22
2	Położenie geopolityczne	23
3	Podział administracyjny	24
4	Gęstość zaludnienia	25
5	Mapa fizyczna	26
6	Przejezdność strategiczna	27
7	Sieć komunikacyjna	28
8	Lotniska	29
9	System elektroenergetyczny	30
10	Przemysł	31

UWAGA:

Zgodnie ze STANAG-iem 2029 OP oraz opracowanej na jego podstawie Polskiej Normie Obronnej – wszystkie nazwy geograficzne zostały podane w opracowaniu w formie podstawowej (bez odmiany specyficznej dla j. polskiego).

Uzasadnienie takiego ujęcia poza aspektem standaryzacji i interoperacyjności w ramach Sojuszu wynika z międzynarodowego składu ćwiczących.

I. SYNTETYCZNA OCENA WOJSKOWO-GEOGRAFICZNA

KARPATIA należy do dużych państw, którego powierzchnia terytorium wynosi 1 255 tys. km² a potencjał ludnościowy 64 740 tys. mieszkańców. W ogólnej liczbie ludności około 25 % stanowią mniejszości narodowe i etniczne, których jest blisko sześćdziesiąt. Najliczniejszą mniejszość stanowią Honwedzi, około 5 800 tys. Produkt krajowy brutto tego państwa wynosi 229,8 mld USD, z czego 4,5 % przeznaczane jest na wydatki zbrojeniowe.

Oceniając ogólnie warunki geograficzne terytorium KARPATIA należy stwierdzić, że głównymi czynnikami fizycznogeograficznymi mającymi decydujący wpływ na możliwości prowadzenia działań na tym obszarze są: ukształtowanie terenu, wody (MORZE BAŁTYCKIE, przeszkody wodne) i grunty (bagna, torfowiska) oraz zjawiska pogodowe. Natomiast spośród czynników kulturowych (społeczno-ekonomicznych) decydującymi są: aglomeracje miejskie i miejsko-przemysłowe, przemysł zbrojeniowy oraz infrastruktura.

Warunki przejezdności terenu w ujęciu strategicznym przedstawiono na mapie nr 6. Ogólnie należy stwierdzić, że najtrudniejsze warunki dostępności terenowej stwarza POLESIE, z uwagi na specyficzne warunki lesisto-bagiennie-jeziorne, następnie KARPATY z uwagi na specyfikę terenu górzystego. Kolejne trudne warunki do pokonania stwarzają doliny największych rzek (przeszkody wodne), szczególnie DNIETR, WOŁGA, DUNAJ, ale również i średnie rzeki: WISŁA, NIEMEN, PREGOŁA, DNIESTR, DON, DESNA. Problemy w tym względzie potęguje stosunkowo mała liczba stałych przepraw (mostów), które poza miastami występują sporadycznie wzdłuż dużych rzek, średnio co kilkadziesiąt do nawet kilkuset kilometrów (rz. DNIETR, rz. WOŁGA). Specyficzne warunki trudne pod względem przejezdności stwarza POJEZIERZE WSCHODNIOBAŁTYCKIE (teren lesisto-jeziorny) oraz WYŻYNA PODOLSKA z uwagi na urozmaiconą geomorfologię i gęstą sieć rzeczną, którą stanowi DNIETR i jego dopływy.

Specyficzne warunki dla prowadzenia działań stwarzają aglomeracje miejsko-przemysłowe i duże miasta, a więc teren zurbanizowany. Problemem jest również duży potencjał przemysłu zbrojeniowego, który może skutecznie odtwarzać zasoby obronne oraz znaczna liczba elektrowni jądrowych – mapa nr 9.

II. CHARAKTERYSTYKA WOJSKOWO-GEOGRAFICZNA OBSZARU ĆWICZENIA

A. Położenie i podział administracyjny

Położenie terytorium KARPATIA przedstawione jest na mapie nr 1.

KARPATIA leży na subkontynencie EURALIA WSCHODNIA będącego częścią kontynentu EURALIA, tylko niewielka część południowo-zachodnia państwa należy do EURALIA ZACHODNIA.

Stolicą państwa jest ORIOŁ (ORZEŁ) – 37UCU0372 (52°58'N 36°04'E) – 640 tys. mieszkańców.

Powierzchnia terytorium KARPATIA wynosi 1 255 tys. km², w tym :

- ♦ obszar lądowy (łącznie z wodami śródlądowymi) – 1 244 550 km²;
- ♦ morskie wody wewnętrzne – 1 700 km²;
- ♦ morze terytorialne – 8 750 km².

Powierzchnia wyłącznej strefy ekonomicznej KARPATIA obejmująca część MORZE BAŁTYCKIE wynosi 28 750 km².

KARPATIA graniczy z ośmioma państwami, część granicy biegnie na wodach MORZE BAŁTYCKIE. Ogólna długość granicy wynosi 8 727 km, w tym granica: lądowa – 8 237 km, morska 490 km. Długości granic z poszczególnymi państwami wynoszą:

z SILESIA – 490 km, z MAZURIA – 940 km, z RUMIA – 2.860 km, z URALIA – 682 km, z KAUKAZJA – 130 km, z HONWEDIA – 2.790 km, z ALPIA – 20 km oraz z MORAWIA 325 km.

Rozległość terytorium w kierunku W-E wynosi 2 200 km, natomiast w kierunku N-S jest zmienna i waha się od 1 200 km w części zachodniej do 500 km w części wschodniej.

W skład terytorium KARPATIA wchodzi jedenaście obwodów administracyjnych. Głównymi miastami obwodów są: KAUNAS, WITEBSK, MINSK, ORIOŁ, TAMBOW, RZESZÓW, LWOW, KIJEW, CHARKOW, KOSICE, BIELCY.

Terytorium podzielone jest również na trzy okręgi wojskowe (OW): BAŁTYCKI, KARPACKI, WSCHODNI. Siedzibami dowództw OW są: BORISOW, TIERNOPOL i WORONIEŻ.

Podział administracyjny terytorium przedstawiony jest na mapie nr 3.

B. Ukształtowanie terenu

Terytorium KARPATIA pod względem ukształtowania można podzielić na trzy strefy: teren równinny (nizinny) – I, wyżyny – II, góry – III. Teren nizinny rozciąga się głównie w środkowej części kraju oraz wzdłuż wybrzeża MORZE BAŁTYCKIE. Strefy wyżyn rozciągają się w północnej i południowej części kraju. W części południowej terytorium za pasem wyżyn rozciąga się strefa gór. W pasie wyżyn najbardziej urozmaiconą pod względem form geomorfologicznych częścią jest WYŻYNA PODOLSKA, poprzecinana licznymi dolinami rzecznyymi stanowiącymi dopływy rz. DNIESTR. W pasie wyżyn wysokości bezwzględne w zasadzie nie przekraczają 500 m n.p.m. Strefę gór stanowią KARPATY ZACHODNIE z najwyższym wzniesieniem – GERLACH (2.655 m n.p.m. oraz KARPATY WSCHODNIE ze szczytami HOWERLA – 2.061 m n.p.m. (w paśmie CZORNOHORA), PITROSU – 2.100 m n.p.m. (w G. KELIMEŃSKIE) i MONTII RODNEI - 2.303 m n.p.m. (w G. RODNIAŃSKIE).

Wzdłuż wybrzeża MORZE BAŁTYCKIE rozciąga się pas POBRZEŻA WSCHODNIOBAŁTYCKIE, a za nim w kierunku SE pas POJEZIERZA WSCHODNIOBAŁTYCKIE. Wybrzeże MORZE BAŁTYCKIE ma charakter płaski, wydmy za wyjątkiem PÓŁWYSEP SAMBIA, gdzie występują odcinki brzegu klifowego. W pasie nadbrzeżnym występują dwie zatoki morskie odcięte mierzejami: ZALEW KALININGRADZKI i ZALEW KUROŃSKI, a wzdłuż wybrzeża ciągną się z reguły plaże o szerokości od 10 do 70 m. W niektórych miejscach zamiast plaż występują bagna (głównie nad ZALEW KUROŃSKI) lub lasy (na MIERZEJA WIŚLANA i MIERZEJA KUROŃSKA oraz w okolicach m. PALANGA (34UEG0496) oraz wschodniej części ZALEW KUROŃSKI).

W strefie nizin kompleksy leśne występują głównie w części zachodniej, natomiast część wschodnia ma charakter stepowy (lasostepu i stepu). W pasie tym w kierunku południkowym (N-S) ciągną się dwie duże doliny rzeczne (rz. DNIEPR, rz. WOŁGA). Dolina rz. DNIEPR osiąga szerokość do kilkunastu kilometrów, a w jej części południowej znajduje się kaskada wielkich zaporowych zbiorników wodnych. Podobna kaskada zbiorników wodnych leży wzdłuż doliny rz. WOŁGA płynącej we wschodniej części KARPATIA. Środkową część strefy nizin obejmuje POLESIE z biegnącą przez jego środek podmokłą i bagnistą doliną rz. PRYPEĆ. POLESIE ciągnie się od granicy zachodniej w kierunku wschodnim na długości blisko 600 km. Szerokość jego jest zmienna i wynosi od 100 do 200 km. POLESIE to obszerna

nizina o formie zbliżonej do kotliny, w którą spływają rzeki stanowiące dopływy rz. PRYPEĆ. Cała niecka POLESIE jest jednocześnie łagodnie pochylona w kierunku SE wzdłuż biegu rz. PRYPEĆ.

KARPATY ZACHODNIE rozciągają się z zachodu na wschód i tworzą je oddzielne pasma górskie, poprzedzielane często obniżeniami. Szerokość całego łańcucha KARPATY ZACHODNIE wynosi od 100 km do 250 km i porastają go duże kompleksy leśne (głównie lasy iglaste). Natomiast KARPATY WSCHODNIE, stanowiące przedłużenie łańcucha KARPATY ZACHODNIE zmieniają swój przebieg na SE, a następnie na południowy. Porastają je dość zwarte kompleksy leśne, ale głównie lasów liściastych i mieszanych. Skały lite występują w partiach szczytowych na wysokościach z reguły powyżej 1 500 m n.p.m.

Ocena wojskowo-geograficzna:

KARPATIA posiada dostęp do MORZE BAŁTYCKIE, a jej główne porty morskie leżą w części południowej i północnej wybrzeża. Warunki do wysadzania desantów morskich są tu jednak dość trudne z uwagi na rozciągające się wzdłuż wybrzeża i odcięte mierzejami ZALEW KALININGRADZKI i ZALEW KUROŃSKI, z trudno dostępnymi brzegami (podmokłe, bagniste). Lepsze warunki pod tym względem znajdują się na PÓŁWYSEP SAMBIA oraz na północ od m. KŁAJPEDA (34UG0674), chociaż utrudnienie może stanowić tu dość mała głębokość morza w znacznej odległości od brzegu. Najlepsze warunki do lądowania desantu i prowadzenia prac przeładunkowych znajdują się w portach morskich i na obszarach przyległych.

Specyficzne warunki do prowadzenia działań występują również w pasie POJEZIERZA WSCHODNIOBAŁTYCKIE rozciągającym się za pasem pobraży, z uwagi na występujące tu liczne jeziora rynnowe i duże kompleksy leśne (teren lesisto-jeziorny).

W strefie nizin najtrudniejsze warunki do pokonania terenu występują na POLESIE z uwagi na liczne tereny podmokłe i bagienne oraz duże kompleksy leśne. POLESIE rozciągające się w kierunku W-E stanowi swoistą barierę rozdzielającą zachodnią KARPATIA na część północną i część południową, stanowiące odrębne kierunki strategiczne prowadzenia działań.

Strategiczne znaczenie posiada w tej strefie również dolina rz. DNIEPR (w części środkowej kraju) oraz dolina rz. WOŁGA (na wschodzie). Trudności w pokonaniu tych

przeszkód wodnych potęgują rozległe zbiorniki wodne (kaskady) o szerokości nawet kilkunastu i długości do kilkuset kilometrów. Cała kaskada rz. WOŁGA leżąca w części również poza terytorium KARPATIA składa się z ośmiu elektrowni wodnych (największa – Wołżańska Elektrownia Wodna). Natomiast kaskada rz. DNIETR składa się z sześciu elektrowni wodnych z których największą jest SVITLOVODS'K (740 MW) - 36UWV1837.

Najkorzystniejsze warunki dostępności terenowej w strefie nizin występują w jej części południowej, wzdłuż pasów lasostępu i stepu. Utrudnienie stanowią tu jedynie grunty lessowe trudne do pokonania w porze mokrej.

W pasie wyżyn warunki dostępności terenowej są dogodne za wyjątkiem WYŻYNA PODOLSKA, pociętej licznymi dolinami o przebiegu N-S, wzdłuż których płyną rzeki stanowiące dopływy rz. DNIESTR. Część stoków dolin jest urwista z uwagi na występujące tu skały wapienne.

Góry KARPATY stanowią trudną przeszkodę do pokonania i tworzą naturalną barierę osłaniającą terytorium KARPATIA od strony SW. Trudne warunki panują w KARPATY ZACHODNIE z uwagi na występującą tu bogatą sieć rzeczną, znaczne nachylenia stoków, możliwości tworzenia osuwisk oraz duże kompleksy lasów iglastych porastające stoki gór. Podobną specyfiką odznaczają się również KARPATY WSCHODNIE, z tym tylko, że występują tu głównie kompleksy lasów liściastych i mieszanych. Skały lite występują na wysokościach powyżej 1 500 m n.p.m. Na południe od strefy gór rozciągają się niewielkie fragmenty terenu o charakterze równinnym stanowiące części NIZINA PANOŃSKA.

Działania w strefie gór umożliwiają liczne doliny rzeczne, wzdłuż których biegną szlaki komunikacyjne przecinające ten obszar oraz obniżenia terenowe (przełęcze), odległe od siebie średnio co około 10 ÷ 20 km.

Największe znaczenie dla pokonania strefy gór KARPATY - w kierunku S-N - ma PRZEŁĘCZ UŻOCKA i PRZEŁĘCZ DUKIELSKA.

C. Wody

KARPATIA posiada dostęp do MORZE BAŁTYCKIE, wzdłuż pasa wód terytorialnych oraz ekonomicznej strefy wpływów. W pasie wybrzeża leżą dwie odcięte mierzejami zatoki morskie stanowiące ZALEW KALININGRADZKI i ZALEW KUROŃSKI. Posiadają one połączenia z morzem otwartym sztucznie utrzymywanymi

przekopami, wzdłuż których prowadzą kanały morskie łączące porty w głębi lądu np. KRÓLEWIEC (34UDF6862).

Za pasem pobrażę rozciąga się pas POJEZIERZA WSCHODNIOBAŁTYCKIE gdzie występują liczne jeziora rynnowe (wąskie, głębokie, leżące w długich dolinach o znacznych nachyleniach stoków – do kilkunastu stopni). Największym jest J. NAROCZ o powierzchni 80 km² i głębokości 25 m. Jeziora występują ponadto w części środkowej terytorium KARPATIA w pasie POLESIE. Jeziora w większości leżą tu w dolinach rzek (starorzecza) lub stanowią sztuczne zbiorniki retencyjne i odwadniające, stąd mają niskie, zabagnione i porośnięte roślinnością bagienną brzegi. Największym jest J. CZERWONE o powierzchni 40 km², ale mulistym dnie i głębokości do 5 m oraz grząskich brzegach. Liczne odcięte zakola rzek, starorzecza powodują znaczne poszerzenie przeszkód wodnych jakimi są płynące tu rzeki nizinne PRYPEĆ i jej dopływy.

Na terytorium KARPATIA występują również duże sztuczne zbiorniki zaporowe, szczególnie wzdłuż rz. DNIEPR i WOŁGA. Mniejsze z nich występują wzdłuż rz. DNIESTR, DON, NIEMEN oraz na wielu mniejszych dopływach tych rzek. Do największych zbiorników zaporowych należą: KIJOWSKI, KANIOWSKI, KRZEMIŃCZUCKI, DNIETROPROPIETROWSKI (rz. DNIEPR) oraz WOŁGOGRADZKI i SARATOWSKI (rz. WOŁGA).

Największą rzeką na terytorium KARPATIA jest WOŁGA (na wschodzie) stanowiąca granicę z URALIA, a w środkowej części kraju rzeka DNIEPR oraz DUNAJ na południu stanowiący granicę w SW części kraju na odcinku kilkudziesięciu kilometrów z HONWEDIA. Dużymi rzekami stanowiącymi przeszkody wodne są również: graniczna rzeka WISŁA (z SILESIA), DNIESTR, PRYPEĆ, NIEMEN, DON, DESNA, BEREZYNA, PREGOŁA, BUG ZACHODNI, MORAWA i WAG. Bogata sieć rzeczna występuje na obszarach górzystych, przy czym stanowią ją z reguły górne odcinki rzek, które jednak mogą w wypadku opadów atmosferycznych szybko zmienić się w rwące potoki i rzeki znacznie szersze i nieprzejezdne przeszkody wodne. Mniejszą siecią rzek odznacza się południowo-wschodnia część terytorium KARPATIA w pasie lasostepu i stepu.

Ocena wojskowo-geograficzna

Przeszkodami o strategicznym znaczeniu są rzeki DNIEPR (w części środkowej terytorium) i WOŁGA (w części wschodniej) oraz DUNAJ (w południowo-

zachodniej części kraju). Stanowią one swoiste bariery, również ze względu na olbrzymie zbiorniki wodne, które występują w dolinach tych rzek. Trudne warunki dla przekroczenia terenu na kierunkach stwarzają również następujące rzeki:

- w kierunku W-E: DON, DESNA, BEREZYNA, WISŁA, NIEMEN;
- w kierunku N-S: PRYPEĆ, NIEMEN, PREGOŁA, DNIESTR.

D. Klimat

Nad terytorium KARPATIA napływają prawie wszystkie główne typy mas powietrznych, wyróżnione na półkuli północnej, a więc: powietrze podzwrotnikowo-morskie, głównie z wyżu azorskiego (przez cały rok), powietrze podzwrotnikowo-kontynentalne z Azja Mniejsza i południowo-wschodniej EURALIA (latem i jesienią), powietrze polarno-morskie znad ATLANTYK PÓŁNOCNY (przez cały rok), powietrze polarno-kontynentalne znad EURALIA WSCHODNIA i Azja (głównie zimą), powietrze z wyższych warstw troposfery (w czasie pogody wyżowej letniej). Specyficzne warunki występują również lokalnie w pasie POBRZEŻA BAŁTYCKIE. Opady w części zachodniej są wyższe i kształtują się na poziomie 500÷700 mm w ciągu roku, natomiast w części wschodniej i południowej znacznie niższe 300÷500 mm na rok. Część wschodnia terytorium KARPATIA posiada klimat kontynentalny, bardziej surowy w okresie zimowym, natomiast suchy i gorący w okresie letnim. Część zachodnia w większym stopniu podlega wpływom klimatu kształtowanemu przez OCEAN ATLANTYCKI i w okresie letnim występują tu większe opady oraz niższe temperatury, a także panuje tu ogólnie większa zmienność pogody. Obszary góryste posiadają swoisty klimat, który zmienia się w zależności od wysokości n.p.m. i ekspozycji stoków. W strefie górzistej roczne sumy opadów zwiększają się na wysokościach powyżej 1 000 m n.p.m. do 1 200÷1 600 mm, natomiast niżej nie przekraczają na ogół 800 mm. W części wschodniej największą liczbę dni słonecznych notuje się w miesiącu lipcu i sierpniu. Największą zmiennością warunków atmosferycznych charakteryzuje się pas POBRZEŻA BAŁTYCKIE oraz strefa gór – KARPATY.

E. Ludność i osadnictwo

Gęstość zaludnienia przedstawiona jest na mapie nr 4. Ogólna liczba ludności kraju wynosi 64 740 tys. mieszkańców, co daje gęstość 52 mieszkańców/km². Część południowa kraju jest bardziej zaludniona i tu gęstość

wynosi 80÷90 mieszkańców/km². Najniższa gęstość występuje natomiast w części środkowej w pasie POLESIE (10÷20 mieszkańców/km²), we wschodniej części kraju (15÷25 osób/km²) oraz w KARPATY WSCHODNIE (10÷25 mieszkańców/km²).

W KARPATIA występuje około 60. mniejszości narodowych i etnicznych stanowiących ok. 25 % ogólnej populacji ludności. Najliczniejsze mniejszości na terytorium KARPATIA stanowią:

- ♦ Honwedzi – 5 800 tys. mieszkańców,
- ♦ Uralczycy – 3 800 tys. mieszkańców
- ♦ Kaukazi – 2 600 tys. mieszkańców,
- ♦ Rumianie – 1 800 tys. mieszkańców,
- ♦ Silesianie – 600 tys. mieszkańców.

Główne skupiska tych mniejszości występują głównie wzdłuż granic z państwami sąsiednimi, wyjątkiem jest mniejszość kaukazka w okolicy m. WORONIEŻ.

Sieć osadnicza obejmuje aglomeracje miejskie, miasta różnej wielkości oraz inne jednostki osadnicze. Do największych aglomeracji miejskich należą:

♦ CHARKOW	2 650 tys. mieszkańców
♦ KIJEW	1 900 tys. mieszkańców
♦ RIAZAN	1 550 tys. mieszkańców
♦ WORONIEŻ	1 430 tys. mieszkańców
♦ MINSK	1 200 tys. mieszkańców
♦ LWOW	1 150 tys. mieszkańców
♦ WILNIUS	1 050 tys. mieszkańców
♦ ZARIZYN	900 tys. mieszkańców
♦ SARATOW	850 tys. mieszkańców
♦ SMOLENSK	830 tys. mieszkańców
♦ TUŁA	680 tys. mieszkańców
♦ ORIOŁ	640 tys. mieszkańców
♦ KOSZICE	620 tys. mieszkańców
♦ BRATISLAVA	580 tys. mieszkańców
♦ GOMIEL	560 tys. mieszkańców

Okolo 5 200 tys. osób pochodzenia karpackiego mieszka poza terytorium KARPATIA. Główne skupiska tej ludności występują na terytorium GRYFLANDIA w rejonie TRÓJMIASTO, SZCZECIN, ŚWINOUJŚCIE, ponadto wzdłuż granicy z SILESIA i na terytorium MAZURIA. Mniejsze skupiska ludności pochodzenia karpackiego występują w HONWEDIA w jej części południowo-wschodniej oraz na południu RUMIA.

F. Infrastruktura

Sieć komunikacyjną przedstawia mapa nr 7.

Sieć dróg samochodowych

Ogólna gęstość sieci dróg samochodowych o nawierzchni twardej na terytorium KARPATIA wynosi 43,2 km/100 km². Większą gęstością odznaczają się w zachodniej KARPATIA obszary północne i południowe (za wyjątkiem KARPATY), gdzie gęstość sięga do 70 km/100 km². Znacznie niższa gęstość sieci dróg samochodowych występuje na obszarze POLESIE (10÷12 km/100 km²) oraz w części wschodniej 20÷25 km/100 km². Ogólnie sieć dróg samochodowych jest słabo rozwinięta, a stan nawierzchni budzi wiele zastrzeżeń. Główne szlaki o kierunku W-E to:

- KŁAJPIEDA – KAUNAS – ORSZA – SMOLENSK – WIAZMA,
 - BRIEST – MINSK – SMOLENSK – WIAZMA,
 - TARNÓW – LWOW – KIJEW – CHARKOW,
 - BRIEST – PINSK – MOZYR – GOMIEL,
 - KURSK – WORONIEŻ – SARATOW;
- o kierunku N-S:
- KRÓLEWIEC – SZAULAJ,
 - WITIEBSK – GOMIEL – KIJEW – ODIESSA,
 - BRIEST – ŁUCK – CZERNOWCY,
 - SIERPUCHOW – ORIOŁ – KURSK – CHARKOW,
 - STUPINO – JELEC – WORONIEŻ – SZACHTY,
 - SZACK – TAMBOW – ZARIZYN,
 - PIENZA – SARATOW – ZARIZYN.

Linie kolejowe

Gęstość sieci kolejowej wynosi 4,5 km/100 km². Wszystkie linie są liniami szerokotorowymi (1524 mm). Do głównych linii kolejowych należą:

- KRÓLEWIEC – KAUNAS – PANIEWIEŻYS,
- BRIEST – MINSK – SMOLENSK – WIAZMA,
- LUBLIN – SARNY – KIJEW – CHARKOW,
- TARNÓW – LWOW – CZERNOWCY – BACAU,
- WITIEBSK – GOMIEL – CHARKOW,
- TUŁA – CHARKOW,

- ♦ KAŁUGA – KONOTOP – SMIEŁA,
- ♦ RIAZAN – WORONIEŻ – LISKI,
- ♦ WOLSK – SARATOW – ZARIZYN.

Sieć kolejowa na terytorium KARPATIA ma duże znaczenie, szczególnie w przewozach ładunków na większe odległości. Około 30% linii kolejowych jest zelektryfikowana.

Zarówno na sieci dróg samochodowych jak i kolejowych newralgicznymi miejscami są stałe przeprawy (mosty) na największych przeszkodach wodnych rz. DNIEPR, WOŁGA, DUNAJ, DON i DNIESTR. Poważne trudności mogą wystąpić przy przekraczaniu mniejszych przeszkód wodnych z uwagi na dość znaczne odległości między kolejnymi przeprawami stałymi, szczególnie w wypadku zniszczenia nawet niektórych istniejących mostów. Średnia odległość przepraw stałych na największych rzekach wynosi 100÷150 km, osiągając na rz. WOŁGA i rz. DNIEPR nawet ponad 200 km.

Lotniska

Sieć lotniskowa jest dobrze rozwinięta. Ogółem na terytorium KARPATIA znajduje się około 320 lotnisk. Sieć głównych lotnisk przedstawiona jest na mapie nr 8, a ich charakterystyka podana w aneksie nr 3.

Sieć rurociągową

Sieć rurociągową obejmuje na terytorium KARPATIA ropociągi i gazociągi magistralne oraz sieć dystrybucyjną. Większość ropociągów i gazociągów magistralnych biegnie w kierunku E-W. Wszystkie duże miasta posiadają sieć gazową. Ogólna długość sieci tranzytowej wynosi ok. 22 tys. km. Miejscami newralgicznymi na sieciach magistralnych są stacje pomp rozmieszczone co kilkadziesiąt kilometrów wzdłuż tras rurociągów.

Porty morskie

Charakterystykę głównych portów morskich przedstawiono w aneksie nr 1. Największe znaczenie dla KARPATIA posiadają następujące porty morskie położone na wybrzeżu MORZE BAŁTYCKIE: KRÓLEWIEC (34UDF6862), BAŁTIJSK (34UDF2956), KŁAJPEDA (34UEG0674) i LIJEPAJA (34VDH9691).

Drugorzędne znaczenie mają porty: SVETLYY (34UDF4460), YANTARNYY (34UDF3280), SVETLOGORSK (34UDF4690) i PALANGA (34UEG0496).

Ogółem przeładunki w portach morskich KARPATIA wynoszą średnio w ciągu roku 50 ÷ 60 mln ton.

G. Gospodarka

Produkt Krajowy Brutto (PKB) KARPATIA wynosi 229,8 mld USD, co daje około 3 550 USD/mieszkańca. Procentowy udział wydatków na obronność w PKB wynosi 4,5%. KARPATIA posiada dobrze rozwinięty przemysł wydobywczy i hutniczy oraz przemysł zbrojeniowy, którego podstawę stanowią zakłady lotnicze, zakłady budowy okrętów wojennych, zakłady budowy czołgów i TO oraz zakłady produkujące zestawy raketowe OP i stacje radarowe.

Podstawę systemu elektroenergetycznego kraju stanowią elektrownie jądrowe i ciepłe na węgiel kamienny. Znaczący jest również udział w produkcji energii elektrycznej elektrowni wodnych, szczególnie pracujących na rz. DNIEPR i rz. WOŁGA. Sieć elektroenergetyczna wysokich napięć jest dobrze rozwinięta i łączy liniami o napięciu 380 do 750 kV elektrownie jądrowe i ciepłe z głównymi aglomeracjami oraz okręgami i ośrodkami przemysłowymi. System elektroenergetyczny KARPATIA przedstawiony jest na mapie nr 9, natomiast główne elektrownie jądrowe, ciepłe i wodne są podane w aneksie nr 2. KARPATIA posiada duże zasoby surowców energetycznych (węgiel kamienny, około 80 mld ton; węgiel brunatny, około 45 mld ton, ropa naftowa, około 3,5 mld ton, gaz ziemny około 5 bln m³ i rudy uranu). Ponadto dysponuje znaczącymi zasobami soli potasowej, magnezytu, rtęci oraz surowców metalurgicznych, szczególnie rudy żelaza.

Ośrodkami przemysłu zbrojeniowego są: SUMY (36UXB2940) – czołgi i TO; BIEŁGOROD (37UCS3106) – wyrzutnie OP; BALTI (35TNN7191) – zestawy radarowe; JELEC (37UDU7332) – samoloty bojowe i śmigłowce; MICZURINSK (37UFU0164) – naprawa sprzętu lotniczego; BAŁASZOW (38ULC7612) – zestawy plot i sprzęt artyleryjski; YANTARNYY (34UDF3380) – okręty wojenne; PALANGA (34UEG0496) – okręty wojenne.

Okręgi i ośrodki przemysłowe, a także miejsca wydobycia surowców mineralnych przedstawiono na mapie nr 10.

Aneks 1 / Infrastruktura

Zastrzeżone / Ćwiczebne

Charakterystyka wybranych portów morskich

KRÓLEWIEC (54°42'N 20°30'E) – 34UDF6862

Port handlowy położony przy ujściu rz. PREGOLYA (PREGOŁA) do ZALEW KALININGRADZKI, posiada wyjście na otwarte morze przez sztucznie utrzymywany przekop w mierzei (BALTIYSKAYA KOSA). Znajduje się około 40 km w głębi ładu. Pełni głównie funkcje handlowe i remontowe statków morskich. Specjalizuje się w przeładunkach drobnicowych. Dodatkowo pełni funkcje portu rybackiego (obsługi rybołówstwa dalekomorskiego) wraz z przetwórstwem ryb, portu pasażerskiego, przystani promowej i portu żeglugi śródlądowej. Posiada dobrze rozwinięte portowe sieci instalacyjne i zagospodarowane nabrzeża. Liczba statków zawijających do portu KRÓLEWIEC wynosi 1800 ÷ 2000 rocznie. Przeładunki realizowane są tu na poziomie 10 ÷ 12 mln ton rocznie. Posiada stałe połączenia promowe z portami GRYFLANDIA i MAZURIA. W porcie są następujące baseny portowe: Towarowy, Lesnyj, Industrialnyj i Wołyński. Ponadto basen portowy nr 2 i kilka pirsów.

Tor wodny prowadzący do portu wzdłuż kanału morskiego posiada głębokość 10 ÷ 12 m oraz szerokość 200 ÷ 240 m. Głębokość nawigacyjna podejścia do portu i stanowisk obsługi wynosi 10 m.

Głębokość wody przy nabrzeżach waha się od 8 do 10 m. Ogólna długość nabrzeży wynosi 8 km. Wszystkie nabrzeża wyposażone są w niezbędne media: energię, wodę, powietrze sprężone, paliwa i in.

BALTIJSK (54°39'N 19°54'E) – 34UDF2956

Baza floty wojennej KARPATII, a również awanport KRÓLEWIEC. Położony u wylotu toru wodnego prowadzącego z otwartego morza do portu KRÓLEWIEC. Posiada ponadto terminal przeładunku ropy i produktów naftowych oraz bazę zbiornikową położone około 4 km na północ wzdłuż wybrzeża od głównej bazy

morskiej, z którą połączony jest siecią rurociągów. Port wyposażony w dok pływający i dwa suche doki, liczne magazyny oraz składy uzbrojenia, amunicji i min.

Baza zbiornikowa posiada możliwości przechowywania około 200 tys. ton ropy i produktów ropopochodnych.

Pirsy do odbioru i przeładunku ropy i produktów naftowych oraz baza zbiornikowa znajdują się w północnej części portu i stanowią wydzieloną jego część.

Akwatorium portowe, a szczególnie awanport umożliwia swobodne manewrowanie i postój okrętów podczas ich pobytu i obsługi w porcie.

Reda portu znajduje się u wylotu kanału morskiego (toru wodnego) na otwartym morzu. Głębokość nawigacyjna podejścia do portu wynosi 12 m. Wejście do bazy osłonięte jest dwoma falochronami i posiada szerokość 200 metrów.

Głębokość basenów portowych zmienna od 6 m do 10 m.

Baza posiada cztery baseny portowe z nabrzeżami o ogólnej długości 6500 m. Wszystkie nabrzeża posiadają niezbędne media: energię, wodę, powietrze sprężone, paliwa i in. a także urządzenia przeładunkowe.

KŁAJPEDA (55°43'N 21°06'E) – 34UEG0674

KŁAJPEDA jest portem handlowym z pirem do przyjmowania i przeładunku ropy naftowej i produktów ropopochodnych oraz wyodrębnioną częścią stanowiącą bazę marynarki wojennej.

Ponadto port pełni funkcję bazy kontenerowej i posiada terminal obsługi ruchu promowego, przeznaczonego głównie do obsługi towarowej. Przeładunki kontenerów realizowane są w technologii lo-lo jak i ro-ro.

Port położony jest u wylotu przekopu mierzei pełniącego funkcje toru wodnego prowadzącego z ZALEW KUROŃSKI (KURSHSKIY ZALIV) na otwarte morze.

Obroty roczne ładunków wynoszą około 18 mln ton, w tym: towary masowe 9,5 mln ton, paliwa 4 mln ton i ładunki drobnicowe 4,5 mln ton.

Port KŁAJPEDA jest portem głębokowodnym mogącym przyjmować statki o nośności do 100 tys. ton BRT.

Posiada 6 basenów portowych o ogólnej długości nabrzeży wynoszącej blisko 12 km. Ponadto pirs do odbioru paliw długości około 1,6 km.

Baza marynarki wojennej znajdująca się w wyodrębnionej części portu posiada dwa baseny o długości nabrzeży około 2 600 m i głębokości 10 m.

Głębokość nawigacyjna podejścia do portu i stanowisk obsługi wynosi 18 m. Głębokość basenów portowych zmienna od 12 do 16 metrów. Port może przyjmować statki i okręty o długości do 300 m, szerokości do 50 m oraz zanurzeniu na jakie pozwala dany basen portowy.

LIJEPAJA (56°46'N 20°56'E) – 34VDH9691

Lijepaja jest bazą floty wojennej KARPATIA i położona jest od strony otwartego morza. Port oddzielają od strony MORZE BAŁTYCKIE falochrony, które tworzą cztery baseny z oddzielnymi wejściami o szerokościach od 100 do 120 m i głębokości 17 metrów. Baza przystosowana do przyjmowania i postoju zarówno okrętów nawodnych jak i podwodnych. W części lądowej bazy znajdują się magazyny i składy uzbrojenia, amunicji, min i inne. Zbiorniki podziemne paliwa przeznaczonego dla okrętów posiadają pojemność około 100 tys. ton i znajdują się w części północnej w odległości około 3 km od wejścia do portu. Paliwa do poszczególnych basenów doprowadzone są siecią wewnętrznych rurociągów.

Port głębokowodny mogący przyjmować okręty wojenne i statki o długości do 250 m, szerokości do 40 m oraz zanurzeniu do 12 metrów.

Baza posiada bardzo dobrze rozwiniętą infrastrukturę zaplecza a baseny posiadają niezbędne zasilenia: energię, wodę, powietrze sprężone, paliwa i inne.

Pozostałe porty morskie KARPATIA posiadają mniejsze znaczenie a ich zdolności przeładunkowe i możliwości przyjmowania statków są mniejsze, niż w wymienionych wyżej portach. Ogólnie zdolności przeładunkowe pozostałych portów, przeznaczonych do obsługi statków pływających głównie po akwenie MORZE BAŁTYCKIE, wynoszą rocznie około 18 mln ton.

Aneks 2 / Infrastruktura

Zastrzeżone / Ćwiczebne

Wykaz głównych elektrowni na terytorium KARPATIA

L.p.	Położenie/nazwa	Współrzędne geograficzne	UTM REF	Typ / Paliwo	Moc bloków MW	Typ bloków, reaktorów*
1	2	3	4	5	6	7
1	Bohunice	48°30' N 17°41' E	33UXP9875	Jądrowa / uran	2 × 408	WWER
2	Riwenska	51°20' N 25°53' E	35UMS2288	Jądrowa / uran	2 × 950 2 × 420	WWER
3	Chmelnycka	50°36' N 26°33' E	35UMS6805	Jądrowa / uran	4 × 950	WWER
4	Kurskaja	51°41' N 35°37' E	36UXC8129	Jądrowa / uran	4 × 925	RBMK
5	Smolenskaja	54°10' N 33°14' E	36UWF1502	Jądrowa / uran	3 × 925	RBMK
6	Nowoworonieżskaja	51°17' N 39°13' E	37UES1581	Jądrowa / uran	2 × 385 2 × 950 2 × 500	WWER WWER ACT-500
7	Czornobylska (wył.)	51°23' N 30°06' E	36UTB9896	-	-	-
8	Ignalinska	55°36' N 26°34' E	35UMB7262	Jądrowa / uran	2 × 925	RBMK
9	Novalukoml	54°41' N 29°09' E	35UPA3862	Ciepłna / węgiel kam.	8 × 300	
10	Kaunas	54°46' N 24°38' E	35ULA4871	Ciepłna / węgiel kam.	6 × 300	
11	Sajoszentpeter	48°14' N 20°41' E	34UDU7642	Ciepłna / węgiel kam.	4 × 300	
12	Vojany	48°33' N 21°58' E	34UEU7178	Ciepłna / węgiel kam.	4 × 320	
13	Burshtyn	49°12' N 24°40' E	35ULQ3052	Ciepłna / węgiel kam.	6 × 360	
14	Haysyn	48°48' N 29°22' E	35UPQ7408	Ciepłna / węgiel kam.	4 × 360	
15	Trypilska	50°08' N 30°45' E	36UUA3956	Ciepłna / węgiel kam.	6 × 320	
16	Zmijiwska	49°58' N 36°58' E	37UCR5437	Ciepłna / węgiel kam.	6 × 360	
17	Upa	54°07' N 36°18' E	37UCV2499	Ciepłna / węgiel bru.	4 × 320	
18	Tuła	54°11' N 37°44' E	37UDA1705	Ciepłna / węgiel bru.	6 × 360	
19	Ożerielie	54°46' N 38°10' E	37UDA4669	Ciepłna / węgiel bru.	6 × 360	
20	Riazanskaja	54°39' N 39°42' E	37UEA4556	Ciepłna / węgiel bru.	4 × 320	
21	Wołżskaja	48°47' N 44°36' E	38UMV7103	Wodna / przepływo- wa	6 × 150 2 × 125	odwracalne

1	2	3	4	5	6	7
22	Saratowskaja	52°01' N 47°54' E	38UPC9967	Wodna / przeptywo- wa	6 × 150 2 × 125	odwracalne
23	Porąbka-Żar	49°47' N 19°13' E	34UCA7216	Wodna / pompowa	4 × 125	odwracalne
24	Skawina	49°58' N 19°48' E	34UDA1436	Ciepłna / węgiel kam.	4 × 220	
25	Salgotarjan	48°07' N 19°52' E	34UDU1630	Ciepłna / węgiel kam.	4 × 240	
26	Dobsina	48°50' N 20°23' E	34UDV5509	Ciepłna / węgiel kam.	3 × 320	
27	Sosnivka	50°13' N 24°23' E	35ULR1366	Ciepłna / węgiel kam.	3 × 240	
28	Byelaazyorsk	52°27' N 25°11' E	35ULU7613	Ciepłna / węgiel kam.	4 × 240	
29	Polatsk	55°18' N 28°47' E	35UPB1330	Ciepłna / węgiel kam.	4 × 240	
30	Prechistoye	55°36' N 32°25' E	36UVG6362	Ciepłna / węgiel kam.	3 × 320	
31	Saratow	51°33' N 45°48' E	38UNC5511	Ciepłna / węgiel kam.	4 × 240	
32	Vyshhorod	50°36' N 30°30' E	36UUB2308	Wodna / przeptywo- wa	4 × 120 2 × 125	odwracalne
33	Svitlovods'k	49°05' N 33°15' E	36UWV1837	Wodna / przeptywo- wa	4 × 125 2 × 120	odwracalne

*Oznaczenia :

- WWER – ciśnieniowy reaktor wodny (Wodno-Wodjanoj Energiticzeskij Reaktor);
 RBMK – reaktor kanałowy (Reaktor Bolszoj Moszności Kanałnyj);
 ACT – 500 – reaktor nowego typu.

Aneks 3 / Infrastruktura

Zastrzeżone / Ćwiczebne

Wykaz głównych lotnisk na terytorium KARPATIA

L.p.	Położenie/nazwa	Szerok. geograf.	Długość geograficz.	UTM REF	Liczba dróg startowych / długości w „km”	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7
1	SIAULIAI	55°53' N	23°25' E	34UFG511957	3/ 3,0;2,8 i 1,2	
2	PALIEPIAI	55°19' N	23°29' E	34UFG575328	2 / 3,0;2,0	
3	VITEBSK NORTHEAST	55°16' N	30°20' E	36UUG305277	2 / 2,4;1,8	
4	YEZAU	54°34' N	20°38' E	34UDF762466	2 / 2,5;2,0	
5	CHERNYAKHOVSK	54°36' N	21°50' E	34UEF538506	2 / 2,6;2,4	
6	SMORGON NORTHWEST	54°32' N	26°17' E	35UMA536431	3/ 3,0;2,8 i 2,4	
7	BOBR EAST	54°23' N	29°22' E	35UPA536287	1 / 3,2	
8	ORSHA SOUTHWEST	54°28' N	30°19' E	36UUF261388	2 / 2,5;2,2	
9	SMOLENSK	54°50' N	32°05' E	36UVF411766	2 / 2,5;1,8	
10	POCHINOK	54°21' N	32°29' E	36UVF664226	2 / 2,5;2,4	
11	GORODISHCHE	54°15' N	34°25' E	36UWF923122	2 / 2,8;2,4	
12	LUKHOVITSY	54°54' N	30°05' E	37UEA053837	2 / 3,0;2,4	
13	RYAZAN/DYAGILEVO	54°39' N	39°34' E	37UEA366560	2 / 2,8;2,5	
14	ROSS	53°18' N	24°21' E	35ULV234089	2 / 2,5;2,2	
15	LIDA	53°52' N	25°22' E	35ULV925699	3 / 2,4;2,2 i 1,0	
16	BARANOVICHI	53°06' N	26°02' E	35UMU352838	2 / 2,8;2,4	
17	MINSK / MACHULISHCHE	53°46' N	27°36' E	35UNV395577	2 / 3,2;2,8	
18	MINSK/VELIKITY DVOR	53°54' N	28°03' E	35UNV689729	1 / 3,2	
19	STARYYE DOROGI	53°03' N	28°28' E	35UNU983788	1 / 2,8	
20	BOBRUYSK	53°05' N	29°12' E	35UPU473838	2 / 2,8;2,4	
21	SESHCHA	53°44' N	33°23' E	36UWE253539	2 / 2,8;2,0	
22	OLSUFYEVO	53°38' N	33°44' E	36UWE485430	2 / 3,2;2,8	
23	YEFREMOV	53°08' N	38°19' E	37UDU543873	2 / 2,4;1,8	
24	PENZA SOUTH	53°07' N	45°05' E	38UND056852	2 / 2,4;1,6	
25	RUZHANY	52°53' N	24°48' E	35ULU520616	2 / 2,5;2,4	
26	PRUZHANY	52°36' N	24°21' E	35ULU205311	1 / 2,4	
27	BEREZA	52°34' N	24°53' E	35ULU565262	2 / 2,4;2,2	
28	KOBRIN	52°15' N	24°18' E	35ULT157923	2 / 2,4;2,2	
29	BREST EAST	52°10' N	23°52' E	34UFC960834	1 / 2,8	
30	LUNINETS NORTH	52°18' N	26°46' E	35UMT841944	2 / 2,2;2,0	
31	BOBROVICHI	52°18' N	29°19' E	35UPT580969	2 / 2,2;2,0	
32	GOMEL / PRIBYTKI	52°19' N	31°08' E	36UUC727979	2 / 2,5;2,2	
33	GRYAZI SOUTH	52°25' N	39°55' E	37UEU623078	3 / 2,8;2,5 i 1,5	
34	MICHURINSK	52°06' N	40°31' E	37UFT039732	1 / 3,2	
35	OTKHOZHEYE	52°04' N	42°09' E	38ULC046723	3 / 2,5;2,4 i 2,2	
36	RTISHCHEVO	52°17' N	43°45' E	38UMC147933	3 / 2,5;2,5 i 2,0	
37	OVRUCH SOUTHWEST	51°18' N	28°44' E	35UPS208846	2 / 2,4;2,4	
38	NEZHIN	51°06' N	31°52' E	36UVB206616	2 / 2,8;2,6	
39	CHERVONOYE/PUST.	51°53' N	34°04' E	36UWC734486	2 / 2,5;2,2	
40	TALOVAYA	51°06' N	40°52' E	37UFS307626	3 / 3x2,6	
41	SHEPELEVKA	51°56' N	43°18' E	38ULC831550	3 / 2,4;2,4;1,8	
42	GNOYNO	50°56' N	24°27' E	35ULS208455	2 / 1,8;1,6	
43	LUTSK NORTH	50°49' N	25°21' E	35ULS837307	2 / 2,4;2,2	
44	SKOMOROKHI	50°09' N	28°44' E	35UPR238567	2 / 2,8;2,4	
45	VASILKOV	50°14' N	30°19' E	36UUA086680	2 / 2,6;2,2	
46	GOSTOMEL	50°36' N	30°11' E	36UUB006091	2 / 2,6;2,0	
47	BORISPOL	50°22' N	30°56' E	36UUA530814	2 / 3,3;2,6	

1	2	3	4	5	6	7
48	PRILUKI	50°34' N	32°20' E	36UVB528018	2 / 2,4;2,0	
49	PESKI	50°22' N	33°34' E	36UWA403796	2 / 2,8;2,6	
50	KAMYSHIN NORTHWEST	50°12' N	45°15' E	38UNA178607	3 / 3,2;2,6 i 2,4	
51	MOSNOV	49°40' N	18°09' E	34UBA944055	2 / 3,4;2,4	
52	GORODOK	49°45' N	23°40' E	34UFA920142	2 / 2,4;2,2	
53	STRYY	49°14' N	23°48' E	34UGV038572	2 / 2,4;2,2	
54	UZIN CHEPELEVKA	49°46' N	30°27' E	36UUA164158	2 / 3,2;2,8	
55	CHUGUYEV	49°49' N	36°38' E	37UCR297209	2 / 2,5;2,0	
56	LOG	49°28' N	43°58' E	38UMV251798	2 / 3,0;2,6	
57	KOSICE / BARCA	48°41' N	21°13' E	34UEU159923	2 / 2,8;1,4	
58	KOLOMYYA	48°34' N	25°09' E	35ULP635809	2 / 2,2;2,0	
59	CHORTKOV	48°58' N	25°45' E	35UMQ085245	2 / 2,4;2,2	
60	IVANGOROD	48°47' N	29°47' E	35UQQ044071	2 / 2,4;2,2	
61	VOLGOGRAD	48°40' N	44°24' E	38UMU558906	3 / 3,0;2,8 i 2,4	
62	MEZOKOVESD	47°48' N	20°36' E	34TDT700941	1 / 3,4	
63	MARKULESHTY	47°53' N	28°14' E	35TNP922041	3 / 3×2,4	

Aneks 4 / Geografia

Jawne / Ćwiczebne

Wykaz dostępnych dokumentów wojskowo-geograficznych

1. Mapa fizyczna analogowa „EUROPA” w skali 1 : 5 000 000, wyd. ZGW SG WP;
2. Mapa fizyczna numeryczna (rastrowa) w formacie JPEG;
3. Cyfrowa mapa „EUROPA” w formacie ArcView Shapefiles, Geomedia MS Access Warehouses;
4. Ogólna mapa lotniczo-nawigacyjna serii GNC (*Global Navigational Chart*), ark.GNC 4 w skali 1 : 5 000 000;
5. Mapa lotniczo-nawigacyjna serii JNC (*Jet Navigational Chart*) w skali 1 : 2 000 000;
6. Mapa nawigacji operacyjnej seria ONC (*Operational Navigational Chart*), ark. E-3, E-4, F-3, F-4 w skali 1 : 1 000 000;
7. Mapa lotnicza pilotażu taktycznego seria TPC (*Tactical Pilotage Chart*), ark. D-3D, D-3C, E-3A, E-3B, E-3C, E-3D, E-4A, E-4B, E4C, E-4D w skali 1 : 500 000.
8. Mapa operacyjna seria 1501 (*Joint Poerations Graphic – JOG*), w skali 1 : 250 000;
9. Mapa wektorowa poziomu 1 (*Vmap Level 1*), CD nr 25,26,27,50,51,52,68,69;
10. Przeglądowo geograficzna cyfrowa (wektorowa) mapa Polski, format ArcView Shapefiles, Geomedia;
11. Rastrowa mapa Polski „MapPol” w skali 1 : 250 000;
12. Geoinformacja – KARPATIA;

Uwaga:

Na materiałach w poz.1-11 przedstawione podziały administracyjne i granice państw są nieadekwatne do podziału przyjętego w ćwiczeniu. Aktualne dane dla potrzeb ćwiczenia przedstawione są w poz.12.

Instytut Geografii i Studiów Regionalnych
 PAN
 CZEKWIEMIEC 2007

TERYTORIUM:

KARPATIA - powierzchnia
 w tym: - lasy: 1.265 tys. km²
 - obszar leśny: 1.244.550 km²
 - morze wód wewn.: 1.700 km²
 - morza tekturalne: 8.750 km²
 Wyłączna strefa ekonomiczna
 M. BAŁTYCKIE: 28.750 km²

SILESIA - powierzchnia
 Całok: 123.750 km²

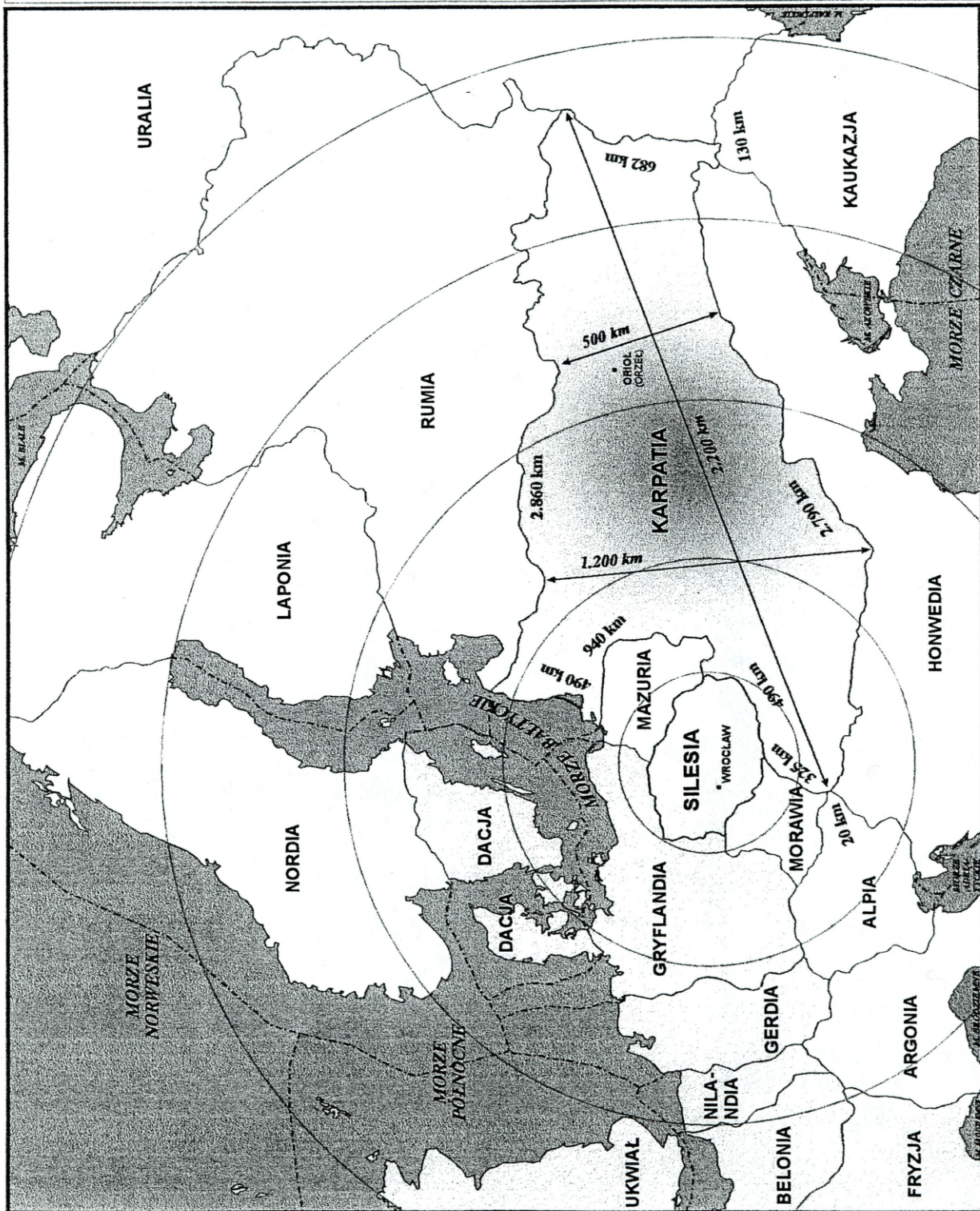
GRANICE:

Ogólna długość granicy: 8.727 km
 w tym: - lądowa: 8.237 km
 - morską: 490 km

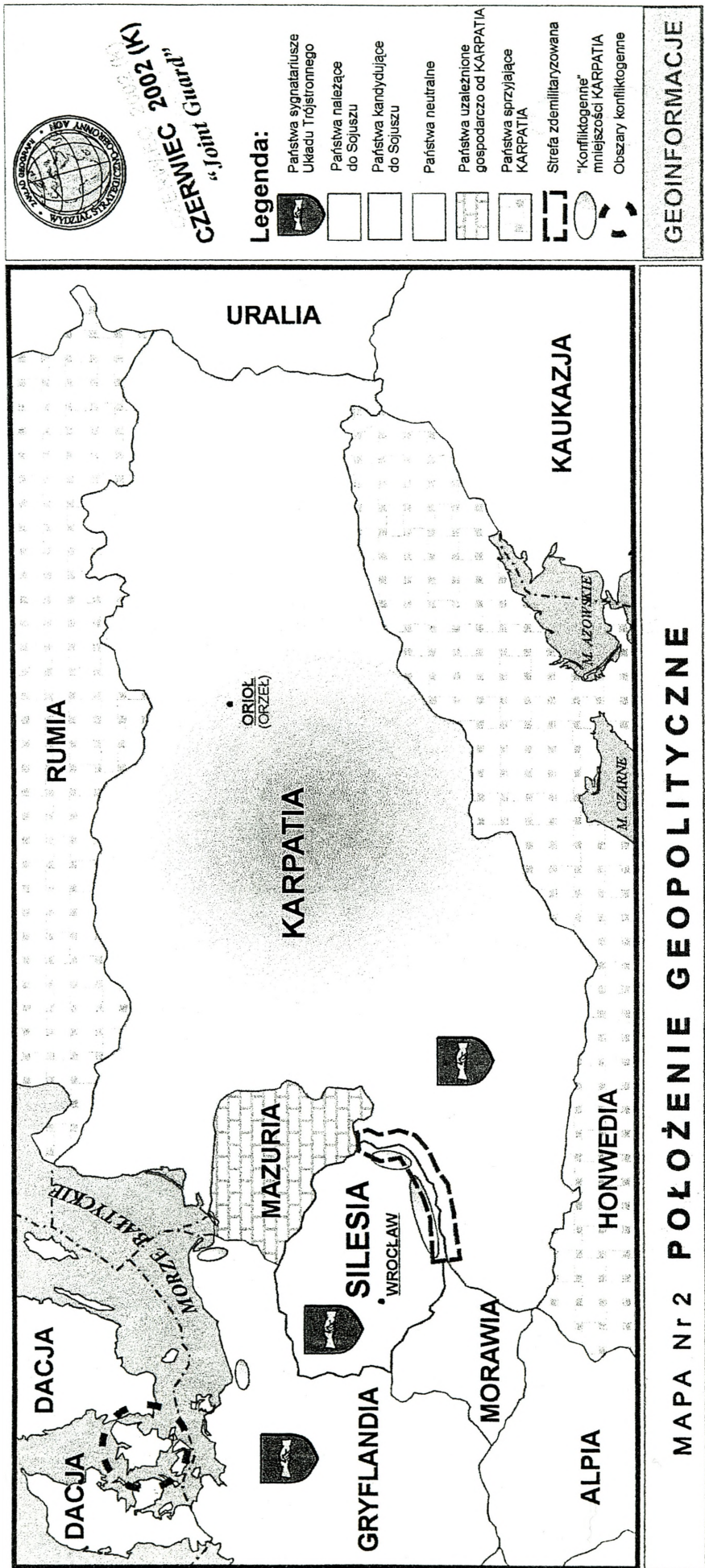
Legenda:

- Państwa należące do Sojuszu
- Państwa kandydujące do Sojuszu
- Państwa neutralne

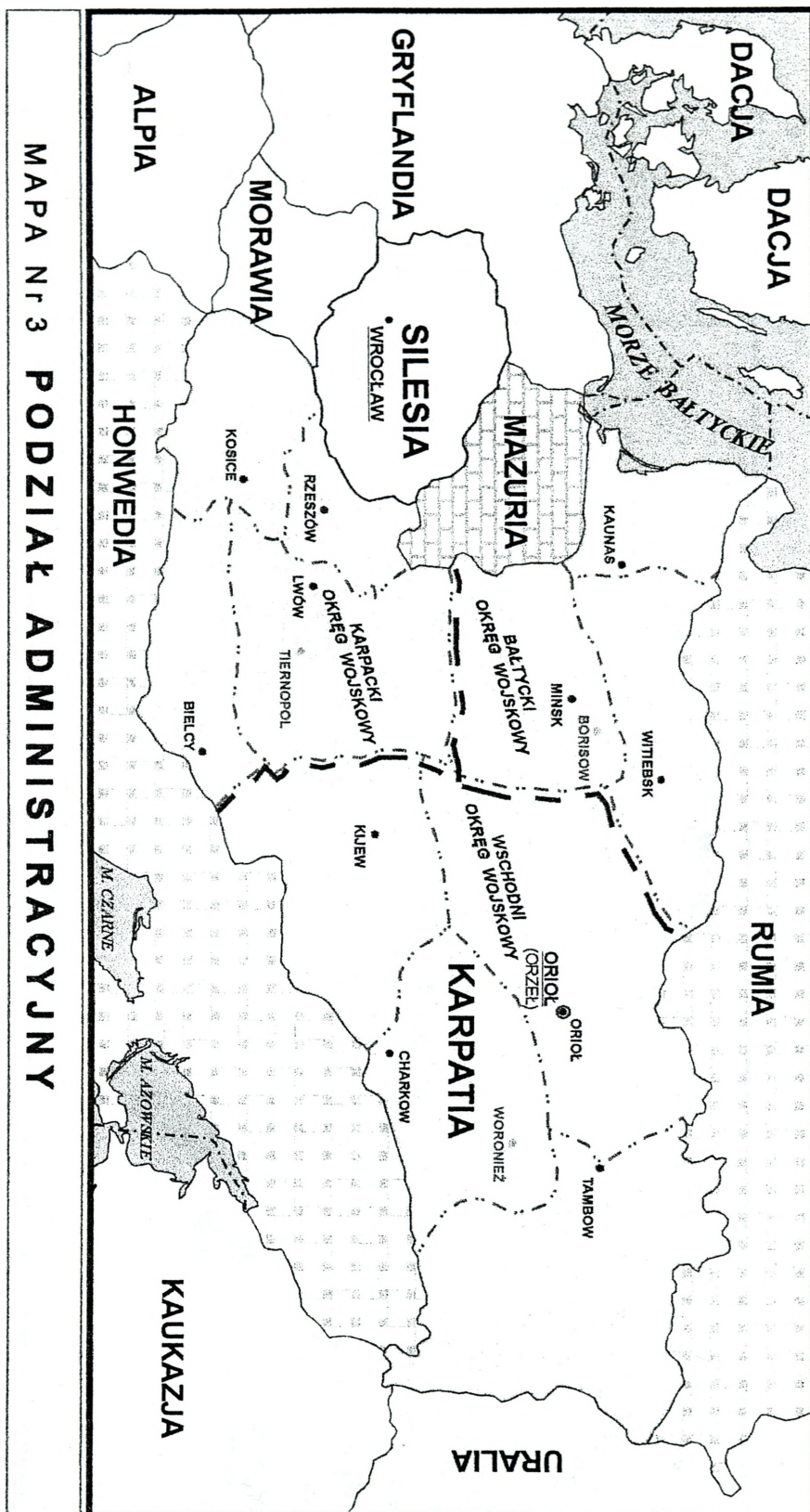
GEINFORMACJE

MAPA Nr 1 POŁOŻENIE OGÓLNE

CONTEST "Joint Group"
CZERNIEC 2002 (K)

MAPA Nr 3 PODZIAŁ ADMINISTRACYJNY

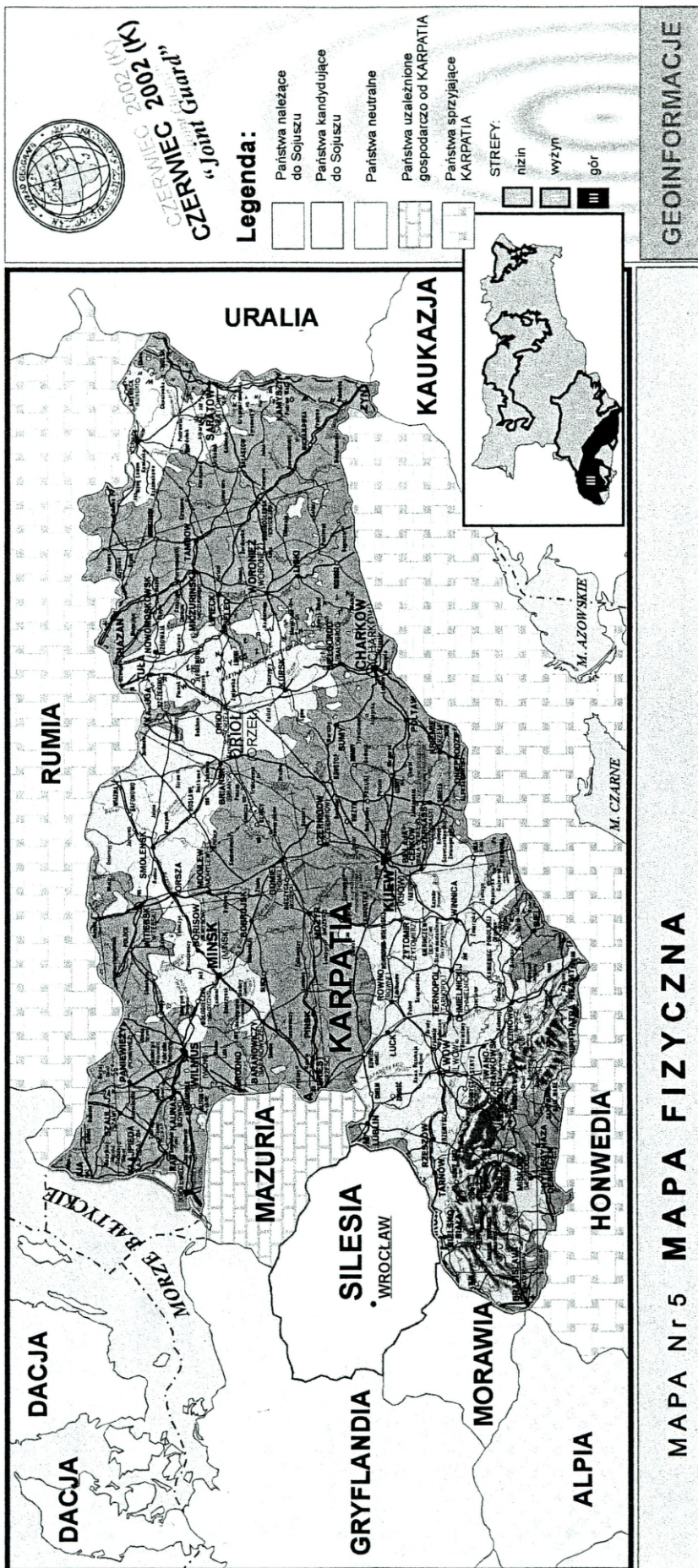

CZERWIEC 2002 (K)
"Jolint Gintre" b

Legenda:

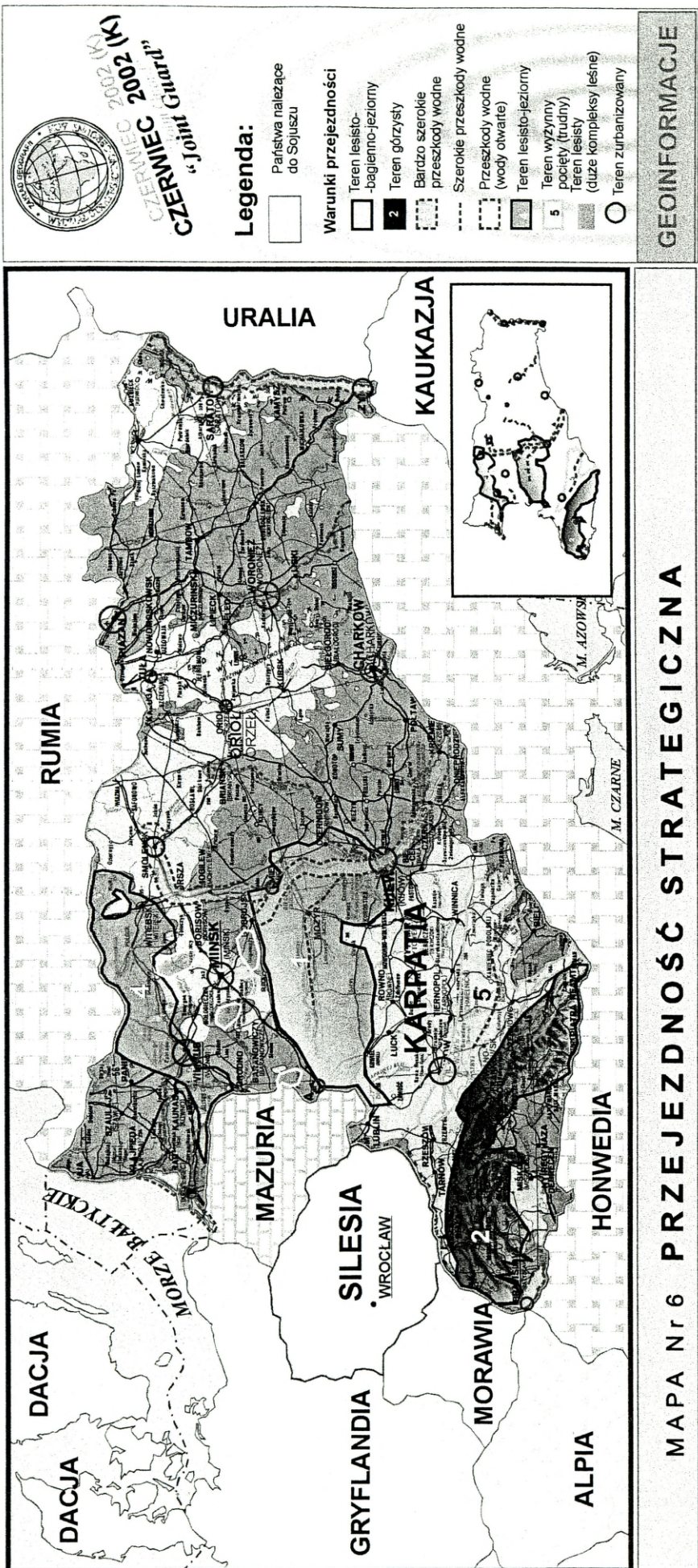
- Państwa należące do Sojuszu
- Państwa kandydujące do Sojuszu
- Państwa neutralne
- Państwa uzależnione gospodarczo od KARPATIA
- Państwa sprzyjające KARPATIA
- Stolica obwodu
- Siedziba Dowództwa Okręgu Wojskowego

GEOINFORMACJE

CEZYMIEC 2002 (K) "Joint Cart" (K)

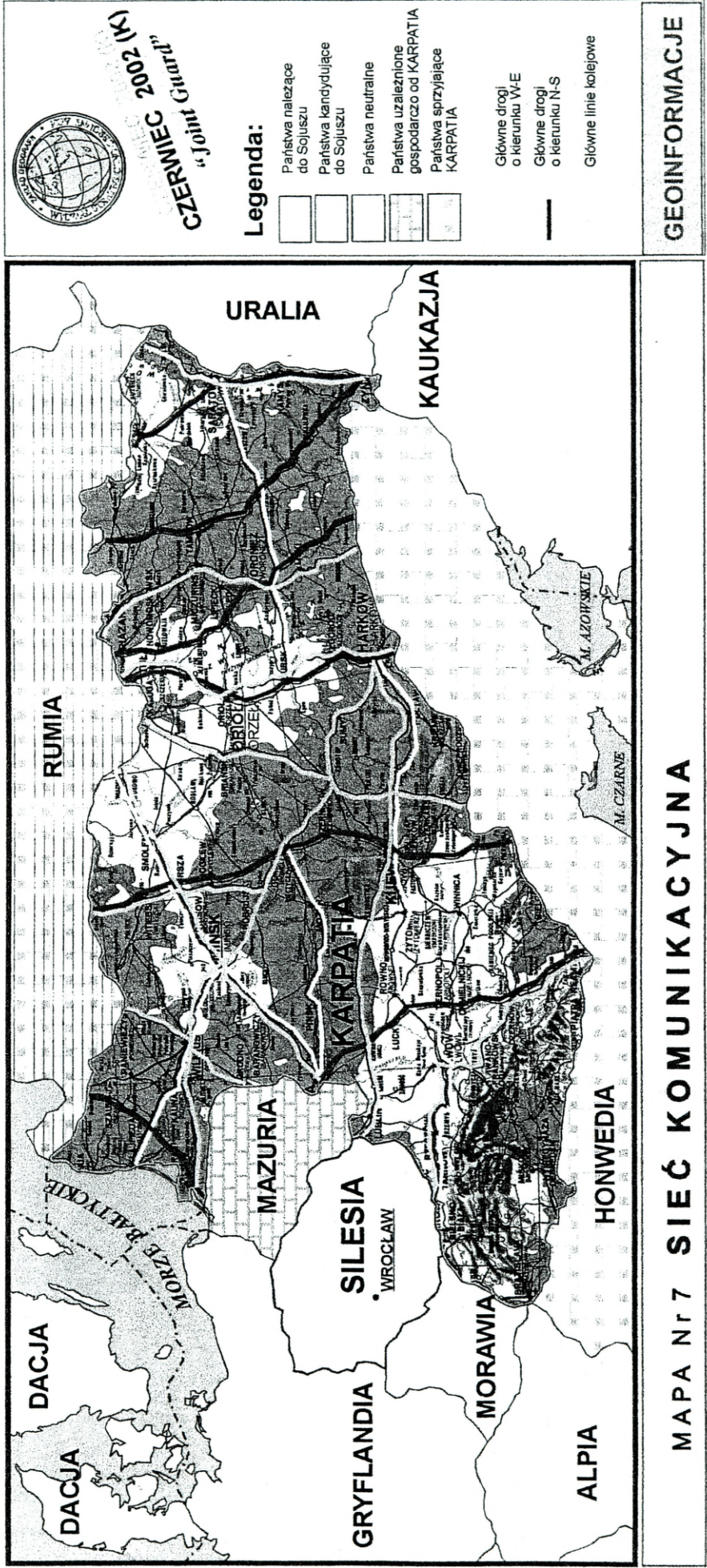
CZERNIEC 2002 (K)
"Joliot Curie"

Legenda:

- Państwa należące do Sojuszu
- Warunki przejezdności**
- Teren leśisto-bagienny-jeziorny
- 2 Teren górzysty
- Bardzo szerokie przeszkody wodne
- Szerokie przeszkody wodne
- - - Przeszkody wodne (wody otwarte)
- Teren leśisto-jeziorny
- 5 Teren wyżynny pocięty (trudny)
- Teren leśisty (duże kompleksy leśne)
- Teren zurbanizowany

GEOINFORMACJE

MAPA Nr 6 PRZEJEZDNOŚĆ STRATEGICZNA

CZERMIEC 2002 (K)
"Jolif Guard"

GEOINFORMACJE

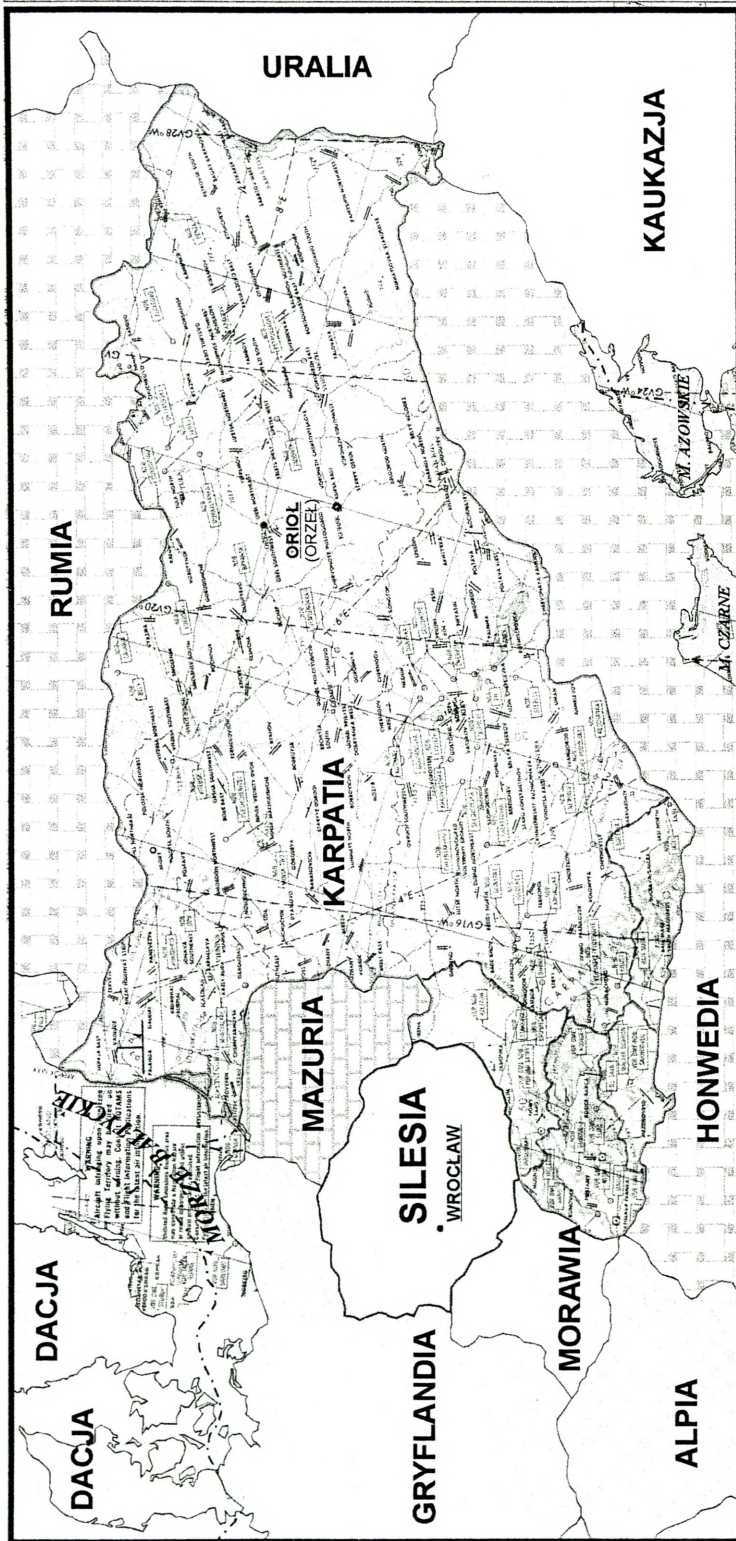
MAPA Nr 7 SIEĆ KOMUNIKACYJNA

CZERNIEC 2002 (M)
 "Jólii Gardi"
 CERNIEC 2002 (M)

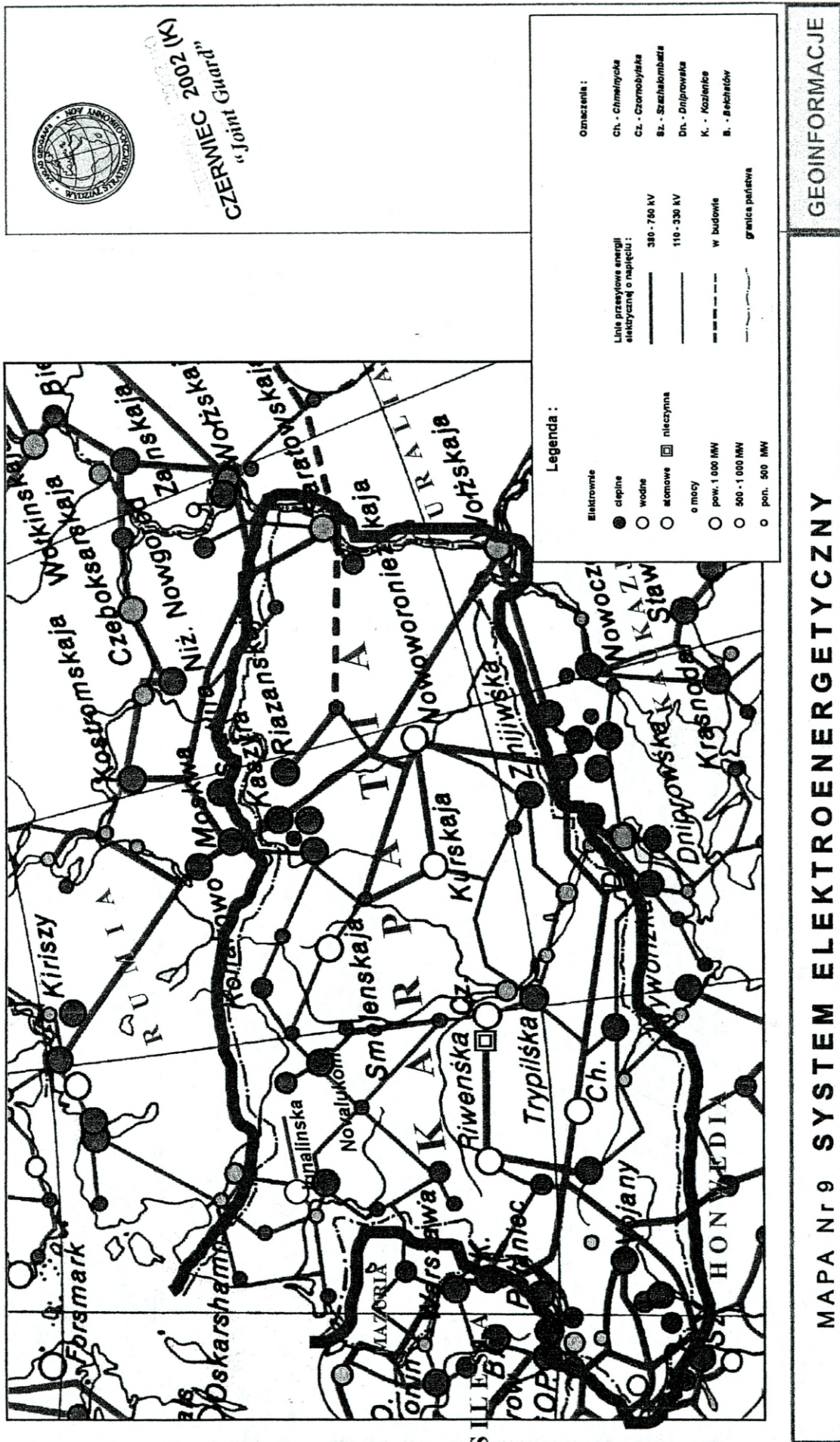
Legenda:

- Państwa należące do Sojuszu
- Państwa kandydujące do Sojuszu
- Państwa neutralne
- Państwa uzależnione gospodarczo od KARPATIA
- Państwa sprzyjające KARPATIA

GEOINFORMACJE

MAPA Nr 8 LOTNISKA

“Joint Grid”
 CZERNIEC 2002 (K)

Legenda :

- Elektrownie**
- olejne
 - wodne
 - atomowe
 - młoty
 - pow. 1 000 MW
 - 500 - 1 000 MW
 - pow. 500 MW
- Linie przesyłowe energii elektrycznej o napięciu :**
- 330 - 750 kV
 - 110 - 330 kV
 - - - w budowie
 - - - granica państwa
- Oznaczenia :**
- Ch. - Chirmejska
 - Cz. - Czornobyjska
 - Sz. - Szczelohombrska
 - Dn. - Dnieprowska
 - K. - Kozienicka
 - B. - Biełostocka

GEOINFORMACJE

MAPA Nr 9 SYSTEM ELEKTROENERGETYCZNY

